

Wie ben jij?

Tresi Barros

Copyright © 2011:

Tresi Barros

ISBN:

978-90-78402-14-5

Druk- en bindwerk:

Drukkerij Speed Print

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeleuhoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze hetzij door druk, fotokopie, geluidsband, elektronisch of welke wijze dan ook zonder schriftelijke toestemming van de uitgever.

www.tresibarro.nl

Inhoudsopgave

Voorwoord Isaak	5
Voorwoord Tresi	7
Bijeenkomst 26 januari 2011	9
Bijeenkomst 23 februari 2011	49
Bijeenkomst 23 maart 2011	97
Bijeenkomst 25 mei 2011	135
Bijeenkomst 8 juni 2011	171
Bijeenkomst 29 juni 2011	213
Bijeenkomst 7 september 2011	259
Bijeenkomst 5 oktober 2011	291
Bijeenkomst 9 november 2011	335
Bijeenkomst 7 december 2011	381
Wie ben ik?	423

N.B. Alle cursief gedrukte gedeeltes in dit boek zijn gesproken door de studenten die deelgenomen hebben aan deze cursus en zijn ook beschrijvingen van handelingen.

Voorwoord Isaak

Lieve mensen,

Volgzaam zijn is voor vele kinderen haast onmogelijk, omdat haast is eigenlijk een smoes, omdat volgzaamheid is altijd mogelijk, maar het betekent wel dat je jezelf de ruimte moet gaan geven en dat je jezelf de liefde moet gaan geven, dat je volgzaamheid durft neer te zetten.

Volg je eigen intuïtie, je eigen gevoel. Wees je eigen intuïtie, wees je eigen gevoel. Op het moment dat jij dat weet en doet, zal je zien lieve kinderen, dat het moment dat jij puur volgzaam bent, wat jij voelt en bent, dan zal jij jezelf neer kunnen zetten in het nu.

Het woord nu is voor vele kinderen een uitdaging. “Hoe kan ik nu zijn, als mijn gedachtes in gisteren zijn, of in straks, of ver in de toekomst? Hoe kan ik nu zijn?” vragen velen zich af. Wij weten dat elk kind in het nu kan zijn, puur door volgzaam te zijn.

Intuïtief is een emotie. Intuïtiviteit is precies hetzelfde. Spiritualiteit is ook hetzelfde dan intuïtiviteit. Ik ben spiritueel bezig betekent: je bent intuïtief bezig. Wees niet je gedachtes, wees je nu. Ontvang jezelf vandaag en zie wat jou vandaag jou geeft en vanaf vandaag ga je weer naar de dag van morgen. Vele kinderen vinden onze woorden simpel, maar de woorden die wij spreken zijn niet zo simpel, omdat waarom voeren jullie dan niet uit?

Waarom kan je die woorden dan niet zomaar gebruiken, dat je gewoon puur volgzaam bent en je eigen boven je angsten stelt? “Ik ben zoals ik ben,” moet je roepen, “ik ben een typetje” en een typetje is een karakter die je neerzet, een persoonlijkheid. Zoals er zoveel karakters en zoveel persoonlijkheden zijn. Maar vele karakters en persoonlijkheden worden overschaduwd door andermans, dus niet door jou.

Jij bent de verantwoordelijke voor je eigen persoon. Niemand kan je gelukkig maken, alleen jij. Alles wat er bijkomt is een toevoeging, het voegt wat toe in je geluk. En als je dat geluk werkelijk zo ziet en ervaart, dan zal je zien: 'ik ben'.

Liefs, Isaak

Voorwoord Tresi

Lieve mensen,

Op het moment dat mijn meester Isaak mij deze vraagstelling stelde: “Wie ben jij?” had ik het antwoord niet meteen paraat. Ik voelde mij een mens die vele lessen mee heeft moeten maken, zoals: een ongewenste jeugd, liefdesverdriet, jong moeder zijn en ook; alleenstaande moeder in vele momenten van mijn bestaan, een werkende vrouw, een sturende vrouw, een doorzetter, ondanks lichamelijke mankementen, vol overtuiging in geloof.

Ik geloof dat ik mezelf kan overtreffen tijdens dit bestaan. Vaak moest ik rekening houden met mijn energie en ook rekening houden met andermans energie. Het woord: ja en nee zeggen viel vaak tegen. Ja zeggen op het moment dat ik eigenlijk nee wilde zeggen. Nee zeggen omdat ik nee moest zeggen. Mijn meester Isaak zei simpelweg dit en ik zeg het jullie: “Zeg nee als je nee voelt, zeg ja als je ja voelt.”

Mediteer om je energie op peil te houden. Laat mensen toe, als het goed voelt, of laat ze los, als het niet goed voelt. Ik ben nu eenenveertig jaar oud en eenenveertig jaar leef ik met deze gave van: helderziendheid, -horend, -wetend, -voelend, -ruikend, -proevend en pratend met overledenen. Meer kan je niet hebben behalve dan dat ik volledig in trance kan gaan, wat aansluit op overgave. Ik kan een meester, mijn meester, door laten komen. Ik moet steeds weer op mijn intuïtie afgaan.

Wie ben ik? Ik ben een gevoelsmens. Ik ben een gever, ik ben geen nemer. Ik ben een volhouder, geen opgever. Ik ben een strever. Ik ben liefde naar mijn kinderen toe, al zouden mijn kinderen soms denken dat ik hen straf, omdat ik hen de lessen wil geven van: ‘wie ben jij?’ Toch weet ik dat ik liefde ben. Al hetgeen wat ik zeg, zeg ik met mijn drie krachten, zoals jullie die allemaal bezitten: ‘gedachten, woorden en daden’.

Op het moment dat mijn intuïtie, en dat is puur mijn gevoel, zegt: “Ik mag jou,” dan kan ik heel lang in dat gevoel vast blijven zitten. Mijn meester Isaak zegt altijd: “Voel intuïtief, mag hij jou ook, of mag zij jou ook?” Altijd blijven voelen. Intuïtiviteit is jezelf herkennen daarin, simpelweg tegen jezelf zeggen: “Dit ben ik, dit vertegenwoordig ik, dit ervaar ik, dit is mijn karma.” Karma is puur de wet van oorzaak en gevolg, zowel in verleden tijd als in de toekomstige tijd.

Weet lieve mensen, ervaar jezelf in ontwikkeling en niet in stilstand.

Namasté en liefs, Tresi

Bijeenkomst 26 januari 2011

Tresi: Welkom allemaal, ik zal me voorstellen. Dat moet ik doen, omdat het hoort bij mijn inplugsysteem. Ik ben Tresi Barros. Ik heb een gids die heet Isaak. Ik ben helderziend, -horend, -wetend, -voelend, -ruikend, -proevend, ik praat met overledenen en ik kan volledig in trance gaan. Ik vind het fantastisch die planten maar....

Ik zit er ook tegenaan te kijken ja.

Tresi: Ik ben degene die het durft te zeggen, dat noemen we intuïtiviteit. Ik volg mijn gevoel, het zit me dwars. Dat is deze cursus, goed begin hè?

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Ik kan volledig in trance gaan. Op het moment dat ik in trance ga, word ik overschaduwd door mijn gids Isaak. Je hebt meerdere gradaties van in trance gaan. De heftigste gradatie is dat ik overgenomen word en hij achter het stuur gaat zitten en dan ga ik lekker lui achter de bank zitten van: doe maar. De andere gradatie van trance is dat ik overschaduwd word. Ik krijg dan een beetje last van Gilles de la Tourette. Ik doe dus alles onder de hoede van mijn gids Isaak. Vele mensen kennen hem al door de boeken. Er zijn er al zeven uit. Ik heb vandaag gehoord dat Ankh Hermes er eentje wil lezen. Er liggen er een aantal nog op de plank. Isaak blijft maar produceren, maar ik geef ze uit. Als hij nou even geld stuurt, hij stuurt alleen maar werk.

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Dus Ankh Hermes gaat ernaar kijken. Ik heb aanstaande maandag een gesprek bij Endemol voor een tv-programma en in de avond heb ik een interview voor dagblad Utrecht of zo. Dat is niet zo belangrijk dat doe ik zo vaak. Elke donderdagochtend ben ik live te horen op de radio in het programma 'Amsterdam wordt wakker'. Ik ben dol op Amsterdam, dus ik ben blij dat ik ze wakker mag maken. Ze mogen dan inbellen over een

bepaald onderwerp. Morgen gaat het over liefde, daar ben ik goed in, dus ik hoop dat ik weet wat ik moet zeggen. Ik doe alles op mijn intuïtie en daar zijn jullie ingestapt, intuïtief eigenlijk naar jullie zelf luisteren. Elk mens hier in deze ruimte heeft intuïtiviteit. Elk mens hier in deze ruimte weet precies wat goed is voor hem, of haar, of niet. Het enige voordeel voor mij is dat ik er altijd naar luister en als ik er niet naar luister, heb ik er altijd spijt van. Andere mensen durven niet te luisteren. Ze luisteren naar het gevoel en denken dat het zo is, maar dan denken ze over het gevoel na, dus ze denken dat het zo is en dan is het niet zo. Als je erover nadenkt dan is het niet zo. Een klein voorbeeld: ik werd vanochtend wakker en ik had eigenlijk een interview vanochtend, maar dat is verplaatst. Gevoelsmatig had ik heel erg behoefte om naar de sauna te gaan, heel gek. Mijn man had zoiets van: laten we schoonmaken of andere dingen doen, maar ik had het gevoel om naar de sauna te gaan. Achteraf waren we daar en zei hij: “Wat een goed idee,” ik zei: “Ja, mooi hè om naar het gevoel te luisteren.” Op een gegeven moment zei mijn gevoel: nu moeten we de auto instappen. Nu moeten we even gaan eten. Nu moet ik even gaan mediteren en precies kwart voor acht word ik met een shock wakker en ik kijk op de klok: kwart voor acht. Isaak maakt me altijd om kwart voor acht wakker, ondanks dat ik er nog niet was. Alles gaat dus eigenlijk via stimulatie: wat voel je? Wat ben je? En wat wil je? Nou, dat is hetgeen we dit hele jaar gaan leren. Dus jullie gaan mij vertellen wie jullie zijn en wat jullie willen leren. Nou een willekeurig iemand? Nee hoor. Ik begin bij jou. Hoe heet je? Je mag je voorstellen, want je gaat het hele jaar naar hun koppen kijken.

Ik ben Francis. Wat wil ik leren? Om naar mijn intuïtie te luisteren denk ik.

Tresi: Wat is voor jou gevoel Francis?

Ja...

Tresi: Wat je hart je zegt, zeg maar. Dat kan, maar wat vertelt je gevoel je?

Ik vind het wel moeilijk, omdat ik doe alles met mijn verstand.

Tresi: Precies, hè, hè, dat betekent: wat is voor jou gevoel? Dat wil ik nog gaan ontdekken.

Precies.

Tresi: Is het verstand voor jou geestverruimend Francis?

Nee, ik geloof niet dat het geestverruimend is, maar volgens mij is het een beetje een manier van overleven.

Tresi: **Het** is heel mooi dat je dat zegt, maar we zijn hier niet gekomen om te overleven. We zijn hier gekomen om te leven. Het is hetzelfde dat je een kind naar school stuurt en je zegt: “Je mag eenentwintig jaar gaan overleven,” de echte school hè. Ik heb ook kinderen, mijn zoon is ook eenentwintig. Ga maar lekker eenentwintig jaar overleven op school, dan duurt het lang hè? Nee, ga leven op school. Zorg dat je op school jezelf kan zijn. Dus hier op aarde jezelf gaan zijn. Mensen die heel veel denken zijn bang om zichzelf te zijn. Dus ze controleren zichzelf volgens het denksysteem. Als ik dat doe, dan doe ik het goed. Maar oh nee, dat is niet goed, dan moet ik het zo doen, dan is het goed. Of nee, misschien is het ook weer niet goed, want die persoon vind het niet goed, dan moet ik het zo doen. Dus eigenlijk moet je gewoon een duizendpoot, of eigenlijk moet je niets zijn, want je doet het toch nooit goed. Dan wil je eigenlijk onzichtbaar worden. Dan ga je jezelf zodanig terugtrekken van: dan ga ik geen risico’s nemen, dan ga ik volgens de meute mee in het leven en mijn tijd tikt gewoon door. Ooit is het ding, dong, dan komt Francis aan de andere kant van de wereld en dan zeggen ze: “Hoe was het?” Zeg je: “Ja, ik heb het overleefd.”

Ja precies. Door de boeken van Isaak word je een beetje wakker en zo is het begonnen. Daarom dacht ik, dat deze cursus wel wat voor mij is.

Tresi: Dit is ook wat voor jou. Bij mij is het al 39 jaar niet anders. Als je met Isaak één wordt - maakt niet uit of je hem in een cursus tegenkomt of gewoon tegenkomt in mijn vriendengroep - hij verandert je leven, omdat hij geeft je inzicht wat je nodig hebt. Niet wat hij nodig heeft, omdat hij heeft

niets nodig. Hij heeft eigenlijk alleen maar zijn taak te vervullen en dat doet hij via mij, door mij te overschaduwen. Ik krijg altijd last van Gilles de la Tourette, dat is mijn gevoel. Mijn gevoel vertelt het me. Isaak plukt zich in op mijn gevoel. Hij geeft mij mijn wijsheid, die ik zelf eigenlijk gevoelsmatig heb opgebouwd in die 39 jaar. Dus die hoeft ik alleen maar samen met hem te gebruiken en dan komen we er wel. Dat is puur het vertrouwen. Welkom, ik hoop dat we het heel leuk gaan hebben samen.

Dat hoop ik ook.

Ik ben Saskia. Ik heb heel vaak het gevoel dat ik onzichtbaar ben. Ik wil het niet meer zijn, maar ik wil eigenlijk laten zien wie ik wel ben.

Tresi: Mooi, is dat een besluit?

Ja, maar ik vind het wel heel moeilijk. Ik hoop het hier te gaan leren.

Tresi: Mooi, een besluit betekent wel een begin hè? Heel veel mensen besluiten niet. Besluiten betekent: ik moet het doen. Dan zeggen ze: “Morgen”. Daar krijg ik de hik van als mensen tegen mij “morgen” zeggen. Morgen is gewoon uitstel, dus nu! Misschien sterf je wel in de loop van de nacht, dan is morgen uitstel, dus nu besluit je het. Ik besluit nu om deze intuïtieve cursus met jullie te volgen en niet morgen. Welkom. Frank jij bent.

Ik ben hier omdat ik alles met het verstand beredeneer en mezelf erin beperk. Ik wil dat nu afbouwen en loslaten.

Tresi: Wat wil je loslaten Frank?

De manier van in het leven staan die je van je ouders hebt meegekregen, een stukje opvoeding dus, die strikt is geweest. Ik heb de boeken gelezen en dat heeft me wel wakker geschud. Ik heb me samen met Natasja ingeschreven en ik denk wel, dat ik daar wat aan ga hebben.

Tresi: Mooi zo. Dus je gaat leren om te praten?

Dat eh...

Tresi: Je hebt niet geleerd om te praten in je opgroeiende jaren hè?

Nee.

Tresi: Je hebt geleerd om je mond te houden.

Ik ben de oudste en de wijste bè.

Tresi: Moest je je mond houden hè?

Ja.

Tresi: Is heel vervelend als je altijd je mond moet houden, dan kan je nooit zeggen wat je voelt. Je observeert dingen, maar je kan het niet zeggen, omdat je de oudste en de wijste moet zijn. Je moet gewoon je mond houden eigenlijk. Dus eigenlijk had iemand je elke ochtend een tape moeten geven van: **mond** houden!

Dat kreeg ik niet.

Tresi: Dat is symbolisch. Maar op een gegeven moment wordt het mogelijk. Stel dat ik de tape losmaak en ik zeg tegen jou: “Nu hoef jij je mond niet meer te houden”, dan is het wennen. Wennen dat men naar je wil luisteren. Wennen dat je eigenlijk gewoon ertoe doet als mens zijnde, gewoon als persoon zijnde, wat jij in huis hebt, niet wat je mee hebt gekregen. Wat speelt in jouw hoofd? Wat speelt daar? Hoe denk je, hoe voel je? Ik heb vandaag ook tegen mijn man gezegd: “Je bent *zø*.” Hij kan er niet tegen dat ik therapeutisch bezig ben. Had ie me maar niet moeten trouwen.

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Daar heeft ie een bloedhekel aan. Ik zei tegen hem: “Weet je wat het is met jou? Je hebt gedachtes en je hebt woorden maar de derde gebruik je

bijna nooit en dat is de daad, die wil je dat een ander doet.” Dus je hebt drie soorten krachten. Hij keek me al meteen aan van: daar heb je haar met d'r hocus pocus. Je hebt gedachtes, woorden en daden. Dus wat je denkt, wat je zegt en wat je doet, maar de laatste is het allerbelangrijkste. Als mijn man zegt: “Ik ga dat en dat doen”, dan heeft ie daar heel lang over nagedacht en dan zegt ie het en dan wacht ie tot het gebeurt. Hij is ook een leerling van mij, al drie jaar lang. Welkom en de naam was Frank hè?

Ja.

Tresi: Ik onthoud namen niet zo goed vandaag.

Ik ben Linda.

Tresi: Hoe schrijf je dat?

L i n d a. Vorig jaar heb ik besloten om mijn leven te leiden, zoals ik het wil en niet zoals anderen het willen. Vorig jaar heb ik daar al een paar kleine stapjes in genomen en dit is voor de stap naar verandering.

Tresi: Mooi zo, vertel wat heb je besloten toen?

Om zelf de regie over mijn leven te gaan nemen, in plaats van dat andere mensen dat doen.

Tresi: En die kleine stapjes waren?

Linda moet huilen.

Sorry.

Tresi: Dat mag.

Ik heb een cursus reiki gevolgd, ik heb een energiedag gedaan, ik heb bij jou een reading gehad, ik heb een klankschalenconcert meegemaakt en ik ben gaan doen wat ik wil.

Tresi: Mooi zo, je bent wel heel gevoelig hè.

Ja, erg hè?

Tresi: Wat erg zeg. Ik heb er ook last van. Het werkt best bij me hoor. Je bent heel gevoelig.

Ik dacht nog het gaat niet gebeuren.

Tresi: Ik moet meteen naar Tasja kijken. Zolang ik leef, of iemand moet je overtreffen, denk ik meteen aan jou als iemand zegt: “Ik ben gevoelig en ik durf niet te huilen”, dan moet ik meteen aan Tasja denken.

Schaam je niet hoor.

Dat doe ik ook niet.

Tresi: Vertelde ze zaterdag na de workshop tegen mij: “Ik ga naar de boekpresentatie met het voornemen om niet te huilen.” Op een gegeven moment gaat ze zitten met dat voornemen, ga ik huilen en iedereen om haar heen huilen. En heb je gehuild?

Ja, daar kan ik niet tegenop.

Tresi: Ik ook niet. Heerlijk is het. Huilen is een emotie, net als boosheid. Ik huil niet alleen, ik heb ook alle andere emoties, dus als ik boos ben, ga weg! Welkom!

Mijn naam is Ellen. Ik wil dat geblokkeerde weg uit mijn hoofd.

Tresi: Dus jij bent vrij geblokkeerd.

Ja.

Tresi: Dat weet je tenminste van jezelf, dat is al heel wat hè. Welkom! We gaan naar onze mooie verschijning, net een fee, die binnen is gekomen.

Ik ben Lisa. Ik ben op 1 november van zes meter hoog gevallen en heb daarbij mijn pols ernstig gebroken. Vanaf 1 november lig ik alle nachten wakker van de pijn.

Lisa moet huilen.

Ik heb al wel veel inzichten waarom het gebeurd is, maar ik wil nog antwoord krijgen waarom ik zo lang moet lijden. Ik vind het moeilijk, om als ik zoveel pijn heb en voortdurend moe ben, om het licht in mezelf te blijven voelen en het contact met boven. Ik doe erg mijn best, maar soms denk ik: waar zijn jullie? Daarvoor was ik heel erg verbonden met het licht en dat is ook de reden dat ik zo diep moest vallen, om te aarden. Ik heb het gevoel dat er iets nieuws komt. Ik ben iets aan het afronden en ik weet niet wat voor nieuws er komt en dat geeft me ook een onzeker gevoel. Ik denk dat er in mijn werk iets nieuws begint. Ik denk ook, dat dit een periode van even niets doen is, dus even heel veel bijtanken. Ik voed twee kleine kinderen alleen op. Ze zijn nu vijf en zeven. In de avonden heb ik altijd heel intensief dans gegeven. Ik voel dat het mijn pad is. Het is heel intensief en heeft fysiek ook veel van me gevergd. De afgelopen vijf jaar dat ik alleen was, is er ook fysiek veel gebeurd en ik wil het inzicht krijgen waarom het allemaal gebeurd is. Dat ik het naar me toetrek, of dat ik het jarenlang teveel allemaal heb weggegeven aan mijn cursisten en mijn kinderen.

Tresi: Je zoekt jezelf opnieuw.

Ja opnieuw.

Tresi: Dat is een hele mooie zoektocht, omdat het is opnieuw. Dat betekent: dat de oude weg is, dus opnieuw. Je bent Lisa van “hier naar daar” en niet van “hier naar daar,” naar het verleden dus. Van hier naar de toekomst. Welkom! Tasja.

Ik ben Tasja.

Tresi: Wat wil je leren Tasja?

Het lijkt me heerlijk, om alles vanaf mijn gevoel te kunnen regelen. Als er dan iets in je gedachten niet goed gaat, dat je dan je er verder ook geen zorgen over maakt en dat je denkt: het gebeurt niet voor niets, komt goed.

Tresi: Ja, dat is heerlijk. Als ik dat niet zou hebben, dan zou ik thuisblijven. Echt, ik heb helemaal nergens controle over. Als je een instrument bent, dan ben je alleen maar die doos en die doen ze open en dan denken ze: oh, drukken we even op die knop en dan die knop en dan alle knoppen. Dus er gaan alleen maar emoties en gevoelens door me heen, op het moment dat ik naar jullie luister. Er gaan zoveel gevoelens door me heen, dat ik ze in mezelf moet vertalen, om jouw gevoelens te begrijpen, dat ik woorden ertegenaan kan zetten. Heel veel mensen kunnen het niet eens in hun eigen wereld. Dus het is heel belangrijk om jezelf te kennen. Ik ken mezelf zo goed als persoon, dat ik weet wanneer ik het niet ben. Dus jullie pakken gevoelens van andere mensen op hier zo. Het kan zijn dat je haar gevoel nu oppakt omdat je openstaat. Dan denk je: waarom voel ik me nu zo? Dan heb je het gevoel dat het van jou is, omdat jij voelt dat, maar het is gevoel dat binnen is gekomen. Dus je moet de balans op kunnen zetten: dit is wat ik ben en dit is wat die persoon is. Ieder ander beïnvloedt jou ook hè? Dat betekent ook, dat je opeens een houding kan krijgen door iemand anders, dat je anders gaat reageren dan bij de andere. Dan kan het zijn dat je dingen zegt, die je eigenlijk niet had gezegd bij de andere, maar je gevoel vertelt het je. Dan ga je altijd weer jezelf controleren: ja, dat kan je toch niet zeggen? Wat is er met mij aan de hand? Dan ga je steeds jezelf straffen en naarmate de tijd verstrijkt ben je gewoon eigenlijk ingekeerd. Dan ben je naar binnen toe, opgesloten. Daar heb ik de sleutel voor gekregen en dan mag ik de deur opendoen. Nou Tasja, welkom! Trouwens dit duurt meestal heel lang, zo'n proces van spirituele ontwikkeling, dus maak je niet druk. Het is niet zo dat het één, twee, drie is, het gaat gelijkmatig en dan krijg je weer wat anders op je flikker, een nieuwe les. Welkom, ik heb jou zaterdag gezien. Ik zie je weer terug, maar de naam weet ik niet meer.

José. Ik denk dat ik als kind vrij intuïtief was, maar dat werd niet op prijs gesteld. Ik heb mijn intuïtie stiekem voor mezelf gehouden en dat heeft me vaak enorm behoed, maar ik ben wel in de loop van de jaren steeds rationeler geworden. De laatste keer dat ik weigerde

te doen wat mijn intuïtie me ingaf, heb ik wel zo gigantisch op mijn donder gekregen. Ik ben toen doorgegaan en doorgegaan, uit angst dingen kwijt te raken, of iemand kwijt te raken. Ik voelde het en het heeft me zo opgebroken, dat ik daarna dacht: ik ga maar eens terug naar mezelf, helemaal niets doen en ervaren wie ik ben en wat ik ben. Toen kwam de overgang en toen heb ik een jaar lang gebuild. Dat was heel stom. Dan werd ik aangehouden door de politie van: vrouwtje gaat het zo slecht met je? Ik dacht: nou ja, die tranen moeten er maar uit en dat was een bevrijding. Nog niet zo lang geleden heb ik besloten, om maar weer mijn hart op de tong te gaan dragen.

Tresi: Eigenlijk jezelf te zijn. Daar zijn heel veel jaren aan vooraf gegaan. Het is wel mooi om te luisteren naar jullie broeders - ik noem jullie broeders hoor - dat je kan zien dat je niet de enige bent. Vele mensen denken: ligt het nou aan mij? Die heeft wel dat en die heeft wel dat, uiterlijk. Je kan toch niet naar binnen toe, behalve als je een instrument en medium bent. Dus je ziet extern wat je ziet. Mooie huizen, mooi gezinnetje, maar je ziet niet hoe de mens worstelt. Worstelt om dus hun huiswerk te maken. Chantal heeft echt een hekel aan huiswerk, maar ze is de intuïtieve cursus ingestapt en ze voelde intuïtief dat ze niet in moest stappen, ze was bang. Op het moment dat ze toch in is gestapt had ze al meteen spijt. Waarom? Omdat dan krijg je huiswerk en ze houdt niet van huiswerk.

Er wordt gelachen.

Tresi: Als je eenmaal een student bent, dan heb je gewoon huiswerk en dat huiswerk wordt iedere keer aangedragen voor je eigen bestwil en dan zegt ze: "Nou, ik weet niet welke bewustwording ik moet krijgen als ik dat huiswerk moet doen." Dan zegt Isaak: "Oordeel niet vooraf maar achteraf." En dan is het op een gegeven moment van lang dit doen: ik ben mijn huiswerk aan het doen. Het klinkt niet alsof ze er blij mee is. Huiswerk is goed en spreken ook. Jullie gaan drie dingen leren tijdens deze cursus en dat is echt iets wat ik jullie aandraag om te doen. Jullie gaan leren om jullie gedachtes uit te spreken. Jullie gaan ook leren om daden te verrichten. Dus drie krachten gaan jullie gebruiken het hele jaar door. Dus gedachtes, woorden en daden. Dus als je zegt: "Mijn gedachtes zeggen dat ik dat moet doen", dan verricht je de daad. Dus stel dat je gedachte zegt: "Ik wil gewoon naar die persoon

toe en vertellen wat ik van die persoon denk” nou, dan is dat een daad. Spannend. De deur is dicht, dus blijf hier. Welkom! Nog een man. Ik ben altijd dolblij als er mannen zijn. Weet je waarom?

Nee.

Tresi: Mannen zijn moedig als ze zichzelf intuïtief of spiritueel willen ontwikkelen, omdat ze hebben nog meer verstand dan vrouwen. Dat krijgen ze mee. Vrouwen worden dat tijdens hun leven. Dat hebben ze al gekregen als overschaduw van de planeet. De planeet Mercurius, de verstandsplaneet en die overschaduw. De planeet Venus is de gevoelsplaneet. Mannelijke genen zijn Mercurius en vrouwelijke genen zijn Venus. Dus jullie hebben allemaal een voorsprong. Maar jullie pakken allemaal de mannelijke planeet, dus eigenlijk in jullie zelf ook en zij moeten de vrouwelijke planeet in zichzelf oppakken. Dus lekker vrouwelijk worden. Dus niet volgende keer met een man komen aansjouwen hè, gewoon bij je eigen vrouw blijven. Dat bedoel ik niet: “Jij zei toch dat ik homo moest worden?”

Er wordt gelachen.

Tresi: Nee, dat bedoel ik niet. Welkom lieverd! Wat wil je vertellen? Jij bent?

Ik ben Ruud. Ik kom wel vaker bij Tasia voor meditatie. Ik heb vorig jaar bij Tresi ook de masterclass gedaan. Ik wil huiswerk blijven doen en houden. Ik vind het belangrijk om mezelf te blijven ontwikkelen. Intuïtief ontwikkelen vind ik één van de belangrijkste dingen. Daar heb ik ook altijd behoefte aan gehad. Ik kan me heel erg aansluiten bij José. Ik was vroeger ook heel spontaan en gevoelig denk ik en dat is eigenlijk een beetje weggeraakt, door huis uit, door het moeten studeren. Het was nooit: hoe gaat met jou Ruud? Maar: hoe was het op school? Ik zit teveel in mijn denken en dat voelt als een gevangenis. Ook toen ik studeerde in Delft moest ik al die sommetjes analyseren. Aan de ene kant wel goed dat

Tresi: Je hersenen krijgt. Bij mij sterven ze af.

Dat is wel waar. Je traint wel je analytische vermogen en zo. Ik denk, dat ik vroeger wat te zweverig was en niet met beide benen op de grond stond. Door het rationele denken kom je weer meer op aarde. Het is nu doorgeslagen, zo dat ik nu heel erg in mijn denken zit en niet meer makkelijk bij het gevoel kom. Wat je net ook zei klopt, dat je jezelf daardoor opsluit. Je bent je gevoel en niet je denken. Dat is één van die belangrijkste lessen. Ook om het stil te zetten en in rust en in gevoel door het leven gaan, dat mist nog een beetje. Ik ben overdag echt aan het overleven door dingen te organiseren, omdat je brood op de plank moet hebben. Maar het is niet zo dat het een bevredigend leven is.

Tresi: Nee, het is gewoon een verplichting.

Precies. En ik probeer daar een balans in te krijgen.

Tresi: Wat voor werk doe je nu?

Ik ben leraar.

Tresi: Wat onderwijs je?

Civiele techniek. Dat is dus, hoe je die eilanden moet maken in Dubai. Daar heb ik ook gewerkt aan funderingstechnieken. Dus heel veel sommetjes, pff. Maar eigenlijk kopieer je iets wat iemand anders heeft verzonnen, het komt niet vanuit jezelf. Het is niet creatief.

Tresi: Het brengt jou geen tevredenheid en geen voldoening, omdat je eigenlijk een streber ben. Jij streeft naar brengen, maar je brengt niets. Als we teruggaan naar intuïtie, je gevoel zegt: Ruud je doet eigenlijk geen zak, omdat je doet het niet uit je passie. Als ik mijn werk doe, dan word ik er altijd zo blij van. Het maakt niet uit hoe mijn fysieke lichaam is, daar praten we nu even niet over, maar elke spier voel ik. Maakt niet uit. Het gaat erom dat je dus passie krijgt, om dus de dag gepassioneerd door te kunnen gaan. Als je een baan hebt, werkzaamheden hebt, die je zoveel uren tot je neemt en jou weer vermoeid thuis laat komen, dan heb je een groot probleem hoor. Het wordt tijd voor iets anders hè?

Ja, absoluut. Dat realiseer ik me heel goed. Ik zit niet op een goeie plek. Ik heb mijn gevoel ervoor nodig, omdat dan doe ik testjes en dan kan ik dat en dat doen maar....

Tresi: Daar heb je helemaal geen zak aan.

Daar heb je niets aan. Wat ik leuk vind en waar ik goed in ben is muziek en zo en dat vind ik leuk.

Tresi: Dat weet je gevoel. Je gevoel weet wat je leuk vindt. Je gevoel weet instinctief, intuïtief, wat je leuk vindt. Maar je gevoel vindt niet alleen maar één ding leuk. Dus dat betekent: als je zoveel talent hebt en je kan nog kiezen ook, dan zit je in de luxe positie hè? Dan is het nog moeilijker hè? Het is net als: ik ben een verwend kind, ik kan kiezen uit alles. Ik kan dat en dat, maar ja, als ik dat kies, dan kan ik dat ook niet meer kiezen. Mag ik ze niet allemaal? Dat wordt een beetje moeilijk, hè Ruud?

Ja, ik heb die keuze nooit gemaakt om muziek te maken bijvoorbeeld. Heb ik zolang zitten studeren en dan begin ik weer van nul en dan kan ik financieel weer op een kaal plekje gaan wonen zeg maar. Snap je wat ik bedoel?

Tresi: Dat is ook een uitdaging.

Ja, dat is ook een uitdaging. Snap je? Dat is een beetje het dilemma. Het moet een realistische keuze zijn, maar aan de andere kant moet ook mijn gevoel erin passen.

Tresi: Je moet eigenlijk nooit dom doen. Ik kan wel zeggen: "Goh, ik vind dat zomerjurkje wel heel erg leuk," maar het vriest min twintig, dat is dom. Dus je moet wel weten: op dit moment past die jurk je wel of niet. Dat weet je toch? Jij bent zo iemand van: ik weet het niet meer. Dan ga je alles beredeneren en bespreken. Dus je hebt het druk om daarboven te zijn en dan komt het er niet.

Precies.

Tresi: Dan komt het er gewoon niet. Het is net als dat ik nu naar huis ga en denk: **i**k ga dat doen en dat doen en dat doen en ik ben thuis en ik ben doodmoe en dan denk ik: **m**oet ik dat allemaal nog doen? Laat maar. Dan krijg je weer het morgen verhaal. Bij mij is het zo, dat als ik een dag vrij heb in mijn agenda, dan is het oké en voordat ik het weet is de dag vervuld. Stel, dat ik het in ga vullen, dan raak ik in paniek. Dat is huiswerk, dan moet ik nu mijn dag bedenken. Je neemt je dag. Gevoelsmatig heb je daar een tomtom en die zegt: “Na vijftig meter rechtsaf”, dat zegt ie op dat moment, hij zegt het niet drie kilometer vooraf. Heel veel mensen zeggen: “Zeg het maar eventjes, hoe zit de dag?” Dan zitten ze eigenlijk al een paar jaar vooruit. Zo werkt het niet. Je gevoel vertelt op dat moment: “**N**u handelen.” Dus als jij bij wijze van spreken voor iemand bent, dan vind je hem nu leuk. Of je hem over tien jaar leuk vindt, is een ander verhaal, maar nu vind je hem leuk en dan komen ze: “**V**ind ik hem over tien jaar ook nog leuk?” Ja, dan doe je geen moeite, dan heb je die tijd. Dus je baan vind je niet leuk, ik zou hem ook niet leuk vinden als ik jou zou zijn hoor.

Ik zou jouw baan wel willen hebben.

Tresi: Och man, het is echt school hoor, dit is echt gymnasium of universiteit hoor. Het is elke dag de zweep erop. Jullie zien me zo, maar in de tussentijd krijg ik heel veel lessen. Ik hoef geen huiswerk te doen in de zin van boeken, maar gewoon praktijk, dat is de beste kennis.

Precies.

Tresi: We hopen dat we het allemaal voor elkaar gaan krijgen dit jaar. Welkom schat. Hij is net papa geworden.

Zeven weken.

Tresi: Mooi hè? Hij heeft een ziel hier ter aarde laten komen. Papa brengt de ziel hè, wist je dat?

Nee, dat mist ik niet.

Tresi: De man is degene die het kind brengt, jij bent de ooievaar, de ziel hè.

De ziel kiest de ouders toch?

Tresi: Nee, de ziel kiest de moeder uit. De moeder en de man hebben elkaar uitgekozen. Boven hebben ze het allemaal gepland van: oh, die gaan elkaar ontmoeten, ik wil geboren worden bij die vrouw dus ja, ik kies die zaaddonor uit en die brengt me. Dus je bent de ooievaar. De ooievaar hoeft niet altijd te blijven hè, die vliegt ook soms door.

Er wordt om Tresi gelachen.

Tresi: Ik wil nog een kind, ben er net eentje kwijtgeraakt, is jouw zaad goed?

Ja.

Tresi: Dit wil mijn man niet horen. We gaan naar de andere schone man. Stel je voor.

Ik ben Peter. Ik merk dat ik heel veel scenario's om mijn gevoelens heen maak. Sinds de masterclass is dat minder geworden. Ik probeer mijn eigen weg te vinden en dat is eng. Ik heb het advies van Isaak opgevolgd en veel geleerd.

Tresi: Hoe je zit zegt al wat. Hij zit niet meer zo. Je doet nu al de borstkas naar voren van: ik ben Peter. Je wordt macho hè, echt een kerel.

Dat heb ik van Isaak geleerd.

Tresi: Precies. Ik ben. Ik ben, dus ik is jouw persoonlijkheid, ook je ego, is ook positief, is niet negatief hoor. Wat je bent, straal je uit, trek je naar je toe. Ik ben dat, dan trek ik dat ook naar me toe. Helemaal fantastisch. Welkom! Die twee horen bij elkaar. Heel veel vrouwen willen dat, hun man gaat niet mee naar zo'n cursus.

Hoe heb je dat gedaan?

Hij wilde mij volgen.

Tresi: Anders gaat de ene die kant op en de andere die kant op en ze zijn elkaar kwijt. Nu gaan we allemaal die kant op. Dat gebeurt heel vaak als je spiritueel ontwikkelt. Daar waarschuw ik je nu even voor hè. Als je spiritueel ontwikkelt, dan gaat je gevoel meer leven en dan ga je meer voelen wat je tekort komt. Dus als je man belt: h^é schat, hoe was het? “Ja, wil je even uit beeld gaan.” Dan zegt je gevoel: “Nou dank je” en opeens sta je buiten. Goed dat je hem mee hebt genomen. Die blijven bij elkaar. Welkom!

Ik ben Rinie, ik hoor dus bij hem, hij hoort bij mij. Ik probeer mezelf weer terug te vinden. Ik heb al een stukje ontdekt.

Tresi: Wat heb je ontdekt?

Dat ik er ook mag zijn. Ik durf ook wat dingetjes toch te verwoorden. Het begint. Ik heb mezelf jarenlang weggecijferd. Het voelt heerlijk om toch te durven zeggen wat je voelt. Ik merk wel, dat ik nog heel wat maskers opzet als ik de deur dichtdoe.

Tresi: Welke deur?

Als ik naar mijn werk ga, dan wordt er verwacht dat je bepaald gedrag vertoont, in de zin van: je laat niet je ware aard zien.

Tresi: Daar moet je mee ophouden.

Daar ben ik voorzichtig mee bezig.

Tresi: Dat is eng. Het is hetzelfde als dat je op een gegeven moment je haar kort knipt en je zegt: “Ik ga gewoon kaal zijn.” Dan ben je helemaal bloot. Als jij je gevoel geeft, dan ga je bloot. Dat is eng. Deze vergelijking is puur symbolisch. Omdat je laat dan op een gegeven moment jezelf zien in een kwetsbare vorm. Omdat als je kaal bent, dan ben je heel kwetsbaar, omdat mensen gaan op een bepaalde manier naar je kijken. Maar dat maakt niets uit. Zoals mensen nu naar je kijken, is het uiterlijk vertoon, dat jij nu neerzet.

Maar dat is niet wat Rinie is en dan wordt Rinie niet tevreden. Dus dan is ze steeds maar voorzichtige Rinie, maar Rinie wordt niet tevreden, omdat ze denkt: maar dat is niet wat ik wil zijn, ik wil gewoon mezelf zijn ook op mijn werk. Ik ben net dat plantje of dat zonnetje. Wat doe je voor werk?

Ik zit in de zorg.

Tresi: Zorg jij?

Ik doe huishoudelijke werk bij cliënten thuis.

Tresi: Dan kan je toch hartstikke jezelf zijn?

Ja, dat ben ik ook wel.

Tresi: Dan kan je nog meer jezelf zijn.

In bepaalde opzichten kan dat niet.

Tresi: Als jij nou dat doet en je doet het uit je hart, dan kan je helemaal jezelf zijn. Je bent zo'n lief mens. Je kan zonder maskers daar zijn. Je kan daar wat gedistingeerd zijn van: nou, zo wil ik zijn vandaag. Dat is eigen keuze, maar niet opgelegde keuze. Daar kan ik wat spontaner zijn, daar kan ik wat ondeugender zijn, daar kan ik wat grapjes laten vallen, maar dat is wat jij zelf wilt zijn. Dus je hoeft niet één persoon te zijn, omdat je bent meerdere personen.

Soms voel ik me niet vrolijk, maar zodra ik dan voor die deur sta, heb ik dat zonnetje over me en ik stap binnen. Mensen zien me als een vrolijke iemand, terwijl ik dat helemaal niet altijd ben.

Tresi: Dat is een creatie. Je kan je vrolijkheid creëren op dat moment. Maar dan moet je altijd de overweging doen en dat moeten jullie allemaal doen van: wil ik dat op dit moment creëren of wil ik dat niet creëren? Stel dat je geen zin hebt om dat te creëren, dan hoeft dat niet. Dan ben je op dat

moment gesloten. Dan doe je gewoon je werk en je zegt: “Goedemorgen of goedemiddag” en je doet je werk. Dus dan hoeft jij niet overdreven leuk te zijn, omdat je hebt daar geen behoefte aan, dan ben je gewoon zakelijk. Maar je wordt niet betaald om vriendelijk te zijn. Je wordt betaald om gewoon je werk te doen en daar zet jij je nuances bij hoe jij wilt zijn. Komt wel goed. Welkom!

Dank je.

Ik ben Anouk. Ik wil steeds meer vertrouwen op mijn intuïtie. Ik heb ervaren dat als ik het niet doe, dan kom je er toch achter, dat je toch teruggaat naar je eigen intuïtie en toch moet handelen volgens mijn intuïtie.

Tresi: Dan moet je wel weten wat het is.

Ja, geef het maar een naam.,

Tresi: Nou, ik weet wat intuïtie is. Intuïtie is een moeilijk woord, maar mijn intuïtie is gevoel. Dus geestelijke groei is gevoelsmatig groeien. Intuïtie is gewoon een mooi woord. Ik weet niet eens hoe je het schrijft, maar het is een mooi woord. Iedere keer als ik intuïtie moet schrijven, dan denk ik: hoe schrijf je het? Gevoel is veel beter. Dus wat zeg je eigenlijk?

Luisteren naar je gevoel en ernaar durven handelen.

Tresi: Dan moet je wel aarden hè. Je hebt een beetje moeite met aarden.

Ik doe ook wel oefeningen om te aarden.

Tresi: Dat is heel belangrijk. Daar hoeft je niet speciaal voor te gaan zitten hoor. Ik raak de grond ook nooit.

Er wordt altijd gezegd: “Voeten op de grond.”

Tresi: Ik ben blij dat ik een kussentje onder mijn voeten heb. Nee, aarden doe je hier. Gedachtes, woorden en daden. Je stuurt energie naar de grond toe. Dus je aardt jezelf, doordat je jezelf verbindt met moeder aarde. Mensen die zich niet aarden, lieve schat, zijn mensen die last hebben van de aarde. Dus ze hebben last van de impulsen.

Soms denk ik dat ik mijn eigen gevoel voel, maar soms voel je zoveel, maar dan zijn dat gevoelens van anderen. Alleen op een gegeven moment denk je: het zijn mijn gevoelens. Als kind had ik dat heel erg, maar je weet niet beter.

Tresi: Dat is logisch. Omdat het gevoel is iets wat je aanneemt. Je hebt hier je zonnevlecht en die staat open. Het komt dus binnen. Dus jij voelt steeds. Je kan niet zeggen dat jij je steeds hetzelfde voelt. In eerste instantie heb je heel de tijd radertjes die gaan denken. Dus je bent nu ook de hele tijd aan het denken. Als je luistert naar anderen, dan gaat dit nog door, dat staat niet eens stil. Daar hoeft je geen aandacht aan te besteden, zoals de muziek daar, of de tv, of kinderen die lopen te gillen. Blijf bij je gevoel. Aarden is: 'blijf bij je kracht'. Moeder aarde is je kracht. Op het moment dat ik niet meer in mijn kracht sta, dan sta ik wankelend hier ter aarde. Ik ben als stier geboren, dat is mijn nuchterheid. Gelukkig hebben ze dus een aantal planeten aan me meegegeven en de stier is nuchter, ook een beetje traag, maar als ie eenmaal gaat dan gaat ie. Ik aard doordat ik hier wil zijn. Dan moet ik jou de vraag stellen: wil jij graag hier zijn?

Dan hoor ik ergens innerlijk nee.

Tresi: Dan is het een nee. Dan is het toch een nee. Er is altijd een gedachte achter de gedachte. Waarom wil je hier niet zijn? Misschien heeft het er ook wel mee te maken, dat jij het gevoelsmatig moeilijk vindt om hier te zijn. Je moet je plek hier op aarde nog vinden. Wie ben ik tussen al deze miljarden mensen?

Je hebt wel gelijk.

Tresi: Nou, gelukkig.

Ik vind het alleen niet leuk om toe te geven.

Tresi: Dat is ook een eerlijkheid. Maar lieve schat, ik ben heel blij met je eerlijkheid. Als je bij je gevoel wilt komen, moet je altijd ontspannen. Zijn jullie ontspannen? Dus welke spanningen hebben jullie nu nog als jullie gevoelsmatig gaan roepen? Wat zit je nu dwars, dat je gespannen hier zit? Zijn het je gedachtes, je onzekerheid?

Mijn onzekerheid.

Tresi: Misschien je lichaam dat een beetje pijn doet? Wie roept wat? De spanningen, de energieën, wat gaat er gebeuren?

Ja, wat gaat er gebeuren? Ik weet niet wat ik kan verwachten.

Tresi: Ik ook niet, ik heb geen idee. Ik hoop dat ik die twee uur goed neerzet, maar ik weet zeker dat ik het doe.

Ik stond vanochtend echt met een gevoel van: yes, ik ga er vanavond heen, maar aan de andere kant vind ik het doodeng.

Tresi: Ja, dat is spanning. Spanning moet altijd losgelaten worden. Loslaten doe je door inademen en uitademen. Als je gespannen bent ergens en je denkt: oh, ik ben gespannen, dan ga je niet ingehouden zitten zijn. Dat werkt niet. Dan word je alleen maar nog meer gespannen. Als je gespannen bent, dan zeg je: “Ik accepteer dat ik gespannen ben”, dat is de basis. Ik accepteer dat ik zenuwachtig ben, ik accepteer dat ik dat, dat, dat ben. Dan is het: oké, ik heb het geaccepteerd. Adem in en adem uit en door het inademen neem je het leven tot je en door uit te ademen ontspan je. Laten we dat even gaan doen. Even goed zitten en ogen gewoon open. Je hoeft niet altijd je ogen dicht te doen om nog dicht bij jezelf te komen. Eerst ademen.

Tresi gaat als een gek inademen.

Tresi: Kunnen jullie dat? Ik laat jullie gekke dingen doen.

De groep gaat als een gek inademen.

Tresi: Denk er gewoon aan dat je dit thuis bij je vent of vrouw doet. Dat is grappig. Kom je thuis, zegt je man of vrouw: “Hoe was het?” en je gaat als een gek inademen.

De groep moet lachen om Tresi.

Tresi: Dat is ontladen. Je hebt meerdere manieren van ontladen. Ik ontlaad met gapen, ik ontlaad met boeren, ergens hebben we een groot geluid met windkracht tien. Ik vraag me af waar ie vandaan komt? Ik probeer het na te doen, maar het lukt niet, misschien komt het nog. Als ik magnetiseer dan komt het, puur als verschooning van mezelf, het verschoont mij en de ander. Ik ontlaad met lachen, ik ontlaad met huilen, ik ontlaad met praten, ik ontlaad met mediteren. Ik heb vandaag uren niet gesproken. Ik zat uren met mijn man en ik zei: “Ik vind het fijn dat ik niet met je hoeft te praten, dank je!” Ik vind het heel gezellig met je, maar ik vind het fijn dat ik niet hoeft te praten.” Dat is ook ontladen, dat je iets niet hoeft. Soms ga je uit eten en dan denk je: oh, ik moet al die uren. Dat is niet goed hè, als er moeten bij komt. Het moet vanzelf gaan. Adem in en adem uit. Laten we dat even doen. Ja, jij ook. Als ik zo dom kan doen, kunnen jullie het ook. Ik blijf toch nog de meester hè.

Tresi en de groep zijn druk aan het inademen.

Tresi: Daar moet je nog van genieten ook. Lekker gespannen, je schouders zijn gespannen en dan moet je gewoon ontspannen. De meeste spanningen komen op je nek en je schouders en dan zit het vast. Als het vast zit, gaan mensen op een gegeven moment gebogen door het leven. Mensen die net als Peter zijn, die krijgen wulpse borsten.

Er wordt gelachen.

Tresi: Al hebben ze niet zoveel, het lijkt tenminste wulps. Adem in en adem uit. Wat ook belangrijk is, is de luchtigheid. Jullie zijn zwaar geworden. In

jullie mind is er een soort zware energie ontstaan. Doordat je inademt en uitademt word je weer kind. Het innerlijke kind is je gevoel en jij bent de strenge vader of moeder voor je gevoel. Jij zegt: “Niet doen, is niet goed, gedraag je. Niet praten, kan niet.” Dus het kind mag niet zijn en dan gaat het kind dit doen: “Stomme moeder of stomme vader.”

Isaak: Adem in en adem uit en je zegt: “Ik ontspan.” Gedachtes zijn krachten en je zegt tegen jezelf: “Ik wil zijn.” Op het moment dat wij tegen jullie zouden gaan spreken, dan zouden we zeggen: “Kinderen, wees jezelf. Durf jezelf te zijn hier ter aarde en schaam je niet.” Deze cursus heb jij jezelf gegeven. Dat is een geschenk naar jezelf toe, omdat je wilt jezelf zijn gevoelsmatig. Intuïtiviteit heb je nodig je hele leven, weet dat. Ervaar jezelf daarin en glimlach naar jezelf toe, doordat je zegt: “Goed gedaan.” Elke overwinning die jij gecreëerd hebt, is een overwinning die je eerst niet hebt gecreëerd, anders noemen we het geen overwinning. Dus weet lieve mensen, als jij jezelf overwint, dan heb jij jezelf een geschenk gegeven, je bent op dat moment een evolutie tegemoet gegaan. Welkom!

Tresi: We gaan even staan, allemaal staan. Zitten jullie lekker in het lijf? Er zijn hier allemaal mensen die jullie fysiek zien en jullie gaan je openstellen voor deze mensen. Dan ga je elkaar aankijken en even naar elkaar glimlachen. Glimlach, glimlach. Isaak is zoals hij noemt, de Lachende Gids. Heerlijk glimlachen. Lekker stevig in je energie. Door je gedachtes ga je meteen sterker op je benen staan of niet?

Ja.

Tresi: Als je gewoon zegt van: “Ik sta stevig in mijn energie”, als je die gedachtes uitspreekt, dan hoeft je niet lang te ohmen, dan hoeft je alleen maar te zeggen: “Ik sta nu stevig.” Wat gaat er met je benen gebeuren? Sterker. Ik sta nu heel zwak en dan ga je eigenlijk meteen die gedachtes hebben en dan is het niet meer zo sterk. Zo absorberen jullie dus eigenlijk spanningen. Dan ga je gebukt door die spanning van die energie. Het wil niet zeggen dat het zo is. Achteraf is het van: het viel allemaal mee, het was allemaal niet zo. Dat is zonde hè. Isaak zegt altijd: “Oordeel niet vooraf maar achteraf.” Dus als jij

net als hier in dit moment zegt: “Ik sta krachtig in mijn energie en ik sta open voor deze mensen” en dan kijk je gewoon elkaar aan en denkt van: ik sta open voor elkaar, leuk! Dan ga je niet denken over hoe het zit morgen en overmorgen, nu! Nu wil ik contact leggen met je. Jij bent een ziel, ik ben een ziel, we zijn hier niet voor niets, we leren van elkaar. Heerlijk toch? En daar mag je nog van genieten ook. Mooi hè? Leuk hè? We staan open voor elkaar. Gevoelsmatig voel ik dat ook zo. Door mijn besluit voel ik dat ook zo. Ik voel ook dat ik dat doe. Als je zegt: “Ik sta open”, maar de gedachte achter de gedachte is: “Ja, bekijk het even”, dan is dat de energie die wint. Dus de eerste gedachte moet na de achterste gedachte komen, dus de overtuiging. Dus overtuig jezelf dat je open voor elkaar staat. We overtuigen elkaar nu, dat we er echt toe doen. Ik doe er toe, jij ook?

Ja.

Tresi: Ben je ervan overtuigd dat je er toe doet?

Ja.

Tresi: Jij ook?

Ja.

Tresi: Mooi zo, jij ook?

Ja.

Tresi: Allemaal overtuigd?

Ja.

Tresi: Jullie doen er allemaal toe. Ik doe er toe. Als je dat nou gaat zeggen: “Ik doe er toe.”

De hele groep spreekt de woorden: ‘ik doe er toe’ uit.

Tresi: Dus gedachten, woorden hè? Ik doe er toe!

De groep spreekt opnieuw deze woorden uit.

Tresi: Voelt dat goed als je dat zegt, of niet?

Ja.

Tresi: Als we de andere kant gaan pakken, dan gaat dat ook werken. Dat laten we even zitten, dit is veel te leuk. Nu ga jij eigenlijk jezelf stimuleren om energie te zijn, omdat je bent energie, vanaf het begin van jouw bestaan. Dus je gaat jouw energie laten zien. Dus je laat jouw energie stralen. Stel dat je een lampje bent, dan zet je het lampje wat hoger. Dat zeg je naar elkaar toe: “Ik ga mijn energie aan jou laten zien, dit is wat ik ben.” Doe maar naar elkaar toe en geloof er nog in ook. Moeilijk hè? Ik was de enige dus.

Wat moeten we doen?

Tresi: Zeg tegen elkaar: “Ik laat mijn energie zien.”

De groep voert deze opdracht van Tresì uit.

Tresi: Mooi zo. Heerlijk. Dus jij straalt je energie aan elkaar. Ik laat mijn energie aan jou zien, ik voel jouw energie en ik wil dat ie nog meer komt. Mag ik mijn energie laten zien? Nee, daar doen we niet aan. Je doet mee met volledige overtuiging en ik wil nog meer zien. Dus je wordt opgetild, dus wat je bent, straal je uit, trek je naar je toe. Dus wat ben jij? Je bent energie, je bent niet het voertuig, dat heb je meegekregen. De één heeft een lang lichaam gekregen, de ander een kabouterlichaam. Ik ben 1,53 meter schoon aan de haak. De één heeft volume gekregen en de ander is heel slank en dan zeg je: “Dat wil ik ook.” Het is zoals het is. Voertuig is voertuig. Huizen zijn huizen. Maar wat binnen in het huis is, dat is de schoonheid. Heel vaak zie je hele mooie huizen, maar dan kom je binnen en het ziet er niet uit. Heel vaak zie ik van die rijtjeshuizen, gewoon normaal en dan kom je binnen en dan denk ik: “Wow, mooie energie.” De mensen die daar wonen, die hebben de

energie daar neergezet. Wat je bent, straal je uit, trek je naar je toe. Je bent een prachtig wezen.

Dank je wel.

Tresi: Mooi zo, je bent een prachtig wezen.

Dank je wel, ik ben ook prachtig.

Tresi: Fantastisch. Je bent een prachtig wezen.

Dank je wel, vanzelfsprekend.

Er wordt gelachen.

Tresi: God heeft mij zo gemaakt. Jij bent een prachtig wezen.

Dank je wel.

Tresi: Goed zo. Je bent een prachtig wezen.

Dank je wel.

Tresi: Goed zo. Je bent een prachtig wezen.

Dank je wel.

Tresi: *Uniek*, is geen één hetzelfde. Jij bent een prachtig wezen.

Dank je wel.

Tresi: Mooi zo en jij ook.

Dank je wel.

Tresi: En jij ook.

Dank je wel.

Tresi: En jij ook.

Dank je wel.

Tresi: Jij bent ook een prachtig wezen.

Dank je wel.

Tresi: Mooi zo en jij ook.

Dank je wel.

Tresi: En jij ook.

Dank je wel.

Tresi: Mooi zo.

En jij ook.

Tresi: Dat weet ik, maar bedankt. Dat komt omdat je de energie voelt. Als je ongelukkig bent dan voel je dat niet meer. Dan ben je verwijderd van je energie. Dan ben je triest en voel je het tegenovergestelde van wat ik net neer heb gezet. Dan duurt de dag lang en je kijkt vaak op de klok en je hebt een nutteloos gevoel. Je gaat naar je werk, je doet je ding, maar de energie is koud. Die down energie hoeft je niet te behouden. Doe dit dan. Je hebt dit gewoon geschapen, doordat ik dit vertelde. Jullie zijn gaan geloven en jullie hebben het gevoeld. Dus jullie hebben het zelf gemaakt. Dit kan je dus zelf maken elke dag, elk moment. Maar als je het tegenovergestelde graag wilt, ook goed. Als je gewoon wilt nukken en het is allemaal klote en jullie zijn niets waard, als je daar zin in hebt, doe maar gewoon, dan voel je het

verschil. Op een gegeven moment voelt het niet meer lekker en dan stik je en dan wil je eruit en dan zeg je: “Ik heb mijn kuurtje gehad, ik ben er weer.”

*Als je in de stad loopt en mensen kijken naar je, dan heb ik zoiets van: **kijk naar de etalages.***

Tresi: Mensen kijken graag naar iets, om te ontdekken bij zichzelf. Zij zoeken zichzelf buiten zichzelf. Doordat ik naar haar kijk, dan heb ik zoiets van: oké, ik zoek wat bij haar, wat ik misschien nodig heb. Misschien wil ik gewoon weten hoe ik me moet kleden, zou ook kunnen. Je kijkt, omdat je bent nieuwsgierig naar elkaar toe. Kleine kinderen die kijken niet, die gaan op hun gevoel af.

Je leert toch ook van elkaar?

Tresi: Je leert hartstikke van elkaar. Ik heb alleen maar van jullie geleerd. Ik heb geleerd van jullie boven, omdat jullie mij lessen hebben gegeven, zoals ik het moest ondervinden in mijn gevoel en zodat ik in mijn gevoel kon ontdekken: ‘wel niet’, ‘wel niet’ en ‘acceptatie’. Het mooiste woord is ‘acceptatie’. We gaan eventjes onze benen bij elkaar zetten en onze ogen sluiten, armen tegen ons lichaam en we maken ons zo strak als een kaars. Adem in en adem uit en je zegt: “Ik stuur positieve energie naar moeder aarde en ik sta nu open voor de kosmos.” Je doet je handen omhoog en dit is puur het woord ontvangen. Ik ga ontvangen. Ik ontvang van de Goddelijke wereld positieve energie en die positieve energie laat ik door me heen stromen en je ademt uit. Leg je handen op je buik. Dus gevoel en de zonnevlecht. Zonnevlecht is al hetgeen wat binnenkomt van de andere mensen. Je hebt nu je handen daarop gelegd en je geeft alleen maar positieve energie aan je zonnevlecht van de kosmos en je gevoel precies hetzelfde. Je hebt nu contact puur met jezelf. Je bent gesloten voor de ander, je bent nu alleen maar met jezelf. Je ademt in en je ademt uit en je voelt de kracht in je lichaam, in je benen, stevig in je schoenen en je bent jezelf en je geniet van jezelf. Je zegt nu in gedachten deze woorden: “Ik ben.” Je ademt in en je ademt uit. Adem in en adem uit. Inademen is leven tot je nemen, uitademen is ontspannen. Je neemt het leven tot je en je voelt dat je leeft en je

schouders worden sterker. Je bevestigt jezelf in je gevoel en je zegt: “Ik mag er zijn” en je doet weer je handen omhoog in de ontvangende situatie. Ik zit hier en ik ontvang energie. Adem in en adem uit en je zegt: “Ik ontvang.” Je legt nu één hand op je zonnevlecht en de andere op je hartchakra. Kijk gewoon en dan is het goed. Verbind jezelf nu met je eigenliefde. Ik heb mezelf lief, ik heb mezelf lief, ik heb mezelf lief. Je bent weer afgesloten voor de impulsen van anderen. Je bent alleen met je eigenliefde. Ik heb mezelf lief. Je ademt weer in en uit en je zegt weer: “Ik heb mezelf lief.” Desnoods zeg je het hardop. Als je behoefte hebt om jezelf te horen zeg je gewoon: “Ik heb mezelf lief.”

Een aantal studenten spreken de woorden ‘ik heb mezelf lief’ hardop uit.

Tresi: Vele mensen durven niet meer te praten en ook niet naar zichzelf toe. Dan sluit je jezelf af en praat je met jezelf.

Opnieuw zijn er een aantal studenten die de woorden ‘ik heb mezelf lief’ hardop uitspreken.

Tresi: En je glimlacht bij de gedachte en wordt dat gevoel. Probeer nu te voelen hoe dat is, dat jij dat tegen jezelf zegt en straal dat uit. Voel wat het met je doet. Het is net of je jezelf wiegt. Ik heb mezelf lief.

De studenten voeren de oefening uit.

Tresi: Dit is puur natuurlijk hoe het hoort te zijn. Ik hou van mezelf, ik heb mezelf lief en voel alleen hoe het is, om even in contact te staan met mezelf. Al zing jij voor jezelf, al dans je een dansje, wieg jezelf. Ik heb mezelf lief. Net een klein kind, laat jij jezelf nu kind zijn.

Er klinken allerlei verschillende geluiden door de ruimte heen. De één zingt, de ander spreekt tegen zichzelf.

Tresi: Ik heb mezelf lief. Ik ben zo lief, ik ben zo lief. Als je nu volledig je gevoel laat spreken, is ie heel onschuldig. Je gevoel is niets dan onschuldig.

Als je nu je onschuld laat zien aan jezelf, ga je voelen hoe je bent. Ik ben zo blij met mezelf. Ik ben zo blijf met mezelf. Ik ben zo heerlijk met mij mijzelf, hiep hiep hoera! Wieg jezelf in de liefde. Hoe heerlijk is het om jezelf lief te hebben. Als je jezelf elke dag deze liefde geeft, dan ga je echt van jezelf houden hoor. Ik ben toch een hartstikke leuk mens. Ga nou kijken wat voor mens je bent. Laat jezelf nu toe. Concentreer jezelf nu puur op jezelf en laat toe wat je voelt. Laat toe. Hou je ogen dicht, praat en wees je gevoel. Ik hou van mezelf, ik ben met mezelf, ik ben zoals ik ben, ik wil dat zijn, ik ben wat ik ben, ik ben mijn gevoel en geniet ervan. Voel, laat gevoel toe. Niet denken. Je bent afgesloten voor de ander, alleen jij, omdat niemand is er, alleen jij. Stel dat je nu alleen in de kerker zou leven, jij en je gevoel en je zou daar je tijd uit moeten zitten, maak een mooie tijd met jezelf.

Er klinken allerlei verschillende geluiden door de ruimte.

Tresi: Ik ben zoals ik ben. Ik weet dat ik ben. Ik ben zo lief. Ik ben zoals ik ben, zoals ik ben, zo lief. God die liefde is, heeft mij geschapen zoals ik ben, zo erg lief. Mijn gevoel en ik, wij gaan samen door. Wij zijn uniek, er is niemand zoals ik. Oh gevoel, dank je wel. Oh gevoel, dank je wel. Ik ben zoals ik ben, zo uniek. Ik voel mezelf zo één met mezelf. Dank aan mezelf. Dank aan God.

Dit was Tresi's liedje.

Tresi: Een liedje zing je voor jezelf. Welk liedje heb jij voor jezelf te zingen? Dit was mijn liedje, dat ik hier ter plekke heb verzonnen. Als je gevoel bent, hoef je niet na te denken, alleen maar te doen. Als iedereen zijn eigen liedje zingt, dan ga ik door met mijn eigen liedje. Ik ben hier voor mezelf. We gaan even genieten van deze muziek. Iedereen voor zichzelf, gewoon je eigen liedje.

Er klinken allerlei liedjes door elkaar heen.

Tresi: Namasté.

Namasté.

Tresi: Wat is namasté? Namasté is mijn hart groet jouw hart. Zeg het met kracht: “Mijn hart groet jouw hart.” Op het moment dat je buigt, ben je buigend voor jezelf en voor de liefde die God heet. Op het moment dat iemand heel lief is, zeg je gewoon: “Namasté, mijn hart groet jouw hart.”

Hoe zeg je dat?

Tresi: Namasté.

Namasté?

Tresi: Ja, dat spel je zo: n a m a s t é. Op het moment dat je namasté zegt, dan groet je eigenlijk. Heel vaak heb je niet eens namasté voor jezelf. Dan zeg je gewoon: “Namasté voor mezelf,” dus ik groet mijn eigen hart. Als je naar de kassa gaat, zeg je: “Namasté, doe!” dan ben je een ondeugende namasté. Misschien heb je op dat moment heel veel gegeven. Weet je hoe prachtig het is om andere mensen te verblijden? Als je energie stuurt, komt er energie terug, maar als je niet stuurt, komt het niet terug. Dus als jij gewoon zegt: “Hé, ik ben liefde” en je zendt dat uit en je toont dat ook nog met je energie en iemand zegt: “Ik hou niet van liefde”, dan weet je genoeg. Zeg je: “Oké, doe!” Maar op het moment dat je zegt: “Die wil dat toch niet, die wil dat toch niet en die wil dat toch niet” niemand wil het. Dus je moet niet gaan denken voor anderen. Je moet gaan leren om vanaf vandaag voor jezelf te gaan voelen. Misschien komt het in je gedachtes binnen en dan voel je het en dan komt het daar en niet daar en daar. Eerlijk waar, ik weet dat ik hartstikke normaal ben, ik gedraag me niet zo, maar ik weet het. Ik vind het heerlijk om heel veel persoonlijkheden aan te meten.

Dat lijkt me heerlijk ja.

Tresi: Ik vind het ook heerlijk om iedere keer andere kleding aan te doen. Dus ik vind het heerlijk om gewoon persoonlijkheden aan te meten. Vinden jullie dat niet heerlijk, als jullie dat kunnen? Dus stel dat je een chagrijn voor

je ziet en je vindt het heerlijk om die persoonlijkheid aan te nemen, ga oefenen hoe het is om zo chagrijnig te zijn. Hij chagrijnig, ik ook chagrijnig. Ga maar proberen en dan voel ik: gatverdamme, dat is toch geen persoonlijkheid voor mij, wegwezen! Op een gegeven moment ga je oefenen. Dus dat is net als: die kleding past wel, die kleding past niet. Ik weet dat ik mijn omgeving word. Dat weet ik, als Tresi zijnde, omdat ik heb geen persoonlijkheid. Dus ik word de energie, maar ik weet wel dat ik het toelaat, maar ik weet ook, wanneer ik het niet meer toe wil laten. Als jij heel goed bij jezelf bent, dan heb je zo ontzettend veel. Dan heb je zoveel. Dan weet je heel goed hoe je moet spelen met het leven. Dan heb je iemand die je een bepaalde hoek in wil drijven, dan weet je dat. Dan denk je: oh, daar heb ik zin in en dan ga je die ervaring opdoen. Misschien kom je met kleerscheuren terug, daar had je zin in. “Was het leuk?” zeg ik dan als meester zijnde. “Hoe was het?” Nou... Rust even uit, komt goed. Ja toch? Wat jullie verwachten van het leven is heel vaak perfectie. Het moet perfect zijn. Maar ja, jouw perfectie is niet mijn perfectie. Dus jij moet voelen: “Wat is voor jou belangrijk?” Wat jij voelt, dat noemen wij intuïtie, gevoel. Dus je intuïtie die zegt jou, wat voor jou belangrijk is. Dus gooi nou het woord perfectie gewoon overboord. Zeg gewoon: “Ik volg mijn gevoel” en dat is gewoon goed. Oké? Mooi zo. Als je de hand van iemand schud, dan voel je eigenlijk de energie van elkaar. Dat komt, omdat hier heb je een chakra, dus dat voel je. Dan kijk je elkaar aan en dan voel je ook de energie van de ziel naar elkaar toe komen. Op het moment, dat je niet wilt voelen, dan kijk je weg. Dus het moment dat je voelt: ik wil die energie niet tot me nemen, dan moet je jezelf in eerste instantie niet verbinden en ook niet aankijken. Dus mijn vrienden weten dat als ik ze niet aankijk, dat het niet goed is. Dus zitten ze te denken: wat heb ik verkeerd gedaan? Wat heb ik verkeerd gedaan? Ze kijkt me niet meer aan. Ik reageer eigenlijk vooraf al, niet wetende waarom. Dat doen jullie ook allemaal. Jullie reageren allemaal ook al vooraf. Dat je ergens komt en je jezelf niet lekker voelt. Dan denk je: doe normaal, ik moet mijn best doen, maar misschien is de energie daar al niet goed. Je moet het niet bedenken. Of je zit bij iemand en je denkt: ik wil hier niet bij zitten. Verplaats je dan. Maar dan ga je denken: nee, dat is niet netjes. Dan ga je schuiven op de stoel en schuiven op de stoel en je ergert je twee uur lang. Zeg dan gewoon: “Ik voel me niet goed bij je.”

Je kwetst iemand dan wel.

Tresi: Ja, je kwetst wel, maar dat is niet je verantwoordelijkheid.

Maar je weet dan op dat moment, dat je iemand gekwetst hebt.

Tresi: Ja, dan moet hij op dat moment met zijn gekwetstheid omgaan. Als je jezelf gekwetst voelt, dan heb je een energie ontvangen die au is. Waarom voelt iemand zich niet lekker bij me? Als je een beetje spiritueel bent, dan ga je jezelf openstellen en dan ga je in dialoog. Het kan zijn, dat de energie dan opeens weg is en je jezelf wel goed voelt bij die persoon. Als jij als meester zijnde je mond houdt en je gaat het niet brengen, dan ben je een heel slechte meester. Dus jullie moeten jullie eigen meesters gaan worden, in jullie eigen klassen. Jullie hebben allemaal jullie eigen klassen. Jullie hebben een rang meegekregen en daar staat meester bij. “Ik voel me niet lekker bij je.” Oké. Nou, misschien zegt die persoon: “Ik wil je nooit meer zien.” Nou goed dan, heb ik ook geen last meer van je. Aan de andere kant is het zo van: “Waarom?” Dan ga je in dialoog. Het hele boek ‘Wybe, wat doe je nou?’ heb ik alleen dat gedaan. Ik heb hem geconfronteerd met zichzelf. Dat wilde hij niet. Hij werd iedere keer wild, een klein groen mannetje. Ik kwam te dichtbij. Zijn oma kwam en wat deed ie? Hij zette eigenlijk zijn menselijkheid neer. Hij was bang om agressief te worden en wilde wat bereiken met zijn menselijke energie. Hij zei dan: “Jij bent geestelijk zo sterk.” Ik zei: “Ja. Dit is wat je kan krijgen, maak het kapot desnoods, maar hier niet.” Dus doordat ik me iedere keer weer in de oplader ging zetten, kwam ik er weer en ging ik weer opladen en gaan we weer oorlogje spelen. Je moet het leven wel willen aangaan, dat is een besluit, of niet een besluit. Als je het leven aan wilt gaan, dan kan ik jullie nu al vertellen: “Het wordt niet makkelijk.” Waarom niet? Omdat je gaat dingen doen die je niet gewend bent, zoals kwetsen. Stel dat deze persoon heel erg zou stinken, ik adem door mijn mond, maar dan moet je gewoon zeggen: “Hé schat, ik wil je niet kwetsen maar je stinkt.” De volgende keer stinkt de persoon niet, heeft de persoon zich helemaal gedoucht en zegt ie: “Ruik ik nu goed?” Op het moment dat de persoon zegt: “Nou, ik vind het heel kwetsend dat je dat zegt”, dan is het zijn probleem, omdat **het** is de waarheid. Dus je moet altijd bij je eigen waarheid

zijn. Dus als je gaat kwetsen om te kwetsen, dan is het niet goed. Stel dat iemand een hele mooie jurk heeft gekocht en je bent jaloers en zegt: “Daar vind ik helemaal niets aan”, dan ben je kwetsend bezig.

Zo bedoel ik het niet.

Tresi: Ik snap niet wat je niet snapt? Als je de waarheid zegt, ben je nooit kwetsend. Het kwetst wel, maar dan ben je niet kwetsend, omdat je de waarheid spreekt.

Ja, je zegt het niet om te kwetsen, maar je weet wel dat het iemand kwetst en dan zeg ik het niet.

Tresi: Ik wel, ik zeg het gewoon.

Je hebt er toch ongemerkt last van.

Tresi: Ja, je hebt drie soorten krachten, die jullie hebben meegekregen als huiswerk: ‘woorden, gedachtes en daden’. Als je dat denkt, dan zeg je dat. Gezellig hè? Dan kom je thuis: “Kan jij je eigen rotzooi niet opruimen?” Of “Waar bel je voor?” als iemand je midden in de nacht belt.

Daar heb ik geen zijn in.

Tresi: Ja, dat is huiswerk. Ik zeg het op de gevoelsmanier, zoals ik me voel. Als je me uit mijn nest haalt, voel ik me iets minder happy dan dat ik net gemediteerd heb en opgeladen ben. Ik weet niet wat jij dan hoort, maar ik weet wel dat ik een goed mens ben, dus ik zou je niet willen kwetsen. Dat is mijn basis. Weet jij of je mensen wilt kwetsen? Ja of nee?

Nee, ik heb niet de intentie om mensen te kwetsen, maar ik voel me wel eens geïrriteerd door zus of zo.

Tresi: Dan zeg je het gewoon.

Je voelt je vaak ook wel gekwetst dat mensen zo zijn.

Tresi: Dat klopt. Jullie gaan allemaal verkrampt raken. Gewoon laten stromen.

Wat bedoel je?

Tresi: Gewoon de energie laten stromen. Je mag dansen, je mag bewegen, flexibiliteit. Ik heb vorige keer zitten wii-en en ik was helemaal nat. Mijn man keek me aan van: gatver.

Er wordt gelachen.

Tresi: Het is niet goed, je lichaam moet meer in conditie komen. Lieve schat, ik snap jou. Chantal, dit mag je er uitknippen. Er mag niets uitgeknipt worden, alles is live. Wat belangrijk is, is dat je weet of jij kwetsbaar bent. Mijn vader is een kwetsend iemand. Hij heeft een slechte energie. Hij kan er niet tegen als kinderen lachen, dansen, of als ik iets moois heb. Dat komt omdat hij het zelf niet heeft gehad. Dus als ie het niet heeft gehad, dan gunt ie het niet. Dus hij heeft zoiets van: ik gun het je niet. Zijn we nog een beetje met ons lichaam bezig? Lichaam, geest, in balans.

Dat is moeilijk om te accepteren, omdat je wilt het niet. Als jij het zo zegt dan denk ik: ik ga het verzoachten.

Tresi: Dan ben je onecht.

Ja, klopt.

Tresi: Isaak zegt: “Je moet je echtheid erkennen.” Als jij weet dat je een goed mens bent, dan is alles wat je zegt goed. Als je de waterkraan open doet en het water is schoon, dan is alles wat je met het water doet goed. Dus jij weet het. Maar je bent echt, omdat je zegt dan iets kwetsend. Een voorbeeld: dat iemand iets geeft wat je niet wilt en je zegt het opeens, dan gaat de persoon boos worden. Dan kwets je hem, maar dan kwets je jezelf niet. Jouw gevoel

gaat voor, die zegt: “Goed zo, had je eerder moeten doen.” Dat is het gevoel. Het gevoel is degene die het vertelt, dus het contact wat we net hebben gehad. Je hebt nu een klein kind aan de hand en die vertelt jou wat je moet doen en die is heel wijs en die zegt: “Mama, doe dat, mama doe dat.” Op een gegeven moment ga jij als persoon zeggen: “Eigenlijk wil ik je dit zeggen” en jij voelt de weerstand al opkomen en de persoon kijkt je aan van: ja?

Er wordt gelachen.

Tresi: Heb je heel de dag zitten oefenen: “Ik ga het doen, ik ga het echt doen” en dan op dat moment word je geblokt, omdat je de energie van de ander pakt en je gevoel verwaarloost en daar word je niet gelukkig van. Dus jij mag mensen gewoon de waarheid vertellen en mensen mogen jou ook de waarheid vertellen. Als mensen jou de waarheid vertellen, dan doet dat pijn, dat is logisch. Vragen hierover?

Als je nou alles zegt wat je denkt en je irriteert je aan iemand, omdat je slecht hebt geslapen, dan ben je ook eerlijk, omdat je uit je gevoel, maar het ligt dan aan jezelf. Moet je dan ook zeggen dat jij je irriteert?

Tresi: Dan mag je gewoon zeggen: “Ik irriteer me dood.” Het kan zijn dat jij geïrriteerd bent en dan moet jij bij jezelf te raden gaan: “Wat is er met Ruud aan de hand dat hij zich zo irriteert?” Dan heb je een irritatiefactor, die gestimuleerd wordt door je omgeving, maar je mag het wel zeggen. Je moet gewoon leren om te spreken en het niet zien als slecht. Het is gewoon een woord. Stel dat je denkt: goh, ik vind je best wel leuk, dan zeg je: “Ik vind je best wel leuk.” Heb je last van je lichaam?

Ik heb last van mijn benen.

Tresi: Daarom doe ik dit ook. Je bent lichaam en geest. Heel veel mensen gaan of teveel lichamelijk zijn, of teveel geestelijk zijn. Je kan allebei zijn. Dus je lichaam is je voertuig. Je moet je ontspannen voelen in je lichaam. Het is heel vaak, als je te lang op een bepaalde plek zit, ga je schuiven. Schenk aandacht aan je lichaam. In de tussentijd kan je altijd geestelijk blijven. Je kan

gewoon blijven praten en in de tussentijd huppelen. De spanningen gaan wel lichamelijk zitten. Dus pijn in je benen betekent: dat het niet stroomt, dus dan moet je het eigenlijk laten stromen, je moet het beweging geven, zodat je het losmaakt. Mensen, ga oefenen. Ja, oefeningen doen lichamelijk, om wat losser te zijn. Als jij lichamelijk in contact komt met jezelf, dat je goed in je lichaam komt te zitten, maakt niet uit of je klein, dik, groot, dun bent. Als je goed in je lichaam komt te zitten en jij brengt je lichaam elke dag in conditie, doordat je hem aandacht geeft, uiterlijke verzorging is aandacht, goed eten is aandacht, mediteren is aandacht; het lichaam heeft ook rust nodig, moet slapen, en je doet je geest hetzelfde geven, dan ben je in balans. Dan ben je lekker in die energie.

Met je geest bedoel je, je gedachtes, je gevoel en je daden?

Tresi: Je geest is je gevoel. Dus je geest is je innerlijke zelf. Als ik niet kan slapen, dan ga ik bij wijze van spreken, zeven uur op mijn rug liggen en dan voel ik mijn lichaam trillen en ik ga gewoon mijn lichaam laten liggen. Dan is mijn geest sterker, dan mijn lichaam, dat op dat moment onrustig is. Dan ga je gewoon liggen. Als je gaat dansen met iemand wat doe je? Zet maar muziek op.

Tasja zet een muziekje op.

Tresi: Wat doe je als je met muziek bezig bent? Zet maar je spirituele liedje op, dit is radio en dan praten ze er zo weer tussendoor.

Een spiritueel liedje?

Tresi: Ja.

Niet te lang duren Tasja anders is de les voorbij.

Tresi: Je hebt altijd liedjes op en nu je moet, weet je het niet.

Een mantra is een spiritueel liedje.

Tasja zet een mantra liedje op.

De groep gaat onder leiding van Tresi dansen.

Tresi: Heerlijk, kijk elkaar aan en deel de heerlijkheid van: **wat** zijn we nou aan het doen? Kijk elkaar aan, als je met elkaar danst hè. Laat de energie stromen.

Het nummer is ten einde.

Tresi: Dat is energie. Wat je nu voelt is energie.

Heerlijk.

Tresi: Dus jij bent energie, je creëert energie. Heerlijk hè? Nog een keer?

Nee.

Tresi: Maar je voelt je heerlijk, doordat je het zelf hebt gecreëerd. Het lichaam heeft het benauwd. Maar het is zo lekker, dat je dat kan laten stromen en met elkaar kan delen. Elkaar aankijken en elkaar willen delen met elkaar. Echt waar, dat vergeet ik niet. Ik val misschien in herhalingen voor Tasja. Ik ben op een zakelijk feestje geweest. Ik was met iemand anders mee en het was een feestje met veel centen. Ik kwam daar en de energie was zo low. Ik kwam daar en ik dacht: daar gaan we weer. Dat voel je. Niemand kwam in een positieve energie, omdat niemand liet het toe. Op een gegeven moment dacht ik: **ik** ga de energie opwekken. Er kwam er eentje als een idioot dansen. Ik vroeg ze mee, maar ze zeiden allemaal: "Ik kom later wel." Dan zei ik: "Kom je met me dansen?" en dan was het van: **ik** heb al een vrouw en ik zei: ik heb al een man. Het was verschrikkelijk, ik heb mijn tijd uitgezeten. Er waren twee vrouwen die zo hun best deden om de energie op te voeren. Ze hadden entertainment en zang gedaan. Ik had zo met ze te doen. We **waren** geestelijk wel met elkaar in contact. Ze kwamen ook naar me toe van: **dat** je het hebt volgehouden en noem maar op. Ze hadden alleen maar in de microfoon hoeven te zeggen: "Wat is dit voor fucking feest?"

Komen jullie nou dansen, of niet? Dan stoppen we er mee.” Ik zei het nog tegen ze: “Zeg het nou”, maar ze durfden niet. Als je niet durft, dan doorbreek je het niet. Dat is hetgeen wat wij jullie willen leren, jullie durf. Dat wil niet zeggen, dat jullie nu naar huis gaan en de hele dag met elkaar zitten bellen, dat hoeft niet. Dit is, op dit moment, de energie die je gecreëerd hebt. Deze energie kan je meenemen in je dagelijks bestaan en dat kan je weer creëren. Dus je kan straks thuiskomen bij je vrouw en heel veel energie geven. Maar je kan ook zeggen: “Heb ik geen behoefte aan” en dan ga je gewoon energie aan jezelf geven. Ga je lekker mediteren of iets doen waar jij blij van wordt. Probeer wel blij te zijn. Nou, we hebben gedanst met elkaar, we hebben gesproken met elkaar, maar we hebben nog niet geknuffeld met elkaar. Dat is ook een energie. Als je gaat knuffelen voel je heel goed hoe iemand knuffelt. Heerlijk knuffelen.

De groep gaat elkaar knuffelen.

Tresi: Heerlijk knuffelen, niet teveel praten. Als jullie knuffelen met elkaar, dan gaan de chakra's op elkaar zitten en zijn de chakra's met elkaar verbonden dus geniet ervan. Hè, hè, hebben jullie het koud?

Er wordt gelachen.

Tresi, wat ik de laatste tijd heel erg merk bij knuffelen, is dat het bij de één knuffelen is en bij de ander drie zoenen.

Tresi: Ik heb gewoon intuïtie op dat moment. Het kan zijn dat ik in de rij ga lopen op een avond en de één geef ik een hand en de ander geef ik een kus en de ander een knuffel. Het is puur intuïtie. Mensen kijken me dan aan van: waarom krijg ik een hand, waarom krijg ik een knuffel en waarom krijg ik een kus? Maakt niet uit, het gaat om wat mijn gevoel op dat moment zegt. Heel veel mensen komen te dicht in mijn aura en dan stoot ik al meteen af. Mijn mannen weten dat, als ze te dicht in mijn aura komen, dan wil ik op een gegeven moment in mijn eigen aura liggen. Als iedereen zo op je plakt, dan heb je het gevoel: ga uit mijn aura. Je hebt een aura, dat is je energie en als iemand met zijn energie daar in gaat liggen, dan stoort het jouw energie. Als

je gaat slapen, moet je lekker in je eigen aura gaan slapen. Op je rug desnoods of heerlijk met jezelf. Je moet die ruimte aannemen. Mijn man die is verkouden en dan stuur ik hem naar beneden op de bank. Dan zeg ik: “Ik kan niet slapen.” Niet doordat hij slecht is, maar dan wil ik in mijn eigen aura liggen. Vorige keer heb ik een kleine baby tussen ons ingelegd en dat was heerlijk. Dat is dan op dat moment een drievoudige aura. Je moet gewoon voelen wat je wilt. Soms wil je lepeltje lepeltje met je mannetje of vrouwtje liggen en soms heb je zoiets van: heb ik helemaal geen behoefte aan en dan haal je zijn hand weg als ie slaapt. Dat is niet de bedoeling. Op een gegeven moment word ik heel onrustig. Zelfs mijn kinderen hebben dat door. Dan zit ik in de auto en dan zitten ze te dicht achter me te praten en dan is het van: ga uit mijn aura. Het is net als dat iemand aan je kleding trekt. Wij laten elkaar ook. Iedereen heeft zijn eigen energie en die energie is zoals ie is, maar je creëert ook een nieuwe energie. Nu heb je geleerd tijdens deze eerste ontwikkeling, dat je gewoon kan creëren. Wat je hier hebt geleerd, moet je wel meenemen. Jullie krijgen huiswerk vandaag. Het huiswerk is, dat jullie gaan mediteren en jullie zelf gaan afvragen wat voor behoefte heeft jullie gevoel? Wat voor intuïtieve ontwikkeling wil jij meemaken tijdens dit jaar? Toeval bestaat niet. Jullie zijn hier met jullie broeders en iedereen komt met een lijst met zijn naam erop, waarop staat wat jullie willen leren en dan gaan wij kijken of wij jullie dat kunnen aanleren. Dus intuïtief voelen: ik wil leren. Een voorbeeld: ik wil leren energieën te voelen met magnetiseren, ik wil voorwerpen voelen, foto’s lezen of intuïtief tekenen. Kijk maar wat je wilt. De lijst is voor ons. Dus iedereen heeft zijn wensenlijstje opgeschreven.

Wat leuk.

Tresi: Gij die niet vraagt, zal niet ontvangen. God zei altijd: “Gij vraagt en je zal ontvangen.” Plus je hebt nog ander huiswerk. Je mag de hele maand je gedachtes uitspreken en je mag opschrijven thuis wat het met je heeft gedaan. Dus ook weer met meditatie. Als je een avondje hebt waarop je geen zin hebt om de tv aan te zetten, trek jezelf dan terug op je kamer. Ik ben heel vaak op mijn kamer, omdat ik denk: wat moet ik beneden? Beneden is er zoveel lawaai, omdat mijn kinderen hebben de spelletjes aan. Daar heb ik geen zin in, dus ik heb mijn ding en zij hun ding. Lekker in mijn eigen

energie, maakt niet uit, dan ben ik nog steeds een goeie moeder. Ze vermaken zich toch wel. Om er nou de hele tijd bij te zitten van: gaat ie? Ja, daar doen we niet aan. Trek je terug en ga er even op mediteren en gewoon even kijken van: wat heeft het met je gedaan? Voor hetzelfde geld zeg je: “Ik ben zo eerlijk geweest tegen die persoon, hij wil me nooit meer zien.” Wat heeft het met mij gedaan en die bewustwording heb ik gekregen. Dus hou een dagboek bij vanaf vandaag. Je hoeft er niet elke dag in te schrijven, maar probeer je emoties en gevoelens op te schrijven. Je zal zien, dat in de loop van de tijd, daar heel veel inzichten in komen. Ik ben dichterbij mezelf gekomen door te schrijven. Als ik iets heb dan wil ik het vertellen, maar niet iedereen begrijpt me, behalve mijn dagboek. Dus dan schrijf ik het op en doordat ik het schrijf, begrijp ik mezelf nog beter. Dan lees ik het terug en dan denk ik: goh, toen heb ik me zo gevoeld. Chantal zegt altijd: “Ik wil graag je dagboek zijn.” Ze heeft al mijn dagboeken gekregen en ze vond het zo interessant en heeft ze allemaal uitgetypt. In je dagboek kan je al je gevoelens en gedachtes opschrijven, zonder dat iemand je niet begrijpt, omdat het boek neemt alleen aan wat je schrijft. Hou het bij. Het klinkt heel veel werk, maar dat is liefde voor jezelf, namasté voor jezelf. We danken jullie, tot de volgende ontwikkeling.

Namasté.

Bijeenkomst 23 februari 2011

Tresi: Namasté betekent voor mij: mijn hart groet jouw hart. Als ik door de stad heen loop, vind ik het een beetje moeilijk, om bij iedereen mezelf in namasté neer te zetten, dan kijken ze nog wel eens raar op. Namasté is wel het woord, dat ik jullie even aan wil leren. Op het moment dat je namasté eigenlijk brengt, dan buig je en dan kijk je iemand aan. De buiging is respect voor jezelf en respect voor de ander en dan geef je namasté. Zullen we proberen of we het kunnen? In eerste instantie moet je op dit moment alleen de bewustwording krijgen dat jij wil groeten. Op het moment dat je niet wil groeten, dan hoeft dat niet. Op het moment dat ik iemand groet, dan wil ik dat. Je kan groeten met een hand schudden, je kan ook groeten van: hé, je kan ook groeten met een paar kusjes. In bepaalde landen doen ze er twee, in andere landen drie en andere landen weer vier. Mij maakt het niet uit, ik doe het zoveel ik wil, ik stop ergens wel. Namasté.

Namasté.

Tresi: Ik weet niet wat er gebeurd is, maar blijkbaar is de groep groter geworden, maar het zal wel goed zijn. Nou dames en heren we verwelkom jullie. We gaan even de bewustwording bij onszelf creëren, de bewustwording van het moment, dat we nu hier zijn, het nu moment. Op het moment, dat je het nu moment tot jezelf wilt gaan nemen, moet je ook nu durven zijn. Op het moment, dat je besluit om hier te zijn, keer jezelf in dit moment. Sluit je ogen. Wees in het nu. Je ademt in en je ademt uit en je bent in het nu. Zeg tegen jezelf: “Dit moment is mijn moment. De mensen die in deze ruimte zijn noem ik broeders.” De ene ken je alleen van het zien, de ander die ken je doordat je ermee hebt gesproken. De ander die ken je wat dieper, omdat je meer energie hebt gewisseld met elkaar. En hoe goed ken jij jezelf? Je zegt: “Ik adem in, ik adem uit.” Luister naar je inademing, hou je adem vast en luister naar de behoefte om uit te ademen en adem uit. Adem diep in, neem het leven tot je en adem uit. Weet lieve mensen, het leven begint bij inademen en dat noemen wij leven. Bij het uitademen ontspan je en laat je los. Diep inademen en uitademen. Diep inademen en uitademen.

En lieve mensen onthoud: ‘gedachtes zijn krachten’. Tijdens het uitademen zeg je keer op keer je eigen naam en het woord ‘ontspan’. Adem in, neem het leven tot je en tijdens het uitademen ontspan je. Gedachtes zijn krachten. Doe het met gedachten, niet met woorden. Adem in, adem uit en ontspan. Wel doen lieve mensen. Ik adem in, ik neem het leven tot me. Herhaal deze gedachtes in je. Ik adem uit en ik ontspan. Ik adem in en neem het leven tot me en ik adem uit en ik ontspan. Wel doen lieve mensen, in je gedachtes. Elke keer als je inademt: ik adem in, ik neem het leven tot me. Elke keer als je uitademt: ik ontspan. Ademt iedereen? Laten we even de ogen openen. Nou lieve mensen, laten we elkaar even aankijken. Goed ingeademd, uitgeademd, dat betekent dat je nu ontspannen moet zijn. Jij schone vrouw? Jij hebt niet goed ingeademd. Je kan mij niet voor de gek houden. Waarom niet?

Ik weet het niet.

Isaak doet voor hoe deze student goed in en uit kan ademen.

Tresi: Borstkas gevuld. Wordt je heel rustig van. Kinderen die niet goed inademen en uitademen, zijn mensen die bang zijn. Blijkbaar geeft jouw lichaam jou het signaal dat je graag de controle wilt hebben, omdat je ademt niet in en uit, betekent dat jij de controle wilt hebben. Over wat? Waar wil je de controle over hebben?

Dat weet ik niet, maar ik weet wel dat ik bang ben.

Tresi: Ja je wil de controle over je eigen emoties hebben, maar daar doen we nu niet aan, omdat we laten de controle los en doordat we de controle loslaten hebben we juist controle. Ja het is andersom kind. Als je controle vasthoudt dan ben je altijd gespannen. Ben je flexibel als je gespannen bent?

Nee.

Tresi: Nee dus je kan niet mee voelen hè omdat je gespannen bent. Je zegt: “Nee, nee, nee,” nou heel verstikkend hè? Dat is niet hetgeen wat ik jou

wens. Je moet leren. Ontspan en ook genieten van het inademen en uitademen. Ja we gaan de ronde doen, maar jij gaat nu even oefenen. Sluit jezelf af, ogen dicht, adem in en uit. Jij, kan je goed ademen?

Ik denk het wel.

Tresi: Laat even zien.

De student doet het voor.

Tresi: Nou, je doet het goed. Het zou niet eerlijk zijn, als ik jou nu zou vragen. Mooi zo, jullie drie gaan gewoon een stukje meditatie doen met inademen en uitademen. Als ik daar ben kom ik straks weer terug. Dan hebben jullie nu een voorsprong oké? Blijf inademen. Sluit je ogen, doe het voor jezelf. Weet dat ademen, is puur ontspannen. We gaan naar de schone vrouw daar zo. Laat zien.

De student laat het zien.

Tresi: Ben je bij je gevoel tijdens het inademen en uitademen, of doe je het gewoon zoals we de afwas doen?

Ik doe niet zo vaak de afwas.

Er wordt gelachen.

Tresi: Oh, ik kreeg mijn afwasmachine niet meer terug, toen ik hem weg ging brengen, toen ie kapot was. Hij heeft hem verkocht, de maker, denk ik. Dat was een goeie, daar had ik even niet van terug. Inademen en uitademen, schone vrouw, is puur dit wat je nu doet ja. Ga er maar lekker mee door. Oefenen! Goed zo, even doorgaan. Concentreer je op je ademhaling. Nu jij. Vullen, vullen, je blijft hangen daar ergens.

Ik ontspan half.

Tresi: Vullen. Wat ben je toch een voorzichtig kind zeg.

Inderdaad.

Tresi: Ik zie het zo aan je ademhaling van: oh durf ik niet.

Ja de controle helemaal loslaten is eng.

Tresi: Ja, adem in en adem uit. Adem in en adem uit. Jullie zijn allemaal hier in de intuïtieve cursus, dat betekent dat jullie naar het gevoel willen, dat begint met ademen. Dan gaan we naar die schone vrouw. Adem in. Die is ook niet goed hoor.

Nee ik kan het niet als je op me zit te letten.

Tresi: Ik ben blij, dat ik daar geen last van heb, alle ogen zijn gericht op mij. Je moet je focussen op je centrum. Je centrum is je gevoel. Lieve mensen, je centrum ligt hier, je gevoel. Dat doe je met je gedachtes. In je gedachtes wil je bij je gevoel zijn.

Ik werk zelf ook met mensen en als ik dan de buik/borst ademhaling doe, dan is dat de volledige ademhaling, dan vul ik eerst mijn buik en daarna mijn borst en in de tussentijd adem ik uit en dat voelt goed.

Tresi: Mooi maar je zit nu in een andere cursus en die heet ‘de Tresi Barros cursus’. Misschien doen we jouw cursus de volgende keer, maar nu zijn we bij ‘de Tresi Barros cursus’.

Zo bedoel ik het niet, maar jij zegt: “Diep ademen”, maar dan adem ik voor mijn gevoel te diep.

Tresi: Ik kijk naar je aura.

Ik merk wel dat als ik heel druk bezig ben dat ik heel erg vastzit.

Tresi: Goed zo, nou ik weet, dat je nu goed ademt, je komt bij je gevoel en dan kunnen we met de oefening gaan beginnen. Goed bij je centrum blijven schone vrouw. Je ademt in, je neemt het leven tot je en je ademt uit en je ontspant. Hier zijn mensen die al gaan gapen, dat is goed, dat betekent dat je goed ontspant. Jij bent nog te gespannen. Er zijn heel veel energieën hier. De energieën moeten hier komen. Je hoofd denkt veel te veel. Je moet niet zo moeilijk doen schat. Het leven is makkelijk hoor. Nou ja, het is makkelijk, laten we het makkelijk bestempelen, dan is het makkelijk. Elke keer, als elk van jullie uitademt, hoort elk van jullie blij te zijn dat ie nog kan ademen. Er komt een tijd dat jullie dat niet meer doen. Geniet! Er zijn vrouwen in deze ruimte die kinderen hebben gebaard hè?

Ja.

Tresi: Nou als je kinderen baart, wat moet je doen? Ontspannen hè? Ja, daar kunnen jullie even niet over meepraten, mannen. Als er een wee komt, dan komt de pijngrens. Door het inademen en uitademen ga je de pijngrens eigenlijk loslaten, je ontspant. Ga je verkrampen, wordt ie alleen maar hoger. Dit is precies hetzelfde met het leven. Op het moment dat je eigenlijk inademt en uitademt, dan ervaar je alles wat je meemaakt en dan wordt je niet meer die ervaring in gespannenheid, maar puur door het toelaten van. Je laat het toe. Dat is de bedoeling. Nou Tasja, laat even zien. Adem even in en uit.

Tasja doet het voor.

Tresi: Met de mond open uitademen hè. Dat is ook geen uitademen Tasja. Waar ben je? In de keuken afwassen? Kijk me aan Tasja. Voel jij dit, als je dit doet?

Tresi doet voor hoe je heel diep in en uitademt.

Tresi: Voel je dit?

Dat is heerlijk.

Tresi: Kun je dit?

Tresi ademt heel snel.

Tresi: Mensen die dit niet kunnen blijven hier hangen. Kunnen jullie dit allemaal?

De hele groep gaat heel snel ademen.

Tresi: Als je het nou doet vanaf hier, wanneer doe je het vanaf hier, een goeie gil geven? Ik ga het jullie besparen of niet?

Nee hoor doe maar, dat wil ik wel even meemaken.

Tresi: Dit is belangrijk hoor, arme Chantal. Dit is het centrum. Dat betekent, dat je goed in je schoenen moet staan. Ik heb net vandaag nieuwe schoenen, dus ik ben een beetje wankelend.

Tresi geeft een hele harde gil.

Tresi: Lekker. Nou wie durft?

Dat was een oerschreeuw.

Tresi: Dat kost geen moeite, omdat ik heb geen blokkades, betekent: ik laat het gewoon los. Mensen die blokkades hebben, die kunnen het niet. Ga jij maar even schreeuwen. Je moet in je kracht komen te staan.

Tasja geeft een schreeuw.

Tresi: Ben je overtuigd?

Tasja probeert het nog een keer.

Tresi: Jij kijkt meteen: heb ik het goed gedaan? Je voelt toch wanneer het goed is. Voelt het goed voor je?

Ik denk dat het nog wel harder kan.

Tresi: Dat weet ik wel zeker. Wat is je blokkade?

Het is wel genoeg zo.

Tresi: Deze oefening is niet makkelijk. Ik geef workshops en het moment dat ik begin met de A klank, gaan ze allemaal hun blokkades tegenkomen. Dan gaan ze janken, dan voelen ze schaamte van: ze kijken naar me, ze durven niet. Wat dat betreft heb je het goed gedaan, omdat je bent wel gaan staan.

Tresi geeft nogmaals een harde gil.

Tresi: Wie voelt zich geroepen.

De volgende student geeft een harde gil.

Tresi: Voelt het goed?

Het voelt zeker goed.

Tresi: Het voelt heerlijk, het is echt een energie uiting. Dus jij roept alleen een A. Maar stel dat je boos bent, dan zeg je toch ook niet alleen: “Ik ben boos op je”, dan gooi je het er ook uit. Hoeveel mensen zijn niet geblokkeerd in het uiten? Misschien zit je er zelf bij. Wat ik ook weet is schaamte. Vele mensen zijn bang, omdat ze zijn bang om veroordeeld te worden door anderen. Wat doen ze? Ze veroordelen zichzelf eigenlijk al. Dus ze geven zichzelf eigenlijk al een stempel: “Dat is niet goed, dat is niet goed.” Ze keuren zichzelf af. Dus je schaamt je, omdat jij een lichaam hebt, een ziel hebt en alle emoties van God en dat moet je niet doen. Laat zien hoe je ademt.

De student laat zien hoe ze ademt.

Tresi: Als je uitademt moet je het gevoel hebben dat je verlicht wordt. Iedere keer als je inademt gaat je lichaam werkelijk zo doen. Je wordt verlicht, hè lekker. Lekker. Je hoofd gaat minder denken, dat betekent: je krijgt meer energie hier en minder energie hier, dat is de bedoeling. We gaan naar jou schone vrouw.

Ook deze student laat zien hoe ze ademt.

Tresi: Edwin?

Ook Edwin doet voor hoe hij in en uitademt.

Tresi: Ook voorzichtig hè. Doe ik het goed? Je bent naar goedkeuring aan het ademen. Vind jij, dat je het goed doet?

Ik denk het wel.

Tresi: Nee je doet het niet goed, omdat je hapert.

Dat is waar.

Tresi: Je moet niet haperen.

Tresi doet het voor.

Tresi: Ik heb het ook moeten leren hoor, het is gewoon puur leren.

Kunnen het ook zenuwen zijn?

Tresi: Ja, maar ademen is ook gewoon ontspannen, in een groep, of in het leven en dat je erop let dat je goed ademt. Stel dat je ergens zenuwachtig bent, dan zeg je: "Ik adem in en ik adem uit." Als ik bijvoorbeeld ergens op een attractie ben en ik heb hoogtevrees, dan gaat mijn adem meteen stikken.

Dan ga ik overdreven ademen, dan let ik er nog duidelijker op. Het is gewoon je lichaam die je wat verteld. Als je schrikt, of dat je de post open moet doen en je vind het spannend, dan hou je ook je adem in. Dus eigenlijk doe je het verkeerd. Tijdens iets spannends moet je juist uitademen en automatisch hou je vast. We gaan naar jou.

De volgende student doet haar adembaling voor.

Tresi: Sneller. Jij.

Ook de volgende doet het voor.

Tresi: Mooi zo, jij lieve schone heer.

De heer doet het voor hoe hij ademt.

Tresi: Ik vind het leuk, hoe jij het doet, je ademt flink door. Uitslover, dat ben ik ook. Ja je doet het heel goed, omdat je bent je bewust dat je diep kan ademen. Je kan even jezelf uitsloven en wat meer overdreven ademen, dan je in je dagelijkse leven doet, maar dan heb je wel die openheid. Weten jullie dat je chakra's hebt?

Ja.

Tresi: Wat zijn chakra's?

Energiecentrum.

Tresi: Mooi, het klinkt goed hè. Energiecentrum, wat doen we ermee?

Gebruiken.

Tresi: Ja we hebben een energiecentrum. Ja leuk, ik heb het gehouden ja, ik heb het verwaarloosd, ik doe er niets mee. Ja dat doen jullie met jullie energiecentrum. Welke energiecentrums hebben jullie?

Ik weet dat ze er zijn maar welke?

Tresi: Er zijn er zeven.

De aardse chakra.

Tresi: We gaan naar de aardse chakra, waar zit ie?

Stuit.

Tresi: Daar zit je op hè. Probeer te aarden. Als je niet geaard bent dan zit je zo. Dan kijk ik naar jou, dat kind heeft moeite om te aarden. Jij moet heel goed letten op je aardse chakra. Je aardse chakra moet echt dit doen van: hè, de kundalinistroom gaat naar de aarde, ik wil lekker geaard zijn. Kijk naar mij, ik ben hartstikke spiritueel en kijk hoe geaard ik ben. Ik heb het over aardse dingen, ik doe aardse dingen, ik ervaar aardse dingen en ik ben blij dat ik aards ben. Dus ik ben blij dat ik een aards lichaam heb. Zijn jullie dat ook?

Er wordt gelachen.

Tresi: Zijn jullie in eerste instantie blij dat jullie leven?

Ja.

Tresi: Iedereen mee eens?

Ja.

Tresi: Hoe vaak ga jij met je aardse chakra in contact komen, in de dag, de maand, of in het jaar? Het aardse chakra is zo blij dat jij aards geboren bent. Dat is je energiecentrum hè, is verbonden met aarde. Besteed je daar aandacht aan? Nee hè?

Te weinig.

Tresi: Het is net als dat je je tanden nooit poetst en denkt: laat maar, ze rotten vanzelf wel weg. Het is gewoon wel zo. Als je er geen aandacht aan besteedt, gaat je chakra dicht, of hij keert zich. Zorg dat je goed in je lichaam zit en zegt: “Ik ben geaard”, gedachtes zijn krachten. Jullie bezitten drie krachten. Neem deze mee zolang jullie de woorden van Isaak tot jullie willen nemen, dat zijn: gedachtes, woorden en daden. Wat je denkt, wat je zegt, wat je doet. Meer krachten heb je niet. Dus denk jij nu aan je aardse chakra, stuur jij daar energie naartoe, omdat jij bent de baas over je lichaam, niemand anders. Je gevoel is de baas over je hele lichaam en ziel en energie, maar geef daar gehoor aan. Dus je aardse chakra. Waar zit ie? Op een heerlijke plek, gaat door naar de rug. Ik ga jullie een beetje uitleg geven, daar zit ook de seksuele chakra. Heeft iemand van jullie een seksuele blokkade?

Er wordt gelachen.

Tresi: Daar zit de seksuele energie in, dat is aards. Echt waar, Isaak die sekst niet meer.

Er wordt gelachen.

Isaak: Heeft ie geen behoefte meer aan, omdat hij heeft geen aards lichaam meer. De geesten doen het niet meer, jullie hopelijk wel. Als je het niet doet, zonde. Nou als je deze energie openhoudt, dan heb je dus gevoelens van vorige levens. Dus vorige levens zijn daar nog opgeslagen, omdat je bent een reïncarnatie van reïncarnatie, dus je energie van toen zit daar nog, is puur een energie. Het kan zijn dat je nu gedragingen neerzet uit vorige levens, dat je daardoor blokkades hebt, dus je aardse chakra is geblokkeerd. Op het moment dat je contact legt met je aardse chakra, ga je daar positieve energie geven van: je mag nu zijn, je mag van de aarde genieten en dan mag je openstaan. Zeg tegen de aardse chakra: “Je mag openstaan.” Ik zeg niets voor niets. Stel dat je een seksuele blokkade hebt en je voelt dat, ga je in gedachtes openstellen, dan hoef je niet eens in contact te zijn met een ander. Dat je je hand erop legt en zegt: “Ik sta open voor mijn eigen seksualiteit” en dan gaat daar wat gebeuren en dan denk je: oeps.

Eindelijk.

Er wordt gelachen.

Tresi: Dit hoort bijna in de tantra cursus die ik niet heb gegeven. Ik kom zo bij die andere chakra's. Dus dat voel je. Ik moet dit vertellen, dus als er preutse Zeeuwsen tussen zitten, doe je oren dicht. Stel dat je samen met je partner zijn lichaam op jou lichaam doet en jij bent alleen maar met je aardse chakra bezig en je zegt: "Ik stel me open voor mijn aardse seksuele energie", dan gaat die energie stromen vanaf jouw kant, dan hoeft de ander niets te doen en dan kom jij tot je hoogtepunt en heb je dat tenminste binnen, joepie. Dan denkt je partner dat ie geweldig was, maar je hebt het aan jezelf te danken.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik hou van mijn energiepunten, dat moet je leren. Hou van jullie chakra's. Er zijn zeven belangrijke, de rest zijn er ook, maar zeven belangrijke aardse chakra's. Dan ga ik naar deze, weten jullie deze?

Wortel chakra.

Tresi: Wortel chakra? Ik vind het best als je het zo wil noemen. Wie heeft je dat verteld? Ja je kan je aarden, je kan je ook wortelen dat is de eerste.

Hartchakra.

Tresi: Dan ben je al te ver.

Buik chakra.

Tresi: De tweede zit bij je gevoel, dat noem ik de gevoelschakra, daar zit je innerlijke gevoel, dat is hetgeen wat we net probeerde te oefenen, dat is je baby, je zuiverheid.

Dat is boven je navel toch?

Tresi: Je gevoel. Heb je niet wel eens als je een beetje naar bent op je gevoel, dat je gauw naar de wc moet omdat je darmen raar gaan doen? Je gevoel heeft een probleem en je darmen zeggen: “Huppakee lozen”, dus ze worden gespannen. Dus je gevoel kan opgezet zijn, dat je een opgezet gevoel hebt. Dus je hebt lichaam en geest, maar je bent één in die twee. Dus wat je lichaam voelt, voelt je geest ook en andersom. Zijn jullie het daarmee eens?

Ja.

Tresi: Dus alert zijn. Wat kan je gevoel? Vertel me over jullie gevoel.

Er valt een stilte.

Tresi: Daar zit alles in hè. Is dat niet de belangrijkste motor die je hebt? Dan zeggen ze: “Ik voel het aan mijn water”, het voelt niet goed. Dus dat is jouw chakra, jouw energiepunt die zegt: “Niet doen.” Ik doe alles op mijn gevoel. Mijn man zei ook: “Je hebt altijd gelijk.” Als ie geluisterd had, had ie zichzelf vaak uit de penarie kunnen helpen. Je gevoel zegt: “Ik wil dat niet”, maar als je het wel doet krijg je een rotgevoel. We gaan een stapje verder. Gevoel en dan?

Zonnevlechte.

Tresi: Wat is je zonnevlechte?

Je gevoel.

Tresi: Nee je zonnevlechte is niet je gevoel schat.

Emoties.

Tresi: Wat doet je zonnevlechte? Je zonnevlechte is de plek die openstaat.

De energie van anderen.

Tresi: Precies, de zonnevlecht ontvangt dus de signalen van anderen. Wat doe je dus? Ik vind jou niet fijn. Dat doe je automatisch, dus je sluit je zonnevlecht automatisch af, zonder dat je het weet ga je meteen kruizen. Als je ongemakkelijk bent ga je meteen kruizen. De energie is ook meteen zo van: ik ben afgesloten van je, je raakt me niet. De zonnevlecht ontvangt de signalen van je broeders, van je medemens en van de aarde. Het komt van de aarde binnen, niet van boven. Op het moment dat het teveel wordt, kan je alleen maar zo doen en dan gooi je het eruit van: het komt niet binnen. Je hoeft niet overdreven bezig te zijn met je chakra's, als je maar in contact bent. Jullie zijn allemaal zo graag bezig met het hart, waar ligt het hart? De hartchakra zit tussen je borsten. Het is best wel wat als iemand je chakra magnetiseert, maar het is op zich puur overdracht. Wat zegt het hart? Hartpijn au, je voelt het hè? Jullie hebben allebei hartzeer gehad toch?

Ja.

Tresi: Dat voel je toch?

Ja.

Tresi: Je hart doet echt pijn, denk je nou echt dat het orgaan hartpijn heeft? Denk je nou echt dat het orgaan verkrampst en hartkloppingen krijgt doordat je gevoel gespannen is? Je communiceert constant met het lichaam zonder dat jij er bewust van ben. Het is net als dat je je armen omhoog doet. Doordat je zegt: "Ik doe ze omhoog", geef je een signaal aan die chakra. Het is echt heel belangrijk, vertrouw me maar. Dan hebben we nog een chakra en eigenlijk is dat één van de belangrijkste chakra's die er zijn.

De keelchakra.

Tresi: Dat is de communicatie chakra, de uitingschakra. Als de keelchakra niet openstaat dan verstik je. Ik heb nu een kikker in mijn keel. Het lichaam kan wel schreeuwen, maar de keelchakra is eigenlijk de chakra die vrijheid

moet hebben. Mijn keel slaat helemaal dicht, dat komt omdat we erover praten. Als je film kijkt en je bent verdrietig, wat doe je dan?

Krijg je een brok in je keel.

Tresi: Je krijgt een brok in je keel, je emoties zitten daar. Als je gaat huilen dan voel je je verlicht. Wat moet je doen? Eraan toegeven aan het huilen. Doe je dat?

Ja bij een film wel.

Tresi: En bij andere zaken? Dan slik je het weg. Als je het wegslikt dan ga je verstikken. We hadden het net over de keelchakra en mijn keelchakra begon al dicht te raken. Betekent: als dit gesloten is, dan ben je niet gelukkig. Dus jullie huiswerk is: wat je denkt, dat ga je zeggen. Degene die in deze cursus blijft zitten, gaat dit eigenlijk als oefening doen. Keer op keer als je emoties voelt opkomen en je denkt: ik voel dat, gaat het in je gedachtes en de signalen en dan ga je het zeggen en dan zal je zien dat je keelchakra gewoon vrijheid krijgt. Dan heb je nog.....mijn keelchakra is ook genezen.

Dadelijk gaan we naar de kruin.

Tresi: Wat is dit, het derde oog hè. Wat doet het derde oog?

Je intuïtie.

Tresi: Dat is je intuïtie, niet zoals ik het bestempel, je gevoel is je leermeester. Je intuïtie is helder, dus je ziet het helder, dus je bent helderziend op dat moment. Op het moment dat je dus je ogen dicht hebt, kan je je derde oog gebruiken en dan kan je in contact staan met je intuïtie en dan weet je het. Dan hebben we nog een heel belangrijke en dat is de kruinchakra. Als je openheid hebt met ons, dan laat je dus energie van ons door je kruin en door al je chakra's heengaan en je verbindt de onderste chakra weer terug naar boven en je visualiseert tot de kundalinistroom, nou dan krijg je een verheffing. We gaan het even proberen. We gaan even onze ogen sluiten. We

hebben onze handen op ons gevoel. Je ademt in en uit en je visualiseert dat je nu je bovenste chakra, dus de kruinchakra opendoet. Zeg tegen jezelf: “Ik neem positieve energie van de kosmos” en je vraagt in gedachtes of de kosmos jou voedt. Adem in en uit en laat de energie van de kosmos naar je toekomen. Kosmos geef mij positiviteit. En je laat het zo door je chakra’s heengaan en visualiseert dat daar blauw licht komt. De kosmos geeft jou blauwe energie, blauw is spiritualiteit, is heerlijkheid en je voelt de energie zo naar de eerste chakra toegaan. Je ademt in en je stuurt de energie weer terug naar de kruin. Je ademt weer in en je stuurt hem weer terug naar de eerste chakra. Je laat je heen en weer gaan. Omhoog, naar beneden, omhoog, naar beneden en laat je lichaam volledig in ontspanning, in deze kundalinistroom. Misschien ga je gapen, misschien krijg je tranen, misschien voel je een andere energie, dan die twee die ik net opnoemde, laat het toe. In je gedachtes ga je nu naar je gevoel en je zegt tegen je gevoel: “Wij zijn één” en je vraagt je gevoel, jou een boodschap te geven. Wat wil jouw gevoel jou vertellen? Vertrouw me. Open je ogen, kijk me aan, wat wil jouw gevoel jou vertellen?

Daar probeer ik achter te komen.

Tresi: Blijkbaar zegt je gevoel ook, dat je veel emoties heb in je sodemieter.

Dat heb ik ook.

Tresi: Waar ben je verdrietig om?

Dingen uit het verleden.

Tresi: Praat met mij, waar ben je verdrietig om?

Dat ik mezelf niet kan uiten over hoe ik me voel.

Tresi: Precies, jouw gevoel zegt jou: “Je bent verdrietig, je moet je uiten.” Jouw gevoel is verdrietig, maar jij als volwassen mens bent te streng voor het gevoel. Je moet het zo zien, als moeder en kind. Het kind zegt: “Mama” en

de moeder zegt: “Hou je mond, niet doen.” Sluit je ogen. Geef je gevoel de toestemming op dit moment, om te voelen. Voel wat je voelt en dat is goed.

Ik voel blokkades.

Tresi: Welke blokkades kom je tegen?

Als ik ademhaal.

Tresi: Blijkbaar ben je bang. Heeft het verleden jou verteld dat je niet mag uiten?

Ja.

Tresi: En wie was dat?

Mijn ouders.

Tresi: Dus voel het verdriet, dat jouw gevoel heeft opgelopen, doordat jouw ouders, jou geen toestemming hebben gegeven om te uiten. Voel het, blijf erin zitten. Ik ga naar de volgende, jij.

Ik voel me gemoedelijk, goed, gaperig. Ja ik voel me goed.

Tresi: Nou blijf je goed voelen dan, hou contact. Jij.

Ik voel me trillerig. Ik zit meer te luisteren naar wat je vertelt.

Tresi: Vraag.

Mag dat.

Tresi: Ja. Jij.

Mijn gevoel zegt dat ik niet bang moet zijn en dat het goed is en mijn hart klopt bonst heel hard.

Tresi: Je bent bang om in contact te staan met jezelf. Je intuïtie verteld jou, dat je bang bent om in contact te zijn met jezelf. Hoe komt dat denk je?

Dat weet ik niet.

Tresi: Nou ik weet het wel, omdat je bent bang. Je bent gewoon bang. Je bent eigenlijk een heel onzeker kind. Je bent bang om gestraft te worden, veroordeeld te worden. Heeft dat met je verleden te maken, of heb je het jezelf aangedaan?

Inderdaad.

Tresi: Je hebt het jezelf aangedaan. Dus je hebt het zodanig opgepikt, dat je nu bang bent geworden. Je gevoel vertelt het je. Wie in het verleden heeft je pijn gedaan?

Mijn moeder.

Tresi: Wat heeft je moeder gedaan?

Mijn vader bij me weggehaald.

Tresi: Dus je moeder heeft je pijn gedaan, doordat ze jouw gevoel niet gehoord heeft en dat stukje weg heeft genomen. Denk je dat dat de reden is waarom jij je nu zo voelt?

Nee.

Tresi: Wat is de reden dan?

Dat ik me niet goed genoeg voel.

Tresi: De reden is niet je verleden. De reden is echt, dat jij het jezelf hebt aangepaat. Je verleden heb je meegemaakt, maar dat is niet zodanig in je gevoel terecht gekomen, dat je nu zo in het leven staat. Je durft niet. Je durft je kop niet uit te steken. Je zoekt steeds bevestigingen, maar bevestig jij jezelf? Wordt het niet tijd, dat je dat gaat doen? Ook jij gaat even in contact staan puur met je gevoel en ik ga door. Ik wil dat jij in dialoog gaat staan met je gevoel. Hetgeen wat je voelt, zie dat als waarheid, dat is hetgeen wat je nodig hebt om te weten. Praat met je gevoel. Vraag wat hij jou wil vertellen. Ogen dicht, stoort je niet aan de rest.

Het voelt een beetje gevoelig allemaal. Het lijkt of het zeer doet. Het borrelt een beetje bij mijn hart. Voor de rest voel ik er niets bij.

Tresi: Ken je goed jezelf?

Dat denk ik niet.

Tresi: Zolang je zegt: “Weet ik niet”..... Wil jij beter in contact komen te staan met jezelf?

Ja.

Tresi: Dan moet je in dialoog gaan met jezelf. Meditatie is echt zo belangrijk. Vele kinderen durven niet te mediteren. Praat met jezelf, communiceer met jezelf. Zoals je met je met iemand anders praat, moet je met jezelf praten en dan kom je tot antwoorden. Antwoorden liggen in je gevoel, alles ligt daar. Jij bent de moeder van het kind. Dat betekent, dat jij als volwassen mens praat met het kind en jij luistert terug wat de stem in jou, jou vertelt en dat zijn puur de gedachtes. Nou ga door. Jij.

Mijn gevoel zegt: “Vechten, vechten, vechten”, maar dat moet ik eigenlijk niet doen.

Tresi: Waar moet je voor vechten?

*Om sterk te blijven. Ik denk dat **het** meer mijn gedachten zijn. Mijn gevoel zegt: "Laat me gaan." Mijn gedachten zeggen: "Vechten."*

Tresi: Vechten voor wat?

Om niet zwak te zijn.

Tresi: Zwakheid is kracht. Dus je gevoel moet gewoon lekker gehoord worden in zichzelf. Daar moet je gevoel de toestemming voor krijgen. Hij moet **er** de toestemming voor krijgen, van jou. Je moet niet vechten tegen je gevoel, je moet één zijn met je gevoel. Je gevoel is heel gevoelig, je bent een heel gevoelig mens. Je bent zoals je bent, zoals het is. Ga heel veel liefde sturen naar je gevoel. Jij lieve schat.

Het gevoel dat ik had was: "Omarm jezelf." Daarmee werd meteen alles zacht en goed. Ik had een pijnlijk gevoel opgelopen, aan iets wat je zei en ik blokkeerde en ik had behoefte om het uit te spreken en daardoor verzachtte het. Toen jij sprak over de eerste chakra, over geen seks meer maar ik hoop dat jullie het wel hebben, liep ik pijn op, omdat ik nu geen partner heb. Ik was wel boos op jou, omdat je ervan uitging dat iedereen dat maar had.

Tresi: Dat heeft met jezelf te maken schat, dat heeft met jezelf te maken, daar heb je geen partner voor nodig. Seks in de zin van, dat zei ik al, van al is niemand in de buurt, je hebt je handen erop en je hebt contact met jezelf.

Ik dacht dat je het had over een partner.

Tresi: Heel veel mensen hebben seks met de partner, maar ze hebben geen seks, ze liggen er maar bij.

Ja dat is ook zo.

Tresi: Het is heel mooi dat je het zegt.

Het is een antwoord op heel veel. Ik vind het op dit moment heel spannend om aan te gaan.

Tresi: Kijk lieve schat, je bent als mens zijnde heel gevoelig, omdat je bij wijze van spreken bepaalde punten van de huid aanraakt. Binnenin is het precies hetzelfde. Het gevoel kan geprikkeld worden, door bepaalde aspecten die je zelf zendt. Als je negatieve energie zendt, dan voelt het gevoel het ook. Als je positieve energie zendt, dan voelt het gevoel het ook. Als je je kietelt, of omarmt, dan voelt het lichaam het ook en dan krijgt ie een prettig gevoel. Op het moment, dat je de behoefte hebt om je ergens in te uiten, dan moet je daar altijd jezelf de toestemming in geven. Vele kinderen hier ter aarde blokken in hun chakra's. Ze openen niet meer hun hart, ze openen niet meer hun gevoel, ze openen niet meer hun keelchakra, ze openen niet meer hun seksualiteit. Ze zitten nog in het verleden, ze hebben moeite met de aarde. Seksualiteit is gewoon eigenlijk een energie. Men noemt het seks, seksenergie. Vele mensen hebben seks, maar ze liggen er maar bij, omdat ze wisselen geen energie. Je kan met jezelf energie wisselen. Maar je moet wel jezelf, die energie eigen willen maken. Als je bij wijze van spreken met iemand praat vanaf het gevoel dan zeg je: "Ik stel mezelf open gevoelsmatig." Als je gevoelsmatig niet open staat, heb je daar dan gevoelsmatig een reactie? Nee je hebt een verstandelijke reactie. Dat is toch niet de bedoeling hè? In het leven, moet men leven via het gevoel en het verstand gebruiken ernaast. Dit is mijn gevoel en mijn verstand ernaast. Dus niet: mijn verstand dit. Nee, mijn gevoel zegt dit en mijn verstand is het ermee eens. Nou, mooi dat je sprak. Tasja.

Het is wel apart, dat je verstand je gevoel wil ondermijnen. Heel sereen, heel rustig. Dat is lekker.

Tresi: Als ik de energie verstandelijk, nu ga gebruiken, dan ben ik niet meer in mijn kracht. Als ik nu zou denken: oh ik doe het verkeerd, dan ben ik niet meer in mijn kracht. Doordat ik het verstand uitschakel, weet ik gevoelsmatig dat ik in mijn kracht ben. Dus, ik denk niet meer wat ik doe, ik voel wat ik doe, dat is een groot verschil.

Het voelt compleet anders dan dat ik gewend was.

Tresi: Ik weet, als ik verstandelijk energie, nu ga gebruiken, dan ben ik niet meer in mijn kracht. Als ik nu zou denken, bij wijze van spreken: oh ik doe het verkeerd, dan ben ik niet meer in mijn kracht. Dus ik weet, als ik verstandelijk de energie zou gaan gebruiken, dan ben ik niet meer in mijn kracht. Doordat ik het verstand uitschakel, dan weet ik dat ik in mijn kracht ben. Dus ik denk niet wat ik doe, ik voel wat ik doe, dat is een groot verschil.

Dat is wel wat anders dan ik gewend ben, dan vanuit de kracht te werken, vanuit mijn hoofd.

Tresi: Het voelt heerlijk, geniet ervan. Eigenlijk wil ik tegen jullie zeggen: “Ik heb vanmiddag een middag voor mezelf gehad en ik ben gaan shoppen en zo met mijn man en op een gegeven moment keek ik naar bepaalde mensen, die zaten te praten met elkaar en ik keek naar hun energie en dan zie ik dat de energie alleen verspilling is.” Dus je bent bezig om te praten, om de tijd te vervullen met elkaar in de ruimte, maar je vertelt niets, omdat er zit geen overdracht van gevoel, gewoon verstand. Dus verstandelijke energie is zoals het aards bestaan is. Daar doe ik niet aan mee. Ik ga liever mijmeren en mediteren dan dat ik een uur stom zit te ouwehoeren en met niets te verspillen. Dan ga ik liever mezelf onderzoeken en opladen en gelukkig zijn met mezelf. Dus probeer het. Kijk in jullie levens, hoeveel uren jullie verspillen aan verspilling en stop ermee. Stel dat iemand nu op visite komt en je denkt: pff, zeg het. Heel veel mensen, die willen niet spreken vanaf hun intuïtie, dat komt te dichtbij. Jullie kiezen hiervoor, jullie komen naar deze cursus. Heel veel mensen denken: ja.... Dan zetten ze al meteen die energie op van: oké. Ze willen niet dat je te dichtbij komt. Je kan de dialoog veranderen ja, maar als iemand daar niet voor openstaat, dan verander je het in een monoloog. Nou jij.

Ik had eerlijkheid, wat bedoel je daarmee? Je mag geen scenario's meer maken wat je denkt. Ik zeg meestal niet wat ik voel.

Tresi: Dat is je huiswerk hè? Heer kijk, als je spreekt, dan is de energie er al uit, dat is niet meer terug te halen. Wie is bang voor fouten?

Ik.

Tresi: Met spreken, iedereen, ik ook. Iedereen wil het goed doen. Als je het niet meer goed wil doen, dan weet ik het ook niet meer. Als je denkt: **h**et kan me niet schelen, ik maak honderdduizend fouten en ik wil graag meer fouten maken, dan is het niet goed. Dus jij weet, dat je een persoon bent die geen fouten wil maken, maar je maakt wel fouten, omdat je een student bent. Als je naar school gaat, kan je niet altijd alleen maar tieners halen. Op het moment dat je zegt: “Ik moet altijd tieners halen” en ik neem geen genoeg met een acht ben je jezelf aan het kastijden. Dus je moet accepteren dat je student bent, laten we dat maar doen. Je bent student, je mag fouten maken. Een meester mag dat niet meer. Isaak mag geen fouten maken, dat mag niet, doet ie ook niet.

Als ik in dialoog ga met iemand en die blijft maar kletsen, dan houdt het een keer op.

Tresi: Zeg dat.

Dat is juist het probleem.

Tresi: Zeg het, voel wat het met je doet.

Ik zeg dan: “Ik moet plassen.”

Tresi: Nou dat is heel goed, maar ik was gewoon gegaan.

Ik zou het niet zeggen.

Tresi: Dat moet je leren. Jij gaat leren tijdens deze cursus, om te zeggen wat je denkt. Je hebt drie soorten krachten en dat **zijn**: gedachten, woorden en daden. Die drie krachten gaan jullie jezelf aanleren. Ik doe het ook en ik shockeer mensen daarmee. Mensen veroordelen me daarop. De ene pakt het wel op en de andere niet. Toch blijf ik praten, punt. Als ik stop met praten, dan ben ik geblokkeerd hierin. Jij hebt een heerlijke gil gegeven, dus jij wil wel. Jij zei het nu ook al. Je hebt nu al gesproken van: **ik** blokkeer.

*Ik heb wel eens een mooi spreekwoord gehoord van: **het** zou heel stil zijn, als alleen de mooiste vogels **zich** zouden laten horen. Dat vind ik **zelf** wel een hele sterke.*

Tresi: Mooi, je gaat leren praten hè.

Ja.

Tresi: En geniet ervan. Weet je hoe heerlijk het is, als je dingen zegt en mensen denken: **j**ee wat een mens. Ik geniet ervan. Ik doe gewoon een pokerface op.

9 van de 10 zeggen niet: "Ik heb geen tijd voor je."

Tresi: Oh ik wel. Als het mij niet uitkomt dan vraag ik: "Wat kom je doen?"

Ik bedoel als je de persoon niet mag dan zeg je dat niet, ik tenminste niet.

Tresi: Dat moet je niet doen. Je moet gewoon eerlijk en oprecht zijn en je gevoel als waarheid zien. Je moet het zien als een klein kind die je op moet voeden. Je gevoel zegt: "Niet doen." Stel dat een kind uit zou stappen en die zou zeggen: "Je komt niet binnen hoor", dan zou jij dit doen van: **ga** maar zitten en je denkt: **ik** hoop niet dat ie te lang blijft. Dat is kastijding, verspilling van je tijd. Je had **dat** half uur, of **dat** uur, gewoon met jezelf bezig kunnen zijn. Als je die persoon toch niet binnen wil laten, wat maakt het **dan** uit, als ie buiten blijft, toch? Als je hem toch niet binnen wil laten, dan kan het je toch niet schelen? Dan ben je geen gemeen mens hoor, je bent een oprecht mens. Ik zou niet bij jou op visite willen komen, als ik niet welkom was. Ik zou daar echt niet willen zitten, omdat ik zou voelen dat ik niet welkom zou zijn, omdat ik heldervoelend ben. Andere mensen hebben praatjes van: bla, bla, bla en ze zien niet eens dat ze niet welkom zijn. Hebben jullie weleens gekeken naar de energie van een verjaardagsfeestje?

Ja.

Tresi: Echt waar, ik vermaak me kostelijk, door er alleen maar naar te kijken. Ze denken allemaal: **daar** zitten we dan, we gaan het gesprek aan met de linker en de rechter. De energie is helemaal niet open. Bepaalde mensen hebben zoiets van: **we** gaan er een feestje van maken, de andere mensen zitten er een beetje bij. Ze krijgen een gebakje, koffie en een drankje, maar het stroomt niet. Ik ben pas geleden ook op een verjaardagsfeestje geweest, aan de kant van mijn man en echt waar, ik dacht van: **oké**, is dat het? Noemen ze dat feest? Het feest was gauw afgelopen, het duurde maar een paar uur. We zijn verplicht naar het feest geweest. Ik, als gastvrouw, zou het verschrikkelijk vinden als mensen er zo bij zouden zitten. Dat zou ik verschrikkelijk vinden en dan zou ik gewoon gaan staan en zeggen: “Nou welkom op mijn feest” en dan zou ik er energie in gaan stoppen en als ze niet mee gaan werken, dan zou ik ze gewoon links laten liggen. Dus dan ga ik ze niet meer vermaken, dan laat ik ze lekker in hun eigen energie zitten. Jullie noemen het in hun sop gaar koken, ik zeg gewoon: “Blijf er maar lekker inzitten.” Ik doe er niet mijn best voor. Ik wissel alleen als het terugkomt. **Anders** is het alleen maar een leegloop. Hebben jullie dat wel eens, als jullie met iemand aan het bellen zijn en je voelt niet dat het loopt, hoe voelt dat?

*Dan denk je: **ik** wil ophangen.*

Tresi: Ik wil ophangen, het is veel te kort, we zijn net aan de lijn. Je belt heel enthousiast en hé de energie komt weer terug. Jullie voelen dat allemaal. Jullie gaan allemaal babbelen, babbelen, babbelen om de stiltes te doorbreken, maar stel dat je stopt met babbelen.....

Dan is het stil.

Tresi: Dan ga je pas voelen hè? Dat moet je doen.

*Ik heb een vriendin gehad, die niet meer leeft en ze was altijd heel stil en dan belde we en dan zei ze alleen: “**Hoi**” en verder niets. Ik wist dan ook niet wat te zeggen en dan was het een kwartier stil aan de telefoon en we hingen alle twee niet op. Dat was heel apart.*

Tresi: Heel goed. Dat betekent dat jullie energie geen woorden nodig had.

Aan de telefoon niet.

Tresi: Ik kan het niet zo lang volhouden.

Dat is wel makkelijk bij de afwas.

Tresi: Dat heb jij niet, jij hebt een afwasmachine.

Ik laat de afwas doen.

Tresi: Dat is nog beter. Jij moest lachen toen ik het zei, heb je een voorbeeld?

Wat zal ik zeggen, het is niet netjes naar de persoon toe als ze het weet. Ik heb een schoonzus en als die belt, dan gaat de telefoon op de intercom en dan zeg ik: "Ja, nee." Als je iets probeert te vertellen, dan klets ze maar door en dan denk ik: ga je gang maar. Ze moet haar verhaal kwijt. Dan ga ik andere dingen doen, maar dan wel in de buurt van de telefoon, dat ik af en toe 'ja' of 'nee' kan zeggen.

We moeten eigenlijk zeggen: "Sorry maar ik heb daar geen behoefte aan."

Tresi: Dat moeten jullie wel doen. Jullie komen naar een cursus, omdat jullie anders in het leven willen staan, dat is hetgeen wat ik jullie wil aanleren, samen met mijn gids Isaak. Je hebt er niets aan, als je in hetzelfde blijft hangen, als het niet goed voelt. Het voelt niet goed. In eerste instantie voel je je achteraf schuldig.

Nou eigenlijk niet, omdat ik denk: ze heeft haar verhaal kwijt gekund.

Tresi: Dan ben je niet eerlijk. Als je echt eerlijk wil zijn – ik ga je nu confronteren schone vrouw – dan zeg je: "Ik ga nu andere dingen doen, sorry schat, ik zeg af en toe ja," dan ben je eerlijk. Isaak is altijd voor eerlijkheid. Net ook, had ik een vriendin aan de telefoon en dan heb ik geen zin om te praten, het is mijn hartsvriendin, maar ik heb geen zin. Dan ben ik heel kort en spreek alleen over de zakelijke dingen die ik moet bespreken.

Dan maakt ze grapjes en dan zeg ik: “Daar heb ik geen zin in.” Dan is het: “Oh, ik bel je wel na de avond,” wel doen. Als ik zin heb, bel ik haar na de avond, als ik niet bel, dan heb ik wel zin om dat te zeggen, maar als er iets anders tussen komt, dan voel ik me niet schuldig. Ik heb geleerd om keer op keer te luisteren naar mijn intuïtie. Ik kan je vertellen, ik mijmer de hele weg hier naartoe, mediteren dat noem ik mijmeren en dan kijk ik hoe mijn intuïtie mij brengt. Mijn intuïtie heeft het nog nooit verkeerd gehad. Mijn intuïtie heeft me zo vaak verteld: “Dit heb je nodig, die winkel moet je instappen.” Een voorbeeld: ik wilde van deze broekjes en dan ga ik naar zo’n winkel en dan zie je daar zo’n merk op en mijn intuïtie zei: “Ik wil dat niet.” Mijn intuïtie zegt: “Ik wil wel zo’n broek, maar ik wil niet die broek.” Ik hoef niet met merk te lopen. Maar ik wil wel die broek, maar mijn intuïtie zegt: “Ga naar de top van de V&D in Bergen op Zoom” en daar vond ik deze broek. Ik heb vandaag alleen op mijn intuïtie gewinkeld en ik heb alles wat ik wilde, wat ik in mijn gevoel wilde doen. Ik verspil geen tijd doordat ik niet luister. Mijn man is een merk kind en dat wil ik niet. Dan ga ik niet mezelf verkrachten, doordat ik naar hem luister en niet naar mezelf, of mijn verstand. Dan denk ik: weinig tijd, je wilde dit toch? nee luister naar je gevoel.

Je moet je niet laten verleiden.

Tresi: Nee, jullie gaan allemaal in deze cursus dicht bij jezelf komen, maar dan moeten jullie wel je huiswerk doen. Je bent zo ontzettend grappig. Je hebt ook zoveel humor. Je hebt heel veel humor. Als jij je humor deelt dan gaan mensen open. Jij maakt een grapje, mensen lachen, dan gaan ze open. Als jij je gevoel deelt, dan gaan mensen open. Als jij je ongenoegen uit, dan gaan mensen dicht. Dat is de wet van oorzaak en gevolg. Mensen gaan dicht, punt en dan moet jij op dat moment gewoon openblijven en dan praat je door, tot jij het gevoel hebt: ik ben er klaar mee, ik ben er vanaf. We gaan naar jou toe, wat zijn je gevoelens?

Wees rustig en spreek.

Tresi: Ja eigenlijk zegt Isaak altijd: “Wat je bent, straal je uit, trek je naar je toe.” Blijkbaar hebben jullie heel veel gemeen samen. Jullie zijn allemaal voorzichtig. Jullie zijn zo lief, maar te voorzichtig. Jullie denken zo vaak in het welzijn van anderen, buiten je eigen welzijn, jij ook hè, ben je mee eens hè?

Dankzij de cursus voelt het niet goed.

Tresi: Spreek.

Ik moet over die drempel heen.

Tresi: Ja, oordeel nooit vooraf maar achteraf. Neem dat altijd mee als je spreekt. Oordeel nooit vooraf maar achteraf. Jullie zijn met meerdere hier, iedereen hier in deze ruimte is precies hetzelfde. Jullie werken allemaal met het gevoel: “Mag het wel, is het wel goed wat ik zeg?” Ik ben een beetje apart. Jij bent heel anders dan hij. Wil dat zeggen, dat jij niet mag zijn? Jawel, zoals hij ook. Dus jullie mogen allemaal in deze ruimte zijn. Dan ben je wel apart. Jouw unicum valt wel op, de jouwe ook. Als je niet spreekt, dan ben je alleen maar lichaam. Jij Edwin.

Mijn gevoel gaf ook aan: “rustig” en later kreeg ik krampen in mijn liezen. Ik spreek te weinig en luister niet naar mijn gevoel, of kom niet bij mijn gevoel.

Tresi: Jij doet tenminste.....

Ik ben er de laatste vier weken heel erg mijn best voor aan het doen.

Tresi: Precies, je doet tenminste je best.

De laatste tijd heel erg.

Tresi: Dat weet ik en daar ben ik alleen maar blij mee.

Ik heb dingen gedaan, die ik normaal gesproken niet had gedaan en daar heb ik mijn ongenoegen geuit en ik ben ook bij mijn standpunt gebleven. Ik heb met de uitkeringsinstantie gebeld en ik heb gezegd dat ik het er niet mee eens was en ik ben bij mijn standpunt gebleven. Eind van het gesprek draaide het om en ik had helemaal gelijk.

Tresi: Ben je boos?

Ja, ik moet dat verder nog even bespreken, maar ze zei wel dat als het zo is, dat het omgedraaid wordt. Ik moet eerlijk zeggen dat het me de laatste tijd beter afgaat.

Tresi: Mooi zo, wat ik jullie ook nog mee wil geven, in elk van deze ruimte: heb geduld. Jullie zijn gelukkig in deze cursus, ja, maar het is pas kort. Jullie hebben al een masterclass achter de rug. Heb geduld.

Het werkt door.

Tresi: Precies, het werkt echt door, maar het gaat niet dat je opeens, waf, je het bewust bent. Het is een soort bewustwording, die steeds meer bewuster wordt. Op een gegeven moment weet je het, dan doe je het niet meer. Je moet eerst heel veel fouten maken, om die fouten te herkennen, om ze niet meer te maken, omdat het voelt niet goed. Het voelt niet goed, om bij wijze van spreken door rood te rijden en een prent in je brievenbus te krijgen. Het voelt niet goed. Het voelt niet goed als iemand tegen jou zegt: “Je bent het niet waard.” Het voelt wel goed om te zeggen: “Hoezo, ben ik het niet waard?” Dat voelt goed. Dan heb je het gezegd en dan denk je: oeps. Heel vaak zie ik jullie aura’s en dan zeggen jullie wat en dan denken jullie: had ik niet moeten zeggen. Het gevoel, voelt zich niet schuldig. Het is net als dat het kind iets heeft gezegd en de moeder zegt: “Niet doen”, dat je het kind steeds de mond dichtsnoert. Dus jullie moeten in dit hele cursusjaar tijd, steeds weer zien dat gevoel en intuïtie het kind is, jij bent de boze. Jij bent de boze man, de boze moeder, de boze vader. Dus als het kind zegt: “Ik vind je niet aardig”, dan ben je als moeder gewoon stil. Ik vind het moeilijk, maar ik ben stil. Voel dat even. Goed zo kind. Dus jij moet in dialoog gaan staan met je kind. Dus jij denkt, jij zegt. Je gevoel is trots dat je het zegt, punt.

Het is me heel vaak niet in dank afgenomen, dat ik bepaalde dingen heb gezegd. Het heeft bij mij grote consequenties gehad.

Tresi: Vertel.

Op mijn werk kreeg ik dan van: ja jij doet dingen ook niet goed. Ik ben wat ouder en het heeft wel mijn ontslag gekost.

Tresi: Dat geeft niet, dan had je daar niet moeten zijn.

Ik ben achteraf blij en ik werk nu voor een baas waar ik gewoon mijn werk kan doen.

Tresi: Dus je bent blij dat je het hebt gedaan.

Maar de weg die ik heb afgelegd was heel zwaar.

Tresi: Lieve schat, dat is juist de leerschool van aarde, echt waar. Als jij ooit deze kant op gaat, waar wij leven, de wereld van de geesten, dan zal je zien, dat jij gewoon terugkijkt en denkt: dat had ik moeten doen, dat had ik moeten doen.

Ja ik heb wel mijn gevoel gevolgd en volgehouden van: kom op je kan het zelf. Ik heb nu zo'n fijne baas en zulke fijne collega's.

Tresi: Lieve schat, dan heb je nu toch alleen maar jezelf neergezet, zoals je nu hoort te zijn?

Ik kan hier mezelf zijn ja.

Tresi: Je bent nu zo, omdat je dat ben aangegaan, anders was je nu niet zo en was je daar een of andere grijze muis geworden. Wees trots dan, dat je hebt gesproken. Oordeel nooit vooraf, maar achteraf. De hele weg die ik heb afgelegd tot op heden, is nooit makkelijk geweest, nooit, geen enkele keer, maar ik ben wel dankbaar voor elke ervaring en dat maakt me wel zo, dat ik op deze stoel zit en tegen jullie spreek.

Dat maakt je sterker ja. Je komt er vaak wel beter uit als het zwaar is. Je hebt wel gelijk.

Tresi: Ik weet dat ik gelijk heb, maar het geeft niet dat je dat nog even zegt. Lieve schat, als ik naar jouw aura kijk, je bent echt aan het loslaten hè?

Dat klopt.

Tresi: Dat is niet makkelijk hè? je wordt er een beetje opstandig van. Wees niet opstandig, ga erdoorheen. Het is hetzelfde, als dat je een bevalling hebt en je zit erin en je denkt: gatverdamme ik wil dat niet. Als je eenmaal gebaard heb dan zeg je: “Oh dat is het mooiste wat me is overkomen.” Je zit in die baringskanaal. Dus je hebt heel veel meegemaakt.

Dat heb ik ook.

Tresi: Daar ben je heel erg verdrietig om en boos en opstandig over, dus dat zijn emoties. De emoties gaan heel erg door je heen en dat moet je gewoon door je heen laten gaan. Als je het eenmaal door je heen hebt laten gaan, dan is het weg.

Hoe moet ik dat doen dan?

Tresi: Nou wat je nu doet, gewoon uiten, huilen, boos worden, je frustraties uiten, jezelf tegenkomen. Dus niet onderdrukken, je moet het juist toelaten.

Gewoon eruit gooien.

Tresi: Dat kan ook. Als ik boos ben, dan is dat mijn manier van uiten, het gaat eruit. Ik kan niet voorzichtig boos zijn, ik weet niet hoe het moet. Ik kan niet tegen mijn kind zeggen: “Hé, ik ben boos”, nee ik ben boos en dan uit ik. Mijn kinderen hebben dan zoiets van: oh mama is boos. Dan heb ik het geuit en dan is het weg. Iemand brengt een energie bij je, waar je boos om bent. Iemand brengt jou energie, waar je verdrietig om bent. Iemand brengt de energie, waar je om lacht. Als mijn zoon van negentien bij me is, dan zit ik alleen maar te lachen en dan zegt mijn dochter: “Je bent alleen maar aan het

giechelen.” Ja hij brengt een energie, waar ik alleen maar om moet lachen. Dat is het, dan stroomt het.

Ik heb dat vrij snel bij de kinderen, dat ik boos wordt als ze iets niet doen en dan schiet ik uit mijn tent, maar dan geef ik er wel aan toe.

Tresi: Dat mag. Ik was op wintersportvakantie en we zaten te ontbijten en een van mijn kinderen zei iets en dat raakte me zo erg. Hij bedoelde het niet zo, maar het raakte me wel. Ik keek mijn vent aan van: heeft ie het tegen mij? Ik dacht: hij heeft het tegen zijn zus of zo. Het was tegen mij en ik gooide de tafel opzij en zei: “Hier kies ik niet voor”, daarvoor ben ik niet op vakantie gekomen. Ik zei: “Dan ga ik nu weg en breek ik mijn vakantie af, blijven jullie maar hier.” Stel dat je verliefd ben op iemand wat gebeurd er? Je krijgt energie hè? Je bent bij die persoon en je bent helemaal in de wolken. Maar stel dat je niet wil, dat hij of zij weet dat je verliefd ben, al die gevoelens gaan door je heen en jij doet er niets mee, omdat je bent bang dat die persoon niet verliefd is op jou, dus ja het wordt niet beantwoord, dus je houdt het voor je. Voelt dat goed? Nee, dan kan je toch beter een blauwtje lopen.

Ik hou liever mijn mond.

Tresi: Jij niet dus, maar ik wil er vanaf, ik wil weten waar ik aan toe ben. Doordat je op een gegeven moment zegt: “Zo ik vind je zo leuk”, dan kom je jezelf tegen. Het is toch alleen maar heerlijk om dat te voelen, het moment dat je gaat zeggen, dat je verliefd ben op die persoon. Je stottert, je hapert, je voelt je een oen, kijk mij nou een volwassen vrouw, ik heb altijd de controle en nu ben ik helemaal verliefd. Je moet genieten van dat moment. Als je dat heb gepakt dan zeg je: “Nou ik ben verliefd op je.”

Er wordt gelachen.

Tresi: Op een gegeven moment zegt de persoon: “Ik niet op jou”, op dat moment dan zakt de energie bij je en dan is het weg. Het doet misschien au, maar dan is het weg. Als je die energie niet deelt, dan blijf je steeds maar verliefd en in die energie zitten. Gooi het eruit en je voelt de wisselwerking.

Als de persoon zegt: “Ik ook op jou”, dan kunnen jullie op dat moment jullie energie compact gaan maken en dan begint het pas. Nou ik ben verliefd, jij ook, wat nu? Dan ga je elkaar leren kennen en ervaringen met elkaar opdoen en elkaar goed confronteren met twee individuen en dan ga je zien hoe ver je komt.

Dat is niet simpel.

Tresi: Het is heel simpel. Het is gewoon doen.

Ik heb dat aan de hand gehad. Het gevoel was wederzijds en het was binnen anderhalve week gestopt.

Tresi: Dat geeft toch niet, dan heb je anderhalve week plezier gehad toch.

Ja, maar de gevoelens blijven wederzijds, maar het kan niet.

Tresi: Maar dan is het toch goed zo.

Nee, wat mij betreft niet.

Tresi: Als het niet kan, dan kan het niet. Waarom zou het niet kunnen?

Om het werk wat zij doet. We hebben elkaar ontmoet, het duurde een paar maanden eer het gevoel naar boven kwam, het is besproken, het klikte heel goed, het gevoel was wederzijds, maar ze zei: “Nee ik zet er een punt achter, omdat het gevoel is er wel, maar ik maak een verstandelijke beslissing, omdat er is een kans dat ik mijn baan verlies.”

Tresi: Dat is dan een keuze.

Van haar ja.

Tresi: Dat is dan een keuze, ik kan het niet, klaar, punt. Als iemand tegen mij zegt: “Ik kan niet met jou in een relatie stappen”, dan accepteer ik dat, punt en dan moet je dat aanvaarden hoe pijnlijk ook. Als het niet kan dan is dat

een besluit. Als ik zeg: “Ik kan dat niet”, dan is dat een besluit. Je kan ook een ander besluit nemen. Jij bent de ontvanger van haar besluit en dan is daar acceptatie. Dan heb je die anderhalve week genoten, zover je hebt kunnen genieten, maar je hebt niet de toekomst gekregen die je had gewild en dan aanvaard je dat gewoon. Dat zal je wel vaker tegenkomen in het leven, dat je iets moet aanvaarden waar jij liever niet aan toe wil gaan geven, dat je denkt het kan ook anders. Blijkbaar is de persoon niet in de intuïtieve cursus gekomen, dan had ik gezegd: “Volg je gevoel.”

Dat zei ik ook tegen haar.

Tresi: Ga mee alsjeblieft. Wat de toekomst brengt maakt niet uit. Heel veel mensen nemen via het verstand een bepaalde beslissing. Ik doe dat niet. Ik doe het via mijn gevoel. Als je naar mijn relatie kijkt met Wybe, dan had ik er verstandelijk allang mee moeten stoppen, maar mijn gevoel zei wat anders. Ik heb tot nu toe gelijk gekregen. Ik ben wel een voorbeeld, dat het gevoel waarheid is. De omstandigheden waren verschrikkelijk, maar het gevoel was goed. Als het gevoel goed is, dan luister ik ernaar. Stel dat je een huis koopt met allemaal mankementen, kan je ook zeggen: “Ik hoef het niet”, maar je kan wel zeggen: “Het gevoel is goed dus ik ga het huis naar mijn hand maken.” Dat kost energie. Dat heb ik ook gedaan. Je bouwt op tot je ermee klaar bent. Blijkbaar heb je hierover niets te zeggen, de persoon beslist, dus je aanvaardt het. Als ik als medium en als Tresi zijnde tegelijk antwoord zou geven, dan vind ik het ontzettend dom als iemand zo praat.

Dat vind ik zelf ook.

Tresi: Zeg het maar als je d'r ziet.

Geef haar het nummer van Tresi.

Tresi: Ik vind het ontzettend dom. Een werksituatie heb je geschept en gecreëerd en een relatie schep en creëer je ook, dus het is gewoon twee.

Zo zie ik het ook.

Tresi: Het is gewoon twee. In deze situatie is het niet zo, dat het niet kan en mag, het is alleen dat het gewoon principieel, moreel gezien niet netjes is. Twee volwassen toch. Nou jij lieve schat.

Mijn gevoel zei niets alleen blijf zitten. Ik vond dat wel heel lekker.

Tresi: Mooi zo. Deze oefening die we hebben geleerd, gaan jullie wel toepassen hè. Ik geef een demo maar wel toepassen ook thuis. Jij lieve schat.

Mijn gevoel zei eerst: "Ik vind je lief en ik hou van je."

Tresi: Dat is fijn om te horen hè, dat je kind zelf zegt: "Je bent lief en ik hou van je." Helemaal fantastisch. Nou jij.

Mijn gevoel zei: "Je moet wat meer naar me luisteren." Gaandeweg op mijn levenspad ben ik het kwijtgeraakt om te voelen en heeft het denken het overgenomen. Er is een muurtje tussen gekomen en dat probeer ik te doorbreken.

Tresi: Je moet wel beter voor jezelf zorgen.

Wat bedoel je?

Tresi: Nou dat je meer naar je gevoel moet luisteren. Als er een afstand is, dan zorg je er niet goed voor, dan verwaarloos je het.

Ik probeer het wel.

Tresi: Hoe dan?

Ik zit op meditatie en dan kom je ook bij jezelf. Ik probeer het denken stop te zetten.

Tresi: Wat is je blokkade tussen die twee?

Dat mijn gedachtes mijn gevoel wegdrukken. Vroeger was ik veel gevoeliger. Doordat het van huis uit was, dat studie alles was, dan ga je dat een beetje wegdrukken.

Tresi: Maar jij gaat naar al die cursussen, omdat je dichter tot jezelf wilt komen, de persoon die binnenin je huist. Dat betekent dat de insteek er wel is van: ik wil maar er ligt een blokkade. Als je je kind in je armen hebt, wat doe je dan?

Dan probeer ik daarmee gevoelscontact te krijgen.

Tresi: Probeer je dat, of heb je dat ook?

Dat heb ik dan ook.

Tresi: Als je je kind in je armen hebt, voel je dan liefde voor je kind?

Ja.

Tresi: Dat betekent, dat je eigenlijk besluit om het kind lief te hebben. Het is gewoon een reïncarnatie en je weet niet, wat het geweest is in vorige levens, het is gewoon een klein lichaam, er zit een mensje in, een gevoel, daar hou je van. Dat besluit je gewoon. Dat is hetzelfde met Ruud. Je besluit keer op keer van jezelf te houden en je gedachtes uit te schakelen en te voelen wat Ruud wil, dat besluit je. Als je gedachtes zeggen: die kant op, dan zeg jij: “Nee die kant op.” Dat is wat jij moet gaan leren. Ik zie nog veel te veel die andere kant hoor.

Ja soms weet ik niet eens wat ik voel, ik kom niet eens bij die gevoelens. Bij een kind gebeurt dat automatisch, daar kies je niet voor, dat is er gewoon, maar op andere vlakken, als ik mezelf vraag van: wat wil je qua werk of vakantie, dan voel ik niets. Of ik kijk eroverheen, ik weet het niet.

Tresi: Als jij dat niet weet, deze antwoorden, dan komt het omdat je geen contact heb. Mensen die zeggen: “Ik weet het niet”, hebben geen contact met hun gevoel. Je gevoel weet het altijd.

Dat klopt, ik heb dat contact met mijn gevoel niet.

Tresi: Nee, dat betekent dat jij veel te veel energie stopt in denken en denken blokt het gevoel. Je moet beter voor jezelf zorgen, dat je nog meer bij je gevoel komt.

Door het te besluiten?

Tresi: Doordat je nog dichter bij jezelf komt, nog dichter, doordat je zegt: “Ruud, wat wil je? Ruud wat verlang je? Wat kan ik voor je doen?” dat je echt een dialoog aangaat. Als ik praat met God, dan luister ik naar mijn innerlijke stem en dat zijn mijn antwoorden. Dus ik krijg gedachtes, gevoelens en dat zijn mijn antwoorden en daar vertrouw ik volkomen op en dat moet jij ook doen.

Dus ik moet eigenlijk de oefening als daarnet doen met de vragen aan mezelf te stellen en contact te maken met mijn gevoelscentrum en dan moet ik de vraag stellen waar ik behoefte aan heb?

Tresi: Ja en dan luister je naar het eerste, wat bij je opkomt en dat schrijf je op en dat is de waarheid. Waarom ga je zo laat naar bed?

Dat komt ook, omdat ik op mijn werk weinig vervulling heb en dat vind ik vreselijk. Dus mijn avonden, mijn vrije tijd, daarin vind ik mijn vervulling en ga ik leuke dingen voor mezelf doen. Ik ben liever moe op mijn werk, dat klinkt misschien gek, maar dan heb ik 's avonds kwaliteit. Ik denk dat ik het doe, omdat ik het zo vreselijk vind op mijn werk.

Tresi: Als ik kijk naar je aura en energie level, dan zie ik hem heel laag. Dat betekent dat je op dit moment geen positieve energie bij je draagt. Je energie level is laag en daarom ben je niet in de kracht van positiviteit. Dat betekent dat je daar wel alert op moet zijn. Als je vermoeid naar je werk gaat en je zegt: “Dan gaat de dag weer voorbij en dan heb ik hem weer in de pocket”, dat is niet de insteek van werken hoor. Dus je moet echt voor jezelf zorgen en zeggen: “Ik ga deze baan niet langer doen, ik ga voor een andere job kijken.” Wat doe je voor leuke dingen in je vrije tijd dan?

In de natuur wandelen, naar de film gaan, met Amy bezig zijn, muziek en dat soort dingen.

Tresi: Verander je baan.

Dat heb ik van de week besloten. Ik vind er op deze manier niets meer aan. Ik doe het allang met tegenzin. Ik durf best te switchen, daarom heb ik ook opgeschreven, dat één van mijn doelen is om mijn gevoel op te zoeken en mijn passie te vinden. Ik heb wel het lef om het te veranderen. Ik heb het al zo vaak 180 graden omgedraaid, dus daar ben ik niet zo bang voor. Ik wil niet zomaar stoppen met dit en dan maar weer het volgende fiasco gaan doen, omdat je moet wel weten waar je passie ligt en wat je gevoel je zegt.

Tresi: Eerst moet je gewoon een nieuwe baan gaan zoeken en tijdens het zoeken van een nieuwe werkgever ga je voelen, of het goed voor je is. Dus in eerste instantie moet je daar komen, dus je solliciteert gewoon, dat is mijn antwoord en dan voel jij of het goed voor je is. Als je gaat nadenken, dan ben je niet aan het voelen. Dus vul het niet in, ga gewoon de brieven de deur uitgooien en kijk waar je terecht wil komen. Dat is echt zo. Dus ga nou niet specifiek denken: dat is mijn passie, nee kijk: wat zijn mijn talenten, wat heb ik in huis, waar kan ik in terecht komen? Zoek de vacaturebanken op, laat je desnoods detacheren, ga gewoon nieuw werk verrichten, want dit is niets. Ik krijg de lijsten van jullie.

De studenten overhandigen Tresi de lijsten die ze de vorige les meekregen als huiswerk.

Tresi: Dank je wel. Nou we gaan even kijken wat Peter wil leren, ik zal het voorlezen. *Wat ik graag wil leren is het volgende: over de kracht willen beschikken, om mijn gevoel te kunnen uiten zonder te twijfelen. Voelen en denken is voor mij geen probleem, echter de uitvoering, het doen, kan ik niet bewerkstelligen. Mijn spirituele ontwikkeling wil ik versterken in de vorm van in contact komen met mijn gids en begeleiders. Jij bent je gids, jij bent je begeleiders, dus in contact komen met je gevoel. Of zij daarboven je sturen maakt niets uit. Heel veel mensen gaan extern denken van: oh mijn gids, mijn begeleiders. Ze begeleiden je via je intuïtie, je gevoel en wie de naam ook is, maakt niets uit. "Ik wil een spiritueel schild, om mij af te schermen tegen negatieve invloeden. Ik maak me zorgen over negatieve*

zaken en loop hier te lang mee. Ik wil mijn concentratie versterken tijdens het mediteren. Ik word nog te vaak afgeleid door mijn gedachtes.” Nou mooi, is een makkie hoor!

Er wordt gelachen.

Je bent al klaar met je cursus.

Tresi: Oké Saskia, wie was dat?

Ik.

Tresi: *“Tets wat ik wens, is als een e-mail het universum insturen.”* Dat heb je geschreven?

Ja.

Tresi: Wat mooi, geloof je daarin?

Ja.

Tresi: Dat is al heel wat. *“Ik wil leren mezelf lief te hebben. Ik wil leren om te voelen en niet bang meer te zijn. Ik wil een goed mens zijn. Ik wens dat Gado mijn vriend wordt.”*

Dat is mijn paard en dat staat voor alle paarden.

Tresi: *“Dat betekent dat ik mijn eigen vriend ben geworden. Ik wil leren om mijn energie bij me te houden en sterker in het leven te staan. Ik wil leren om mezelf te zijn, niet alleen daar waar ik me prettig voel, maar gewoon overal en altijd.”* Onthoud wat jullie hebben opgeschreven. Ik geef de lijstjes aan Tasja, dan kan ze het voor mij bewaren en dan gaan we kijken, hoe het er eind van de cursus uit ziet met jullie. Brenda. *“Ik wil leren mijn gevoel te volgen zonder dat ik me laat beïnvloeden door de mening en de invloed van anderen. Ik wil dicht bij mezelf komen en van mezelf gaan houden. Ik zou willen leren hoe je intuïtief tekent en hoe ik informatie uit de tekening kan halen.”* Dat is een hele goeie, die wil ik wel toepassen. *“Ik wil leren om me beter*

te kunnen aarden.” Dat hebben we net al gedaan hè? “Ik zou graag willen leren, om emoties die ik van anderen oppak, beter te kunnen filteren, zodat ik ze niet bij me houd. Ik zou willen leren, hoe ik beter contact kan maken met overleden dierbaren.”

Ik voel de aanwezigheid van overleden dierbaren vaak wel, maar het lukt me niet om er contact mee te maken. Ik zou wel willen weten waarom ik ze voel. Zijn ze alleen bij me om bij me te zijn, of hebben ze ook boodschappen? Als ze boodschappen hebben, dan wil ik die ook binnenkrijgen.

Tresi: Als jij intuïtief open gaat staan, dan kunnen zij jou boodschappen geven via het gevoel. Dus als jij dichterbij je gevoel komt, dan kunnen zij signalen uitzenden en dan pik je het op. Doordat ik zo overgevoelig ben, pik ik alles op en ik vertaal het in mijzelf. Dus dat kan wel. Mooi. Ank. Jij was Ank?

Ja.

Tresi: *Lijstje van wat ik wil leren: “Kaartlezen.”* Kaartlezen?

Ik denk dat ik een nieuw lijstje moet maken.

Tresi: Kaartlezen kan, dat is wat je wenst. “Kaartlezen, intuïtief tekenen, foto’s lezen.” Foto lezen doen we ook. “Ik wil licht om iemand zien, wat kan ik daaruit lezen?” Je wil aura’s lezen dus.

Ik zie geen kleuren, maar als ik me erop concentreer, dan zie ik een soort licht, bij de één breed en bij de ander smal. Ik wil weten hoe je dat moet lezen.

Tresi: Dat is intuïtief schat, je leest het intuïtief, wat brengt het je op dat moment gevoelsmatig? Iedereen van jullie leest de hele dag door, de hele dag door. Vermoeiend hè. De hele dag door pikken jullie de energieën van anderen op. Jij bent dan geconcentreerd bezig om het te lezen. Je bent geconcentreerd bezig om het te begrijpen, maar dat hoeft niet. Het is gewoon dat je het voelt. Wat vertelt het mij? Dus jullie moeten het niet zo moeilijk maken voor jullie zelf. De intuïtieve cursus is anders dan de

masterclass. De masterclass is heel anders hoor, want dan ga ik in trance. Dit is gewoon: Hoe kan jij intuïtief bij jezelf zijn? Dus gevoelsmatig bij jezelf zijn in tevredenheid. Hoe kan jij in de bloei van het leven staan, volledig. Hoe kan je uiten, hoe kan je ontvangen volledig? Dat probeer ik jullie te leren, dan worden jullie een beetje als ik. Je krijgt niet hetzelfde karakter hoor, die heb ik inbegrepen gekregen. Dit is goed hoor, kaartlezen is ook goed, als het mag van Isaak, hij is de baas, ik ben de werknemer. Ik heb mezelf eerst 28 jaar in de knoop gewerkt van: ik wil dit niet zijn, ik ben hartstikke gek en als ik dan nu naar jullie kijk, dan denk ik: het gaat wel beter met mij.

Er wordt gelachen.

Tresi: Zo gek ben ik nog niet. “Edelstenen voelen,” ja mooi, moet je ze wel hebben.

Die neem ik wel mee.

Tresi: Tasja, wat ik ook heel mooi vind van Tasja en dat mogen jullie beamen of niet, omdat Tasja heeft deze stichting, of centrum en toch is zij heel kwetsbaar dat ze hier ook bij gaat zitten. Kwetsbaarheid is kracht, onthoud dat. Zij is heel krachtig, doordat ze hier zit en jullie wel een oordeel over haar zouden kunnen gaan vellen, dat degene die afgestudeerd is en zelf van alles kan, zichzelf toch in de cursus neerzet.

Dank je wel.

Tresi: Goed zo. “Ik wil graag helder weten, helder horen en helder inzicht hebben, om de juiste vragen te stellen en de nodige informatie te hebben en te geven. Graag wil ik mijn vermogen sterken en mezelf blijven ontwikkelen, in deze en nieuwe kwaliteiten.” Heel mooi, de e-mail is verzonden.

Yes.

Tresi: Goed zo. Ruud. “Wat wens ik te bereiken met de cursus ‘intuïtieve ontwikkeling’? Communiceren met mijn geleide geesten en gidsen.” Ik ben heel

voorzichtig met gidsen en geleide geesten, omdat stel dat jullie de hele tijd zeggen: “Mijn gids heet Pietje” en op een gegeven moment zegt Klaasje of Eva of hoe dan ook: “Goh ik wil met je praten” en dan zeg jij: “Nee hoor ik moet Pietje hebben.” Ik wil jullie niets aandoen, dat jullie vastgepind worden op één energie, omdat geleide geesten wisselen elkaar af. Vandaag denken ze: “Dat is een goeie studieproject, dat kind wil ik begeleiden.” Omdat je dat uit hebt gezonden, trek je dat ook naar je toe en dan gaan ze een tijd met je meelopen in jouw traject, wat voor hun een project is. Op het moment dat je klaar bent met de wisseling van energie, kunnen ze zichzelf weer gaan verplaatsen naar iemand anders en loop je een hele tijd alleen. Dan ga je het weer uitzenden, dat je iemand nodig hebt en dan krijg je het weer. Dus het is er niet eentje die je begeleid. Het kan zijn dat je een overledene hebt aan de overzijde, dus een vader, moeder, oom of wie dan ook en die persoon kan op een gegeven moment zeggen: “Die heeft me nodig” en dan kan het zijn dat die persoon aan je zijde staat. Een gids krijg je mee tijdens de geboorte, dat is één vast iemand. De gids legt een verbinding met jou via het gevoel, dat je hem herkent of haar herkent, dat jullie gewoon een liefdesverbinding krijgen, dat jullie communiceren met elkaar, zoals ik met jullie communiceer. Een gids maakt zich kenbaar aan jou. Dus als je een gids hebt, hoeft je niet aan mij te vragen hoe ie heet, omdat hij maakt zich kenbaar aan jou. Als je helderhorend bent en je hebt verbinding met een gids, dan is dat gewoon zo, maar dan moet jij mediamiek zijn. Dat betekent dat je daar werk mee moet verrichten, dan ben je werkzaam in deze branche. Anders heb je gewoon begeleiders, die je begeleiden en die gidsen je door het leven, maar die zijn zelf eigenlijk nog steeds aan het evolueren, om ooit een gids te worden voor iemand die mediamiek is. Dus ze zijn aan het oefenen, zelf, zoals jij ook. Een gids begeleidt jou via het gevoel. Verder had je staan: “*Communiceren met mijn subtiële waarnemingen, versterken, dus beter aanvoelen, mijn telepathische vermogen sterken, mijn innerlijke gevoel beter herkennen, er beter naar luisteren en opvolgen. Uiteindelijk ook mijn passie beter volgen en daarmee ander werk vinden, dat beter bij me past.*” Goed zo.

Met subtiële waarneming bedoel ik ook.....

Tresi: Als je bij je gevoel bent, dan ga je helder zijn, dan hoor je je gevoel beter en dan wordt je goed begeleid. Dus eigenlijk gaan we nu niet meer extern ons afhankelijk maken, we gaan ons intern afhankelijk maken. Als jullie deze gesprekken op willen nemen, de toestemming hebben jullie ook altijd, dit even ter informatie. Rinie, jij schreef op: *"Ik wil tijdens deze cursus leren om naar mijn gevoel te luisteren, dit kunnen opvolgen en het vertrouwen krijgen dat dit goed is, waardoor ik meer zelfvertrouwen en lef krijg om meer te kunnen ondernemen. Ik zou ook graag aura's willen zien en de betekenis van symbolen."* Mooi, daar gaan we mee aan de slag. *"Ook heb ik het een paar keer meegemaakt, tijdens een reiki behandeling die ik gaf, dat ik overleden mensen zag. Het lijkt me erg waardevol om boodschappen te mogen ontvangen."* *"Wat kom je doen?"* vraag je dan en dan krijg je gevoel. Dan moet je niet denken: is dat echt zo? Nee, dat doen we niet. Je eerste impuls is altijd de juiste. Mijn impulsen laten mij praten. Ik denk niet na wat ik nu moet zeggen, ik praat. Komt goed. Soms lijkt het of ik schimmen of gekleurde bolletjes zie. Als ik knipper met mijn ogen dan is het daarna weg. Heb ik het echt gezien? Je ziet het of je ziet het niet.

Er wordt gelachen.

Tresi: Zit ie nou wel naast me, of zit ie niet naast me? Je bent wel een twijfelaar. Je mankeert niets aan je ogen.

Soms denk je dat je iets ziet en dan kijk je en dan zie je het niet meer.

Tresi: Dat is een gevoel. Je pakt het op gevoelsmatig. Ze bestaan niet meer fysiek hè. Ze projecteren een gevoel. Als ik zie, dan zie ik het gevoelsmatig. Toen ik Isaak voor het eerst zag, werd ik ontzettend boos, omdat ik wilde hem zien zoals ik jou zie. Ik zei toen: "Sodemieter op. Als ik jou niet zie zoals ik jou zie, dan ga weg" en toen nam hij mij over. Ik kijk niet naar Isaak, ik voel Isaak, ik ben Isaak op dat moment. We smelten samen. Dat is hetzelfde wat de doden doen. Ze smelten met jouw gevoel samen en dan ben jij hen. Dus niet zo moeilijk doen. Verder heb je: *"Contact maken met mijn gids,"* met jouw gevoel dus. *"Losse makkelijke woorden, niet meer ergeren aan mijn moeder maar accepteren hoe ze is."* Waarom erger je je aan je moeder?

Bij ons zijn de rollen omgedraaid en ben ik de moeder en zij het kind en daar erger ik me aan.

Tresi: Daar heb jij voor gekozen.

Ja.

Tresi: Dat betekent, dat je ook anders kan kiezen.

Het gekke is, sinds dat ik het huiswerk heb opgeschreven, dat het veel beter gaat. Het is misschien gek wat ik zeg.

Tresi: Dat is niet gek.

Daarom dacht ik dat we hier nu ook niets mee gingen doen. Ik dacht dat als jij huiswerk gaf, dat het automatisch al gebeurt.

Tresi: Dat is ook zo. Je stuurt het wel de kosmos in. De kosmos heeft genoeg begeleiders die jullie ergens in willen begeleiden en ze gaan ook buiten mij om al met jullie aan de slag. Ik ben één keer in de zoveel tijd met jullie bezig, maar in de tussentijd loopt het door. Daar moeten jullie wel op vertrouwen.

Ik krijg het gewoon gepresenteerd. Sorry.

Tresi: Nee, ik luister.

Ik wilde vorige keer meer vanuit mijn hart praten en ik kreeg de ene na de andere situatie op mijn bordje. Ik dacht: hier heb ik om gevraagd, dus ik moet met de billen bloot.

Tresi: Dat is ook zo.

Dus ik heb zo gesproken, dat het vanaf mijn hart ging en ik opgelucht was. Ik heb naar mijn gevoel geluisterd en daar wat mee gedaan en het genit.

Tresi: Dat is ook zo. Als je in een bepaalde cursus van Isaak stapt, dan geef jij de toestemming aan Isaak en de Goddelijke wereld, om je eigenlijk lessen te geven. Je stapt vrijwillig in, dus je gaat de school in, dus de meesters zijn er. Je hebt nu de zichtbare meesters, maar de school is eigenlijk al begonnen. De kosmos gaat je die toevalheden geven, die lessen en dan krijg je je huiswerk praktijkachtig aangeboden, waardoor je je huiswerk kan doen. Wij geven het theoretisch en de kosmos doet de rest. Dat had ik misschien aan het begin van de les moeten zeggen, maar het is zo. Je ontkomt er niet aan. Chantal is op een gegeven moment ook een cursus ingestapt en ze wilde er meteen alweer uitstappen. Ze was er net in en kreeg alleen maar lessen. Zo is het bij mij ook. Eerlijk waar lieve mensen, gij vraagt, gij ontvangt. Dat stond in de bijbel. Doordat je het uitzendt, gaan zij letterlijk in jouw leven komen, letterlijk. Niet gewoon in illusie, maar werkelijk dus, het voelt ook zo. Ze zijn er, ze helpen me, praat ermee. Ga leren om te praten. Dat is jullie algemene huiswerk, dat jullie gaan leren praten, om contacten met de geestenwereld te onderhouden en de contacten met jullie innerlijke wereld te onderhouden. Een voorbeeld: ik voel me niet lekker, dan vraag je aan de geestenwereld: “Waarom voel ik me niet lekker?” en dat je gaat voelen, gevoelsmatig, wat je antwoord is. Daarom moeten jullie een dagboek bijhouden, dus jullie schrijven het op. Dat is waarheid. Schrijf op hoe jullie je voelen, dan kunnen jullie zien, dat in de loop van de maanden, jullie gevoel steeds duidelijker wordt. Ik heb schriften vol geschreven en nu voel ik het zo. Ik hoef het niet meer via de pen te doen, ik weet het gewoon. Mooi. Had jij de jouwe gegeven?

Ja.

Tresi: Welke is van jou?

Een A4 zonder lijntjes.

Tresi: Een heel blad? Wat is je naam?

Lisa.

Tresi: *“Ik wil graag fijne vriendschappen en een fijne partner.”* Ja zendt het maar uit. Daar mag ik iets over zeggen. Ja Isaak, ik weet het. Hij zegt: *“Je loopt uit.”*

Dat moet hij zeggen, hij heeft geen tijd.

Tresi: Hij zegt dat ik uitloop, ik heb er geen moeite mee. Als jij een goeie vriend bent voor iemand anders, dan heb je vriendschap. Wees zelf de beste vriendin, van welk mens dan ook, zonder kaders. Probeer je kaders los te laten van die past beter bij me, omdat die spiritueler is. Nee voel gewoon, daar wil ik een vriendschap mee aangaan. Hetzelfde met een partner. Je gaat een relatie aan, of een vriendschap aan. Je voelt het wel als jouw gevoel zegt: *“Het is nu goed geweest”* en dan laat je het weer gaan. Voor hetzelfde geldt voel je het twintig jaar, voor hetzelfde geldt voel je het maar drie jaar. Wees zelf een goeie partner, een goeie vriend en dan ontvang je het. Heel vaak zijn we afwachting, tot wij het ontvangen. Maar je moet zelf openstaan en uitzenden en naar ons toetrekken. Dat is een wet, dat is echt een wet. Verder heb je: *“Volledig genieten van dr.”* Wat is dr?

De ruimte.

Tresi: *“Van de ruimte die ik mezelf heb gegeven, door minder te werken. Een nieuwe richting in mijn werk ontdekken. Dat ik mezelf waardevol vind en mijn gevoel durft te voelen en laten handelen. Minder serieus in mijn spiritualiteit”*, dat is een goeie. Lekker nuchter hè, dat is goed. *“Heldervetendheid verder ontwikkelen. Vormen van meditatie, bouwast, leren om goed te aarden, aura's leren zien.”* Heel goed en dat moeten we in vijf lessen doen hè? Dit is wat jullie hebben uitgezonden. Ik vertrouw, dat ze weten, wat jullie hebben uitgezonden. Ik ben een persoon, die volledig vertrouwt en ik hoop dat jullie hetzelfde gaan leren. Te vertrouwen, te vragen en echt een relatie op te bouwen. Eén klein ding. Op Valentijnsdag ben ik naar het kruis gegaan. Als ik me niet goed voel, ga ik naar het kruis. Mijn partner had geen valentijnscadeau en dat zei ik ook, dat ik teleurgesteld was. Ik ben weggegaan en zei: *“Ik ga zelf Valentijn vieren”*, dat was mijn menselijke ik. Ik ben gaan ontbijten en ik voelde me niet zo happy. Op een gegeven moment ben ik gaan winkelen en zette een pantser op van: ik voel niets en ik maak er een leuke dag van. Een paar sms'jes heen

en weer en ik merkte, dat mijn menselijkheid koppig was en dat moest ik loslaten. Ik ben naar het kruis gegaan en ik ben gaan praten. Ik noem dat op dat moment Jezus, omdat ik pak het kruis van Jezus. Het beeld zei op dat moment: “Luister naar je innerlijke.” Ik sprak hardop in de kerk, wat mijn innerlijke stem mij gaf en ik vertrouwde dat die stem gegeven werd door de dialoog die ik aan het voeren was. Dat is mijn houvast. Ik wist op dat moment, dat het niet mijn wensgedachtes waren, omdat ik voelde dat. Ik ging huilen, omdat ik voelde de confrontatie van die stem die mij vragen stelde, waar ik eerlijk en oprecht antwoord op moest geven. Ik had meer dan een uur contact en dat gaf mij een les. De les was goed. De les heeft mij de bewustwording gegeven en mijn koppigheid weggehaald en ik heb nog een leuke Valentijn gehad. Soms moet je gewoon heel nederig zijn en jezelf volledig neerzetten boven je koppigheid. Ik kan je vertellen: het aardse heeft **het** karakter, maar je kan boven de aardse energie **uit**stijgen en dan ben je geestelijk. Jullie hoeven allemaal niet jullie aardse energie te verliezen, maar overstijg jezelf, op het moment dat het niet goed voelt. Namasté.

Bijeenkomst 23 maart 2011

Tresi: Goedenavond. Wat jullie gaan doen, is even alle stress die we hebben, door ons heen laten gaan. Je ademt even in en je ademt even uit en je zegt tegen je gedachtes: “Ik ontspan.” Je zet je comfortabel neer, in deze positie van zitten en je voelt je lichaam en je ademt weer in en uit en je ontspant. In je gedachtes leg je contact met je hart. Leg je handen op je hart en voel de intimiteit, die jij jezelf kan geven, doordat jij jezelf geestelijk verbind met je hart. Adem even diep in en adem uit. Adem diep in en adem uit. Adem in en adem uit. Adem in en adem uit.

Tasja begint te niezen.

Gezondheid.

Tresi: Is het weer zover? We zijn aan het mediteren Tasja, vanmiddag was ze ook al lastig. Inademen, uitademen en ontspanning. In gedachtes zeg je: “Mijn hart is liefde.” Stuur in gedachtes deze mensen liefde toe en maak er een gebaar bij. Je gaat van de ene rij, naar de eind rij en je zegt: “Liefde. Ik stuur liefde.”

De studenten spreken de woorden uit ‘ik stuur liefde’.

Tresi: Nog een keer.

De studenten herhalen de woorden ‘ik stuur liefde’.

Tresi: Je begint bij de eerste persoon. Je derde oog gaat in gedachtes die kant op en het komt weer terug naar de laatste persoon. Met je hand op je hart en je stuurt. “Ik stuur liefde.”

Opnieuw spreken de studenten de woorden ‘ik stuur liefde’ uit.

Tresi: Adem in en uit en ontspan. In gedachtes doe je deze oefening. Je gaat van de ene rij naar de andere en je zegt: “Ik ontvang liefde.”

De studenten spreken de woorden uit: “Ik ontvang liefde.”

Tresi: Leg de liefde op je hart. Ik stuur en ik ontvang. Mijn hart groet jullie hart, namasté. Weer doe je hetzelfde. Mijn hart groet jullie hart, namasté.

De studenten spreken ook deze woorden uit.

Tresi: Wel met gebaren. Mijn hart groet jullie hart, namasté. Je mag je ogen opendoen. Mijn hart groet jullie hart. Ik ontvang namasté. Ik ben namasté. Nou mijn hart groet jullie hart, namasté.

Namasté.

Tresi: Als je deze liefdesenergie door je heen laat gaan, wat voel je dan?

Warmte.

Tresi: Liefde hè?

Zachtheid.

Tresi: Liefde. De ene voelt het warm de ander voelt het grover, de ander voelt zich sereen. Ik voel me altijd high. Ik heb altijd zoiets van: laat maar, de rest hoeft niet meer. Graag willen wij jullie intuïtief even aanleren, wat het beste voor jullie is. Intuïtiviteit heeft ook mee te maken met samenzijn. Met wie moet je samenzijn op dat moment?

Met jezelf.

Tresi: Ja, zo’n kleine oefening geeft zoveel en toch doet men het haast nooit. Stel dat jij thuis gaat zitten en je zegt: “Mijn hart groet jullie hart” en je zegt het tegen degenen die daar leven, zou je geen namasté voelen?

Ja nou, ik ga het doen.

Tresi: Goed zo, je ziet er ook fantastisch uit, je ziet er heel jong uit. Zij vond dat ik er heel slecht uitzag.

Nee niet dat je er slecht uitzag, maar ik voel dat het niet goed met je gaat.

Tresi: Ik voel me oké.

Nu wel, maar toen je binnenkwam.....

Tresi: Ik was gehaast, omdat ik hou niet van te laat komen. Ik heb God. God brengt je er altijd heen. Toen ik jong was zei ik: “I take the hand of God and never let go.” Dus het maakt niet uit wat ze je geven; verdriet, blijdschap, alles. Ik heb zelf tegen Wybe gezegd: “Ik ben blij dat je me dit hebt gegeven”, het heeft weer andere dingen gebracht, maar natuurlijk doet het pijn. Afscheid is vooruitgang, maar afscheid hoort ook pijn te doen. Hoe goed zijn jullie in loslaten?

Niet zo goed.

Tresi: Ik ben een voorbeeld van loslaten. Ik heb tot nu toe alles los moeten laten, omdat alles is tijdelijk. Doordat je weet dat alles tijdelijk is, weet je ook, dat je tijdelijk moet genieten. Als ik hier zit, ga ik die twee uur niet verzeiken, omdat het is tijdelijk en daarna heb ik weer ergens anders mijn tijdelijkheid misschien. Nou we gaan even tot meditatie over. Onze handen vouwen we op onze hartchakra. De hartchakra is hetgeen wat namasté is. Het moment dat jij bij jezelf bent, moet je nu naar binnen toe keren. Je gaat alleen maar naar binnen toe. Je gaat jezelf nu deze vragen afvragen: als ik mezelf de vraag afvraag, hoe kan ik mezelf vertegenwoordigen? Hoe kan ik mezelf zijn in het hier en nu? Luister naar het antwoord. Het antwoord dat je krijgt, ga je hardop tot je nemen. Dat betekent: je geeft jezelf je antwoorden. De vraagstellingen geven wij jullie en de antwoorden gaan jullie jezelf geven. Onthoud de antwoorden. Deze groep is te groot, om iedereen te vragen wat

je antwoord is. We willen graag, dat jij weet wat je antwoord is. Je medecursist hoeft het niet te weten. Vraag het jezelf af, hardop.

Ik ben zoals ik me voel.

Tresi: De vraagstelling die we net hebben gesteld, daar geef jij antwoord op. Wie roept?

Blijf bij mezelf, bij mijn gevoel.

Eerlijk zijn over mijn gevoelens.

Tresi: Vraag jezelf de vraag. Zijn er maar twee die het weten?

Bij mezelf blijven.

Gewoon zijn, sorry.

Tresi: Schaam je je om te spreken?

Nee.

Tresi: Zeg het hardop.

Zijn.

Tresi: Weet je de vraagstelling niet meer?

Ik heb toch al een antwoord gegeven.

Ik weet de vraagstelling niet meer.

Hoe kan je jezelf vertegenwoordigen en hoe kan je jezelf zijn in het nu?

Tresi: Ja, hoe kan je jezelf zijn en jezelf vertegenwoordigen in het nu? Vertegenwoordigen betekent jezelf eigenlijk vertegenwoordigen, dit is wat je bent. Je vertegenwoordigt jezelf, door wat je bent.

Jezelf accepteren.

Tresi: Ja.

Eerlijk zijn.

Tresi: Eerlijkheid naar jezelf toe.

Ook tegenover anderen.

Tresi: Eerst naar jezelf toe. Heel vaak ben je eerlijk naar anderen toe, maar niet naar jezelf. Dat is een groot verschil, ik zal de uitleg geven. Als je eerlijk naar jezelf wordt, dan ga je werken vanaf je eigen ikke, dit is eerlijk voor mij. Maar jouw eerlijkheid hoeft niet andermans eerlijkheid te zijn. Vele mensen zijn vertroebeld in hun eigen eerlijkheid. Snappen jullie dat?

Ja.

Tresi: Mijn eerlijkheid is, dat ik dit ben. Als ik de eerlijkheid naar andere mensen toe zou vertegenwoordigen, dan zou ik vaak moeten zeggen, dat ik dit niet ben. Dan ben ik eerlijk naar hen toe, maar niet naar mezelf. Snap je het verschil? Nee?

Wil je het nog eens zeggen?

Tresi: Mijn eerlijkheid is, dat ik dit ben. Als ik de eerlijkheid van anderen zou vertegenwoordigen, dan zou ik vaak moeten zeggen, dat ik dit niet ben.

Je bedoelt dat als je inleeft in de ander, dat je leeft vanuit de ander.

Tresi: Heel veel mensen willen niet dat je zegt wat je bent, dan ga je eerlijk zijn naar de ander toe, doordat je jezelf verplaatst.

In de ander ja.

Tresi: Ja goed zo. Heel simpel, als ik zeg: “Ik ben een medium”, dan willen vele mensen dat niet horen. Hun eerlijkheid bestaat op dat moment in een andere gradatie van. Ze zeggen: “Mediums bestaan niet”, ze geloven er niet in, of je bent gewoon niet goed. Op het moment dat je zou zeggen: “Oké jouw eerlijkheid wil ik vertegenwoordigen”, vertegenwoordig ik niet mijn eigen eerlijkheid. Hoe vaak doen jullie dat niet? Ja heel vaak zelfs. Dus de eerlijkheid van jezelf, wie meer? Wat kwam bij jou op?

Niet echt iets. Ik zat wel te bedenken wat ik zou kunnen zeggen.

Tresi: Wat is jouw eerlijkheid naar jezelf toe, die jou vertegenwoordigt? Neem jij op Tasja?

Peter neemt op.

Tresi: Geef jij het aan Chantal? ik heb de mijne in de auto laten liggen. Ja?

Ik zeg wel wat ik denk en dat is niet altijd positief. Ik probeer wel eerlijk te zijn.

Tresi: Wat is jouw eerlijkheid naar jezelf toe, wat jij zelf vertegenwoordigt? Wat denken jullie, dat het zou zijn?

Voor mij is het mijn gevoelens erkennen en daar eerlijk over zijn en het zodanig te uiten.

Tresi: Dat zeg je goed, dat is ook zo. Als je haar eerlijkheid zou gaan vertegenwoordigen, dan zou je jouw gevoel opzij moeten zetten. Dat is hetgeen wat men zegt: “Uniek zijn.” Stel dat jullie geloven in de wereld van God en God is liefde en je gelooft dat God allemaal van die liefdesvormpjes heeft weggegooid en jij bent één daarvan en er zijn miljoenen daarvan en dat

is je eerlijkheid en jij gaat je eerlijkheid niet vertegenwoordigen, wat word je dan? Dan word je oneerlijk naar jezelf toe.

Dan word je ongelukkig.

Tresi: Precies, dus dan ga jij eigenlijk je leven leiden, zoals men heeft gezegd, dat je het moet leiden. Denk je dat dat nog niet in de wereld is?

Ik weet zeker van wel, omdat ik heb het jaren gedaan.

Tresi: En niet alleen dat, het is ook zo, dat er nu heel veel oorlogen zijn, door deze oneerlijkheid naar jezelf toe. Op het moment, dat de persoon zou zeggen: "Ik ga niet meer vechten voor de eerlijkheid van de ander, die dat vertegenwoordigt", dan stopt de oorlog nu. Betekent: er zijn geen soldaten meer. Denk je nou echt dat soldaten willen, dat hun moeders uitgemoord worden, of hun werelden vernietigd worden? Nee, ze doen hetgeen wat hen opgedragen wordt, waar of niet?

Ja het is nu ook aan de gang.

Tresi: Ja, maar die mensen zijn toch niet eerlijk naar zichzelf toe? Denk je nou echt, dat als je de functie van soldaat zou hebben, dat je graag zou willen uitmoorden?

Als ik de opdracht heb om te schieten op mijn eigen bevolking niet nee.

Tresi: Maar je zou, als je de functie van soldaat hebt, het wel doen.

Ze stoppen het dan in een ander jasje en dan is het een vredesmissie.

Tresi: Wij zeggen dit, omdat de wereld is op dit moment in een andere dimensie terecht gekomen.

Leg uit.

Tresi: Maar jullie horen niet in die dimensie toch? Omdat jullie zijn eerlijk naar jullie zelf toe, toch?

Er wordt gelachen.

Tresi: Leef volgens je eigen eerlijkheid. Wat ons zo verdrietig maakt, is dat de mens vaak overgaat tot verlies. Hij verliest zich. De grote massa, daar ben je er één van. Stel dat wij nu zouden kijken naar de grote massa en je bent er één van, je loopt in de massa, wij zien het, maar jij verdwaalt. Dat is het verschil tussen de Goddelijke wereld en de menselijke wereld. De Goddelijke wereld ziet wat er gebeurt, maar jullie zitten dan in die wereld van al die mensen en dan voelen jullie jezelf nietig. Als jij de eerlijkheid terugpakt naar jezelf toe en je zegt: “Dit is wat ik ben, één ziel tussen als die zielen”, dan vertegenwoordig jij je eigen eerlijkheid, je eigen ziel en dan ben je gewoon puur geluk. Dat is hetgeen wat wij proberen te bewerkstelligen in de maatschappij, je innerlijke zelf zijn en geen maar’s. We gaan een oefening doen, de oefening van intuïtie. De intuïtie is hetgeen, wat jij bent. Je gevoel communiceert met jou. Je intuïtie gaat jou vertellen, hier ter plekke, hoe jij je gaat voelen, op het moment, dat je eerlijk bent naar jezelf toe en hardop mag je uitspreken.

Gelukkig.

Krachtig.

Sterk

Gelukkig.

Liefdevol.

Vrij

Zo volgen er diverse uitspraken van de studenten.

Tresi: En je ademt uit. Weer gaan we in contact treden met onszelf. Welke vraagstelling zou je jezelf willen afvragen, als ik jou aankijk? Wat zou jij willen weten van jezelf?

Alles.

Tresi: Dan zijn we lang bezig. Dan neem je maar alles mee. Als ik jou aankijk, welke vraagstelling zou je jezelf dan afvragen?

Wat mijn pad is.

Tresi: En jij?

Wat mijn taak is. Ik wil ook weten wat God precies is.

Tresi: Jij kan alle vragen stellen en we vertellen heel keurig hoe God eigenlijk is, heel simpel. Jij bepaald wat God voor je is. God is energie, liefde. Jij bent ook God. Ja, er is geen verschil tussen jou en mij, behalve mijn kleding.

Er wordt gelachen.

Tresi: Jij.

Wat mijn doel is?

Tresi: Jij.

Ik weet het niet.

Tresi: Waar moet ik mezelf in berusten, neem die vraag maar mee. Ben je gebeten?

Ik ben geslagen.

Door mij.

Er wordt gelachen.

Door mijn kleinzoon.

Er wordt gelachen.

Tresi: Jij.

De durf om mijn gevoelens uit te spreken.

Tresi: Edwin.

Hoe ik mijn gevoel moet interpreteren. Ik heb soms het gevoel, dat er Russisch tegen me gepraat wordt en dat ik het niet kan verstaan.

Tresi: Dat er tegen je gepraat wordt in welke zin?

In mijn gevoel.

Tresi: Dat je het niet kan verstaan?

Dat je niet weet hoe je het moet benoemen.

Tresi: Neem het mee. Schone vrouw.

Dat ik het lief heb, om mijn gevoelens te uiten en het doel van mijn leven, vorm geven aan mijn leven, dat zou ik graag willen.

Tresi: Ja....

Ik ben al drie dagen helemaal lijfo.

Tresi: Hou vast.

Ik moet er alleen om lachen.

Tresi: Tasja.

Hoe goed ik mezelf ken.

Tresi: Onze sierlijke vrouw.

Hoe mijn werk er in de toekomst uit gaat zien en tegelijkertijd heb ik het vertrouwen dat het zich uit gaat kristalliseren.

Tresi: Nee, nee, huiswerk wel doen. Hoe ziet mijn toekomst eruit? Jij.

Of ik op de goeie weg ben om mezelf te ontplooien. Als ik dat zo zeg, dan krijg ik al meteen het antwoord.

Tresi: En het antwoord is?

Ja.

Tresi: Oké daar hoef je niet op te mediteren. Heb je nog een andere vraag?

Ik weet het even niet.

Tresi: Niet alle vragen meteen beantwoorden hè?

Dat heb ik wel vaker, dat is heel raar.

Tresi: Dat is gewoon intuïtie. De mens heeft eigenlijk alle antwoorden, het is alleen, dat ie er niet naar luistert.

Ik heb dat wel vaker, dan vraag ik wat en dan krijg ik het antwoord al vrij snel.

Tresi: Bij mij is het zelfs zo, dat ik het antwoord al heb, voor ik de vraag heb gesteld. Dan heb ik het antwoord al en de vraag moet nog komen en dan weet ik nog niet eens, wat ik met het antwoord moet, want de vraag moet nog komen.

Jij weet het antwoord al, het is intuïtie.

Tresi: Ja, dat is intuïtie. Alles gaat gevoelsmatig. Als je zo sterk intuïtief bent, dan gaat het vanzelf. Als ik naar jullie kijk, dan voel ik alleen maar. Dan voel ik wat ik moet doen.

Ben ik al heel sterk, intuïtief?

Tresi: Iedereen, het is alleen dat ze niet luisteren.

Oké, luister ik goed dan?

Tresi: Vraag het aan jezelf.

Dank je wel, daar heb ik wat aan.

Tresi: Vraag het even aan jezelf zo meteen. Jij, vrouw ernaast.

Meer met mijn gevoel doen en mijn gevoel meer herkennen. Ik denk heel vaak: is het nou mijn gevoel of mijn verstand?

Tresi: Ik zal je vertellen wanneer het je gevoel is. Je gevoel denkt er nooit over na. Als ik hier zo zit en ik zou dit moeten bedenken, dan kom ik niet ver. Mijn intuïtie vertelt me wat ik moet doen, samen met mijn gids Isaak. Ik heb één onderdeel en dat is de kaartcursus, dat is mij gegeven en ook de intuïtieve cursus, is mij gegeven. Vanmiddag dacht ik, dat ik het mocht doen en het bleek dat Isaak het moest doen, toen moest ik weer even naar de wachtstoel of de strafbank. Het eerste wat je voelt, is je gevoel. Als ik in de auto ben, dan ben ik alles behalve alert. Hoe ik hier kom, weet ik ook niet. Ik doe alles wat God verboden heeft en wat de politie verboden heeft. Ik kom er gewoon. Ik rij op mijn gevoel, ik kijk op mijn gevoel en dan kijk ik naar mijn sms'jes en mijn msn en mijn e-mails, maar ik kom er wel. Mijn intuïtie voelt op dat moment: kijk even. Doe het niet na, want zover ben je nog niet. Ik doe alles op mijn gevoel. Dat betekent, als mijn gevoel vandaag zegt: "Ga nu jezelf ergens vinden in een bepaalde wereld", dan ga ik dat doen.

Verstandelijk zou mijn hoofd zeggen: “Doe dat niet, dan neem je veel risico’s en zal je de wet van oorzaak en gevolg dragen, dus doe het niet.” Gevoelsmatig doe ik het weg. Dus ik ben heel impulsief en ben heel open voor de ervaringen die komen en ik ben ook heel gevoelig. Dat betekent, dat alles binnenkomt. Wat ook op mijn levenspad komt, is gewoon een ervaring. Als je deze vraagstelling aan mij vraagt, dan zeg ik gewoon: “Luister wat je voelt.” Mensen die niet luisteren, zijn mensen die zekerheid willen hebben, heb ik het goed? Dan gaan ze erover nadenken. Mijn gevoel zegt dit, ja maar en dan gaat het niet goedkomen.

Ik ben er ook hartstikke mee in de weer, maar inderdaad ga je er weer over nadenken.

Tresi: Mooi, jij.

Mag ik hier nog op inhaken?

Tresi: Ja.

Je schakelt je verstand uit en je krijgt je gevoel, je intuïtie, maar is dat een fysiek gevoel, of een emotioneel gevoel, of een gedachte die niet van jezelf is, of hangt het van de persoon af die je bent?

Tresi: Ben je weleens zat geweest?

Ja.

Tresi: Dat is je gevoel.

Dat is een fysiek gevoel.

Tresi: Ben je als je zat bent aanhankelijk?

Ja meer dan normaal.

Er wordt gelachen.

Vroeger belde ik dan een vriendin op, midden in de nacht.

Tresi: Dat is je gevoel. Normaal denk je: shit, drie uur in de nacht, ga slapen, ophouden Ruud, niet verstandig, niet doen nu. Nou, drink dan wat.

Dan ben ik echt spiritueel bezig.

Er wordt gelachen.

Het helpt je wel om opener te worden.

Tresi: Een voorbeeld, stel dat je naar een sollicitatie gaat en je gaat haperen en stotteren, dat je denkt: oh wat zeg ik nou? Dat je letterlijk jezelf ziet van: je doet het niet goed, je verknalt de situatie. Je gevoel doet het nooit. Jij als mens hebt thuis een kopje koffie op en je gaat naar het sollicitatiegesprek en je kan niet bij je gevoel komen. Op dat moment ben je in disbalans en dan ga je dus praten vanaf je verstand. Je kan een gelukstreffer hebben, maar je kan het ook gewoon mis hebben. Dan ga je dus je verplaatsen, in wat zij van je willen en wensen en dan ga je hun naar de mond praten. Maar als je bij je gevoel bent en je hebt een slokkie op, niet dat je het moet doen, maar stel dat je het doet, er zijn ook mensen die een Oxazepam nemen en dan ontspannen ze en dan gaan ze op een gegeven moment praten en ze praten ontspannen en dan komt hun gevoel naar voren en dan heb je altijd het juiste gezegd. Dan ben je niet meer in de energie van de ander gegaan, ben je niet meer aan het haperen, dan ben je flexibel geweest en dan praat je met je gevoel. Als je dan die baan krijgt, dan hoor je daar thuis. Even terugkomend, als je deze vraag hebt gesteld, dan vraag ik jou: “Hoe ben jij als je een slokje op hebt?” Je zegt: “Ontspannen.” Dat is wat Ruud dus is. Ruud als ie in de normale houding is van: ik ben weer helemaal nuchter, gaat ie weer hier in het hoofd zitten. De mens moet luisteren naar het innerlijke, naar hun innerlijke. Dat betekent dat de mens moet voelen: wat voel ik? En als je dat gevoel hebt, moet je niet denken: voel ik dat echt? Is dat zo? Nee, het kan niet. Stel dat je met geen enkele Oxazepam, of geen enkele borreltje naar een sollicitatiegesprek toe gaat, moet je naar binnen toe keren en letterlijk de

wereld afsluiten en alleen maar voelen wat je wil zeggen en dan kom je net zo hard bij je gevoel **als** met een borreltje.

Die oefening wat je zei, dat je jezelf de vraag moet stellen en een dagboek bijhouden en opschrijven wat er komt, dat heb ik ook gedaan en ik kreeg vloeiende antwoorden, maar dan kreeg ik stiekem het gevoel van: hoe kan ik onderscheiden of het mijn eigen gedachtes zijn of niet? Moet ik misschien eerst gaan voelen?

Tresi: Nee lieve schat, je gevoelens worden vertaald in gedachtes.

Dan voel ik iets, maar wat is dat dan? Is dat een inspiratie, of een beeld?

Je bent er gewoon teveel mee bezig en daarom blokkeer je.

Tresi: Als ik hier zo zit, dan is het enige wat ik doe voelen. Denk je nou echt, dat ik er één gedachte over laat? Nee, daar heb ik geen behoefte aan. Dat betekent, dat ik mijn gedachte uitschakel, doordat ik besluit om alleen maar te voelen. Als je alleen maar voelt, dan betekent het, dat je spreekt en dat komt niet eerst hier uit. Maar in je hoofd zit wel de woordenschat, de hersenen, die laten je praten. Maar je moet praten vanaf het innerlijke. Je moet het zo zien, dat als je ontzettend verdrietig bent en opeens komt er iemand en die drukt op de juiste knop en jij gaat spreken en alles komt eruit. De volgende dag denk je: **oh**. Stel dat het je collega is, of je baas, oh. Dus dan ga jij je schamen voor wat je sprak gevoelsmatig. Dronken mensen spreken de waarheid: **“Ik hou van jou.”** Dan ben je wel heel erg dronken, als je ze niet kent.

Er wordt gelachen.

Tresi: Maar het is wel de intentie van, ze zijn bedwelmd. Doordat ze bedwelmd zijn, denken ze niet meer en dan houden ze van jou, omdat je ze even een goed gevoel geeft, maar ja, geef je ze een slecht gevoel, dan haten ze je op dat moment, of gaan ze agressief zijn, of wat dan ook. Hun gevoel is alleen maar hetgeen wat hun communicatie is. Ze zijn op een gegeven moment heel erg uitbundig, dan hebben ze al die tijd zichzelf ingehouden en

zijn ze opeens allemaal van God los, of ze hebben allemaal frustraties en dat komt eruit, of ze hebben heel veel verdriet en huilen alleen maar. Of ze praten over die en ze praten over die, maar dan zijn ze er wel vanaf. Hé, ik ben nu gevoel. Dus jullie wereld is gecreëerd van: denk na, voordat je spreekt. Onze wereld is gecreëerd van niet denken, spreken. Dus je denkt na, dus je vertrouwt meer in het denken, dan in het voelen. Je denkt dat, als je er heel lang over nadenkt, dat het zichzelf zodanig uit gaat kristalliseren, zoals die vrouw net zei, dat je het antwoord krijgt. Ja het is hetzelfde, dat je een boom hebt en je zegt: “Nou laat ik hem mooi maken, snoei, snoei, snoei” en dan blijft er nog maar één takje over. Dus jij snoeit eigenlijk teveel weg. Laat ik dat maar zeggen, laat ik dat maar zeggen en dan tipp-ex je het weg en dan heb je nog maar één zin en dan vind jij jezelf al heel cool. Stel dat je een klein kind zou zijn, die nog helemaal niet bezig is met die bovenkamer, dan zou je alles zeggen en dan ga je zo trots zijn als een pauw, doordat je het hebt gezegd. Hoe vaak denken jullie geen dingen, waar je niet over spreekt. De uitdaging is om het wel te doen. Je houdt er niet veel mensen aan over. Je verliest alleen de mensen die het niet aankunnen, de rest blijft. In ons gezin thuis wordt alles gezegd, echt alles. Het is niet altijd fijn om het te horen, maar het is wel verteld. Wat wil jij meenemen?

Ik dacht eerst van: hoe kan ik mensen, die heel dicht bij me staan, ook heel dicht bij me laten? Ik dacht daarna van: dat is niet de vraag, maar hoe kan ik zo dicht bij mezelf komen, dat ik dat kan? Ik denk dat dat eerder de vraag is.

Tresi: Dan moet je daar naartoe. De man daarnaast.

Ben ik op het juiste pad bezig en maak ik de juiste beslissingen?

Tresi: Jij.

Wat blokkeert mij om eerlijker te zijn?

Tresi: Oké, iedereen gehad? Oké, dan ogen dicht. We zitten in deze ruimte, met elkaar. In eerste instantie zeg je simpelweg: “Ik ben. Ik ben in deze ruimte. Ik vertegenwoordig mijn gevoel. Ik ben mijn gevoel.” Je ademt in en

uit en je stelt jezelf de vraag, die je jezelf af wil vragen. Lieve kinderen vertrouw op het antwoord. Het antwoord wil ik hardop horen, omdat op het moment, dat ie niet hardop wordt uitgesproken, verdwaalt ie in je hersenen.

Nog een keer?

Tresi: Het antwoord dat bij jullie opkomt, wil ik hardop horen, anders verdwaalt ie in jullie hersenen.

Ik ga samenwerken met Johannes en Anita.

Uitspreken.

Tresi: Je gaat jezelf de vraag afvragen, wat je wilt weten. Degene die nu een antwoord heeft gegeven en ik vraag de persoon die zei: “Ik ga samenwerken”, wat is je gevoel daarover?

Mijn gevoel zegt, dat het zo is en dat het spannend is en dat het nog een concrete vorm gaat krijgen.

Tresi: Zegt je gevoel dat? Is dat de eerste impuls dat tot je kwam?

Het eerste impuls was een twijfel, ik weet het niet precies, wat je bedoelt.

Tresi: Dat geeft niet.

Zijn in liefde.

Tresi: De volgende.

Zijn.

Tresi: De volgende.

Durven.

Tresi: Vertrouw, zoek niet te ver.

Bescherming.

Mezelf te accepteren en van mezelf te houden.

Waarden van mijn spiritualiteit.

Tresi: Mooi.

Vertrouwen op mijn gevoel.

Tresi: Mooi.

Ga ik zelf een praktijk beginnen?

Tresi: Is dat je vraag of antwoord? Vraag het aan jezelf.

Oh sorry.

Tresi: Geeft niet. Jij Tasja.

Het is net een bloem, waarvan de bladeren zich steeds verder openvouwen, oneindig, een nieuwe laag.

Tresi: Oké, verteld het jou wat?

Ja.

Tresi: Het moet je altijd wat vertellen hè. De volgende.

Aan mezelf blijven werken.

Tresi: De volgende, Edwin.

*Ik heb meer het gevoel van: **waar** zit ik?*

Tresi: Waar zit ik?

*Ja, **waar** zit ik, wat heb ik hier te zoeken?*

Tresi: Dat is ook een goed gevoel, dat vertelt ook wat.

Waar vind je het?

Tresi: Jij, jij moet het vinden bij jezelf. Dat is een fantastisch antwoord. Waar zit je antwoord?

Ik zit hier.

Tresi: Nee, lichamelijk zit je daar, **maar** waar zit je gevoelsmatig?

Ja dat is de vraag.

Tresi: Nergens.

Precies.

Tresi: Ja.

Waar moet je het zoeken?

Tresi: Ik ben blij, dat je het antwoord wil hebben van mij. In je kracht, Edwin. Wat is je kracht? Tasja wat is je kracht?

Mijn kracht, of zijn kracht?

Tresi: De kracht.

Moelijk.

Tresi: De kracht is wat jij bent. Wat ben jij? Op het moment, dat ik heel erg op ben, dan bid ik om de kracht. Ik bid niet om de antwoorden, ik bid om de kracht. Wat is je kracht?

Edvin moet lachen.

Tresi: Lieve schat, jij wankelt, dat is je kracht. Tasja, zag je hem niet wankelen? Zie je niet, als je zou kijken in je gevoel en niet in het menselijk oog, zie je dan niet een boom die zwaait? Dat is kijken met je gevoel. We gaan zo een aantal oefeningen doen, dat jullie gaan kijken met jullie gevoel, daar betalen jullie voor.

Hoe moet ik dat dan zien?

Tresi: Kijk jouw kracht, is jouw etherischheid, je energie. Dat is je kracht. De kracht is?

Wat je bent.

Tresi: Ja.

Liefde.

Tresi: Liefde ja, maar dat is niet genoeg. Vanaf binnen. De kracht is jouw kracht. Als jij een stok pakt en je wilt het buigen, wat doe je? Kracht gebruiken toch? Wat gebeurt er als je je kracht gebruikt?

Dan stroomt de energie.

Dan bundel je het.

Tresi: Dan voel je het. Als jij de stok vasthoudt en je gebruikt niet de kracht, wat gebeurt er met je?

Niets.

Tresi: Niets, slap. Dus je pakt de stok en je wilt het buigen, hoe moeilijk ook en je gebruikt je kracht, dan voel jij een energie uit je komen toch?

Ja.

Tresi: Als je gaat gillen, wat gebeurt er? Je gebruikt je kracht. Als je gaat huilen, gebruik je je kracht. Als je boos bent ook hè? Wat is je kracht Edwin?

Ik zou het niet weten.

Tresi: Jouw kracht, is een toeschouwers kracht. Jij pakt de stok, ik geef jou die stok en jij pakt hem vast, maar je buigt hem niet. Dus je gebruikt je kracht niet positief, je gebruikt het passief, dus jij wacht tot het gebeurt. Doordat je dat doet, gebeurt er niets. Ik ga het makkelijk maken. De energie stroomt overal. Je hebt een telefoon en je legt de telefoon neer, denk jij, dat jij, door je gedachtes de telefoon kan laten bewegen?

Of ik dat met mijn gedachtes zou kunnen?

Tresi: Ja.

Ik denk, dat dat niet mogelijk is.

Tresi: Je kan met je gedachten niet bewegen. Je kan wel spiritueel doen, maar we blijven met twee voeten op de grond. Je hebt natuurlijk wel beweging, maar daar hebben we het niet over. Wat gebeurt er, als je dat doet? Dat is een daad die je verricht. Dus je hebt gedachtes. Je kan ook zeggen: "Telefoon beweeg", dat gebeurt niet. Dus gedachtes, woorden en daden, welke is de sterkste van alle drie?

De daden.

Tresi: De daad. Dus je pakt de telefoon en je gebruikt je kracht, dan gebeurt er wat, dan heb je contact. Je hebt pas contact met jezelf, als je je kracht gebruikt, anders ben je zoekende, zwevende.

Waar vind je dan die kracht?

Tresi: De kracht is, dat je het doet. Jij pakt de telefoon, dus je gebruikt je kracht. Misschien ben je een onnozel iemand, die weet niet hoe ie het moet gebruiken, maar je gaat tot onderzoek over. Dat kost energie. Als je energie gebruikt, produceer je nieuwe energie. Als je het niet gebruikt, dan blijf je passief. Passiviteit is het resultaat dat je hebt. Stel, dat je in de ochtend in bed ligt, iedereen heeft dat: pff nog tien minuten, half uur, wekker uit, ik ga niet. Maar opeens komt die kracht, dat je zegt: “Ik ga eruit.” Het is niet meteen fit, fit, fit, het is gewoon doen.

Koffie, koffie, koffie.

Tresi: Doen en dan ga je bewegingen brengen en door de bewegingen komt er energie. Dus hoe luier je bent, hoe mooier je wordt. De mensen die allemaal lekker in het zonnetje liggen, die hebben niet veel kracht hoor. Hun aura is niet sprankelend hoor. Ze zwemmen wat en ze gaan weer liggen. Ze hebben vijf minuten in het water gelegen en ze zijn weer moe. Dat zijn de luie mensen aan het strand. Ook goed, maar dat is geen energie. Dus energie, is wat je produceert. Dus jij Edwin, moet energie produceren. Jouw leven, zoals die er nu uit ziet, is jouw kracht, die jij erin hebt gestopt, is jouw energie. Mijn leven, zoals die er nu uit ziet, is mijn kracht, die ik erin heb gestopt. Als ik hier zo zit, dan dank ik God, dat ik al die lessen heb gekregen, hoe moeilijk ook. Dan zeg ik niet: “Waarom?” nee dan zeg ik: “Dank je wel.” Jij.

Ik was toch even benieuwd, waarom je net tegen mij zei: “Wat is je gevoel bij het samenwerken?” weet je nog?

Tresi: Dat weten we natuurlijk, omdat we wilden het antwoord van je horen.

Bedoel je, dat je mijn gevoel mistte bij mijn toekomstbeeld?

Tresi: Wij wilden weten, wat jij voelde.

Oké.

Tresi: Dan weten we nog steeds het antwoord niet.

Ik had al antwoord gegeven en ik vroeg me af, of dat genoeg was. Ik zei, dat ik het spannend vond, omdat het nog niet concreet is, dus dat maakt het ook spannend.

Tresi: Lieve schone vrouw, dit doen is niet goed, wat je net deed. Inademen, uitademen en ontspannen en vertellen wat je denkt. Ben je onzeker?

Nou dat komt, omdat er in een stroomversnelling, heel veel nieuwe dingen komen op mijn pad.

Tresi: Dat is geen antwoord op mijn vraag. Ben je onzeker?

Nee, in de diepte niet.

Tresi: Ben je wazig?

Ik ben wel moe.

Tresi: Dan ben je ook wazig. Lieve schone vrouw, onzekerheid hè, brengt nooit antwoord, wazigheid ook niet. Op het moment, dat jij bij je innerlijke zelf komt, dan heb je de antwoorden, dan hoeft je het niet extern te vragen. Dan hoeft je het niet aan haar, haar of mij te vragen. Wij hopen, dat wij tijdens deze cursus, jullie de antwoorden geven, die jullie bezitten. Wij pakken de antwoorden al en willen dat al die tijd doen, dat jullie ons bezoeken, maar het is beter, als je het zelf weet hè? Je wazigheid, je onduidelijkheid, brengt jou geen antwoorden. Wat maakt jou zo wazig, of wat maakt je zo moe?

Dat ik vannacht veel wakker ben geweest.

Tresi: En eergisteren en gisteren en een week geleden? Je bent eigenlijk al een hele tijd zoekende, wat zoek je?

Mezelf.

Tresi: Dat is het goeie antwoord. Wie is dat? Jezelf. Je voelt je een beetje als een vreemde eend, hier tussen de mensen, je kan je niet aansluiten hè?

Er valt een stilte.

Tresi: Ja of nee?

Op het moment niet zo, maar ik heb het eerder wel gevoeld.

Tresi: Gevoeld of gedaan?

Gedaan ook wel.

Tresi: Je moet jezelf voelen, tussen al deze mensen die aanwezig zijn. Of je nou van Mars, of Venus komt, het maakt mij niet uit. Het gaat erom, dat je jezelf voelt als één van hen. Dat is jouw probleem in deze maatschappij. Jij hebt een eenzaam bestaan. Je wilt wel, maar het is moeilijk. Dus je wilt wel met andere mensen één zijn en groeien daarin en je doelen bereiken, die je wil bereiken, maar je vindt het moeilijk om aan te klikken. Maar dat maakt niet uit, dat maakt je niet minder dan niemand, maar het is wel een feit toch?

Ja.

Tresi: Als je dat uit, dan maak je het jezelf een stuk makkelijker. Je hebt last van intimiteit, als het te dichtbij komt. Je bent kieskeurig: “Die mag wel dichtbij komen,” maar echt tot de kern van diepzinnigheid, om dus volledig één te zijn in het voelen van energie, dan blok jij. Dat doe je met angst en zelfbehoud. Of je nou van Mars, of Venus komt, het maakt ons niets uit, je bent hier. Begrijp je wat we bedoelen?

Ja.

Tresi: Nu heb ik het over mij als Tresi, niet als instrument, maar als Tresi. Ik als Tresi, ben hier ter aarde gekomen en ik dacht: mijn God wat doe ik hier? Ik was een open kanaal, van alle kanten. Ik heb geleerd tot nu, negenendertig

jaar verder, om te kristalliseren. Ik heb besloten om te voelen en bij mezelf te blijven, om ervaringen op te doen en mijn intuïtie te volgen. Daarom ben ik nu wat ik ben, omdat ik dat heb gedaan in de overtuiging van: ik kan dat wel, met alle tranen van. Ik hoop, dat ik in het leven dat ik hier mag hebben - hoe lang dat ook mag zijn, dat mag God bepalen en niet ik - dat ik mensen, zoals jullie allen, dat stukje mee kan geven. Dat je uniek bent en dat je alles kan zijn en dat je jezelf kan vertegenwoordigen en je apart kan zijn, als jij. Dat je apart kan zijn, zoals zij, dat je apart kan zijn, als ik en dat brengt geluk. De tranen gaan vloeien, je boosheid laten zien en alles vertellen. Niet wazig zijn, nooit wazig zijn. Wazigheid brengt nog meer wazigheid met zich mee. Duidelijkheid brengt duidelijkheid met zich mee. Als ik tegen iemand zeg: "Dat wil ik niet, daar hou ik niet van", dan zeg ik dat, omdat ik dat zo voel. Het moment, dat ik me de andere keer weer anders voel, dan zeg ik het ook weer. Je emoties schommelen. Jullie zijn allemaal emoties, jullie zijn allemaal gevoel. Emoties zijn een uiting van je gevoel. Je kan niet de hele dag, op hetzelfde gevoel blijven, anders moet je zodanig meditatiegericht zijn, dat je zegt: "Ik voel alleen dezelfde emotie van rust." Nee, je hebt een gehaaste emotie, je hebt een vermoeide emotie, alles. Omarm dat en ga mee met de golf in het leven op aarde en ontspan en verwar. Oké? Ik heb een kaart getrokken, ik weet niet waarom Tasja dat heeft gedaan. Het is de meditatiekaart. Intuïtief heb ik hem getrokken. Deze kaart nodigt je uit, om even de tijd te nemen, om stilte te zoeken, te zijn, om ruimte te maken, om stil te zijn, om open te staan voor je eigen beleveniswereld. Je zou een rustige wandeling door de natuur kunnen maken, of gaan zitten bij iets wat echt mooi is. Misschien wil je je ogen wel dicht doen en alleen maar rusten. Je bewustzijn ruim en wijd laten worden en luisteren naar je eigen hartslag, je adem die naar binnen en naar buiten stroomt. Meditatie houdt in, dat je met al je aandacht bij het hier en nu bent, of je je ogen nu open, of dicht hebt. Wanneer je met al je zintuigen aandacht hebt, voor de eenvoud van dit moment, komen je gedachten vanzelf tot rust. De immer aanwezige stilte, baat zich dan, moedeloze vrede, namasté. Nou pak een kaart.

De studenten trekken intuïtief een kaart.

Zij heeft mijn kaart gepakt.

Tresi: Vechten.

Ik ben benieuwd wat voor kaart het is.

Tresi: Wat voor kaart heb je?

Het is grappig, omdat ik zat de hele tijd naar die kaart te kijken en dacht als ik nou een kaart moet pakken, dan pak ik die. Het is de communicatiekaart. Zal ik het voorlezen?

Tresi: Ja ik vind het wel grappig, omdat je zijn kaart heb gepakt.

Echt dus we hebben samen de communicatiekaart.

Tresi: Lees maar.

Kan het zo zijn, dat je je de laatste tijd heb afgesloten, of dingen hebt verdrongen? Heb je misschien gedaan alsof, of de dingen waar je eerlijk in was, verhuld? Als je het gevoel hebt gehad op je hoede te moeten zijn, dan is nu het moment gekomen, om je kansen te laten vallen. Het is tijd je bloot te geven, als je vond dat je jezelf moest beschermen. Het is tijd om eerlijk te worden, als je met verwijten en projecties zat te zwarte pieten. Het is een uitnodiging, om authentiek en eerlijk te zijn en vanuit openheid en mededogen met de ander te praten. Het is je kans, om op te houden met je verbaal en je gevoel te laten spreken, of het nou om iets pijnlijks, of iets verrukkelijks gaat. Wat is er echt aan de hand? Wat kun je niet zeggen en wat moet er gezegd worden? Spreek alleen nog de waarheid, heel eenvoudig en vergeef dan, dat is hoogwaardige communicatie.

Dat klopt.

Tresi: Goed van jou. Weet je wat het moeilijkste is? Dat je bij jezelf bent gebleven en dat je niet nog een andere kaart hebt gepakt. Dat vind ik wel heel mooi, vele mensen zouden iets anders pakken. Ik heb intuïtief deze gehad en ik kreeg het woord meditatie. We hebben al veel meditatie gedaan. Wie voelt zich geroepen om de volgende kaart voor te lezen?

Ik wel. Ik heb de kaart thuis: “We zullen ons onderzoek niet staken en het einde van al ons zoeken zal zijn, dat we aankomen waar we begonnen en voor het eerst weten we waar we zijn, ‘T.S. Eliot’. Kan het zijn dat je dingen buiten jezelf gezocht heb? Jazeker. Dat je op zoek was naar een ideaal, naar jouw idee van volmaaktheid? Schuif je je vrijheid steeds voor je uit, met opmerkingen zoals: als, dan, en, had ik nou maar, verlang je naar huis? Naar huis, naar thuis? Blaas de zoektocht maar af. Wees hier, hier en nu. Je kunt niets krijgen, of verbergen van buitenaf, want je bent al heel compleet en vervuld, je bent allesomvattend, je bent thuis. Je bent dat wat je zoekt, ontspan je maar en verwarm je aan het vuur van je eigen hart. Welkom thuis.”

Tresi: Waarom heb je dat gedaan Tasja?

Ik heb altijd kaartjes liggen tijdens mijn lessen, maar ik had de kaartjes niet opgeruimd. Ik vond het eigenlijk wel leuk om de kaartjes een keer te laten liggen.

Tresi: Je intuïtiviteit hè? Wat staat er op jouw kaartje?

Mijn kaartje heet diamant: “Je vergeet als mens soms, dat je diep van binnen een diamant bent, zuiver, smetteloos en stralend. In plaats daarvan vereenzelvig je je met diverse lagen emotionele ballast, waarmee je glans wordt afgedekt. Heb je allerlei oordelen over jezelf en vereenzelvig je je met oppervlakkigheden, of druk je anderen een stempel op? Ben je ze aan het onderwaarden, zonder te beseffen dat je hun wezenlijke schoonheid over het hoofd ziet? Het is nu tijd om de leugens te doorzien en te kijken naar wat werkelijk onder dat oppervlakkige gedrag schuil gaat. Weet dat je schitterend, onbetaalbaar en geweldig bent. Dat is de stralende essentie van ieder mens. We zijn stuk voor stuk diamanten.”

Mooi.

Tresi: Wie next?

Ik heb de kaart lichaam: “Je lichaam is een barometer van je ziel. Wees stil en stem je af op je diepste ingevingen en impulsen. De signalen van je lichaam zijn veel subtieler dan die van je verstand. Zodra je meer gehoor gaat geven, aan gevoelens die je in een bepaalde richting duwen, iets wat aan je knaagt, iets wat je diep van binnen weet, wordt je pad moeiteloos duidelijk, wanneer je voor een keuze komt te staan. Als je deze kaart trekt,

kan het ook een diepgaandere oproep zijn, die zegt, dat je lichaam het tijd vindt, voor een volledige fysieke reis en letterlijk op zo'n niveau allerlei herinneringen, onverwerkte en niet opgeloste kwesties in je lichaam opgeslagen. Je lichaam vraagt jou, die oude blokkades onder ogen te zien en los te laten, zodat je niet alleen lichamelijk, maar ook in wezen heel natuurlijk kunt genezen."

Tresi: Heb je dat gedaan?

Ja, het klopt precies.

Tresi: Ja koester het. De volgende.

Ik heb de kaart het hier en nu zijn: "Vrijheid is er hier en nu. De waarheid is er, omarmt je, nodigt je uit tot stilte. Wordt bewust van het hier en nu. Wees aanwezig. Alle antwoorden en alle inzichten vind je hier en nu." Dit is wel een goeie voor mij: "Zou het kunnen dat je bent afgedreven, je in gedachten hebt laten meeslepen, door dramatische verhalen over je leven, jezelf verloren in niet aflatende bezighouden? Zou het kunnen, dat je van alles doet om jezelf maar af te leiden, zodat je niet hoeft te voelen? Deze kaart is een waarschuwing. Hou op met al die afleidingsmanoeuvres en verhalen. Ga er voor wat je hier en nu op dit moment voelt. Voel louter en alleen wat er is. Wees er volledig met je aandacht bij. Duik er helemaal in, dat is je sleutel tot je vrijheid." Klopt hè?

Tresi: Ik wilde bijna zelf applaus geven. Toeval bestaat niet, het valt je toe. Of het nou ellende is, of goede boodschappen, het valt je toe, omdat het zo hoort. Edwin?

Ik heb de kaart van overvloed: "Je wordt door overvloed omringt en omarmt. Waar je ook kijkt, wat je ook voelt, aanraakt, proeft, ruikt en ziet, overal is overvloed. Overvloed heeft jou in de armen gesloten, hier en nu. Dit is het moment om je open te stellen, voor de overvloed die er is. Het moment van erkennen, dat je waarlijk gezegend bent. Neem de tijd om je zegeningen te tellen. Wees, reageer op mensen voor wie het glas halfvol is, i.p.v. half leeg. Wie overvloed wil, moet het gevoel hebben al helemaal te zijn ondergedompeld in wat hij wil creëren. Wie in schaarste gelooft, manifesteert juist datgene waarop hij zich concentreert. Schaarste concentreert schaarste. Beperkende overtuigingen, ga in onderzoek

en zie de leugen. Stel jezelf de volgende vraag: 'Welke nieuwe, ruimere overtuiging zou je keus zijn?' Omarm wat vrijheid te bieden heeft. Wie overvloed wil leeft vanuit overtuiging.'

Tresi: Ja, duidelijk toch?

Ja, duidelijk.

Tresi: Ja heel duidelijk, voor mij tenminste. Je hebt geen overvloed hè?

Nee, ik zit in de schaarste.

Tresi: Ze zeggen jou eigenlijk, hoe je het wel kunt krijgen.

Ik zal het nog eens overlezen.

Tresi: We gaan naar jou.

Ik heb verruiming: "Bewustzijn is net als de natuur, heel erg fijn, ruim en vrij. Zou het kunnen, dat je op een of ander wijze bezwijken bent? Wanneer je bezwijkt, voor een bepaalde gedachte, voor jouw verhaal, voor jouw leven, of verstrikt raakt in pogingen de dingen verstandelijk te begrijpen, word je juist hetgeen waarop je je concentreert. Deze kaart nodigt je uit daarmee op te houden. Hou op met je verhalen, hou op met vragen, hou op met pogingen de zaken uit te pluizen. Hou op met verwijten, laat die draaitol ophouden, gewoon ophouden. Laat de verkrampingen verzachten, laat je bewustzijn ruim worden en zich uitstrekken naar achteren, vrij en open worden. Rust in de sfeer van uitgestrektheid en ruimte. Je ware essentie. Vraag je af: 'wie ben ik? Wiens verhaal is dit en wie of wat speelt dit verhaal af?' Laat je dan vallen in de woordeloze ruimte van je eigen wezen."

Tresi: Duidelijk hè?

Het is duidelijk.

Tresi: Dat voelt je gevoel hè?

Die verkeramping herken ik sowieso en die draaitol, ja daar moet ik mee ophouden. Dat is best moeilijk.

Tresi: Mijn kaart klopt precies, ik ben verslaafd aan meditatie.

Het klopt wel, dat verhaal over die verhalen en de pogingen om de zaak uit te pluizen, dat doe ik ook. Het is altijd nog een strijd, merk ik.

Tresi: Loslaten hè.

Ja, dat is makkelijk.

Tresi: Ja, dat zeg iedereen: “Het is makkelijk gezegd, moeilijk gedaan.” Ja, het woord loslaten zegt het eigenlijk al: “doen”. Ik weet dat het moeilijk is, omdat het lichaam wil niet loslaten. Daarom is het moeilijk om dood te gaan. De overgang, de transformatie, is moeilijk, omdat je moet loslaten. Alles, zelfs je fysieke voertuig, je kinderen, je man/vrouw, vader/moeder misschien en toch ga je over naar de volgende dimensie, de transformatie. Jij.

“Vreugde. Er is vreugde in jou en om je heen, overal. Zou het kunnen, dat je ergens je best hebt gedaan, of aan het doen bent, om ergens een beetje vreugde in te proeven, je weg te vinden, in niet aflatende bezigheden, in anderen, in je werk, steeds weer hopen op een volgend volkje. Door dat, duw je de vreugde juist weg en zo blijft ze altijd buiten bereik. Ga alleen maar met je aandacht naar dit moment. Kijk naar deze kaart, zie de vorm en de schoonheid. Let vervolgens op de geluiden om je heen. Geef jezelf de ruimte, om volkomen aanwezig te zijn, in het hier en nu. Daar wacht je een natuurlijke stroom van vreugde. Die heb je over het hoofd gezien. Neem louter en alleen rust, in het hier en nu. Voel een kalme stroom van vreugde bij je binnenstromen. Jij bent de vreugde die je zoekt.” Dat is mooi.

Tresi: Heb je er wat aan?

Ja.

Tresi: Stel dat God zou praten met de mens, denk je dat hij zou praten zoals ik hier met je praat?

Nee.

Tresi: Nee. Hoe denk je dat God praat?

Zoals je met jezelf praat.

Tresi: Hij praat in heel veel manieren, zoals in deze manier. Zoals in de manier, dat ik hier zit, of dat je even op **het** juiste kanaal zapt, of de juiste folder tegenkomt, of mijn boek leest. Dus God is jouw begeleider. Dus **Hij**, begeleidt je door het leven heen, door aan te geven. Dus hij geeft intuïtief dingen aan, dat je voelt: “**D**at moet ik doen, dat lijkt me goed voor mij,” of misschien zeg je nog verstandig ook, of opeens krijg je het gevoel van: ik wil een wereldreis doen, dan heb je hem nodig. Of, ik word verliefd op die vrouw en daar trouw je mee, of niet en daar krijg je kinderen mee, of je krijgt behoefte om die kinderen te maken. Dus God geeft jou die impulsen, maar die zijn zo subtiel, dat jij niet eens weet, dat hij dat doet. Dit was zo subtiel, dat zij dat heeft laten staan. Ik weet als geen ander, dat het niet voor niets daar staat, anders was mijn aandacht er niet naar getrokken. Ze heeft daar ook wel eens die massagedingetjes staan, maar die pak ik niet, omdat daar voel ik me dan op dat moment niet toe aangetrokken, dus dat is niet nodig. Ik doe alles volgens mijn intuïtieve ik. Doordat je dat doet, kom je heel veel lessen tegen, omdat jouw intuïtieve ik, jouw gevoel zegt: “Volgende les, volgende les.” Jouw persoonlijke ik zegt: “Laat maar.” Mijn intuïtieve ik, die zegt: “Ik wil hier naartoe”, maar mijn persoonlijke ik zegt: “Misschien, niet nu maar het zou kunnen van:”

Geen zin.

Tresi: Dan ga je gewoon wel, omdat je op dat moment jezelf verheft boven je persoonlijke zelf. Daarom kan je heel veel bereiken. Dus als je verdrietig bent, of je bent moe, je kan er altijd boven **u**itstijgen. Ik heb drie jaar lang last gehad van een maagbacterie, de hele dag maagpijn, mijn darmen doen het

niet, daar moet ik thee voor drinken, ik heb een whiplash, ik heb ontzettend hartkloppingen, had ik ook last van toen ik hier binnen kwam. Mijn heupen, die zijn ook niet goed, ik heb last van bekkeninstabiliteit. Ik moet ook geen touwtje springen, want dan laat ik alles lopen. Maar ik functioneer vijftien uur per dag. Als ik in bed lig, dan ben ik er misschien drie keer uit geweest om water te drinken en dan ga ik weer door. Je kan jezelf boven al je fysieke mankementen verheffen. Toen ik een whiplash had, was ik moe en mijn ogen konden geen licht meer verdragen, black-outs, altijd maar hoofdpijn en je gaat maar door, omdat je sterker bent dan het lichaam. Dus welke relaties je ook hebt gehad, een echtscheiding en op 21 december ben ik nog een kind verloren, alles neem ik mee en ik ga daar doorheen, maar ik doe één ding niet, het niet willen loslaten. Als je het niet loslaat, dan blijft het geabsorbeerd in jezelf en die energie kilt je. Dus misschien moet je dat vragen: “Waarom ben je moe?”

Vreselijk moe ja.

Tresi: Maar waar komt de moeheid vandaan?

Uit de strijd in mezelf.

Tresi: Dus als je loslaat, acceptatie, koesteren, ikke, ikke, ikke en de energie uit jezelf halen. Als we hier zo zitten en we kunnen dat in mijn gezelschap doen, dat we allemaal even glunderen en blij zijn en even het euforie gevoel hebben, wil dat zeggen, dat je dat niet zelf kan creëren?

Tuurlijk.

Tresi: Ja, jij bent degene die creëert, ik ben alleen degene die het aanreikt. Jij.

Ik heb een hele mooie kaart vind ik. Ik heb de kaart geven: “Wat je geeft verandert in goud, wat je achterhoudt verandert in steenkool.” Ik kan de naam niet uitspreken van degene die het ooit gezegd heeft.

Tresi: Sathya Sai Baba.

Nee maar zo'n naam. "Zou het kunnen, dat je de laatste tijd een deel van jezelf achterhoudt? Ben je misschien wat gesloten geweest, of teruggetrokken? Aarzelde je om aan het leven deel te nemen? Dat is het beste recept voor ellende. Neem vandaag het besluit er helemaal voor te gaan. Helemaal en totaal te geven, bij alles wat je doet en alles wat jij in het leven te bieden hebt, waar en met wie je ook bent. Geef je helemaal over aan degene waar je mee bezig bent. Geef je over aan het geven en ontdekken, dat ook jij meespeelt. Ontdek en wees vloeiend en prachtig via jou, het is simpelweg rees, die zichzelf teruggeeft aan rees.

Tresi: Mooi hè?

Ja.

Tresi: De volgende.

"Onvoorwaardelijke liefde. Liefde is geen subtiële woordenwisseling, want dat is de poort naar vernietiging. Vogels beschrijven vrijheid met grote cirkels in de lucht. Hoe doen ze dat? Ze vallen en in de val krijgen ze vleugels. De kern van je wezen is onvoorwaardelijke liefde. Het is wie je werkelijk en naar waarheid bent. Het is je essentie, onbegrensd, onpersoonlijk en allesomvattend. De liefde buist ook in je heilige emoties. Stel je open voor elke emotie, geef je eraan over en als dat je ondermijnt en het breekt je hart, stel je dan nog verder open. Daar in de kern bevindt zich een onbegrensde zuivere liefde, waar nooit een einde aan komt. Berust daar maar in, je bent de liefde zelf."

Tresi: Die wil je best wel houden hè?

Ja.

Tresi: Koester dat maar. De volgende.

"Onderscheidingsvermogen. De waarheid roept je op waakzamer te zijn als het op onderscheidingsvermogen aankomt. Soms raak je helemaal verstrikt in verwarrende gedachten: "Zal ik dit doen, of zal ik dat doen?" Je gedachtewereld is ook een gevaarlijke omgeving, het is een moeras. Gedachten veranderen altijd. Onderscheidt, door op je gedachten af te gaan, is te vergelijken met lopen over drijfzand, je wordt meegezogen in een

worsteling, die meestal rampzalig afloopt. Zoek de antwoorden niet langer in je hoofd. Ga in plaats daarvan, met al je aandacht naar je lichaam. Je lichaam is de barometer van je ziel. Stel je vraag en adem vervolgens naar voren uit. Wanneer je lichaam ontspannen blijft, of je je neutraal, of op je gemak voelt, voel je dan vrij om de sprong te wagen, of de noodzakelijke actie te ondernemen. Als je lichaam je waarschuwt, door iets storends, of je adem stotet, of je je niet op je gemak voelt, onderneem de actie dan niet. Als je waarlijk goed onderscheid wil maken, luister dan naar je lichaam, het liegt nooit.”

Tresi: Snap je het?

Ja.

Tresi: Mooie kaart. Jij.

Mijn kaartje heet moed: “Ik heb de moed om mijn fout te erkennen en ben zo sterk als een roos. De bereidheid ten volle voelen, wat je op dit moment voelt is waarheid. Je kunt wel proberen te vluchten voor je gevoelens, maar ze halen je op den duur altijd in. Ze blijven je achtervolgen en lastigvallen, net zo lang, tot je het eindelijk opgeeft. Zodra je je omkeert, je volledig overgeeft aan de bek van de tijger, je grote angsten, zul je zien, dat je openheid omslaat in moed. Ware moed is bereid zijn je eigen kwetsbaarheid te voelen en dan de kracht ontdekken die daarin schuilt. Je bent altijd en overal omringt door moed.”

Tresi: Moed heb je nodig hè?

Ja, wat ik mooi vind is de zin: “Ware moed is bereid zijn je eigen kwetsbaarheid te voelen en dan kracht ontdekken die daarin schuilt”, dat is een zinnetje wat ik vanmiddag opschreef, niet met dezelfde woorden, maar het kwam op hetzelfde neer.

Tresi: Ja, is wel mooi. Het is ook zo. Het werkt ook zo. Ik weet ook gewoon dat het van binnen komt hè? Moed komt van binnen, kracht komt van binnen. Alles komt van binnen wat met overtuiging te maken heeft. Als jij jezelf overtuigt dat je zwak bent, dan is dat ook je kracht. Als jij overtuigd bent, dat je los kan laten, kan je loslaten, maar vele mensen willen niet loslaten. Als je loslaat heb je ruimte. Wat moet je met de ruimte? Het is heel vaak de vraag: “En dan?” Een voorbeeld: stel dat je nu zegt: “Ik ga

verhuizen, ik laat mijn huis los” en je pakt je spullen en je zegt: “Ik ga weg” en dan? Dan moet je alles weer opnieuw opbouwen. Je bent voor zekerheid en dan ga je een nieuw huis zoeken en dan zet je jezelf in het nieuwe huis. Dat is ook wel logisch. Maar stel dat je de moed neemt en ik vertrouw dat ik beter ben in een ander huis nu, dan kies je voor loslaten, zonder dat je zekerheid hebt en dan komt er weer een moment, dat je weer de boodschap krijgt, waarom je dat hebt gedaan. Dat is moed. De volgende.

“Acceptatie. Wat er is, is duidelijk ook de bedoeling. Daarin vind je altijd vrede. Vind je het moeilijk om de dingen te accepteren zoals ze zijn? Verzet je je tegen je omstandigheden? Zou je willen dat het anders was? Als het nu eens zo was, dat alles op dit moment precies is zoals het hoort te zijn. Als je je nu alleen maar hoeft te ontspannen. Wanneer je alles accepteert zoals het is, vloeit de volgende stap daar vanzelf uit voort. Door je te verzetten tegen wat er is, te vechten en te protesteren hou je de omstandigheden juist in stand. Wanneer je werkelijk ontspant en wat er is gewoon laat zijn waar het is, wijst het zich vanzelf en moeiteloos wat de volgende stap moet zijn. Acceptatie leidt tot heilzame juiste actie.” Ja, ik kan heel goed vechten, dus ik verzet me vaak tegen omstandigheden die niet naar mijn zin zijn en daar raak ik hopeloos energie in kwijt en ik hou het nog in stand ook. Ik moet het loslaten.

Tresi: Overtuiging.

Overtuiging dat het goed is zoals het is.

Tresi: Acceptatie zoals het is.

Ja bij een aantal denk ik: oh het zal wel niet voor niets zijn, maar ik weet dat er ook situaties zijn, waar ik me zo heftig tegen verzet en dan hou ik het juist in stand.

Tresi: Precies.

Dus dat spreekt me aan. Ik ga erop mediteren om te voelen hoe dat werkt dan.

Je kan het ook accepteren en later wat aan de situatie doen, maar dan heb je het wel eerst geaccepteerd en gevoeld.

Ja, net wat ik zeg, sommige dingen zijn voor mij niet te accepteren, zoals mijn chronische vermoeidheid, dat ik al die jaren als een zombie veeteer. Ik voel dat ik wil leven, erop uit wil trekken, werken, doen. Die strijd hou ik nog in stand ook.

Tresi: Dat kan je winnen.

Door? Accepteren?

Tresi: Wat de kaart zegt.

Ja, dat is heel tegenstrijdig hè?

Tresi: Maar je bent wijzer dan de wijsheid toen.

Wijzer dan?

Tresi: Je wijsheid toen, je weet nu beter. Dat is de evolutie van de mens. Dat moet je koesteren en vastpakken. Je moet gewoon genieten van je wijsheid en zeggen: "Oké dat was toen." Wat maakt het uit dat je zoveel hebt gedaan, waar je nu het woord spijt bij hebt gezet? Wat maakt het uit? Het hoeft je toekomst niet te zijn. Op het moment dat je zegt: "Ik ga door", dan overtuig jij jezelf nu, dat je het wel kan en als je nu niet zegt: "Ik ga niet door", dan overtuig jij jezelf, dat je verleden je toekomst is en dan blijf je nog jaren in die energie hangen en dan wordt je nog ongelukkiger, omdat je weet nu beter. Doe dan ook beter. De volgende.

"Volmaaktheid. In het leven is er volmaaktheid doordrongen. Een rozenknop is even volmaakt als een roos in volle bloei en dezelfde volmaaktheid schuilt in verwelkte rozenblaadjes en zelfs in rottende blaadjes die zichzelf teruggeven aan de aarde. Ben je op de een of andere manier je best aan het doen, om te zorgen dat de dingen goed zijn en nog perfecter, met de gedachte: als het nu maar, dan zou ik me eindelijk kunnen ontspannen. Wat zou er gebeuren wanneer je eens ophield om voor God te spelen? Ophield om wat al wat volmaakt is te veranderen, te verbeteren of te perfectioneren. Ontspan je maar. Laat je gaan in je Goddelijke volmaaktheid, waar heel het universum iedere seconde van doordrongen is. Rust daar maar in, baad je erin, ontspan je diep in het besef dat de dingen

volmaakt zijn, precies zoals ze zijn. God heeft jouw geluk niet nodig om jouw leven nog volmaakter te maken.”

Er wordt gelachen.

Tresi: Is dat misschien niet een antwoord op je vraag, die je tijdens de meditatie aan jezelf moest stellen?

Ja. Ik wordt er ook weleens moe van.

Tresi: Mooi. Het is voor jullie precies de juiste kaart. De volgende.

“Gedachtewereld. Je gedachtewereld bestaat niet, behalve in je verbeelding. Je gedachtewereld bestaat uit angst, twijfel en oordeel, een stroom van ingebeelde woorden, geluiden en beelden die door je heen gaan. Ze heeft geen andere betekenis, dan de betekenis die jij eraan geeft. Ze bestaat niet werkelijk. Met welke gedachte speel je de laatste tijd? Welke gedachte ben jij aan het analyseren, interpreteren, uitpluizen, herkennen tot je ze helemaal zat bent? Gedachtes zijn het probleem niet, je weerstand ertegen, daarin zit hem de moeilijkheid. Dus heet hier al je gedachtes welkom, laat ze maar komen en hecht er geen betekenis aan. Je hebt er niets meer mee te maken, laat ze maar komen en gaan en ontdek dat wat vervolgens door geen enkele gedachte wordt aangetast. Ontdek het veld van aanwezigheid waarin alle gedachten opkomen en weer wegzakken. De universele verwachtingen, alwetend dat ben jij.”

Tresi: Iedereen geweest hè? Mooi. We gaan weer even terug naar onszelf. Je zet jezelf in stilte neer. Je zegt tegen jezelf: “Ik ben liefde. Ik ontvang mezelf met liefde. Ik omarm mezelf met liefde. Ik geef mezelf liefde. Ik ben liefde.” Elk van jullie in deze ruimte vertegenwoordigt het woord liefde. Elk van jullie is het woord liefde. Pak de liefde op en zeg tegen jezelf: “Ik ga voor mezelf zorgen. Ik ga zorgen dat de liefde in mij gloeiend is. Gloeiend van overtuiging geef ik liefde door aan mezelf Goddelijk, moeder aarde Goddelijk, aan de kosmos Goddelijk, aan de mensheid Goddelijk, ik ben liefde.” Elk van jullie moet leren, om de communicatie in jou zelf in stand te houden. Communiceer, praat met jezelf, wees volop met jezelf en geniet van jezelf. Namasté.

Namasté.

Tresi: Wie heeft de boeken van Isaak gelezen?

Er worden diverse titels genoemd die de studenten hebben gelezen.

Tresi: Ik ga even naar de auto en dan kom ik terug met een aantal boeken en de rest is een verrassing.

Aan het einde van deze les heeft Tresi iedere student een boek cadeau gegeven.

Bijeenkomst 25 mei 2011

Tresi: Jullie hadden huiswerk. Zullen we eerst even netjes namasté tegen elkaar zeggen? Namasté.

Namasté.

Tresi: Jullie kregen boeken mee hè?

Ja.

Tresi: Ik heb een hele moeilijke tijd achter de rug en toen zei Chantal, dat is mijn moeder overste: “Lees je eigen boek.” Toen ben ik met Angel naar het strand gegaan en toen heb ik mijn eigen boek ‘Wybe, wat doe je nou?’ gelezen. Dat is een aards boek, met voor mijn gevoel spirituele ervaringen, maar wel aards beleefd. Toen dacht ik: jeetje, wat kan een mens beleven. Ik ben door ervaringen heengegaan, in de loop van de tijd en eigenlijk ben ik er alleen maar wijzer van geworden. Het is wel zo, dat ik heel veel heb gehuild en ook heel veel boosheid heb getoond, ook naar God toe, omdat je hebt zoiets van: waarom ik? Dan moet ik er wel meteen achteraan zeggen: “Waarom ik niet?” Dus jullie levenservaringen, wat jullie ook allemaal meemaken, zie het als evolutie. Dit boek, als ik dit lees, denk ik: oh heb ik ervaren, wow dat was ik, waar was ik? Ik ben wel blij dat ik het beleefd heb. Als je het niet beleefd hebt, dan ben je de levende dode. Als jullie je levensboek nu zouden gaan bekijken, kijk of er ervaringen op zijn waar je op zegt: “Daar ben ik wijzer van geworden”, maar blijf niet hangen. Mijn Wybe, daar hou ik nog steeds van, maar ik blijf niet hangen. In de tussentijd ben ik doorgegaan en ik ga door tot de volgende ervaring. Dus de ene af en dan komt de volgende. Wat God je geeft, is wat God je geeft, verrassing. Ik heb deze gelezen. Heeft iemand deze gelezen? Nee?

Ik zou het wel willen.

Tresi: Neem maar mee, gratis.

Er wordt gelachen.

Tresi: Mijn zoon kwam ook bij Koninginnedag en dat is een hele intelligente jongen en die schrok zich kapot, omdat ik ging 50 cent vragen voor een broek van 150 euro. Op een gegeven moment ging ik zo staan van: neem maar mee, gratis. Dat vond ik zo geweldig om te doen. Mijn zoon zei: “Wow vijftig cent, of neem maar mee, is een groot verschil.”

Er wordt gelachen.

Tresi: Voordat ik in trance ga wil ik nog één ding zeggen. Ik wil gewoon eigenlijk, dat jullie gaan leren, als mens zijnde, dat jullie echt, ieder van ieder, broeders van elkaar zijn. Geef meer om elkaar en accepteer ook elkaars fouten. Al past het niet in jouw straatje, geeft niet. Lach erom, huil erom, maar duw het niet van je af, omdat vele mensen die hebben niet dezelfde behoeftes als jij. Maar elk van jullie is evenveel waard, in het hart van gevoel. Het is zo, dat is echt zo en dat meen ik oprecht. De ene heeft dat uiterlijk en de ander heeft dat uiterlijk. Sta open voor het ontvangen van de energie, communiceer ermee, praat ermee. Zuigt het je leeg, neem er afscheid van, maar veroordeel nooit. Als je de wereld inkijkt, zijn er heel veel mensen met veel te veel veroordelingen, daarom zijn er oorlogen. De ene geloof is niet het andere geloof. Oorlog in het gezin precies hetzelfde, kind vecht met ander kind, of je vecht met je partner omdat je een ander geloof hebt. Je kan ook gewoon aanvaarden dat het zo is en eigenlijk simpelweg zeggen: “Ik laat het zoals het is.” In die eenenveertig jaar dat ik leef, heb ik zoveel meegemaakt, echt waar. Jullie zullen dat misschien nog in heel veel levens mee moeten maken. Maar ik ben één ding nooit verloren en dat is het geloof. Hoeveel verdriet ik ook heb, ik ga naar het kruis en ik ga bidden en ik weet gewoon dat het waarheid is. Ik was twee en ik deed het al en ik ben nu eenenveertig en ik doe het nog steeds. Ik spreek nu zo, omdat de wereld een beetje chaotisch is geworden. Als je maar je eigen wereld weer heerlijk neerzet en zegt van: “Dat is mijn wereld en de wereld die buiten mij leeft, die aanvaard ik zoals het is, omdat het is niet mijn wereld, alleen als ik het mezelf eigen wil maken.” Oké? Nou, dan gaan we in trance, daar gaan we Isaak.

Tresi keer in de tweede vorm van trance.

Isaak: Goedenavond.

Goedenavond.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Namasté betekent?

Mijn hart groet jouw hart.

Isaak: We zijn blij dat we gegroet zijn. Lieve kinderen, groeten is hetzelfde dan ontvangen. Op het moment dat je groet, dan ontvang je ook. Wees je groet in namasté. Lieve kinderen, groet elke dag je eigen hart. Groet je partner, man, vrouw. Groet je kinderen. Groet je schoonouders.

Er wordt gelachen.

Isaak: Of niet.

De studenten moeten lachen om Isaak.

Isaak: Groet je ouders, groet, maar wel met namasté. Als je je schoonouders niet wil groeten, groet maar niet. Geen namasté voor jou, dan ben je eerlijk en oprecht in het leven van leven. Je hart openen puur door de groet die je brengt. Kinderen jullie zijn ons, wij zijn jullie. Op het moment dat wij jullie groeten, dan groeten wij simpelweg omdat wij jullie willen omarmen, we willen jullie, de verhalen van jullie, die waarheid zijn in onze wereld en misschien vreemd zijn in jullie wereld. Het mooiste van Al is, dat jullie Al zijn. Ja en wat betekent dat? Wat betekent als je Al bent?

God.

Isaak: Precies. Het mooiste van jou is dat je **Al** bent. Toon je Al, toon je God. Groet elkaar in liefde, maar kind wij zouden verkeerd spreken als we zouden zeggen: “Neem iemand in jouw huis waar jij jezelf niet comfortabel bij voelt”, dan moet je zeker jezelf gaan groeten en zeggen: “Die wil ik niet.” Dus je hoeft niet iedereen lief te hebben omdat jij ons hebt ontmoet in jullie harten, maar je moet wel jezelf lief hebben en dat betekent, dat je ook moet weten wat goed is voor jou als mens zijnde. Geluk, daar draait het leven om, geluk. “Ik ben gelukkig”, zeg je dan. Wat brengt het geluk? Een ervaring toch. “Ik ben verdrietig”, zeg je dan. Wat brengt het verdriet? Een ervaring toch. “Ik ben onrustig”, zeg je dan. Wat brengt onrust? Een ervaring toch. “Ik ben moeder geworden”, zeg je dan, of vader, wat brengt het dan? Een ervaring toch. “Ik ben stout geweest, ondeugend”, wat brengt het? Een ervaring toch. “Ik ben gescheiden, oh dat wil ik niet.” Alles is een ervaring toch. Je bent gescheiden, je bent moeder, je bent gehuwd, je bent dochter van, of zoon van, alles is een ervaring toch. “Ik ben timmerman”, zeg je dan, een ervaring toch. Helaas kan je niet elk beroep in dat leven tot je nemen, dus je kiest een beroep of meerdere tijdens je leven, maar is puur een ervaring en ik ben Isaak en dat is wat ik ben. Wij hebben niet gesproken zoals we net spraken, een ervaring toch? Nee, elke naam die jullie nu bij jullie dragen, is de naam die jullie dragen, maar je bent de ervaring van het leven, maar je bent niet de naam. Je bent de energie, de ziel van je ziel, dat ben jij en dat sterft nooit. Nooit zal je sterven, elke ervaring wel, maar de rest niet. Dus kies voor ervaringen. Pak een kladblok en schrijf: “ervaringen” en dan ben jij net als een klein kind die vraagt aan jullie Sinterklaas: “Breng dat mij” en jij stuurt die ervaring en we brengen het je graag, maar loop niet weg. Wij kunnen niet uitstaan en misschien zeggen we dat verkeerd, maar toch kunnen we het niet uitstaan dat jullie zeggen: “Kom dan op mijn pad.” Zitten jullie in de zetel en jullie denken dat de zetel zo verplaatst wordt in de andere ruimte. Kind, hoe moeten de geesten dat voor mekaar krijgen? Wij kunnen dit niet optillen. Wij kunnen alleen maar zorgen voor gevoel, impulsen, prikkelingen, intuïtie, zoals deze cursus heet. Dus wij geven je een gevoel, we geven je een prikkeling, we geven je een sturing en dan ben jij als mens zijnde heel erg koppig, omdat je vraagt je vaak af als mens zijnde – niet misschien jullie, maar misschien mensen die dit lezen – als ik dat doe, wat brengt het mij? Een ervaring toch. Ja goeie ervaring en dan zeggen wij:

“Waarom moet het altijd goed zijn? Juist negatieve ervaringen brengt bewustwording.” Kind, als het altijd maar positief zou zijn, word je bewust van? Nee. Word je bewust van, als je elke ochtend op zou staan en de tafeltje was gedekt, ezeltje strekje, tafel is gedekt. Kennen jullie deze, ezeltje strekje?

Ja.

Isaak: Ezel strekje, wat gebeurde er?

Tafel werd gedekt.

Isaak: Ja. Als altijd maar gedekt is, weet je hoe het is om te dekken?

Nee.

Isaak: Nee, als je altijd maar liefde hebt, weet je hoe het is om eenzaam te zijn?

Nee.

Isaak: Als je altijd geld hebt, weet je hoe het is om arm te zijn?

Nee.

Isaak: Nee, alles is een ervaring. Als je altijd vader bent, of moeder bent en altijd kinderen om je heen hebt, weet je hoe het is om kinderen los te laten?

Nee.

Isaak: Als je altijd maar gelukkig bent, weet je hoe het is om niet gelukkig te zijn?

Nee.

Isaak: Dat betekent simpelweg dit: dat God zorgt dat de evolutie in jullie zelf zodanig gestimuleerd wordt, dat je bewustwording krijgt door de verschillen te herkennen. Als je altijd maar honger hebt en geen eten krijgt, dan blijf je hongerig toch, dus we geven je eten, we geven je voedsel, dus we voeden je wel, maar soms met negatieve voedsel en dan zeggen we: “Bekijk het, voel het en laat het los”, of simpelweg: “Poep het uit.”

Er wordt gelachen.

Isaak: Ze lachen, omdat we net in de microfoon hebben gesproken lieve Chantal. Dus poep het uit, hebben we voor jou gegeven.

Er wordt gelachen.

Isaak: Vind ze geweldig dit, daar houdt ze van. Het kind houdt van plagen, dus plagen we terug. Werkelijk waar, onze Chantal houdt van plagen. Hoe meer ze plaagt, hoe meer ervaringen ze opdoet van lol hebben. Heerlijk toch. Het is nog steeds een kind: “Lekker puh.” Even terugkomend naar mijn meesterschap. Lieve kinderen, voel, voel werkelijk wat goed voor je is. Wil je plagen, plaag, zolang je iemand geen pijn doet kan je plagen. Plaag. Wil je lachen, lach. Lach, lach. Wil je zes zijn, of zeven, of desnoods tien, wees zes, zeven, tien. Wil je heel erg jezelf expressief tonen, doe dat. Je krijgt er toch ooit genoeg van. Als je een kind in de speeltuin laat, ooit komt ie van de schommel af. Maar als je als moeder zijnde of vader zijnde zegt: “Ga van die schommel, het is niet goed voor je, schaam je”, dan verlang je alleen maar naar de schommel. Als je het hebt ervaren dan ben je uit geschommeld. Zo werkt het. Als je niet mag eten, dan denk je alleen maar aan eten. Als je heel veel mag eten, dan vul je je buik en als je door gaat eten, indien het eigenlijk al tot hier zit, betekent overvult, betekent dat je jezelf kapot eet. Je moet jezelf ervaren wat goed voor je is. Elk van jullie hier in deze ruimte mag intuïtief aanvoelen: welke ervaring heb ik nodig en wat is goed voor mij? En dat is jullie volgende huiswerk, maar nu nog eerst dit huiswerk. Hoe vonden jullie de boeken? Goed?

Ja.

Isaak: We weten wie het geschreven heeft en zeker wie het verteld heeft. Nou, hebben jullie je huiswerk gemaakt?

Ja.

Isaak: Laten we het huiswerk bespreken. Wat was jullie huiswerk?

We moesten lezen en de doelen wat je aan het begin van dit jaar heb opgeschreven in je achterhoofd houden en kijken of je dat uit de boeken kon halen en dat zouden we dan hier bespreken.

Isaak: Oké, dan ben jij de eerste.

Oké ik had het boek 'De woorden van Isaak'. Toen we vorige keer moesten kiezen, toen dacht ik de hele tijd aan het boek 'Bekijk het, voel het en laat het los', het eerste boek en toen Tresi mij vroeg welke boek, schoot 'De woorden van Isaak' uit mijn mond. Blijkbaar moest het zo zijn. Nu ik het gelezen heb snap ik ook wel waarom. Ik heb er voor mezelf heel veel uitgehaald. Niet zozeer vragen, maar dat het duidelijk is geworden voor mij.

Isaak: Mooi, wat is duidelijk geworden?

Voor mezelf, als ik naar mijn doelen kijk, dan heb ik vooral veel gehad aan het hoofdstuk met het voorproefje van de masterclass. Daarin stond over de kracht van de gedachten, woorden en daden, dat heeft Tresi al een aantal keer benoemd, maar nu door het lezen is het zo helder geworden, dat ik denk: wow. Als ik nu terugkijk op mijn leven dan denk ik: goh, ik had misschien daar veel bewuster van moeten zijn, dan had ik dingen anders ervaren, dan dat ik het nu ervaren heb. Ik denk dat het wel goed is geweest, hoe het gelopen is, omdat ik ben er wel heel sterk van geworden, maar ik heb daar wel heel veel houvast aan, om daarmee verder te gaan en mijn doelen na te streven. Ik ben nu bij alles wat ik meemaak, of situaties die ik tegenkom, of dingen die mensen zeggen die me raken, dat ik dan heel bewust ga denken: waarom raakt het me? Dan denk ik: ben ik nu te menselijk, te aards en hoe kan ik dan geestelijker zijn in zo'n geval? Ik heb daar wel heel veel aan gehad.

Isaak: Nou, is helemaal content mee.

Ik ben er heel blij mee en ik kan niet wachten om de rest van de boeken te lezen. Het is heerlijk om in de boeken te gaan, het boeit gewoon.

Isaak: Goh.

Wat een verrassing hè.

Isaak: Wat is je doel kind?

Ik wil de regie over mijn leven weer in mijn eigen handen nemen, i.p.v. het steeds aan anderen te geven. Ik denk dat als ik de gedachte over mezelf veel positiever maak en mezelf leer accepteren, dan gaan mijn woorden ook sterker worden en dan krijgen mensen ook minder de kans om de touwtjes in handen te nemen.

Isaak: Ben je nou content over jezelf?

Ik ben wel heel blij dat het kwartje gevallen is en dat er wat radertjes aan het draaien zijn. Dat voelt al heel goed

Isaak: Welke radertjes?

Heel lang hebben mensen tegen me gezegd dat ik mezelf moet accepteren zoals ik ben en ik had geen idee hoe ik dat moest doen. Nu denk ik: dit is de sleutel ernaartoe, die gedachtegang moet ik om gaan zetten.

Isaak: Wie ben jij?

Ja op dit moment een energie die heel erg zoekende is.

Isaak: Nog eentje, wat zoek jij?

Liefde voor mezelf.

Isaak: Oké, dus ik ben liefde. Heb jezelf lief, aanvaard jezelf. Als ik zeg tegen jou: “Wie ben jij?” dan zeg jij: “Ik ben prachtig.” We gaan het overdoen. Wie ben jij?

Ik ben prachtig.

Isaak: Als we dan vragen: ben je liefde?

Ja.

Isaak: Goed zo. En als we vragen: kan je liefde geven?

Ja ook dat is geen probleem.

Isaak: En als we vragen: “Kan je nee zeggen?”

Nee niet altijd.

Isaak: JA.

JA, dat kan ik.

Isaak: Goed zo, JA. Nee is nee.

Nee is nee. Als ik nee zeg op die vraag, zeg maar.

Isaak: Ik zeg: “Nee, nee.” Zeg maar NEE.

NEE.

Isaak: Klinkt toch net zoals ja.

Ja eigenlijk wel.

Isaak: Kind, jij hoort voor jezelf op te komen. Jij hoort nee te zeggen en je hoort ja te zeggen op het moment dat je ja voelt. Nee voelt even als ja, trek het verschil en dan komt het goed.

Het komt ook goed.

Isaak: Het moet goed komen. Jij bent zoekende toch?

Ja, ik ga het vinden.

Isaak: Vandaag nog.

Vandaag nog?

Isaak: Door deze antwoord die ik je geef: “Kies altijd voor jezelf, ja/nee?”

Ja, ik kies voor mezelf en ik ga nee zeggen.

Isaak: En sluit je af. Sluit je af. Jij bent nu de eerste spreker, je sluit je af voor de broeders die hier zitten. Sluit je af. Als iemand je woorden niet goed genoeg vindt.....

Isaak maakt een poepgeluid.

Er wordt gelachen.

Poep het uit.

Isaak: Goed zo. Het is heerlijk om zo te denken.

Isaak maakt nog een keer dat geluid.

Isaak: Kinderen doen dat. Kinderen, doen alleen maar luisteren naar hun behoeftes. Kinderen zijn het zuiverste wat God heeft geschapen en jullie zijn kinderen, dus jullie zijn het zuiverste wat God heeft geschapen, het is alleen

dat jullie menselijkheid, jullie zuiverheid minder zuiver maakt en wij zijn gevoel en wij zijn puur geestelijk, dat is gevoel en daarom hebben wij geen last van ons lichaam en jullie wel. Het mooiste is om te luisteren naar de verhalen van je broeders en dan hoor je dat je niet uniek bent daarin. In een prachtig lijf....., jij keek weg. Waarom keek je weg?

Omdat ik mezelf niet kan vinden.

Isaak: Het is je lijf, wat is er niet prachtig aan?

Ik zou wel een kleiner lijf willen.

Isaak: En dan, voel je je dan anders?

Dat weet ik eigenlijk niet, omdat ik ben nog niet zo vaak kleiner geweest.

Isaak: Ik denk ook niet, dat je daar op uit moet gaan. We hebben weleens gehoord, dat je in zo'n wasmachine jezelf kan laten krimpen.

Er wordt gelachen.

Isaak: Heet, gaan erin, oeps te klein. Dat ben jij niet. Doe jezelf dat niet aan. Je wil niet jezelf in die hete strijd gaan gooien en krimpen, voor wie? Voor de spiegel?

Voor anderen denk ik.

Isaak: Ze nemen je zoals je bent. Jij krimpt niet, excuseer maar je gaat de wasmachine niet in passen.

Er wordt gelachen.

Isaak: En het is te heet daar.

En te nat.

De groep raakt niet uitgelachen.

Ik zie het al helemaal voor me.

Isaak: Duizelingwekkend. Daarom heten wij en mijn naam is Isaak, de Lachende Gids. We lachen graag. We lachen graag. Lach meer kinderen. Lach om je foutheid. Als je fout doet, zeg niet: “Ik heb het fout gedaan”, lach om je foutheid. Vind jezelf dom, onnozel. Vind jezelf laf. Vind jezelf verdrietig en lach erom en dan genees je wel vanzelf. Goh, dom, dom, dom, dom en lach, maar niet jezelf kastijden kinderen. Stop met kastijden, daar worden we verdrietig van. Je bent kind, een kind in leer. Als een kind een foutheid maakt, mag ie toch gewoon simpelweg ervan leren toch? Toch?

Ja.

Isaak: Mooi, dus jullie gaan nog veel leren om gewoon simpel te lachen over je eigen stomheid. En jij niet in de wasmachine.

Nee.

Isaak: Goed zo, anders hebben wij dat weer gedaan. Oké, genoeg gesproken tegen je kind?

Ja, dank je wel.

Isaak: Goed zo, accepteer je schoonheid, je bent schoon en mooi.

Dank je wel.

Isaak: En er zijn heren die vinden dat lekker. De volgende. Wie heeft de huiswerk nog meer gemaakt? Jij kind?

Ja, ik had het huiswerk alleen anders opgevat, dat zal waarschijnlijk aan mij liggen. Ik heb het boek gelezen en ik heb de dingen opgeschreven waar ik tegenaan liep in het boek en ook wat me bezig hield.

Isaak: Dat is goed.

Waar ik heel erg tegenaan liep, niet alleen in het boek, maar sowieso de laatste tijd, trek ik kaartjes bij Tasja in de les over vriendschap en wat betekent vriendschap voor mij en ik vraag me af welke voorwaarden ik daarop zet.

Isaak: Is dat een vraag van jou naar mij?

Uhm....

Isaak: In eerste instantie wil ik je wel eerst een complimentje geven, vandaag ben ik vrij in complimentjes.

Complimentjes mag altijd.

Er wordt gelachen.

Isaak: Wat zie je er goed uit.

Dank je wel.

Isaak: Doe je dat ook voor jezelf?

Vandaag wel.

Isaak: Ga dan zo slapen, zeg: “Wat zie ik er goed uit” en de volgende dag zeg je gewoon: “Zie ik er weer goed uit.”

Ja een dag dat ik me niet zo goed voel mag toch ook weleens?

Isaak: En waarom? Die krijg je nooit meer terug. Vandaag zie je er goed uit, hoe komt het dat je er zo goed uit ziet?

Ik ben in het nieuw, ik weet het verder niet. Misschien omdat ik me van binnen goed voel en dat maakt dan automatisch de buitenkant wat mooier.

Isaak: Je bent gewoon mooi.

Dat zijn zo langzamerhand wel heel veel complimentjes.

Isaak: Ach, het kost geen moeite, we hebben er nog veel meer over hoor. Vriendschap is belangrijk, maar dan moet je altijd zelf eerst een vriend zijn voor jezelf. Dat betekent, dat je de vrienden uitkiest. Je kiest ze uit, omdat je zelf behoefte hebt aan die vriendschap. Die vriendschap past bij jou. Die vriendschap past niet bij jou. Dat voel je. Die vriendschap wil ik. Maar een vriendschap kost energie, tijd, besteden aan, communicatie, knuffelen hoort ook bij vriendschap, een aai over de wang, complimentjes geven in overvloed. Als je een vriend hebt en die vriend, of vriendin, zit geworteld in je hart, laat die nooit los. Beëindig nooit die vriendschap op een onenigheid. Onenigheid, we zijn oneens. Er zijn weinig vrienden. Er zijn vele mensen, maar weinig vrienden. Een vriend is hetzelfde als een kind, het is je gegeven. Koester het. Wat was je vraag over vriendschap?

Waar ik tegenaan loop is, dat ik wel mensen ken, maar ik reken niemand tot mijn vrienden.

Isaak: Dan ben jij geen vriend.

Nee.

Isaak: Dan ben jij geen vriend. Jij moet een vriend worden en dan neem je vrienden tot je en vrienden hoef je niet teveel te hebben. Veel vrouwen of mannen als ze een partner hebben, is ook een beetje teveel hè? Is hetzelfde met vriendschap. Als je een aantal heb en die zijn goed, koester het. Dat is mijn vriend, dat is mijn vriendin, daar bel ik mee. Jullie sms-en, tenminste ons instrument sms't veel. Jullie bellen, jullie sms-en. Jullie schrijven elkaar tegenwoordig niet meer zo met schrift, gaat allemaal via de elektronica. Leg contacten, maak tijd, nodig ze uit. En als je ze uitnodigt, nodig ze dan ook te eten en te drinken. Lekker drinken, hmm. Hebben jullie een leuke avond gehad, de volgende dag, ja dan zien we wel weer.

Dan heb je een mindere dag.

Isaak moet lachen.

De volgende dag heb je spijt.

Isaak: Spijt hoeft je nooit te hebben. Je moet nooit spijt hebben Tasja.

Als je een kater hebt 's ochtends wel, dan denk je de volgende dag: eentje minder had ik er moeten nemen.

Isaak: Nooit spijt.

Met een kater wel.

Isaak: Nooit spijt. Jij hebt genoten, die dag is de jouwe geweest en die vriendschap was goed. Maar wat jullie vaak niet meer doen, is elkaar uitnodigen om te eten. Dan komen jullie bij mekaar, of jullie gaan uit eten en zijn jullie weer afhankelijk van de omgeving en van de service van die omgeving. Uit eten is minder romantisch dan in eten, in huis. Lekker gezellig. In eerste instantie ben je nog een beetje stroef, weet je nog even niet de draad te vinden, wat doe ik met deze vriendschap? En daarna ga je simpelweg dom doen, babbel dom, bla bla bla, het ijs wordt vanzelf gebroken. Maar als je niet wil babbelen en je gaat alleen maar tandklossen, dan is die spanning alleen maar die spanning. Maar als je babbelt, opeens komt er een gesprek. Doe desnoods leuke dingen. Ga kind doen, desnoods geef elkaar een kleurplaat en ga kleuren met elkaar. Breek het ijs. Breek het ijs. Breek het ijs, dat zeggen jullie altijd, maar we zien nooit ijs.

Er wordt gelachen.

Isaak: Jullie uitspraken kloppen ook niet helemaal.

Ze worden ouder dan worden het ijstaarten.

Kom je bij me eten.....

Er wordt gelachen.

Isaak: Leuk, goed gezegd, lachen is gezond, daar wordt je oud **mee**. Wat je ook altijd moet doen schone vrouw, is vertellen hoe eng je het vindt. Dat helpt. Stel dat je zenuwachtig bent, we gaan nu even terug naar iets heel leuks. Stel dat je nou een afspraakje hebt, met wie dan ook en je komt daar en je vind het eng, zeg het. Zeg: “Ik vind het eng”, doe na dat je het eng vindt, is nog leuker. Gedachtes, woorden, daden, ik vind het eng. Breek het ijs.

Er wordt gelachen.

Isaak: Het helpt. Wat jullie doen, jullie hebben zo vaak een pokerface op. Het is net alsof jullie een masker opzetten en een pokerface is een spel hè, een spel, je ziet me niet, je ziet niet mijn emoties. Dat moet je niet doen. Juist die emoties. Luister naar mij. Ik ben oud en ik weet hoe het werkt. Als jij het eng vindt, zeg dat je het eng vindt. Als je een knuffel wil, vraag om een knuffel, of haal een knuffel, nog beter en als ie wegloopt, ren achteraan.

Er wordt gelachen om Isaak.

Isaak: Dan weet je tenminste dat je je best hebt gedaan. Je ziet hem misschien nooit meer terug, omdat je dan een engerd bent. Zegt ie thuis, of waar dan ook: “Ze is de hele weg achteraan gelopen voor een knuffel en ik was er bang voor.” Voor een knuffel....

Isaak maakt een afkeurend geluid.

Isaak: Als je kijkt naar de wereld die jullie hebben, vinden jullie niet dat veel te veel mensen bang zijn geworden?

Ja.

Isaak: Dat vinden wij ook. Maar wees niet die wereld. Knuffel die man naast je, **die je leuk vindt**, knuffel, of die andere, knuffel. Als ie wegloopt, ach laat maar, dat is zijn angst, maar dan ben jij oprecht. Als een kind naar je toekomt en het kind wil je liefde geven en de moeder loopt weg, ligt het aan het kind, of ligt het aan de moeder? Natuurlijk is het de moeder hè? Liefde overwint altijd, maar dan weet je tenminste waar je aan toe bent. En jij bent liefdevol, je bent een schone vrouw, maar toch vinden wij dat je meer van jezelf moet gaan laten zien. Je moet meer vrienden maken. Je moet spelen, genieten. Ik kan je vertellen, ons instrument heeft geen goeie blaas, maar toch doet ze wel touwtje springen, dan weet je wat er gebeurt. Touwtje springen, ja kind. Dus als jouw vraag beantwoord is nu, wat vriendschap betreft, wees dan een vriend. Maar je moet ook jezelf presenteren.

Ik had ondertussen begrepen dat de stoel niet naar mijn toekomstige vrienden verschuift.

Isaak: Nog een keer schat.

Je had het net over die stoel, die niet vanzelf verschuift, ik moet dat zien als mijn eigen energie niet verliezen, maar erin steken.

Isaak: Dat moet je doen. Je bent toch prachtig?

Er valt een stilte.

Isaak: Toch?

Ja.

Isaak: Mooi, wie wil nou niet prachtigheid hebben? Jullie kunnen niet iedereen tevredenstellen, maar jullie kunnen wel kiezen, dat maakt het juist zo mooi. Die wil ik wel, die wil ik niet, die wil ik wel, die wil ik niet en zo gaan we door het leven heen en ooit in de tijd ga je slapen en je lichaam leg je tot rust en je komt bij ons en dan kijk je terug en dan zie je je slapende lichaam en je zegt: "Ik ben blij dat ik geleerd heb hoe het moest. Ik moest leven en niet overleven." De volgende.

Ik heb ook het boek 'De woorden van Isaak' gelezen. U heeft in het boek gezegd dat het gaat om het afleggen van je persoonlijkheid in je leven.

Isaak: Ja.

Tegelijkertijd kan je teleurgesteld zijn. Je zegt ook heel vaak dat je je emoties moet uiten. Hoe bereik je dat? Je moet je persoonlijkheid gebruiken en toch moet je het afleggen. Zijn je emoties ook je persoonlijkheid?

Isaak: Moeilijk hè.

Ja.

Isaak: Persoonlijkheid is eigenlijk iets wat je aan hebt geleerd, bestaat niet. Dus je verheft jezelf boven je eigen stukje op dat moment. Een voorbeeld: stel dat jij een bepaalde gedachte hebt over deze persoon, is dat jouw persoonlijkheid. Jouw gedachte is persoonlijk aan jezelf gegeven. Je denkt erover na door de levenservaring van je leven tot heden. Maar verhef jezelf boven je persoonlijkheid, betekent dat je buiten je kaders gaat kijken. Dus dan ga je een contact aan met deze persoon. Dat wil puur zeggen dat je die ervaring tegemoet gaat. Je gaat voelen wat het met je doet. Vele kinderen die blijven hangen alleen aan persoonlijkheid. Ze verouderen in leeftijd, maar ze zijn niet veranderd. Ze zijn nog puur hetzelfde. Ze zijn niet geëvolueerd, ze zijn niet gegroeid. Maar je hoort te groeien. Je hoort niet het kind van tien te zijn. Je hoort ook niet het kind van dertig te zijn of veertig. Je hoort te evolueren, dat je veel meemaakt, dat je ruimdenkend bent, dat je bij wijze van spreken kennis hebt van vele mensen om je heen. Als je dat hebt ben je niet meer dat lichamelijke persoonlijkheid, maar ben je spirituele geestelijkheid. Dat is moeilijk. Je koppigheid komt heel vaak om de hoek kijken. Ander voorbeeld. Stel dat er een kind is die graag alles onder controle houdt en je moet de controle uit handen geven, voel je weerstand in jezelf opkomen, dat is je persoonlijkheid. Jij zegt: "Ik wil dat stukje niet meer", dan moet je juist het tegenovergestelde doen. Dan geef je het uit handen. Dan kom je jezelf goed tegen, omdat dat wil jij niet. Je wil niet dat stukje uit handen geven, omdat, dat is controle, of angsten, fobieën, dat je bang bent

voor hoogtes, dat is je persoonlijkheid, ga de hoogtes op en ervaar jezelf daarin. Of, nog enger, bang om gezien te worden. Daar hebben heel veel mensen last van hè. Je loopt naakt door je huis, doe je ramen open.

Er wordt gelachen.

Isaak: Kijk wat het met je doet.

Of met de bureu.

Er wordt gelachen.

Isaak: Misschien krijg je vrienden erbij. Misschien komen ze vaker kopje koffie halen of suiker. Misschien zijn ze verhuisd, vinden ze je eng. Je moet juist aangaan hetgeen wat eigenlijk angsten heet. Kinderen, alles wat wij hier benoemen is normaal. Jullie maken het niet normaal. Het is normaal. Het is normaal dat je jezelf lief hebt. Het is normaal dat je jezelf durft te laten zien in liefde met de ander, of met een knuffel, of in bloetheid desnoods als je daar behoefte aan hebt. Alleen als je daar behoefte aan hebt, als je die ervaring op wil doen. Het gaat alleen om de ervaring. Als je voorzichtig bent met je eigen fysieke lijf komt het altijd goed. Als je ooit in de tijd terugkijkt in jouw levensboek, kan je glunderen als jij jezelf terug gaat lezen. Dan ga je glunderen, dan ga je blij zijn en denken: ah dat heb ik allemaal gedaan. Het jammer is dat wij zien dat jullie blijven hangen in de fouten. Er is ooit een tijd geweest waar jullie klein waren, dat jullie wel in de zandbak speelden, of in de zweefmolen jullie zelf helemaal lieten gaan. Blijf dat kind, wordt volwassen en blijf dat kind en dan komt het goed. De persoonlijkheid is iets wat je aanmeet. Ons instrument heeft geen persoonlijkheid. Ze kan elk van jullie zijn. Ze kan elk van jullie nadoen. Ze kan elk van jullie voelen en dat is voor haar moeilijk geweest om te aanvaarden, omdat ze wilde een persoonlijkheid, maar wat heb je daaraan?

Niets.

Isaak: Nu heeft ze allemaal en ze kan iedereen zijn, maar ze heeft een aangemeten persoonlijkheid, een persoonlijkheid die aangemeten is in dat lijf die nu deze naam heeft. Ze heeft het aangemeten, omdat ze deze aanmeting fijn vond. Kort geleden was er een barbecue, een etentje eigenlijk beter gezegd, er werd een beetje op de grill wat gelegd. Ons instrument had geen zin om te spreken die avond. De hele avond heeft ze alleen maar zichzelf vermaakt op de schommel. Kan soms verkeerd overkomen, uiteraard had ze weer geen ondergoed aan, dus aantal mensen hadden goeie kijk of slechte kijk en ze heeft zich gewoon vermaakt, omdat jullie verspillen zoveel energie met praten, praten. Jullie praten met elkaar over dit en over dat, eind van de tijd zijn jullie uitgepraat en zijn jullie leeg. Speel. Ga desnoods tikkertje spelen door het huis en je lacht. Ga dansen en je lacht. Pak een partner die niet kan dansen en je lacht nog harder. Sta op elkaars tenen. Werkelijk waar, ons instrument ging op de tenen van iemand staan, omdat ze kon die dans niet en hij moest haar maar dragen. Arme tenen. Leef, het is puur een ervaring. Huil als je moet huilen. Lach als je moet lachen. Wordt boos als je boos bent. Stop met inhoudingen. Vertegenwoordig jezelf, dat is wat je bent, jezelf. Kijk in jezelf en dan weer terug op die persoonlijkheid, welke persoonlijkheid wil jij hebben? Wil jij deze persoonlijkheid, of wil jij een andere persoonlijkheid? Misschien kijk je deze vrouw aan en denkt: dat is leuk, dat wil ik ook. Oefen erop. Misschien is het juist een nieuwe persoonlijkheid. Oefen erop. Dit is aangemeten. Ieder van jullie heeft een aangemeten persoonlijkheid. Je kan helemaal opnieuw jezelf aan gaan meten, maar dan moet je wel af gaan kijken. Als je films gaat kijken, zijn allemaal aangemeten persoonlijkheden en daar kijken jullie graag naar. Ja keuze genoeg toch? Maar je komt jezelf wel tegen: “Oeps heb ik dat gedaan?” En lach erom. Als je met je blote reet tegen het raam aan geplakt bent, lach erom.

Er wordt gelachen.

Isaak: Vind het gewoon leuk. Kijk even om en kijk of er verschrikkende gezichten....

Isaak barst in lachen uit.

Isaak: En zeg: “Heb ik wel gedurfd.” En als wij jullie hele flessen drank geven, misschien doen jullie dat wel gauwer, maar je kan het ook zonder. Oh we gaan jullie een mooie anekdote vertellen. Jullie kennen misschien onze Chantal. Chantal die is preuts, niemand mag aan d’r komen. Ze durft haar lichaam niet te geven, aan niemand en ooit in de tijd midden in de dag, heeft ons instrument gewoon weer een krankzinnigheid neer gezet, van bij de buurvrouw - die irritant is en steeds onze Chantal lastigvalt midden in de nacht en niet echt sociaal in deze maatschappij zit - te plagen. Kopje suiker vragen midden overdag, maar dan in lingerie.

De groep moet lachen.

Isaak: Kun je dat voorstellen, wat voor gezicht dat is?

Ja.

Isaak: Mensen lopen, hoofdschuddend keek ik ernaar. Mensen lopen, zien de ene langslopen, ons instrument in haar, hoe noemen jullie dat?

String.

Isaak: In string ja, belt aan bij de buurvrouw vragend naar suiker. De buurvrouw - excuseer me, mijn naam is Isaak, maar ook ik keek even weg - keek geschrokken, deed net alsof er niets aan de hand was, kwam met de suiker aan en daar zat ons instrument in string en bh, overdag, voor de deur van een vreemde. Mensen liepen rond en ze zagen dat. Later deed Chantal hetzelfde. Ze kwam de suiker weer terugbrengen, maar de buurvrouw deed niet meer open.

Er wordt gelachen.

Isaak: Goeie keuze van instrument heb ik genomen hè?

De groep moet lachen.

Isaak: En Chantal, de beste keuze die we ooit hebben kunnen nemen, roept in de brievenbus: “Buurvrouw we komen de suikerklontjes weer terugbrengen, ze keek met haar neus.” De buurvrouw was verschrikt achter de gordijnen, denken we en Chantal gooit één voor één de suikerklontjes....

Isaak en de groep barsten in lachen uit.

Isaak: Vinden jullie het gek dat we zoveel lachen. Klik, klik, gingen de suikerklontjes weer terug, werkelijk ik keek toe en later, wat doet ons instrument weer? Ze komt weer aanlopen, gillend tegen Chantal van: “Wat ben je aan het doen?” en Chantal zegt: “Ik doe de suikerklontjes toch weer teruggeven, je keek met je neus” en zij zetten daar weer een mooi voorstukje en zogenaamd ruziënd op de stoep/galerij van de buurvrouw zegt Chantal: “Ik weet dat je van sm houdt, maar nu even niet.”

Er wordt gelachen.

Isaak: Korte tijd later, had de buurvrouw een vriend die niet bestond, maar misschien was ze bang dat er weer wat zou gebeuren. Spelen kinderen, speel. Die buurvrouw verdiende haar loon. Zij pestte de galerij en ze kreeg gewoon weer terug, maar dan spelenderwijs met suikerklontjes. En waarom vertellen we dit verhaal? Breng altijd energie terug naar degene die het verdiend. Altijd, anders blijf jij ermee zitten. Hou nooit vast. Stel dat je een buurvrouw hebt die jou pest in wat voor vorm dan ook, breng terug, al is het met suikerklontjes, maar zwijg niet. Jullie moeten even goed gaan kijken bij jullie zelf, of jullie slikkende zijn, of uitende zijn en vaak zijn jullie slikkende. Jullie slikken het maar weg, dan zit de energie daar. Energie moet daar niet zitten, terug, al maak je er een spelletje van. Lachen, genieten en wezen. De volgende.

Ik heb vier boeken van u gelezen en het viel me op dat het heel veel over God gaat. Het boek 'Mijn naam is Isaak', op bladzijde 171 als ik me goed kan berinneren, staat dat God liefde is en jullie zijn allen God. Wat ik dan niet begrijp, is dat er heel veel stromingen zijn in deze wereld en iedere stroming heeft zijn eigen meester. U zei ook net, dat degene die gekruisigd is, de grootste meester is die we ooit gekend hebben. Je hebt ook

meesters als Sai Baba en Mohammed. Wat ik niet begrijp, is dat die meesters niet aan bemiddeling doen en eigenlijk de dingen niet goed hebben uitgelegd. Heel veel religies werken tegen elkaar, i.p.v. dat ze samenwerken. Er is zoveel haat onderling en ik snap dan niet wat die meesters allemaal verkondigen aan hun leerlingen.

Isaak: Kind, dat is een hele goeie vraag. Wij komen hier jullie onderrichten, maar ons onderricht is puur onderricht. Het blijft bij onderricht. Hetgeen wat jullie daarmee doen, is hetgeen wat eigenlijk jullie leven zal zijn en de wereld om je heen. De meesters komen, ze verkondigen liefde. Maar als mensen verkeerd oppakken en de liefde niet goed neerzetten in hun eigen leven en blijven vasthouden in hun fysieke voertuig, zitten in hun fysieke voertuig, is onze leerling geen leerling. Heel veel kinderen zijn geen leerlingen, ze zijn alleen maar aanhoren, maar ze doen er niets mee. Sathya Sai Baba heeft zijn hele leven opgeofferd. Hij verkondigde alleen maar liefde. Hij gaf dars^{han}. Zijn aanschouwing was voldoende voor miljoenen mensen. Hij gaf hen zegens. Hij gaf ook hen geschenken. Hij heeft gezorgd voor universiteiten, scholen etc. En toch zijn er pogingen gedaan om Sathya Sai Baba te vermoorden. Ze hebben geprobeerd te vergiftigen, invallen zijn geweest en studenten zijn doodgeschoten. Sathya Sai Baba deed onbaatzuchtig zijn werk, omdat hij gaf en toch werd hij de wereld ingegooid als pedofiel, iemand die gebruik maakte van mannen, homo. Hij is gestorven, hij heeft mensen achter zich gelaten die hem eren, of niet, of misschien hem niet meer geloven ook, omdat hij is gestorven voor zijn tijd, omdat als je zijn boeken leest, heeft ie verkondigd, dat ie veel ouder zou worden dan de leeftijd die hij heeft gehaald, maar blijkbaar heeft zijn lichaam hem niet meer gedragen. Hij is veel jonger doodgegaan dan de leeftijd die hij had verkondigd, dus levensverkorting gekregen, betekent dat er veel roofbouw is geweest op zijn lichaam. Zijn lichaam is een voertuig en die heeft een fabrieksgarantie tot een bepaalde leeftijd en als je daar niet goed mee omgaat, kan het zijn dat ie eerder doodgaat. Maar toch willen wij Sathya Sai Baba toch nog, bij deze, brengen in de groep, omdat Sathya Sai Baba is en blijft een avatar. Hij is doodgegaan voor de voorspelde tijd, wat voor vele mensen ongeloof gaat brengen. Mensen zijn heel gauw zoekende naar fouten. Maar hij is een geest in een lichaam en hij is gestorven. Ons instrument heeft ook een lichaam en het lichaam heeft veel te verduren, natuurlijk daardoor

komen veel mankementen. Wij moeten zorgen dat het lichaam staande blijft. Vanmiddag hebben studenten energie gestuurd, heeft ons instrument goed gedaan. Mag je nog even verkondigen. Energiepeil is meteen omhoog gegaan en de vermoeidheid zakte meteen, dus breng het even door aan de groep, dank je wel voor de groep van vanmiddag, daar was je ook bij. Ik heb geen lichaam, ik heb alleen een geest, dat is zo. Ik heb energie, dat is ook zo. Maar lichaam heb je nodig, als die overgaat in de dood, in het stof, wat doe je dan? Intuïtief jullie bewerken, maar kunnen wij jullie bereiken als jullie niet luisteren vanaf jullie hart? Geloof in meester Jezus is mijn geloof. Meester Jezus is een meester. Zijn energie, zijn liefde is allesomvattend. Hij was een mens en hij is overgegaan in de geestelijke vorm, maar hij was al gezakt uit de geestelijke vorm. Dat betekent dat hij de geestelijke sfeer al gepasseerd had en omdat het al een tijd geleden is dat ie ter aarde is geweest en nooit meer terug is gekomen, wat denk je waar ie zit? Op een hoger niveau. En als je les mag krijgen van de meester in welke vorm dan ook, of direct, of indirect, dan blijf je jezelf vasthouden aan zijn waarheid en meester Jezus zei alleen maar dit: “Verkondig mijn woord” en dat is wat wij doen. En dan heb je die andere geloven, maar daar wil jij niet in zitten, omdat die geloven brengen heel vaak oorlogen met zich mee en liefde hoort niet bestreden te worden. Jouw geloof is jouw geloof, mijn geloof is mijn geloof. Als jij goed bent dan vind ik het al goed. Ik zal nooit ofte nimmer tegen je zeggen: “Jij bent fout, ik zal alleen vertellen wat je doet en dat kan je dan bestempelen als fout of goed, maar dat doe je zelf. - Mijn naam is Isaak - veroordeelt niet, omdat wie zonder zonde zij, gooie de eerste steen. En nog een inzicht voor je lieve schone man, je trekt altijd je eigen geloof aan. Als je naar zo’n kerk gaat waar ze allemaal zingen en juichende zijn, misschien voel je je wat ongemakkelijker en misschien juich je minder dan de rest om je heen en denk je: ik moet hier weg. Dan weet je dat het jou geloof niet is. En als je bij een Boeddha bent en iedereen ohm en ohm en al die geluiden om je heen en de wierook die walmt om je heen en je denkt: koppijn, misschien wil je liever bij Tasja zijn dan. Of je gaat tiendaagse meditatie doen waar niemand niets zegt, niemand zegt niks, stilte meditatie, werkelijk stil en jij zegt: “Daar voel ik mij niet zo op mijn gemak, het is mij te stil”, misschien moet je dan ons instrument opzoeken.

Er wordt gelachen.

Isaak: Jij trekt aan wat je voelt. Jij mag trots zijn op jezelf, omdat jij bent een man. Daar hebben we nog twee, nog drie zelfs, zo goed bezocht. En een man die dit doet, wat jullie nu doen, die verdient eigenlijk al een voorraad credit. Dus jij hebt wel een raad, maar je voorraad, jouw credit, jouw laatje op jouw credit. Ik ben een man en ik ga hier tussen de vrouwen zitten. Ja, ik ga mezelf zoeken tussen de vrouwen. Ik ben ook een man, alleen een lijf van een vrouw, dat is erg, dus wat is erger? Mooi man in een vrouwelijk lichaam die zich niet kan kleden.

Er wordt gelachen.

Isaak: Dus als jullie nog iets voor mij willen doen, kleedt ons instrument. Goeie vraag gesteld, is het antwoord duidelijk?

Ja maar wat ik nog niet helemaal begrijp is waarom de mens zich zo gedraagt.

Isaak: Mensen, mensen, mensen.

God is liefde, iedereen is God maar ik snap de benadering ervan niet. Misschien mag ik het niet begrijpen.

Isaak: Je moet het wel begrijpen, ik geef je de antwoord. Lieve Ruud, lieve lieve man, jij bent te lief, jij kan dat niet, iemand die geen liefde is die kan dat wel. Je hebt afstemmingen, dierlijke afstemmingen, hier ook. Je hebt moordenaars, verkrachters, jij niet, omdat jij bent liefde, jij hebt een lieve energie. Jij zou niet terugslaan. Jij zou niet geschikt zijn voor oorlogen, eigenlijk ben jij te lief en dat is jouw gradatie en als iemand te lief is, ziet men wat niet lief is en dat doet pijn. Doe de knop van de tv uit, gooi die kranten weg en wees gewoon lieverd en je wordt oud in jouw eigen lieverd en je weet niet eens wat er gebeurt, heb je ook geen last van. En opeens, stel dat je dan ooit gaat reizen en je komt in een land en er woont niemand meer daar, ze hebben elkaar doodgemaakt: “Wat is hier gebeurd?” Dan zeg je gewoon: “Ik heb tenminste geen lijden in gehad”, omdat in de wereld gaan veel oorlogen

plaats vinden, vele mensen gaan nog sterven door de machten van de andere machten. Echt kind, de wereld gaat uitgeroeid worden door moeder aarde. Vele uitbarstingen gaan plaatsvinden, zoals overstromingen, zoals vulkanen, natuurrampen. Luister naar je intuïtie en blijf gewoon luisteren. Als jij een telefoontje hebt gepleegd en je intuïtie zegt: “Niet doen”, luister daarnaar, misschien heb ik je lief en wil ik niet dat je gaat, omdat de wereld is aan het opschonen. Kijk om je heen, kijk hoeveel natuurrampen er zijn. Maar ja, als je de tv uitzet, dan weet je er niets van en wij zijn voor niet kijken. Pak een goed boek, en we kennen er een aantal die zijn goed, zeven zelfs.

Er wordt gelachen.

Isaak: Lees een goed boek, ga bij mekaar zitten, lees elkaar voor. Ga weer mens erger je niet spelen, ga weer spelen met elkaar. Ga werkelijk bij elkaar komen, nodig uit, eet met elkaar. Als je een huis hebt met kledingkasten, ga je verstoppert in de kledingkasten en doe kiekeboe spelen of tikkertje. Ik kan je vertellen, je lacht meer dan dat je de ellende ziet en je voelt je dom ook nog, op het moment als je dat doet en misschien pas je niet in de kledingkast, dus kijk uit.

Er wordt gelachen.

In de wasmachine.

Isaak: Maar lach erom. Als je billen er niet in passen, lach erom. Zeg niet meteen: “Ik ga naar de Weight Watchers.”

Er wordt gelachen.

Isaak: ‘Weight Watchers’, rare benaming, ze letten op je gewicht, dat moet je toch zelf doen. Leer weer te lachen, echt waar als jij je kind in je armen hebt en het kind gaat brabbelen, brabbel mee. Voel je dom als je dat doet.

Ik zet altijd rare stemmetjes op.

Isaak: Dat is leuk, het kind voelt dat dat je dat voor haar doet. Brabbel mee. De kieteldood is ook fijn. Pak je vrouw, ga haar de kieteldood geven.

Er wordt gelachen.

Isaak: Wat is er? Kijk hoe ze je raar aankijkt als je dat doet. Doe wat verrassend^s. Doe wat verrassend^s, gekke dingen.

Ik doe zo gek, dat ze straks naar een ander gaat.

Isaak: Hartstikke goed. Hartstikke goed. Dan hebben we een verhaal en dat is misschien leuk voor de lezers. Ooit was ons instrument ergens op vakantieoord en de kinderen gingen tikkertje spelen en ze hielden een lantaarnpaal vast en dan moest je tellen en dan gingen ze tikkertje spelen, nee verstoppertje spelen was het en daar was een heer, eigenlijk uit goeie wereld, goeie baan en hij deed mee. Hij heeft de leukste avond gehad ooit. Je verstoppen achter de caravans en elkaar zoeken, de volgende dag ben je gewoon weer aan de etenstafel en dan doe je gewoon weer volwassen. Wie wil nou volwassen zijn? Al dat volwassen gedoe van jullie. Nu ben ik twintig nu ben ik volwassen of nu ben ik vijftig ben ik oud. Mijn leeftijd is veel ouder dan jullie leeftijd ooit zou zijn en toch zou ik zo met jullie tikkertje willen spelen. Houdt jullie jong. Lachen, huilen, emoties in welke vorm dan ook is nooit fout, geloof me, het is zo. Elk woord in de boeken die jullie hebben gelezen, zijn geschreven uit gevoelens, uit emoties, die hebben wij bij ons instrument binnengebracht en die heeft zij verteld, zoals ze nu ook spreekt. Haar gevoelens, emoties, gebruiken wij. Maar wie is God? Er is maar één God en dat is liefde. Hoe moeilijk kan het zijn? Volgende.

Ik heb niet het hele boek gelezen, maar wel een aantal jaren geleden, maar ik heb wel een beetje gebladerd en toen kwam ik tegen dat je als blank mens niet meer in een donker mens kan reïncarneren.

Isaak: Dat is evolutie, behalve de meesters. Behalve de meesters. Stel dat ons instrument zou kiezen om terug te komen ter aarde en zou ze kiezen om donker te zijn van kleur, dan kan dat wel, omdat de geestelijke sfeer heeft ze

ingetreden, dus dan brengt ze geschiedenis. De boeken brengen geschiedenis. Maar als evolutie van mens, kom je niet meer in een donkere huid, omdat de donkere huid heeft een andere trillingsgehalte. Ja. Elk huid heeft een trillingsgehalte. Jullie zijn de blanken en dit is niet in discriminatie bedoeld, echt niet kinderen, luister goed. Elk continent heeft een trillingsgehalte. Dus elk huid die je draagt en waar jij jezelf neerzet, is jouw trillingsgehalte. Stel dat jij ter adoptie afgestaan wordt, dan krijg jij de trillingsgehalte van dat continent, wordt je besmeurd met de energie van de blanken mensen. Betekent, dat je wel op dat moment de trillingsgehalte hebt van dat continent, dat is waar. Maar je eigen trillingsgehalte is nog in een bepaalde gradatie, wat hoort bij dat continent. Dus het mengen van rassen brengt verschillende trillingsgehalte. Het is ingewikkeld als we zo spreken, maar de rassen worden nu ontzettend gemengd, dat betekent dat vele trillingsgehalte door elkaar gaan en dat je eigen persoonlijkheid, zoals deze heer, daarin moet gaan vinden. Kan zijn, dat je door het continent waar je leeft een bepaalde intelligentie verkrijgt, maar je oorsprong trillingsgehalte, als je niet verplaatst was van continent naar continent, had je een heel ander bestaan gehad. Geen enkel ras is minder dan jouw ras, het is alleen dat je geëvolueerd bent, dus je hebt eigenlijk die rassen al afgelegd. We moeten voorzichtig zijn, omdat we weten dat mensen kunnen veroordelen, maar de blanke ras is de hoogste ras. Maar ons instrument is geen blanke ras. Je ziet aan de afkomst van ons instrument heeft ze niet de blanke ras, maar ze heeft wel de trillingsgehalte van deze ras aangenomen. Was ze niet verplaatst, had ze die trillingsgehalte gehouden. Betekent dat ze een heel ander bestaan had gehad, was ze niet zo ver gekomen als ze nu is, had ze dit werk niet kunnen voltooien. Dus we hebben ons instrument verplaatst van haar donkere ras. Die ras had ze nodig, omdat ze de karma had met haar vader en de lessen moest opdoen daar. Ze moest leren, ze moest meteen goed getraind worden voor en we hebben haar verplaatst naar de blanke ras. Dat hebben we ingelegd toen ze al kind was. Toen ze kind was, hebben we eigenlijk al haar verteld dat ze daar niet hoorde te zijn. Dus de koffer had ze eigenlijk al zogenaamd gepakt, maar ze moest eraan toe zijn om verplaatst te worden, om jullie energie te vertegenwoordigen, jullie taal te spreken, jullie taal te horen en nooit heeft ze op school gezeten hier. Hoe heeft ze jullie taal gesproken dan? Vinden jullie niet dat ze goed Nederlands spreekt?

Ja.

Isaak: Heb ik ingelegd. Ons kind heeft nooit gebrekkig Nederlands gesproken en ze heeft nooit op school gezeten om het te leren ook, maar opeens sprak ze het, omdat ik vertegenwoordig de Nederlandse taal en dat hebben we ingelegd. Natuurlijk moeten haar hersenen het oppakken en dus de woorden articuleren, neerplaatsen. Maar wordt wel ingelegd, hoef je niet via de school. Dus je hebt de EQ en je hebt de IQ. We hebben het via de EQ binnengebracht, omdat de IQ van ons instrument.....

Isaak laat een zucht horen.

Isaak: Is laag. Maar de EQ is hoog, daarom is ze wat ze is, intelligent. Omdat de IQ, als ze ons niet had gehad, nou ze moet nog wel dank je wel zeggen. Vind ze niet leuk. Dus de inleggingen die doen wij. De hersenen moeten wij zodanig programmeren. Jullie hebben van die chips, om al die letters bij elkaar te krijgen dat we kunnen spreken. Associaties moeten we bij elkaar verzamelen dat ze kan associëren, anders kan ze niet spreken. Daarom de lessen. Dus via de praktijk krijgt ze lessen en via de theorie krijgen jullie lessen, daarom zijn jullie intelligent als jullie hebben geleerd en een beroep hebben uitgekozen, bij haar gaat het via de praktijk. Weer terugkomen op deze schone vraag, toeval bestaat niet. Dat betekent schone vrouw, dat jij niet toevallig in die blanke lichaam zit.

Ik snap het niet helemaal, omdat iedereen is toch gelijk.

Isaak: Is ook, maar dat heeft met evolutie te maken. Waarom heb je niet gekozen voor een donkere huid? Omdat je hebt het eigenlijk al geëvolueerd. De blanke ras heeft een andere energie, trillingsgehalte, is alleen trillingsgehalte, meer niet. Heeft niets te maken met intelligentie, trillingsgehalte, dat is jouw energie.

Dus op een gegeven moment is alles blank.

Isaak: Nee, het lichaam is maar een voertuig. Die continenten blijven bestaan. Het lichaam is een voertuig, maar je trillingsgehalte..... Hoe kunnen we het anders uitleggen kind. Blanke rassen hebben andere behoeftes, andere normen en waarden dan andere rassen. Als jij bij de Joden zou zijn, of je zou bij de culturen van Afrikanen zijn, of wat dan ook, hele andere normen en waarden associatie. Ze leven anders. Ze leven heel vaak ook gebonden in gezin. Betekent dat hun eigen individualiteit eigenlijk minder aandacht krijgt. Jullie doen dat ook natuurlijk, dat jullie, jullie gezinnen hebben. Maar jullie voelen wel in jullie zelf, als jullie goed luisteren, de behoeftes van groeien, vrijheid, evolueren en daar hebben ze behoeftes, heel vaak, om gewoon in hun eigen cultuur te blijven hangen, gezamenlijk zijn. Samen eten, samen feesten. Het bruist er wel hoor. Het bruist er wel. Het is wel gezellig, dus ga er wel eens poolshoogte op nemen. Ervaar het een avond of twee en dan zeg je: "Pff blij weer naar huis." Hebben andere normen en waarden, zijn ook vrij luidruchtig, goed gebekt. Jij hebt ook een donkere huid, betekent dat je ook een andere cultuur hebt gehad, achtergrond. Dat betekent dat je ook verplaatst ben in deze cultuur, dan is dit jouw wereld. Dus als een kind ter adoptie afgestaan wordt, is dit de wereld, Dus is geen fout, fouten bestaan niet. Wij hebben geen racisme, wij houden van ieder. Gelukkig hebben we gekozen voor een donkere huid van instrument, dan betekent dat, dat we geen racisme hebben, maar het kan wel zo opgepakt worden. De volgende.

Ik heb het boek 'Masterclass' gelezen en dat vond ik geen makkelijk boek. Het boek gaat over verschillende mensen met verschillende verhalen, maar ik vond het wel heel ontroerend. Ik heb mezelf het meeste bezig gehouden met grenzen aangeven. U zegt: "Tot hier ga ik, het zijn zielen, de ziel is puur en intens en geëvolueerd maar het fysieke is moeilijk. Dat betekent dat die persoon ook een karakter heeft." Mijn vraag is: "Is het dan zo, dat de karakter de ziel overschadumd omdat het fysieke overheerst?"

Isaak: Ja, ja.

Daar wordt ik moe van.

Isaak: Helaas ja. Als jullie ons zouden zijn en jullie zouden zien wat wij zien, dan is elk hier zuiver, maar zo gedragen jullie jezelf niet meer. Jullie hebben

moeite met jullie levenservaringen, karakters, persoonlijkheden, omstandigheden; worden jullie onzuiver van, kunnen jullie krankzinnig van worden, opgesloten in raken, ziek van worden, misschien gaan jullie domme dingen doen daardoor. Maar de ziel, de energie in jou, die moet je altijd vasthouden, hoe pijnlijk ook. Altijd bidden. Ga het naar God brengen. Vertrouw en geloof op onze woorden schone heer en alle heren hier en dames ook. Breng het naar God. Kniel, dat is ik buig me. Vouw je handen, ik heb respect. Bid en geef het weg en huil zoveel je wil huilen, als jij het gevoel hebt mijn adem wordt me ontnomen. Maar wordt je puurheid. Kind, onthoud er is niemand zoals jij, er is maar één daarvan, uniek ben jij. Onthoud dat je dat bent. Dus je mag alles zijn, omdat je bent uniek, er zijn er geen twee van. Misschien ervaringen wel, maar dat was het ook. Ons instrument maakt elke dag van alles mee en toch probeert ze elke keer haar energie terug te vinden in zuiverheid van, door mediteren en bidden en het eruit gooien. Praat voluit. Als je stomme gedachten hebt en je denkt dat de persoon naast je een oen is zeg gewoon: "Je bent een oen", dan ben je er gewoon vanaf en dan krijg je ruzie, of juist niet, maar je ziet hem misschien nooit meer terug, ook goed. Dan ben jij zuiver. Praat, we missen jullie praten, maar we willen niet dat je niet alleen maar praat over, dat of dat, of zus of zo, hoe geweldig jullie allemaal zijn, maar praat over jullie gevoelens, niet over wat jullie hebben gedaan ofzo. Over je gevoelens, over jullie gedachtes. Praat over ons alstublieft. Breng ze naar ons toe. Werk kunnen we altijd gebruiken. Openheid. Je hart openen voor het leven, dus dat is mijn antwoord.

Ik vind het heel moeilijk om grenzen aan te geven. Soms is het voor mij duidelijk een nee en als ik dan mijn gevoelens uitspreek naar de ander, dat ik het niet fijn vind, dan raak ik in de knoop. Ik weet dan niet of ik de ander zijn vrijheid afneem door zo te spreken.

Isaak: Als je spreekt spreek je punt. Spreken is spreken. Wat de ander mee doet, daar heb je niets mee van doen. Spreken is spreken dat zeg ik tegen je, punt. Dat is mijn gevoel. Leer dat. Jij moet leren, schone vrouw, om kwaliteit aan je leven te geven. En kwaliteit krijg je pas door kwaliteit neer te zetten. Open hartelijk en eerlijk zoals je het voelt. Spreek en wat iemand ermee doet, is jou even. We willen even overgaan tot een gebed en ieder van jullie - je hebt nog even tijd als we jullie tijd bekijken - gaat een gebed opnoemen en

wat het ook mag zijn, is ons even. Een gebed is oprecht en eerlijk. Wij beginnen en dan gaan we de ronde. We gaan kijken hoe ver we komen. We willen dat jullie gaan bidden. Nou even de ogen sluiten. Het gebed dat we nu uitzenden is het gebed van hen. Deze kinderen, in deze ruimte, daar bidden wij voor. We bidden voor hen bewustwording. We bidden, dat zij weten dat ze belangrijk zijn. Wij hopen dat ze weten dat ze belangrijk zijn en voelen dat ze belangrijk zijn. En ons gebed gaat naar meester Jezus. Meester Jezus, ik vraag je en mijn naam is Isaak, geef bewustwording aan de broeders die ik mag instrueren, de broeders die mij opzoeken, de broeders die ons instrument opzoeken, de broeders die ons instrument lief hebben of alleen maar ontmoeten. Ik vraag meester Jezus, om begrip naar die broeders. Dat de broeders begrip hebben voor het leven van ons instrument, hoe moeilijk ook, omdat het instrument is en blijft een ervaring, een ervaring, een ervaring tot de volgende ervaring. En ik bid voor kracht en moed, dat ons instrument kracht en moed blijft houden, om keer op keer de ervaringen op te doen en moed te houden en mij toe te laten. Ondanks haar fysieke beperkingen, ondanks haar vermoeidheid en ondanks haar verdriet van verdriet. Meester Jezus, mijn naam is Isaak, ooit in de tijd heb ik les gekregen, de les van liefde. De liefdesles wil ik doorgeven, in overtuiging van mijn woorden en spreken en geduld en liefde. Geef mij deze kracht keer op keer, op het moment dat ik mijn instrument weer de kracht moet gaan geven, om zover te zijn om mij door te laten komen. Namasté, de volgende.

Jezus Christus, dat we allemaal mogen zijn en onze eigenwaarde mogen houden. Dat we allemaal mogen vinden wie we zijn. Dat we steeds beter in onze vel gaan zitten en beter in balans. De ervaringen zien als een ervaring. Bedankt dat ik hier terecht ben gekomen, wij allemaal denk ik. Bedankt.

Isaak: De volgende.

Lieve God, ik wil bedanken voor de boeken van Tresi en Isaak. Ik wil bedanken voor het meditatiecentrum van Tasja, waar ik terecht ben gekomen en waar ik al die mensen heb ontmoet en waar ik ben gaan groeien en waar ik heb gezien dat ieder mens zijn eigen problemen heeft en geen enkel probleem gek is. Ik bid me iedere avond drie keer in de rondte. De boeken hebben me gestuurd en sterker gemaakt zodanig dat mijn partner

Oscar en ik uit elkaar gaan. Ik wil bidden voor mijn kinderen, dat ik de kracht mag krijgen om ze recht in de ogen te kijken en te zeggen dat het goed is wat ik doe.

Isaak: Goed zo, de volgende.

Lieve God, ik dank u voor alles wat ik tegenkom. Ik heb de indruk dat ik nu pas echt met mijn leven bezig ben. Ik vraag u kracht om mij te laten spreken, om te zeggen wat ik voel en denk. Ik dank u.

Isaak: De volgende.

Lieve heer, ik dank u dat ik vandaag me niet heb geërgerd. Ik dank u dat ik vandaag me sterk heb gevoeld en ik dank u dat ik vandaag mijn ouders, mijn leraar en mijn meester heb bewonderd. Ik dank u dat ik mijn brood vandaag eerlijk heb verdiend en ik dank u dat ik vandaag alles heb gerespecteerd. Dank u wel.

Isaak: Goed zo, de volgende.

Heer, dank u dat u Tresi en Isaak op mijn weg heeft gebracht. Ik wil vragen om de inzicht en de kracht om betekenis aan mijn leven te geven. Ik dank dat ik leven mag, dat ik de wind in mijn haren mag voelen, dat ik blij mag zijn en ik ben dankbaar voor de heilige momenten die ik meegemaakt heb. Dank u wel.

Isaak: Goed zo, de volgende.

Lieve meester Jezus en meester Isaak, dank u dat ik vanavond weer aanwezig mag zijn. Bidden doe ik pas sinds de afgelopen maanden. Kunt u mij de kracht geven om te vertrouwen en het nog groter laten worden dan het nu al is. Vergeef me de dingen die ik fout heb gedaan. Geef me de kracht om de obstakels te kunnen doorbreken. Dat ik me kan openstellen naar andere mensen toe. Dat was het.

Isaak: Goed zo, de volgende.

Ik wil graag bidden voor heel de wereld, dat iedereen mag zijn wie hij is. Ik wil bedanken voor mijn frustraties en angsten en dat het is zoals het is.

Isaak: De volgende.

God, bedankt voor deze dag, dat ik mijn leven mag leven in verbondenheid met God. Ik vraag om positiviteit en kracht. Dat ik mijn steentje kan bijdragen aan mijn eigen evolutie en de evolutie van de wereld.

Ik wil kracht en positiviteit in mezelf vinden en uitstralen en ook naar de medemens. Ik wil mijn lessen aangereikt krijgen van de Goddelijke wereld om mijn karma in te lossen. Ik wil tegelijk blijven werken in het loslaten van negativiteit in mezelf en negatieve gedachtes loslaten. Ik wil vertrouwen dat ik hulp krijg. Ik zal mijn best blijven doen om verder te gaan op mijn pad. Ik dank God en de leraren voor alle lessen en confrontaties. Namasté.

Isaak: De volgende.

Lieve vader, ik bid om te bedanken voor alles wat u op mijn pad heeft gebracht tot nu toe en dat u me nu laat inzien, dat ook de negatieve dingen uiteindelijk positief kunnen uitpakken. Ik bid om te bedanken dat u mij hier heeft gebracht, bij Tasja in het centrum en bij Tresi en Isaak. Ik bid om te bedanken dat u mij wilt helpen om verder te kunnen groeien en mezelf te kunnen gaan vinden. Ik bid ook of u mij daar kracht bij wil geven, zodat ik mijn einddoel kan gaan bereiken. Ik bid ook om u te vragen, dat iedereen die u kracht nodig heeft ook uw kracht mag krijgen. Namasté.

Isaak: De volgende.

Lieve God, ik dank u voor deze avond, alle energieën die ik heb mogen ervaren. Ik dank u voor alle ervaringen die ik tot nu toe op mijn levenspad heb mogen meemaken. Ik hoop dat u mij de kracht kunt geven om mijn spiritualiteit verder te ontwikkelen en mijn intuïtie en gevoel beter tot me te laten spreken en vooral ook hoe ik daar verder mee om kan gaan in deze maatschappij. Ik dank u voor alles wat op dit moment mijn leven heeft gepasseerd. Namasté.

Isaak: De volgende.

Ik bid voor liefde. Liefde voor mezelf, Dat ik mezelf volledig mag accepteren wie ik ben. Dat ik mag zijn wie ik ben en dat ik kan uitstralen wie ik ben, zodat anderen mijn liefde mogen ontvangen. Ik ben dankbaar voor mijn zijn hier. Ik ben dankbaar als ik kijk naar een bloem. Dankbaar dat moeder aarde zulke mooie bloemen geeft, zomaar om ons een glimlach te geven. Dankbaar een woord met zoveel diepgang. Dankbaar voor alles wat me overkomt. Ik bid voor liefde. Dat ik liefde mag ontvangen en liefde mag geven. Namasté.

Isaak: Mooi, de volgende.

Ik bid tot God en meester Jezus. Die heeft me een aantal keer geroepen en sinds vorig jaar heb ik geluisterd en is mijn leven verbeterd en daar ben ik heel erg dankbaar voor. Daardoor voel ik mezelf sterker en niet meer alleen staan en daardoor is mijn leven veel makkelijker geworden. Ik hoop dat het alleen maar beter gaat en daar ben ik ook sterk van overtuigd. Dat ik mag groeien zoals ik eigenlijk in wezen ben. Dat ik naar blokkades toewerk. Daar ben ik heel dankbaar voor.

Isaak: Op het moment dat ik naar God kijk en mijn naam is Isaak, dan kijk ik naar de liefde. Liefde die elk van jullie in zich dragen en mijn woorden zijn simpel. Simpel gesproken uit liefde. Mijn wijsheid heb ik gekregen door de jaren heen. Veel zijn er voorbij gegaan en nu ben ik meester Isaak. Ik ben dankbaar voor, dat ik mag spreken in deze ruimte. Ik dank jullie allen dat jullie ons hebben uitgenodigd. Ons, omdat ons instrument en mij maakt ons. Weet lieve mensen, jullie zijn studenten. Beschouw jullie zelf ook zodanig. Let op je studiemateriaal. Volg de lessen goed. Zie het als ervaringen en zie het als lesmateriaal. Leren, groeien, wijsheid, namasté.

Namasté.

Bijeenkomst 8 juni 2011

Tresi: Nou lieve mensen, namasté.

Namasté.

Isaak neemt de les over om het onderstaande gebed met de studenten uit te zenden.

Isaak: We gaan even de ogen sluiten en puur zijn in deze ruimte. In gedachtes zeg je tegen jezelf: “Ik bid voor moeder aarde. Moeder aarde wordt rustig en geniet van je kinderen die wij zijn. Moeder aarde wordt mild en zorg dat vele kinderen nog lang deze aarde als leerschool mogen ervaren. Moeder aarde ik bid voor rust, kracht, harmonie, doorzettingsvermogen, broederschap, liefde, vertrouwen, overgave, gehoorzaamheid.” Elk woord herhalen jullie. “Moeder aarde, ik bid om vergeving. Vergeef ons, jouw kinderen, dat we jou vaak hebben verwaarloosd. Moeder aarde, vergeef me en vergeef ons één voor één, dat wij de broederschap naar elkaar toe ook hebben verwaarloosd. Moeder aarde, ik dank je. Ik dank je voor je liefde, voor je geduld. Ik dank je voor het toelaten van ons energieën, ondanks de verschillen van karakters en ondanks ons hebzuchtigheid, ons vernietigingsdrang naar elkaar toe en ook naar jou, moeder aarde. Moeder aarde geef ons liefde en geef ons onze lessen. Laat mij in liefde zijn en de lessen doormaken zoals de bedoeling is. Moeder aarde, namasté. Mijn hart groet jouw hart, de hart van de aarde.” We gaan bidden zonder angst, omdat bidden is puur vertellen wat je voelt. We beginnen bij de heer aan onze rechterzijde en deze heer gaat bidden, of voor zichzelf, of voor iemand anders. Hij kiest en jullie ook, wie hij benoemt in zijn gebed, of voor wie hij wil bidden, of wat bid hij voor. Wat vraagt hij aan ons en aan moeder aarde wat ie nodig heeft en dan gaan we naar de volgende en dan terugkomend bij ons. Ga je gang.

Ik bid voor ervaringen te krijgen, waar ik op het ogenblik veel mee aan het worstelen ben, om daar de kracht en inzicht van te krijgen, hoe ik dat op kan lossen.

Isaak: Dat betekent simpelweg dat je moet gaan luisteren naar je intuïtie, je gevoel. Op het moment dat je luistert naar je intuïtie en naar je gevoel kan moeder aarde en de Goddelijke wereld, of de Goddelijke wereld, of moeder aarde je erin steunen en helpen, maar dan hoor je wel naar je intuïtie te luisteren. De eerste impuls is intuïtie.

Ik zit teveel in mijn gedachten i.p.v. dat ik naar mijn intuïtie ga kijken.

Isaak: Intuïtie is de eerste impuls, daar moet je naar luisteren. Betekent: het komt tot je en je hoort er niet over na te denken. Intuïtief, impulsief en doen. Tasia.

Ik bid voor moeder aarde. Ik stuur liefde naar moeder aarde. Ik stuur heel veel liefde naar moeder aarde. Ook ik ben niet altijd zuinig geweest met moeder aarde en vraag om vergeving. Ik ben dankbaar voor moeder aarde, dat we hier mogen zijn en dat we hier onze lessen mogen leren. Ik ben dankbaar voor de contacten met de Goddelijke wereld, dus ik bid ook voor de Goddelijke wereld en dat ik met beide in verbinding mag staan, met de Goddelijke wereld en met moeder aarde. Ik bid voor de overtuigingskracht dat ik mensen kan helpen, voor bewustzijn. Ik bid voor liefde, dat ik liefde mag ontvangen en dat ik liefde mag geven. Ik bid voor meester Tresi, voor al haar lessen die ze voor ons doormaakt en ik stuur liefde naar meester Tresi. En ik bid voor meester Isaak. Dankbaar ben ik dat hij zoveel moeite doet om met ons hier te communiceren, namasté.

Isaak: Namasté.

Ik bid voor vertrouwen en overgeven. Vertrouwen dat al wat gebeurd goed is en dat ik mezelf daaraan mag en kan overgeven. Zorgen dat ik minder krampachtig in het leven sta. Als ik minder krampachtig ben kan mijn liefde vrijer stromen, dat mijn intuïtie sterker wordt. Namasté.

Isaak: Namasté.

Ik bid voor liefde te geven en te ontvangen. Ik bid voor Tresi, voor liefde en waardering. Namasté.

Isaak: Namasté.

Ik bid voor de aarde, dat het allemaal goed mag komen met de aarde en we daar wat meer aandacht aan mogen besteden. Ik bid ook voor mezelf, dat ik mijn emoties meer los kan laten, zodat ik meer rust kan krijgen en dat ik heel veel vertrouwen mag krijgen, wat ik nu al heb wil ik laten groeien. Namasté.

Isaak: Namasté.

Ik bid voor liefde. Ik bid voor de mensen op aarde die het moeilijk hebben in oorlogsgebieden, zoals Libië en andere plaatsen in de wereld waar liefde nodig is. Ik bid voor deze groep en voor Tresi, dat wij een energie mogen opbouwen, waar we zelf en anderen iets aan hebben en daarmee moeder aarde een stukje vooruit helpen. Ik bid ook voor mezelf, dat ik mijn passies mag vinden en daar iets mee ga doen. Namasté.

Isaak: Namasté.

Ik bid ook voor moeder aarde, ik vind het fijn dat ik hier mag wonen. Ik bid voor mijn kinderen, dieren, mijn man. Ik bid ook voor mezelf dat ik beter naar mijn intuïtie ga luisteren en minder in mijn hoofd ga zitten, meer steun krijg, omdat dat heb ik op dit moment wel een beetje nodig. Namasté.

Isaak: Namasté.

Ik bid voor mijn zus en mijn ouders en voor iedereen die op dit moment hier zitten en het nodig hebben. Ik bid voor moeder aarde, dat zij mag genezen van alle ellende die wij haar aandoen. Ik bid voor Tresi en meester Isaak, voor hun aanwezigheid hier en groei. Ik bid voor mijn vertrouwen op mijn gevoel. Namasté.

Isaak: Namasté.

Ik bid voor kracht, dat ik op het pad mag blijven lopen waar ik nu op loop en dat ik de kracht krijg om de conflicten die ik daarin tegenkom ook aan durf te gaan. Ik bid voor meester Tresi en meester Isaak, dat ze mij mogen begeleiden op dit pad en ook daar de

kracht voor krijgen. Ik bid ook voor de natuur en mensen en dieren die uw kracht of liefde nodig hebben op dit moment. Namasté.

Isaak: Namasté.

Ik bid voor de Goddelijke wereld en ik dank de Goddelijke wereld dat ze bij me zijn. Ik bid dat ik veel opdrachten krijg in mijn leven en ik zal ze voltooien. Ik dank de Goddelijke wereld voor de krachten die ik daar steeds weer van krijg. Ik dank ook moeder aarde. Ik dank voor de natuur, waar ik van mag genieten. Ik dank voor de dieren. Ik wil veel liefde schenken naar de mensen allemaal hier aanwezig en speciaal voor meester Tresi en meester Isaak. Namasté.

Isaak: Namasté.

Wat kan ik nog zeggen. Ik bid voor de aarde, voor de mensen, dat er minder strijd is, minder oorlog, minder vervuiling of liefst helemaal geen vervuiling meer. Ik bid voor positievere energie, ook bij mezelf en dat de strijd minder mag worden. Meer liefde, meer rust, harmonie en beetje een positieve kijk op de toekomst. Dat was het.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Ons instrument mag zelf nu een gebed uitzenden. Dat betekent dat mijn energie zich terug gaat trekken en dat zij mag bidden zoals haar wens en haar behoeftes zijn.

Tresi: Lieve Isaak, lieve Goddelijke wereld, ik bid in eerste instantie voor al die mensen die voor mij hebben gebeden, die mij positieve energie hebben toegestuurd, die van mij houden ondanks al mijn lessen die zij ondervinden, aanhoren en desnoods hoofdschuddend het niet kunnen begrijpen, dat mijn leven puur opgebouwd is om associaties tot associaties tot mij te nemen. Omdat jij meester Isaak, hebt mij de opdracht gegeven tijdens mijn reïncarnatie, dat ik zou moeten luisteren, geloven, vertrouwen, overgave en gehoorzaamheid. En deze vijf, deze vijf zijn zwaar om te dragen. Toch bid ik

om moed en kracht, om keer op keer mijn fysieke lichaam en mijn menselijke lichaam en mijn geestelijkheid in die ervaringen toe te laten. Meester Isaak, jij weet wat ik dagelijks meemaak en jij weet mijn innerlijke zelf en jij weet mijn gedachtes. Je weet ook mijn liefde, die ik heb voor elk van de zielen die mijn broeders zijn. Ik lach graag, ik huil even graag. Ik ben ondeugend, ik ben spontaan, impulsief, intuïtief en ik volg puur de behoeftes van mijn hart. Ik ben een meester, die erkenning geef ik aan mezelf. Het heeft lang geduurd meester, maar toch bid ik voor deze erkenning keer op keer, ondanks de zwaarheid van meesterschap. Ik bid ook voor een goede gezondheid, omdat zoals je weet het beste lichaam is misschien naar iemand anders gegaan. Ik bid voor mijn slokdarm, maag, darmen, lever. Ik bid voor de kracht en de moed en de doorzettingsvermogen, dat ik de afspraak die ik vandaag in ben gegaan, vast kan houden voor mezelf en voor een betere gezondheid, omdat het fysieke lichaam moet nog een tijd. Ondanks mijn verlangen vaak, om weer terug te gaan naar jou, weet ik dat ik mijn taak hier op aarde moet voltooien en wil voltooien. Geef me de moed en kracht om doorzettingsvermogen in mezelf te activeren, om mijn afspraak met mijzelf vast te houden en te voltooien. Ik bid ook voor Chantal, omdat Chantal is degene die mijn steun en toeverlaat is en ook voor jou meester Isaak en voor de broeders meester Isaak. Zij keert nooit de rug aan mij toe en ook nooit aan meester Isaak toe. Ondanks dat het voor haar moeilijk is om te zien en toeschouwer te zijn van al de strubbelingen en al die lessen die ik moet ondervinden, blijft zij vertrouwen en blijft zij vasthoudend van mij houden. Daar bid ik voor. Ook bid ik voor René, dat hij zijn verleden werkelijk los kan laten en hij de jongen mag zijn, zoals ie in oorsprong hoort te zijn en dat hij de mishandelingen die hem toegebracht zijn, zowel geestelijk als fysiek, kan vergeten. Ik bid voor Wybe, dat Wybe zichzelf kan zijn en zijn verleden, zoals zijn opvoeding thuis en opvoeding als marinier kan loslaten en werkelijk die jongen kan zijn, zoals mijn ziel hem heeft erkend. Ik bid voor Nino, dat hij gelukkig mag zijn en de liefde van zijn leven mag ontmoeten en altijd mijn aangenomen broertje mag blijven. Ik bid voor Marianne, Christine en al mijn vier kinderen en al die mensen die mijn gebed nodig hebben. Namasté.

Namasté.

Isaak: En laten we even dit gebed uitgezonden worden en elk van jullie gaat luisteren wat teruggezegd wordt op jullie innerlijke zelf. Innerlijk hoor je een stem. Die stem komt voort uit je innerlijke, brengt gedachtes, luister naar die stem en hou het vast.

Tresi: Op het moment dat ik je aanwijs, met alle respect van aanwijzing, zeg jij mij wat jouw stem jouw zei. Jij mevrouw.

De stem zei: "Ik hou van jou." Ik probeerde contact te maken, stem bedankt.

Tresi: Was dat het?

Dan wordt ik een beetje onzeker.

Tresi: Dat hoeft niet. Goed zo of nog meer doorpraten?

Ik heb geprobeerd verbinding te maken.

Tresi: Dat is toch goed. Jij schone vrouw.

Er kwam bij mij niets.

Tresi: Dat kan. Jij.

Ook niets.

Tresi: Jij.

Ik kreeg hartkloppingen. Ik kreeg een gevoel van rust.

Tresi: Jij.

Ik kreeg door: je doet het heel goed en we zullen je helpen, maar denk meer aan jezelf, omdat je bent altijd met anderen bezig, maar denk ook eens aan jezelf.

Tresi: Mooi, Tasja.

Ik kreeg door dat ik de kracht heb om mensen te helpen en dat ik vertrouwen moet hebben.

Tresi: Mooi, jij schone vrouw.

Dat ik op mijn pad moet blijven, want dat brengt geluk.

Tresi: De man daarnaast.

Vertrouwen krijg en liefde krijg.

Dat ik het eigenlijk wel weet en niet alleen ben.

Dat er goed voor mij gezorgd wordt.

Vertrouw, het komt goed.

Tresi: Dat heb je dan gedaan met concentratie en uitzenden. In mijn bewustwording is het eigenlijk altijd aanwezig. Op het moment dat ik een gedachte uit heb gezonden, is de antwoord allang bij mij gearriveerd. Het verschil tussen mij en misschien vele van jullie is, dat de stem die mij antwoorden geeft, dat die stem waarheid is. Ik ga er niet over nadenken en ik ga er niet over twijfelen. Ik hou de stem vast zoals mijn gezegde ooit: I take the hand of God and never let go, ik neem de hand van God en ik laat het nooit meer los. Dat betekent: God is liefde, dus in liefde vertegenwoordig ik mijn bestaan, hoe zwaar ook, omdat God is liefde, dus hij geeft mij deze lessen. Dus ik moet niet tegen God zeggen: "Deze lessen wil ik niet." God is liefde, dus hij vindt dat ik dat stukje moet ervaren uit liefde van hem naar mij. Dus mijn gebed wordt altijd verhoord. Ik ben altijd content dat ik mag bidden en dan hoef ik niet altijd mijn handen te vouwen. Dan kan ik bij wijze van spreken hardop het uitspreken: "Help mij, geef me de kracht, geef me de moed" en dan voel ik de kracht en dan voel ik de moed. Het antwoord op mijn gebed is: "Het is verhoord." Betekent: ze horen het. Mijn voorwaarden

moet ik nooit opleggen. Ik leef onvoorwaardelijk. Dus mijn liefde is ook onvoorwaardelijk. Als ik mensen help, dan is dat onvoorwaardelijk. Behalve dat het mijn broodwinning is, help ik ook om mij heen onvoorwaardelijk. Dat betekent dat er mensen op mijn weg komen die ik nooit ofte nimmer los zou laten, behalve als zij mij los zouden laten. Op het moment dat zij de hand loslaten, laten zij de hand van God eigenlijk los en dan moeten zij het zelf eigenlijk vinden, omdat ieder van jullie is God, is liefde, maar gebruik de onvoorwaardelijke liefde. Op het moment dat jij helpt en er komt een teleurstelling doordat jij hebt geholpen, ervaar die teleurstelling, wees die teleurstelling, wees je verdriet desnoods daarin, of je boosheid, maar zeg wel: "Onvoorwaardelijk gedaan." Dus je hoeft geen heilige te zijn zonder emoties, je mag juist alle emoties zijn, dat is menselijk. Dan krijg je weer dat andere en dat is: verhef jezelf boven je menselijke zelf. Ik ben mezelf zo vaak tegengekomen, dat ik menselijk wilde zijn, dat ik zo gekrenkt was in mijn ego, in mijn menslichaam, dat ik menselijke energieën neer wilde zetten en dat voelde niet goed, dat voelde verstikkend, beperkend en dan ging ik erover mediteren en dan kwam eigenlijk meteen de gedachte: verhef jezelf boven je menselijke zelf. Als mensen mij pijn doen, dan is dat hun keuze. Dat betekent dat ik weer een keuze kan maken: wat doe ik met die pijn? Dan besluit ik die pijn door me heen te laten gaan, het verdriet te ervaren daarin en ook alle emoties en teleurstellingen daarvan en dan ga ik weer door met helpen. Als iemand in liefde helpt, moet het altijd zonder voorwaarden zijn, anders help jij puur uit eigenbelang. Ik geef je dit en dan wil ik dat terug. Maar stel dat die persoon dat niet terug wil geven, dan is dat toch zijn eigen vrije wil. De wereld gaat er veel beter uitzien, als deze woorden die ik nu heb gesproken, elke dag van toepassing zouden zijn. Dus als je elkaar aankijkt en je zegt: "Ik heb je lief", dan moet je dat activeren in je hart. Misschien voel jij de liefde nog niet, omdat je op dat moment nog niet zo ver bent, maar je kan op dat moment het activeren, dat je dat gevoel uit jezelf haalt en geeft aan iemand anders, doordat je iemand aankijkt en simpelweg denkt: hij is mijn broeder, ook hij is een kind van God. Heel vaak heb ik liefde gegeven en dan doken ze weg, of ze sprongen over me heen en kreeg ik een paar klappen, letterlijk ook. En toch gaf ik nooit op en ik zal nooit opgeven. Meester Isaak is soms een beetje bezorgd, omdat hij weet dat ik nooit ophoud, dan had ie maar een andere instrument moeten zoeken.

Er wordt gelachen.

Tresi: Er waren er niet meer, dus je moet het met mij doen. Als ik ook een meester ben, lekker puh. Het mooiste is dat meester Isaak altijd gelijk heeft, maar zijn gelijk is geestelijk. Hij is een geestelijke meester, ik ben een fysieke meester met mijn geestelijkheid in me. Ik heb fysiekheid, ik leef. Ik heb geestelijkheid allang in mij, de graad heb ik allang in mij, maar omdat ik op aarde leef, heb ik heel veel fysieke ervaringen opgedaan. Isaak maakt die ervaringen mee, door toe te schouwen en te verbinden met mij, weet hij precies hoe die ervaringen voelen, dus hij is op de hoogte van die ervaringen. Op het moment dat ik dus de mens zo goed ken, dan weet ik ook hoe ik in liefde iemand een bepaalde weg op kan duwen. Omdat ik weet dat de mens heel vaak bang is, weet ik ook dat de mens heel vaak gaat tegenstribbelen. Dat mag, maar ik geef nooit op. Nou, jullie hadden vorige keer huiswerk. Jullie hadden dingen opgeschreven en moesten voorlezen deze les als ik me kan heugen?

Nee.

Tresi: Oké ik heb zoveel lessen, dus ik zei al als ik me kan heugen. Wat was jullie huiswerk?

Wat je van je gevoel nog kan leren.

Welke ervaring heb ik nodig en wat is goed voor mij?

Tresi: Heb je dat huiswerk gemaakt?

Ja.

Tresi: Goed zo, papiertje?

Dat zit hier.

Tresi: Oké.

Welke ervaring heb ik nodig? Ik heb rust en vertrouwen nodig en dat is goed voor mij.

Tresi: Helemaal goed.

Hier gaat het niet, ik kan het niet op commando.

Tresi: Je moet je overal in meditatie kunnen zetten. Je moet midden in een drukke winkelstraat altijd bij jezelf blijven en je af kunnen sluiten. Je hebt rust nodig, dus dan moet je alles elimineren wat onrust brengt. Dan moet jij weten wat onrust brengt.

Dat weet ik.

Tresi: Dat moet je elimineren.

Dat kan niet altijd.

Tresi: Dat betekent dat je het ook gevoelsmatig kan elimineren. Een voorbeeld: stel dat ik een druk kind naast me heb, die kan ik niet fysiek elimineren, maar die kan ik wel gevoelsmatig elimineren, dat ik me afsluit. Dus dan vind ik de rust, of je trekt je terug. Een voorbeeld: ik hou heel erg van rust. Op het moment dat het te druk is in energie bij mij beneden, dan ben ik er niet, dan ben ik boven en trek ik me terug en ga ik lekker mediteren en mezelf zijn. Energieën brengen soms onrust met zich mee en dan kan je je in gedachtes af gaan sluiten. Ik vind het ontzettend moeilijk om naast iemand te slapen, omdat mijn aura gaat heel wijd open en dan komt de energie van iemand anders bij me en dan wordt ik onrustig. Op een gegeven moment ga ik in mijn gedachtes dan afsluiten, dan doe ik nog wat beweging en als ik me niet kan afsluiten, dan ga ik uit bed en dan ga ik ergens anders liggen. Ik weet gewoon dat mijn energie bij mij moet blijven en jouw energie moet ook bij jou blijven. Dat betekent dat je je af moet gaan sluiten, of je moet ze fysiek elimineren, betekent: ik hoef jullie niet meer.

Het heeft ook te maken met dat ik pas rust kan krijgen als ik een vast contract krijg en dat brengt ook onrust.

Tresi: Dan heb ik een heel simpel antwoord: accepteren of verandering toepassen. Of je accepteert deze situatie of je verandert deze situatie.

Ik ben bezig om deze situatie te veranderen.

Tresi: Oké en zolang je het niet veranderd hebt, accepteer je de situatie, dat brengt rust en berusting. Je kent de kaart hè, de tuinen brengen rust. Ze heeft de cursus gevolgd hè, wat wil je nog meer? Gewoon doen zo'n cursus, iedereen. Ik heb het over de kaartcursus.

Nieuwe datum staat gepland.

Tresi: Moet je echt doen, is leuk.

Ik dacht dat we dat hier gingen doen.

Tresi: Dat is ook bij Tasja.

Ze dacht in deze cursus, ze wilde twee voor de prijs van één.

Er wordt gelachen.

Dat dacht ik.

Dat mag, maar dat is niet zo.

Tresi: Hartstikke goed. Weet je wat ook heel veel rust brengt? Dat is lachen. Ik wil nog even met jullie een lachtherapie doen. Eerst plassen.

Er wordt gelachen.

Tresi: José is dol op die therapie.

Ik heb een filmpje gezien op youtube en daar zit een man met zichzelf te lachen in de trein. Ik kwam niet meer bij, is echt leuk, dat filmpje ples je van in je broek.

Tresi: Als je met mij in de bioscoop zit en er valt wat te lachen dan draait de hele zaal zich om en niet iedereen kijkt even blij. Als ik zit te huilen dan snik ik ook zo dat iedereen het hoort. Al mijn emoties uit ik, ik heb geen blokkades. Vorige keer gaf Egbert een etentje dus toen kwam een vriend en een nieuwe vriend die is piloot en die kwam ook eten. Ik vind die piloot leuk, heel erg leuk. We zijn gewoon vrienden, hij wil niets, helaas wil ie niets.

Stuur maar door.

Tresi: Niet doorsturen Chantal. Hij is echt heel leuk. Ik heb al een paar keer gevraagd wil je me zoenen en dan zegt ie: “Nee.” Hij zei: “Je lijkt veel te veel op mijn ex.”

Ach.

Tresi: Dat is het juist, ik lijk in alles op zijn ex en hij heeft liefdesverdriet om haar. Maar goed, we hadden dus een etentje en ik had geen zin om sociaal te zijn, dus ik ging op de schommel schommelen en daar zat een man zoals jij en ik had een hele mooie jurk aan en geen ondergoed aan, dus ik moest mijn benen dichthouden de hele tijd, anders had ie goeie inkijk. Ik zei dat ook nog hardop, dus ze letten nog extra goed op.

Ondeugend ben jij.

Tresi: We hebben het leuk gehad en op een gegeven moment ging ik met een vriend binnen dansen en hij maakte een beweging, maar ik schrok zo erg en ik moest lachen en toen plaste ik een beetje op zijn broek.

Er wordt gelachen.

Tresi: Gelukkig had ik geen onderbroek. Hij zei: “Je piest op mijn broek.” Ik rende van binnen naar buiten en Jochem die leuke man zat op de schommelstoel te schommelen en ik ging rollend op de grond liggen schaterlachen. Iedereen had zoiets van: nu heb je het echt verpest. Dat is genieten. Dat is een momentopname van genieten, niet schaamte.

Dat gaat niet goed met de lachtherapie Tresi.

Tresi: Ik heb een zwakke blaas, dus als ik lach of heel blij en vrolijk ben, kan het wel eens zo zijn dat het eruit loopt. Op mijn verjaardag kwam iemand met een Tena Lady aan. Chantal kwam meteen met de luier van Sky aan en zei: “Aandoen”, maar daar paste ik niet in.

Dat helpt ook.

Tresi: Dus alles is een emotie, maar emoties moet je nooit onderdrukken. Als je een ondeugende emotie hebt, moet je daar ook voor uitkomen. Ik ben bij Jochem thuis geweest en hij zette muziek aan van een ballerina en ik deed het na als ballerina, niet dat ik het goed na kan doen en toen zei ik: “Oh sorry.” Hij zei: “Ga je gang.” Ik zei: “Goh ik dacht dat je een saaie lul was.” Hij zei: “Dat vind ik niet leuk, dat je dat zegt en zeker niet het woord lul.” Ik zei: “Dat dacht ik, maar toen ik één keer bij je thuis was geweest zijn mijn gedachtes veranderd.” Dat was goed gezegd. Ik spreek mijn gedachtes altijd uit en mijn gevoelens ook. Dat is gewoon intuïtie. Je intuïtie zegt dat je dat moet zeggen. Je verstand zegt: “Dat is niet beschaafd, dat mag je niet zeggen”, dus dan onderdruk je. Als je onderdrukkingen geeft dan krijg je onrust. Laat je vrij, krijg je rust, maar dan erken jij jezelf ook in die energie van dat moment. Dus als je hier als een ballerina danst en je valt op je kont, dan erken jij jezelf op dat moment in die energie en dan ga je om jezelf lachen en dan denk je: nou, maar dan heb je het meegemaakt. Als ik kijk hoe heel veel mensen dansen, dan durven ze niet meer te bewegen, ze hebben een strakheid. Dat betekent dat ze dus strak zijn in hun hoofd en ze zijn bang wat de mensen van hun denken. Als ik ga dansen, kruip ik op de grond en dan denk ik soms dat ik de enige ben en dan is het au of ik val gewoon keihard op de vloer en mensen kijken je dan zo aan en dan denk ik: foutje en dan sta ik weer op. Het is heerlijk om gewoon jezelf te kunnen zijn in spontaniteit. Als je ziet hoe de feestjes zichzelf evolueren na een aantal drankjes, dan beginnen ze los te komen, omdat het gevoel wordt aangewakkerd en het verstand wordt een beetje beneveld. De volgende dag komen ze elkaar weer tegen, dan is het van: oeps of ze sluiten zich meteen af en ze schamen zich nog voor het plezier van dat moment, maar op dat

moment was je wel echt en de andere momenten ben je eigenlijk onecht, ben je gereserveerd. Het moet eerst goedgekeurd worden. Stel dat je haar leuk vind in je gedachtes, dan zou je dat moeten zeggen: “Ik vind je leuk.” Ik heb alles laten zien bij Jochem. We gingen zeilen met z’n allen en ik deed mijn bh uit en ik zei: “Nou mijn vetrolletjes kan je ook nog even zien en als je je handen erop doet kan je het nog voelen ook.” Dan ben ik wel over de schaamte van mijn vetrolletjes heen. Of ik ga een bommetje maken. Ik ging op de mast staan en ik zei: “Bommetje.” Chantal dacht: ik doe het ook, maar de boot....

Tresi barst in lachen uit.

Er wordt gelachen.

Kapseizen.

Tresi: Ze riep: “Hoe kom ik eraf?” Ze heeft wel een bommetje gemaakt. Het leven is leuk, maar je moet het leuk maken. Als je het niet leuk maakt, wie moet het leuk maken voor je? Jij bent verantwoordelijk voor je eigen gedachtes, woorden en daden. Je draagt altijd de wet van oorzaak en gevolg, zowel positief als negatief, altijd. Ik heb geleerd van meester Isaak dat eigenlijk schamen niet hoeft.

Ik liep op de markt en er kwam een vrouw naar me toe en ze zei: “Je jurk zit niet goed.” Ik dacht: ik heb gelukkig een onderbroek aan.

Tresi: Op een gegeven moment ging ik uit eten en ik had weer geen onderbroek aan en ik zei dat ook. Hij zei heel eerlijk: “Ik hou van keurige vrouwen.” Maar ja, ik ben niet keurig, ik laat scheten en boeren en heb geen ondergoed aan. Hij zei: “Wat is dit? Dit wil ik niet weten.” Ik zei: “Hoezo niet? Zo ben ik.” Chantal sms’te me: “Ik ga je op heropvoedkamp sturen, want jij verknalt het allemaal.” Zo ben ik.

Jij vind het leuk om mensen te choqueren.

Tresi: In het verhaal wat ik nu vertel ging het echt per ongeluk. Ik ging bij de Japanner eten en dat is echt duur eten. Ik had mijn blauwe trainingspak aangetrokken, lijk ik net superwoman. Ik kwam thuis en mijn zoon van zestien, die loopt altijd in de G-Star en dure kleding en ik zei: “We gaan naar de Japanner met z’n zessen, ik nodig een vriend uit.” Op een gegeven moment zei mijn zoon: “Moet ik met jou meegaan zo? Ik zit niet bij de Tokkies.”

Er wordt gelachen.

Tresi: Mijn rits was stuk die ging steeds naar beneden. Ik had bij de Japanner cola-light gedronken. Een menu is vrij duur, dus zijn beschaafde mensen die meestal bij de Japanner gaan eten. Ik wilde wat zeggen en er schoot zo een boer uit mijn mond door die cola.

Er wordt gelachen.

Tresi: Die mensen

Tresi barst in lachen uit.

Tresi: Al die mensen keken. Ik kwam niet meer bij en mijn zoon kroop al bijna onder de tafel. Het ging per ongeluk. Dat is toch lachen? Iedereen doet dat toch weleens. Het ging vanzelf. Al die koolzuur kwam eruit. Maar ja....

De groep moet lachen.

Daarna had je nog een zoon of niet?

Die wilde niet meer mee.

Tresi: We gingen eten bij de Bourgondiër in Bergen op Zoom en ik had een tonijn, maar die kreeg ik niet op, dus ik vroeg om een doggybag voor mijn kat. Het was ook voor mijn kat.

Dat is wel mooi als je rollend over de grond kan rollen, dat je buik pijn doet en dat de ander helemaal niet begrijpt wat de humor is.....

Tresi: Dat is heerlijk.

Dat het dan helemaal niets uitmaakt op dat moment.

Tresi: Het kind in jou zelf moet nooit doodgaan. Het kind in jou zelf is je gevoel en als jij als moeder zijnde of als vader zijnde te streng bent voor je kind, dan blok je je gevoel. Dat moet je niet doen. Je moet niet streng zijn voor je kind. Je moet je kind laten zijn zoals ie wil zijn, dat is gewoon zo.

Mensen zullen soms wel denken wat een gek.

Tresi: Dat denken mijn kinderen elke dag.

Dat is leuk dat je dat doet, met die mimiek en gekke stemmetjes opzetten, dat is juist leuk.

Tresi: Mijn dochter is negen en die is puur haar gevoel. Als ze boos is berg je dan maar en als ze iets wil dan wil ze het en dan moet ze het krijgen. Dan is het gewoon: ik wil dat en als ik nee zeg, dan is het van: ik vind je niet meer lief of ik haat je.

Zo lekker grof.

Tresi: Of dan zegt ze: "Mam mag ik even geld uit de kluis halen voor een paar snoepjes." Dan zeg ik: "Blijf van mijn kluis af." Of je geeft haar een cadeau en ze zegt: "Ik hoef het niet." Toen ik nog in onderzoek was met meerdere mannen, toen vertelde ik dat zo aan tafel aan de kinderen en toen zei ze: "Je bent een slet." Ik zou haar daar nooit voor straffen. Nu wil ze weer uit huis wonen.

Dat gaat snel.

Tresi: Ze belt iemand op en vraagt of hij buiten een huisje kan bouwen, omdat ze is het helemaal zat om binnenshuis te wonen, ze vind zichzelf groot genoeg om buitenshuis te wonen.

Vandaar dat ze je kluis wil.

Tresi: Dan gaat ze bellen en dan regelt ze het voor zichzelf en dan gaat ze op internet kijken voor zo'n huisje en dan staat er geboden 200 euro en dan zegt ze: "Bied maar 300 euro dan krijg ik hem zeker."

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik zei tegen mijn dochter: "Wil je met je vriendin je klerenkast opruimen, want het is er zo ingepropt en dan krijg je tien euro per kind", zegt ze: "Nee we doen het voor vijftig per kind." Zo'n kind is ze.

Ze is zakelijk.

Tresi: Toen heb ik alle kleren naar buiten gegooid en ik zei: "Nu krijg je niets en nou opruimen."

En heeft ze het opgeruimd?

Tresi: Ze heeft het daarna opgeruimd, de blik zegt genoeg, dan is het gewoon genoeg. Het is een kind die absoluut weet wat ze wil. Als ze haar gevoel uit dan is ze puur, maar ze is ook even puur dat ze jou een kusje komt geven en lieve dingen zegt. Op een gegeven moment komt ze me thee brengen met een briefje erbij. Later keek ik op het briefje en daar stond op: "De thee heb ik voor je gemaakt, omdat mama is een beetje ziekkies." Ze uit zich ook de andere kant. Je hebt twee kanten in jezelf. Je hebt de emotionele kant, die dus zogenaamd expressief kan zijn en impulsief kan zijn en misschien minder aardig over kan komen en je hebt de hele kant die emoties zijn van liefde. Dat je op dat moment liefde wil, aandacht wil, kroelen en etc. Als je alles pakt, dan ben je compleet. Als iemand jou boos maakt, dan moet je die energie niet voor je houden, dan moet je uiten. Het kan zijn dat je

stemverhoging hebt, maar het kan ook zijn dat je op een bepaalde toon spreekt en toch je boosheid toont. Laat het zien. Je verdriet ook. Hoeveel mensen huilen niet meer? Ze durven niet. Ergens werd gezegd: “Huil niet meer.” Oké jij wil rust, wie is de volgende?

Ik ben al geweest denk ik, omdat ik wil losser worden. Hoeveel voorbeelden wil je hebben.

Er wordt gelachen.

Tresi: Precies.

Ik weet niet of het me allemaal zo één, twee, drie gaat lukken.

Tresi: Ik heb een privé project aangenomen zonder Isaak en die jongen heet René. Hij is opgevoed met een riem en hij durfde mij nooit aan te kijken. Heel veel mensen hadden meteen een veroordeling naar hem toe, puur door de manier waarop hij overkwam, hadden ze hun mening al klaar. Ik kijk daar doorheen. Op het moment dat ik alleen maar wil aaien, dook ie al weg. Hij keek me nooit aan. Stap voor stap heb ik dat al voor mekaar, dat hij mijn gezicht pakt en me aankijkt en ik hem kan aaien zonder weg te duiken. Ik moest heel vaak aaien of een knuffel geven en dan was het van: niet doen en dan liep ie weg en dan liep ik erachteraan en dan gaf ik mijn liefde. Liefde overwint alles, maar dan moet je wel heel geduldig zijn. Het is net als een hond geslagen wordt, die is dan beschadigd. Ik zei: “Je bent zo beschadigd”, incognito vertel ik dan hoezo en waarom, omdat het privéleven is. Dan help je en dan ben je eerlijk en oprecht. Liefde overwint altijd. Oefen daarop. Oefen om buiten je kaders te kijken. Stel dat je denkt: die mens moet ik niet, omdat die mens een bepaalde energie heeft, probeer in liefde die kaders te doorbreken. Stel dat je nou een schoonvader hebt, dit is ook een leuke. Zijn vader is een kwaai man en ook heel gierig. Op een gegeven moment ben ik langsgesgaan, omdat ik wilde een zwemvest lenen voor Sky, omdat we gingen zeilen en zij speedboten hebben. Ik kwam daar aan en ik had uit liefde spontaan kleding voor René gekocht, omdat hij zei dat hij daar nooit tijd voor had. Ik had een G-Star broek en G-Star trui. Ik had nog een prent gekregen, omdat ik mijn auto dubbel geparkeerd had. Ik kwam aan en ik zei:

“Ik ga je blinddoeken en dan ga ik je verrassen.” Ik ging eerst nog naar zijn ouders, zijn moeder is een topvrouw, maar zijn vader niet. Dus ik vroeg zijn zwemvest, nou dat is net of je zijn geld vraagt en toen zei ie: “Krijg ik het wel terug?” Ik kwam heel blij aan en liet het nog even aan zijn moeder zien, wat ik had gekocht en op een gegeven moment ging ik weg en gaf ik iedereen nog gauw even een knuffel. Die man schrok zich dood. Ik gaf hem een hele warme knuffel met liefde. Dat moet je doen. Stel dat je iemand niet mag, probeer met liefde dat te doorbreken, kijk wat het met jou doet en kijk wat het met hem, of haar doet, maar eerst wat het met jou doet.

Ik ben het aan het proberen, maar dat is denk ik veel oefenen.

Tresi: Ja.

Dat krijg je niet zo makkelijk veranderd. Mediteren en deze cursus helpen wel, absoluut.

Tresi: Zeg heel vaak: “Ik hou van je.” Ik zeg tegen vele mensen: “Ik hou van je” en dat doe ik ook. Wacht of de persoon de antwoord terug kan geven of vraag gewoon: “Hou je ook van mij?” dan krijg je misschien ook een antwoord. Of mag ik je even knuffelen en als je geen behoefte hebt zeg je: “Ik knuffel je niet je krijgt een hand.” Jullie moeten leren om intuïtief te luisteren naar de impulsen van jullie innerlijke zelf en dat is een impuls, een momentimpuls. Wat je nu voelt, voel je straks niet meer en voel je straks ook niet meer. Als je dat pakt als je leermeester, dan ben je er eigenlijk al. Dan krijg je de juiste lessen en dan gaat je levensboek afgelezen worden. Dan hoeft je niet bij bladzijde zoveel te blijven hangen, dan kan je weer door naar de volgende bladzijde. Maar alles is tijdelijk. Dat bedenken ik mij ook, hoe slecht en beroerd ik mij ook voel, dan denk ik: alles is tijdelijk.

En als je heel boos bent?

Tresi: Wat doe je dan?

Maar als je nou je hele leven boos blijft om hetzelfde dingetje? Dan heeft uiten toch geen zin, maar dan moet je toch gaan kijken naar de oorzaak?

Tresi: Boosheid van emotie van dat moment, niet boosheid op het leven zelf.

Nee niet op het leven zelf maar stel dat je in de auto zit en ik ben ongeduldig dan denk ik: verdorie, dan kan ik het wel uiten, maar de ongeduld gaat daardoor niet weg. Als mijn ongeduld weg is, hoef ik ook niet meer boos te worden. Het gaat niet alleen om het uiten, het gaat ook om de oorzaak aanpakken.

Tresi: Ja, de oorzaak aanpakken dan moet je weten: waar ben ik boos om? Op het moment dat je weet waar je boos om bent, dan ga je het aanpakken. Een persoonlijk voorbeeld - dat moet ik vertellen omdat dat hoor ik te vertellen - ik ben de laatste tijd ontzettend boos geworden op twee van mijn oudste kinderen omdat ze dus de taken - samen het huishouden runnen - aan hun laars lappen. Bij mij is het dan een shockeffect en dan is het gewoon een brief en Chantal bellen: "Zoek een huis voor ze." Dan is het gewoon: "Jullie gaan uit huis." Dan ben ik heel boos en kom ik tierend binnen. Dan zeggen ze: "Mama je schreeuwt", ik zei: "Omdat jullie horen me niet." Na twee dagen was het een shockeffect van: jullie gaan uit huis, ik heb al een anti-kraakpand voor jullie geregeld in Rotterdam, dus binnen twee weken is het al zover. Je uit op dat moment, dus dan kunnen ze erover nadenken van: wat willen we? Op een gegeven moment zie je ze wel lopen en gaat wel weer de stofzuiger erdoorheen en wordt wel weer de afwas gedaan. Dan ben ik boos en ik blijf boos, keer op keer als ze zich niet aan mijn regels houden, omdat het is mijn voorwaarde op dat moment. Ik zei: "Ik zou dit ook niet bij jou doen. Als ik bij jou zou wonen, zou ik je huis ook niet zo toetakelen, doe het dan ook niet in mijn huis." Mijn huis is mijn tempel. Als ik thuis ben, dan poets ik elke keer weer van boven naar beneden en als ik mijn kont heb gelicht, dan wil ik dat het ook weer zo is. Dat uit ik. Gisteren gingen we bij elkaar zitten en toen spraken we erover zonder stemverheffing. Ik zei: "Het zijn mijn regels. Ik heb respect voor jouw huis, maar heb ook respect voor mijn huis." Dat moeten ze weten. Al ben ik een geveer, heb ik wel voorwaarden op dat stukje. Het voelt beter dan dat je steeds maar zegt: "Oké in naam der liefde moet ik het maar aanvaarden." Nee, dan ga jij ten koste van hen jezelf verwaarlozen, dat ze maling aan je hebben en het woord respect niet meer gebruiken. Ik heb maar één regel in huis en dat is respect.

Respect voor mij, respect voor jou. Geen respect dan heb ik ook geen respect en dan zeg ik gewoon heel grof: “Dan flikker ik jullie het huis uit.”

Heerlijk.

Tresi: De ene heeft al anderhalf jaar intermezzo gedaan en heeft er niet veel van gebakken en hij is weer terug en is daar wel in gegroeid en veranderd, maar ze moeten wel blijven evolueren. Ik wil wel resultaat zien. Je voedt je kinderen eigenlijk niet op, je laat ze zichzelf opvoeden, maar je stuurt wel bij. Dan moet je zelf intuïtief voelen: dat kind pak ik zo aan en dat kind pak ik zo aan. Omdat als ze geboren worden is de gebruiksaanwijzing alleen je intuïtie. Heel veel ouders lijden onder hun eigen kinderen, omdat kinderen dan ontzettend ondankbaar zijn. Ze zijn nemers, ze nemen al van begin af aan de borst en ze zijn geen gevers meer, omdat ze verwend zijn geraakt in het woord: “Het komt toch naar me toe.” Dan houden ze geen rekening met de gevoelens van jou als volwassene. Dan moet je dat gaan ventileren. Dus heb je geen respect voor mijn gevoel, dan heb ik ook geen respect voor jouw gevoel. Dan gaan we nog een stapje verder. Wil jij je kleren niet opruimen, dan gooi ik het op de grond en dan steek ik het in de fik. Zo ver zou ik kunnen gaan. Dat weten ze. Shockeffect.

Door je eigen tekortkomingen, dat is bij jou niet het geval.

Tresi: Nee.

Er wordt gelachen.

Als ik kijk naar een agressief persoon en die realiseert zich dat het niet goed is om iemand in elkaar te timmeren, hij weet van tevoren dat het niet goed is, maar dan is het toch ook goed om zelfbeheersing te hebben? Of zeg je van: het is goed om het eruit te gooien?

Tresi: Stel dat je agressief bent, dan moet je gaan kijken: ben ik agressief omdat mijn leven mij agressief heeft gemaakt, of is er nu een situatie aanwezig die mij agressiviteit geeft? Dat iemand geen respect heeft voor mij, of dat iemand over mij heen loopt.

Ja dat is een terechte emotie, maar ik heb het over tekortkomingen in iemand.

Tresi: Als mens zijnde?

Ja, ik bedoel eigenlijk je kan ook onterecht boos zijn op iemand en iemand oprecht tekort doen en dat je achteraf denkt: dat had ik niet moeten zeggen, maar dan heb je dat al wel gespuid.

Tresi: Dan is dat jouw aard en dan moet de andere persoon die dat ontvangt jou eigenlijk een spiegel voorhouden en dan gaan overleggen bij zichzelf in zijn intuïtie/gevoel: “Wil ik met deze persoon door het leven en hopen dat die aard verandert, door de bewustwording die ik hem geef”, als ziel zijnde naar ziel zijnde, dat je iemand gaat helpen of zeg je: “Dit is mij teveel, ik kies hier niet voor.” Dat is je intuïtie die het je vertelt. In mijn positie als meester zijnde, heb ik vaak mensen op mijn levenspad, die juist op dat moment belangrijk zijn voor mijn eigen associaties en ook weer om te groeien spiritueel gezien en ook de lessen weer door te kunnen geven. Dat is een andere functie, ik ben daarvoor geboren. Stel dat je een vrouw ontmoet en die slaat je elke dag met de koekenpan op je hoofd, of ze scheld je iedere keer uit dat je alles niet goed doet, dan is ze agressief van aard. Maar stel dat jij gewoon iets ontzettend verkeerd heb gedaan en dat weet je en die vrouw gaat over tot iets gooien en ze zegt: “Ik vind je piep”, dan is het de energie die ze teruggeeft.

Ja precies, dan is het een reactie, maar als ze jou met een koekenpan wil slaan omdat ze agressief is, dan zou je zeggen van dan hoeft ze dat niet te uiten, dan zou ze aan zichzelf moeten gaan werken.

Tresi: Dan zou jij een spiegel voor moeten gaan leggen van: hé, ik ben niet gediend om een koekenpan op mijn hoofd te krijgen.

Nee maar ik bedoel, is het goed? Je zegt dat uiten altijd goed is.

Tresi: Uiten is goed.

Als zij met een koekenpan slaat, is dat dan ook goed?

Tresi: Als zij met een koekenpan slaat, dan uit zij haar emoties, dan is dat voor haar, haar uiting, dat is goed, maar de mens kan dus andere mensen helpen en bewustwordingen geven, spiegels voorleggen. Dus dat betekent dat jij moet gaan kiezen: wil ik die koekenpan wel of niet? Op het moment dat jij zegt: “Ik hou van d'r en ik wil met d'r verder”, dan heb je twee keuzes: elke keer een bult, of je zegt gewoon: “Je gaat in therapie, of we gaan samen in therapie, maar er komt van buitenaf hulp.” Heel vaak kan de persoon in kwestie de persoon zelf niet helpen, als je te dichtbij staat. Dat was bij Wybe en mij ook zo. Wybe wilde nog liever zichzelf zes maanden op laten sluiten, dan dat hij naar Isaak toe zou komen, omdat ik te dichtbij kwam. Hij is wel naar Isaak toegegaan en dat heeft hem heel veel gedaan, maar een therapie duurt langdurig. Soms ben ik met mensen acht jaar bezig geweest. Je moet jezelf wel het geduld geven, dat deprogrammeren en programmeren kost tijd. Het zijn echt kleine stapjes, maar je verandert wel. Het is hetzelfde dat je ouder wordt, je krijgt een rimpeltje erbij, maar je verandert wel in het proces. Ook geestelijk verander je, als je maar wel je huiswerk doet. Het is wel een goeie vraag trouwens, dat daar geen misverstanden over komen.

Eén van de studenten geeunt.

Ga maar verder hoor.

Tresi: Ik heb heel lang gedacht dat je zwanger was, maar dat is niet zo toch?

Ik ben schijnzwanger, want ik wil wel graag weer zwanger worden. Nee hoor, grapje. Dit is nog vet van mijn eerste kindje.

Tresi: Het lijkt net of er een echte baby inzit.

Ja ik voel me ook nog een beetje zo. Bij mij zat alles van voren, aan de achterkant zag je gewoon een slanke Miep, maar het zat allemaal aan de voorkant.

Tresi: Hoe groot was ie dan?

Ik ben vijftientig kilo aangekomen. Iedereen dacht dat het een tweeling ging worden, ik had zo'n buik, dus dat duurt nog wel even.

Tresi: Hoe oud is de baby nu?

Ze is negen maanden vandaag.

Tresi: Gefeliciteerd.

Ze is op mijn verjaardag geboren. Ik zei ook: "Ik wacht nog even tot mijn verjaardag."

Tresi: Dat duurt lang, het ontfangen bij jou hè?

Ja ik zou misschien moeten gaan sporten.

Tresi: Daar heb je geen behoefte aan.

Nee.

Tresi: De volgende. Wie heeft nog wat te melden, wat ie doorkreeg?

Ik kreeg wat door. Ik kreeg: "Meer vertrouwen en geloven in mijn eigen kunnen en meer liefde voor mezelf."

Tresi: De oefening die je thuis kreeg hè?

Ja dat is dit wat je nodig hebt.

Tresi: Oké. Liefde is ook jezelf verwennen hè. Als je mooi gekleed ben is dat ook liefde hè. Of dat je een groot bord eten pakt en het mooi maakt, dan is het ook liefde voor mezelf. Ik verwen mezelf een uur met scheren, ook mijn tanden, ja buitenlander hè.

Haar op je tanden.

Tresi: Dat is liefde, dat je jezelf dat stukje geeft. Maar liefde is ook, dat je je wensen vervult, dat je denkt: dat wil ik. Dat is ook liefde. Je moet nooit zeggen: “Het lukt me niet.” Je moet het altijd proberen en je moet het ook altijd willen. Zeg ook nooit: “Ik kan het niet.” Gedachtes zijn krachten. Als je zegt: “Het lukt me niet”, dan lukt het je echt niet. Als je zegt: “Ik kan het niet”, dan kan je het echt niet. Je zegt gewoon: “Ik kan het wel, het lukt me wel.” Als iemand zegt: “Ik wil stoppen met roken”, dan zeg je van: ik wil stoppen met roken, dat doe ik punt. Ik heb nu besloten om mijn lichaam in een betere gezondheid te brengen, dus ik stop met de verwennerij van wijntjes volledig. Dan is dat een besluit die ik neem. Dat is een besluit, omdat ik mijn lichaam weer in gezondheid wil brengen. Dat is een besluit en dan lukt je dat gewoon. Roken is een verslaving, maar je hebt zoveel soorten verslavingen. Je hebt aandachtverslaving, dan ben je verslaafd aan aandacht. Geef jezelf maar die aandacht, dat je in de spiegel kijkt en lieve dingen zegt, of gaat sporten, dat is ook liefde hè van: hé ik ga sporten, dus dan gaat mijn lichaam weer in betere conditie zijn. Of ik ga uit eten en ik neem iemand mee, ik trakteer iemand om met mij te gaan uit eten, dat is ook liefde voor jezelf.

Of je huis opknappen.

Tresi: Je huis opknappen, schoonhouden. Ja, voel jij je aangesproken?

Ja.

Tresi: Heb je moeite met schoonmaken?

Dat komt door vroeger. Ik kwam weleens te laat thuis van school en dan zag ik de bloemen en dan ging ik staan kijken en dan was mijn moeder ongerust dat ik niet op tijd thuis was. Ik moest voor straf van mijn moeder, als ik te laat thuis kwam, naar boven en dan moest ik de slaapkamer dweilen. Zij had daar geen zin in, dus zij verzoon voor mij die straf, dus ja nu heb ik er moeite mee.

Tresi: Nou dan moet je het gewoon doen, het is gewoon doen. Op het moment dat jouw huis een rotzooi is, dan symboliseert dat ook eigenlijk je

eigen innerlijke zelf, dan ben jij ook een rotzooi. Ik hoef geen mooie spullen, ik ben niet materialistisch, ik geef nog liever weg dan dat ik het hou, maar ik hou wel van schoon zeg maar. Als ik in een huis loop waar het schoon is, voel ik me veel comfortabeler dan dat het vies is zeg maar, dan heb ik het gevoel dat ik zelf vies wordt. Ik zou daar dan niet kunnen eten, omdat dan wil ik dat niet aan mijn lichaam geven. Daarom heb ik zo'n drama thuis, omdat de kinderen laten daar een beker en daar een pakje en dan laten ze de afwas voor mij liggen en dan mag ik om twee of drie uur 's nachts nog de afwas doen. Nec, samen doen we dat. Dat is ook weer liefde voor mezelf, dat ik aangeef dat ik hier niet voor kies. Dus doen kind! Dat moet je als huiswerk zien. Ik zal je vertellen dat het heerlijk voelt. Het is hetzelfde dat je de ramen opengooit en de wind komt door het huis. Het is heerlijk, dan voel je je niet zo opgesloten.

Je kan ook last hebben van het poetsen van de burens bijvoorbeeld, dat heb ik. Mijn buurvrouw heeft smetvrees en die zit echt van boven naar onder te poetsen en te rennen door dat huis. Dan veegt zij en dan veegt hij, al liggen er vijf blaadjes. Ze hebben een poetsrelatie. Als hij heeft geveegd, dan komt zij uit het werk ook nog eens erachteraan vegen. Dat gaat zo de hele dag, daar wordt je echt zo onrustig van.

Stuur ze eens langs.

Dat zegt een andere buur ook, van ik heb nog een werkster nodig. Het is heel vervelend, omdat ik voel wel die onrust en die energie. Ze gaan over grenzen van anderen heen. Ik heb een paar keer mijn tanden moeten laten zien van: opzouten.

Tresi: Energie voel je altijd.

Heel vervelend vind ik dat.

Tresi: De oude schrijfster woonde naast me en er was negatieve energie ontstaan en dat voelde ik naar mijn kant komen. Nu is ze verhuisd en is de energie in mijn huis ook veel beter geworden. Dat voel je gewoon. Als je bij iemand komt, dan voel je eigenlijk wat voor soort mensen er leven, zijn dat positieve mensen of negatieve mensen.

Ik wil er wel voor gaan verhuizen, ik heb echt zoiets van: ik wil rust, ik wil weg.

Tresi: Als jouw intuïtie dat zegt, dan moet je die energie erin gaan stoppen en gaan verhuizen.

Daar ben ik ook mee bezig, daar ben ik heel makkelijk in. Ik heb zoiets van: als ik me hier niet prettig voel waarom zou ik hier dan blijven? Ik ben al op huizenjacht en heb me ingeschreven. Ik zoek ook overal, dus dat gaat gewoon door. Ik doe wel mijn dingen, maar ik heb wel zoiets van: waarom zou ik mezelf in de weg zitten, waarom zou ik mezelf pijnigen?

Tresi: Dat is goed.

Helaas kan ik geen huis kopen, dus ik ben wel beperkt.

Tresi: Als je een huis koopt, dan heb je ook die last daarvan hè. Ik heb dit een beetje stuk gemaakt. Je hebt wel mooie billen hoor.

Ja het kan nog wel hè.

Tresi: De volgende huiswerk, wie spreekt? Edwin?

Bij mij gaat het om de angsten. Ik zoek het wel op, dat wel.

Tresi: Welke angsten heb je?

Een voorbeeld: de bovenburen die hebben constant harde muziek aan met bassen en dan zit je daar in je stoel en dan hoor je dat constant en dat gaat dan drie dagen door. Dan denk ik van: ga nou naar boven en dan doe ik het niet en op een gegeven moment pep ik mezelf een beetje op en dan ben ik het helemaal spuugzat en dan ga ik naar boven en dan zeg ik: "Buurman, kan het een beetje zachter met de muziek?" Dan is het van: oh ja natuurlijk, sorry, ik ga het gelijk doen. Als ik dan weer beneden ben denk ik: waarom ga ik nou niet gelijk?

Tresi: Je mag wel wat assertiever worden. Een voorbeeld: stel dat je nu naar de winkel loopt en je oog valt ergens op, dan heb je een moment kans om dat tot je te nemen, als je doorloopt en je loopt de winkel uit, dan heb je dat moment niet benut. Je kan wel weer teruglopen en zeggen: “Ik ga het wel halen”, maar dat ene moment is het belangrijke moment geweest en niet het tweede moment. Dus als je dus een verhaal vertelt, heb je maar een moment de kans om het verhaal te vertellen. Je kan het daarna thuis in je hoofd gaan herhalen en zeggen: “Ik had het zo en zo en zo moeten zeggen”, dat is niet de waarheid. De waarheid is wat jouw gevoel op dat moment zegt. Dus pak elk moment. Stel dat je een lekker ding tegenkomt, ja jij, heb je al een lekker ding gezien?

Heel kort.

Tresi: Wat moet je doen met zo’n lekker ding?

Dat weet ik nog niet.

Tresi: Wat moet je doen?

Op de bank gaan zitten.

Tresi: Op de bank gaan zitten?

Dan zeg je dat je haar een lekker ding vindt.

Oh ja.

Er wordt gelachen.

Tresi: Op de bank zitten? Wat is dat voor een antwoord? Als jij een lekker ding ziet en je denkt: ik vind deze vrouw een lekker ding, wat moet je dan doen?

Het kenbaar maken.

Tresi: Precies en hoe maak je het kenbaar?

Door het te zeggen.

Tresi: Oké. Dus je hebt gedacht: **w**at een lekker ding en dan krijg je woorden: **i**k vind jou een lekker ding, ik wil een beschuitje eten met je desnoods, als je dat denkt. Ik wil je eigenlijk knuffelen, ik wil met je uit eten. Alles wat je denkt, zeg je. Dan kom je zoveel blokkades tegen, wedden?

Dat weet ik wel zeker.

Tresi: De eerste blokkade is: oh ik krijg het niet door mijn strot om lekker ding te zeggen. Dan moet je gewoon denken: **o**ordeel niet vooraf maar achteraf. Op het moment dat ze je afwijst, dan mag jij trots zijn op jezelf. Dan hoef je nooit meer met de gedachte te lopen van: **w**at gebeurd er als ik het had gezegd? De wet van oorzaak en gevolg draag je altijd. Als ik iemand leuk vind, dan zeg ik dat ook. Professioneel is het wat moeilijker, omdat je toch professioneel je aan de etiquette moet houden, dat is anders. Er zijn wel eens uitzonderingen daarin, dat je etiquette niet meer kan handhaven, omdat de energie ook van de andere kant terugkomt, dus als de energieën van beide kanten terugkomen. Dus stel dat jij iemand een lekker ding vind en jij voelt dat de andere energie hetzelfde voelt voor jou, dan kan je buiten die professionaliteit gaan treden, op het moment dat je volwassen bent. Stel dat je jouw therapeute, die volwassen is, leuk vindt en het wordt besproken met elkaar, dan is het op zicht niet slecht, omdat je als volwassen mensen buiten dat stukje therapie eigenlijk ook een privétherapie kan hebben, dat je privé met elkaar in therapie gaat. We weten dat er bij jou ook zoiets is gebeurd, niet met je therapeute, maar met iemand anders. Wat heeft het je opgeleverd?

Niets.

Tresi: Een ervaring toch?

Ja dat wel.

Tresi: Dus je hebt die energie daar gewisseld, het is alleen niet meer gerespondeerd, maar dan is het puur dat moment van ervaring, dat je dat voelt. Edwin, jij moet gaan leren om te spreken wat je denkt.

Ik heb die momenten wel in mijn gedachten, maar daar stopt het.

Tresi: Daarom moet je spreken wat je denkt en dan echt de woorden tot je nemen: ‘ik oordeel niet vooraf maar achteraf’. Jullie laten zo vaak kansen liggen. Stel dat je een cadeautje wil kopen voor iemand en je zoekt en je zoekt en je denkt: dat cadeautje zou de persoon leuk vinden, dat is niet voelen. Maar stel dat jij opeens voelt: dat is leuk en je denkt: goh het is toch een beetje te duur, dan ga je weer denken. Maar stel dat je zegt: “Ik vind het leuk, ik wil iemand daarmee verblijden”, dan doe je dat. Ik wilde de persoon verblijden - dat verhaal wat ik net vertelde over de kleren die ik voor René kocht – en ik was zo blij dat ik dat had gedaan. Het hele traject om te doen was leuk en de boete nam ik ook voor lief. Ik kwam daar aan en hij had een jas over zijn hoofd gedaan en toen heb ik hem geblinddoekt en toen heb ik hem uitgetkleed en de broek en trui aangedaan. Ik heb de blinddoek afgedaan en mijn bon nog laten zien, ik zei: “Ik heb er ook nog een bon aan overgehouden ook dus wees er blij mee.” Hij keek naar de dingen, trok het uit en gooide het in de tas en zei: “Ik hoef het niet.” Ik voelde de emotie van ‘au’. Op dat moment liep ik naar buiten en dacht ik: au ik ga weg en ik moest huilen, omdat ik heb het willen doen om hem blij te maken, maar hij weigerde op dat moment mijn blijde energie tot zich te nemen. Op een gegeven moment riep ie: “Tresi, je aanwezigheid is meer dan genoeg.” Dat was natuurlijk lief. Ik was buiten en mijn koppigheid is stier. Stieren zijn koppig. Ik wilde de auto instappen en zeggen van: “Mij zie je nooit meer terug.” Toen kwam het moment van: Tresi verhef jezelf boven jezelf. Toen ben ik teruggegaan en toen heb ik weer met liefde gewerkt. Ik zei: “Waar kan ik je mee helpen?” Ik ging poetsen en dingen doen. Hij is gewoon een vriend. Ik liet de energie zakken en ik zei op een gegeven moment: “Dit cadeau krijg je niet meer.” Ik heb het weer ingepakt en mee naar huis genomen en aan mijn zoon gegeven en daar mijn beklag gedaan van: hij wil het niet. Er is een energie ontstaan van teleurstelling, ergens onderbewust. Die teleurstelling breng ik dan naar een vriend en die vriend voelt ook weer

een teleurstelling van: **g**oh waarom doe je zoiets? Op dat moment komt daar weer een negatieve energie naar je toe, dan heb je al twee keer een negatieve energie. Dan denk ik: **w**aarom? Je doet goed en dan krijg je negatieve energie terug. Dan moet je bij jezelf te raden gaan: wat doe je daarmee? Het woord loslaten, maar wel over spreken. Het mooiste is dat God zijn wegen wel weet te vinden. Op een gegeven moment kreeg ik een meningsverschil met die persoon, omdat ik vertelde aan die persoon dat ik het aan een andere persoon had verteld, dat hij die kleren had geweigerd, dus hij voelde zich op zijn ego getrapt en zei: “Waarom doe je dat?” Ik zei: “Zo ben ik.” Dus de ene was boos en de andere was boos, omdat die andere had die kleren liever willen hebben. Dus op een gegeven moment had ik twee boze mensen op dezelfde avond. Op een gegeven moment stuurde hij boze sms’jes en ik zei: “Als je nog één boze sms naar mij toestuurt, dan blok ik je.” Hij stuurde nog een boze sms en toen blokte ik hem in mijn hart. Ik zou er naartoe gaan de volgende dag en hij zei: “Het is toch weer opgelost?” Ik zei: “Nee, de energie is niet opgelost, omdat ik heb op dat moment mezelf verheven, maar de energie is blijven hangen.” Iemand moet zelf te rade gaan, waarom ik die energie vast blijf houden. God werkt in hele bijzondere wegen, vertrouw daar maar op. Deze persoon kan geen sorry zeggen. Ik heb gezien dat ie ooit bijna buiten gegooid werd door een uitsmijter en dat ik zei: “Zeg sorry” en hij zei het niet, dus ik zei sorry voor hem. Jullie hebben hem gezien pas geleden, hij wachtte me op, omdat hij had nog mijn jurk om korter te maken en ik had nog het zwemvest van zijn vader. We wisselden en ik wilde de auto instappen en klaar. Hij bleef onrustig staan en dat voelde ik natuurlijk en ik zei niets en keek hem alleen maar aan. Je voelt intuïtief zijn emoties tot je komen. Ik gaf het hem niet makkelijk. Ik dacht: **j**e moet voelen, hoe belangrijk ben ik voor je? Op een gegeven moment zei ie: “Als ik je mijn oprechte excuses aanbied, vergeef je me dan?” en toen brak ie. Hij vloog in mijn armen en ging huilen in mijn armen en toen was het goed. Ik ben naar huis gereden en toen was het goed. Hij zei: “De vriendschap is toch zo belangrijk.” Iemand voelt dan op dat moment: **i**k moet de energie doorbreken. De energie heeft hij gecreëerd en hij moest het doorbreken. De boodschap hierbij is: stel dat je in een conflict komt, dan kan je jezelf verheffen, maar als je voelt dat de energie er nog is, dan moet je het doorbreken. Degene die het jou heeft gegeven moet het doorbreken, altijd,

dat is een regel. Dus als ik lelijk tegen jou doe, dan moet ik het goedmaken. Dan gooi jij de energie terug en doe je even lelijk tegen mij desnoods, maar dan moet ik op dat moment sorry gaan zeggen en excuses maken als ik jou belangrijk vind. Vind ik jou niet belangrijk en ik blijf in mijn koppigheid zitten en ik laat je gaan dan zegt het genoeg. Is het zo duidelijk?

Ja.

Tresi: Waarom denk je dat ik dit vertel? Jullie hebben gevallen in jullie bestaan. Wie voelt zich aangesproken? Nou jij ook hè?

Ik voel me wel aangesproken ja.

Tresi: Bij wie?

Tijdens mijn opvoeding. Ik heb heel vaak mijn excuses moeten aanbieden en nog steeds trouwens, wat echt door een ander gecreëerd is. Vooral bij mijn vader. Dan moet ik vaak degene zijn die het goed moet praten, terwijl het aan hem ligt, dat ziet zelfs mijn moeder. Hij is zo koppig.

Tresi: Dan moet jij dat doorbreken.

Dan moet ik het doorbreken voor hem?

Tresi: Jij moet het doorbreken, doordat jij hem vraagt om sorry te zeggen.

Ik tegen mijn vader? Hij zegt never nooit van zijn levensdagen sorry.

Tresi: Dan moet jij niet in die energie blijven hangen. Jij voedt hem nog steeds. Deze man heeft blijkbaar zo'n ontzettende ego, dat hij geen respect heeft voor de persoon die jij bent. Dus jij moet eigenlijk respect hebben voor ouderen, maar hij heeft geen respect voor het kind.

Nee je moet respect hebben voor ouderen vindt hij.

Tresi: Dan moet jij bij jouw gevoel te rade gaan of je dat in stand wil houden.

Hoe kan je dat doorbreken dan?

Tresi: Dat is een goeie vraag. Simpelweg, je kan het doorbreken doordat je dat te kennen geeft. Gedachtes, woorden en daden. Dat betekent dat jij te kennen geeft: “Jij bent hier de foute.”

Ja en als je dan een reactie terug krijg van: jij met je gedrag altijd.

Tresi: Dan zeg jij: “Dat is niet zo.”

Maar hij wil gelijk hebben.

Tresi: Dan zeg jij: “Als je gelijk hebt, waarom kom je je gelijk bij me halen?”

Alsof je door een wesp gestoken wordt.

Tresi: Lieve schat, het voorbeeld die ik noemde, is een persoon die een ontzettend hoge positie heeft gehad en zijn ego was echt groot. Hij heeft een modellenbureau. De meisjes liepen daar om hem heen en hij kon ze bijna allemaal ’s avond meenemen zijn bed in als hij wilde. Het is een jongen die absoluut alleen maar een wereld heeft gekend van de modellenwereld, buiten de wereld van zijn vader, waar zijn ego ontzettend groot is geworden. Toch door mijn liefdesgedrag en ook mijn duidelijkheid, komt hij dichterbij zichzelf. Op het moment dat je niet duidelijk bent, kom je niet dichterbij jezelf. Weet je wat hij zei? “Vroeger tekende ik een meisje: zo moet ze eruitzien, je lijkt op alles, behalve op die tekening, maar ik ga die tekening verscheuren.” Hij zei: “Je bent mijn beste vriendin ooit” in die korte tijd. Hij zei: “Ik kan niet ik hou van je zeggen”, dan zegt ie: “Ik geef om je.” Op een gegeven moment hoor ik hem wel zeggen: “Tresi, ik hou van je.” Dat zijn doorbrekingen, dat zijn kleine stapjes. Maar als jij een meester wil zijn, dan moet je spreken en shockeffect creëren van: pap als jij geen sorry zegt, dan praat ik voorlopig niet met je. Kijken hoelang ie het volhoudt.

Drie dagen.

Tresi: Nou dan maak je er vier van.

Er wordt gelachen.

Je moet het niet uit boosheid doen?

Tresi: Nee uit liefde.

Dat maakt het verschil.

Tresi: Liefde maakt het verschil. Ik vertel jullie dit kinderen: “Op het moment dat je hart goed is, is alles wat je zegt goed.” Soms kan je slechte daden doen, maar dan is het nog steeds goed. Stel dat je iemand op de vingers tikt, maar je tikt uit liefde op de vingers, puur omdat je iemand bewust wil maken, een kleine tik omdat een kind ergens in zit. Dan wil dat nog niet zeggen dat je slecht doet. Als je tegen je kind zegt: “Dit en dit zijn de regels”, moet je je niet schuldig voelen, je doet het uit liefde. Wanneer doe je het niet uit liefde? Als je het uit eigenbelang doet. Dus je denkt dan aan jezelf en alles moet om jou draaien, dan ben je een egoïst. Een egoïst vraagt zich nooit af of ie een egoïst is. Dat doet ie niet, dat geweten heeft ie niet. Dus jullie voelen allemaal: oh ik ben slecht of oh ik ben dat, dan betekent het dat je geen egoïst ben. Ik was daar bij René en ’s ochtends smeerde hij zijn brood en ik zat aan tafel en hij smeerde brood voor zichzelf en ik keek hem aan en zei: “Niet dat ik wat wilde eten, maar het had netter geweest als je het had gevraagd, doi.” Vorige keer toen ik daar was ging hij daarover spreken, dat hij dat nooit had geleerd en de volgende keer ging hij brood voor me maken. Betekent dat het wel tot iemand doordringt. Of hij komt naar me toe en zegt: “Moet ik iets meenemen, een cola fles of zo?” Vaak zijn ze niet bewust en als jij hen de bewustwording niet geeft, dan blijf het je hele leven zo. Dan moet jij kiezen: wil ik dat, of wil ik dat niet? Ik vind echt dat je vader op zijn flikker mag hebben. Dat vind ik echt.

Ja maar ja....

Tresi: Ga het nou niet goedpraten.

Het gebeurt maar één keer per jaar of zo iets.

Tresi: Maar dan kan je nooit jezelf zijn bij hem.

Nee bij mijn vader niet, maar bij mijn moeder wel. Op z'icht heb ik best wel een goeie verhouding met hem. Zeker dit soort dingen, daar snapt hij niets van, maar mijn moeder wel. Hij veroordeelt me er niet op, zegt ie, maar je merkt aan zijn uitspraken dat ie me er wel op veroordeelt. Daar heb ik geen boodschap aan. Ik heb alles gedaan wat die man wilde, ik heb gestudeerd. Misschien heeft het ook te maken met het feit dat ze nooit waarderen, bij mijn vader is het nooit goed genoeg, het kan altijd beter.

Waarschijnlijk is hij heel afgunstig.

Nee, hij kan best wel vrijgevig zijn, maar als je dan thuis kwam met je rapport of zo, dan was het altijd van: het had beter gekund. Toen ik op de hbo zat heb ik mijn cijfers nooit meer laten zien.

Hij was waarschijnlijk niet echt gelukkig met zichzelf.

Er zijn in hun leven ook heel veel dingen gebeurd. Ik ben de enige die op het rechte pad is gebleven zeg maar.

Dan zouden ze extra blij met jou moeten zijn.

Dat is de vraag die ik nog aan Tresi wilde stellen. Mijn moeder kan me heel goed accepteren, maar ik kan heel moeilijke knuffels ontvangen.

Tresi: De vraagstelling is waarom je niet kan ontvangen?

Ja waarom ik geen liefde kan ontvangen.....?

Tresi: Omdat je dus eigenlijk jezelf daarin tekort doet. Je geeft jezelf die liefde niet, dan doe je jezelf tekort. Dat betekent, dat ergens in jou zelf een

angst is ontstaan om kwetsbaarheid te tonen. Liefde ontvangen betekent kwetsbaarheid. Je moet je kwetsbaar opstellen. Op het moment dat je de knuffel pakt, moet je met iemand samen gaan smelten. Blijkbaar heb je een bepaalde gereserveerdheid, dus je kan het dan wel geven van: ik geef je liefde. Wanneer het jou uitkomt geef je het, maar als iemand anders het jou geeft als het hen uitkomt, dan zou je je meteen kwetsbaar op moeten stellen. Onthoud deze woorden: 'kwetsbaarheid is kracht'. Dus stel dat iemand jou spontaan knuffelt, moet je op dat moment puur zeggen: "Ontvang en ontspan." Dit gebeurt heel veel in de seksuele termen bij man en vrouw, dat de vrouw eigenlijk niet kan ontvangen. Dat betekent: ze geeft haar lichaam, maar ze geeft eigenlijk alleen maar dat stukje, de fysieke zelf, maar ze ontvangt op dat moment niet voor haar zelf dat stukje. Dus ze heeft zichzelf minder lief dan ze hoort te hebben. Dus ik maak jou gelukkig, dus ik geef jou je seks, maar ik ontvang het niet. Dus ik blok het. Heel veel vrouwen kunnen niet meer genieten van seksuele bedrijvingen, omdat ze eigenlijk zichzelf kwetsbaar moeten opstellen. Stel dat ze moeten gaan genieten, ja dan ben je wel kwetsbaar, als je heel erg gaat genieten en alle geluidjes eruit laat komen, dan ben je kwetsbaar. De vrouw houdt heel vaak meer rekening met de man, dat zeggen ze ook letterlijk: "Als hij maar aan zijn trekken komt, ik hoop dat het gauw voorbij is." Dat is zo, we spreken met velen. Maar het is belangrijk dat je op dat moment sekst voor jezelf, dat jij zegt: "Oké jij wisselt met mij energie, maar ik doe het voor mijzelf", dus dat je ook aangeeft wat je lekker vindt. Heel veel vrouwen durven dat niet.

Heel veel mannen vinden dat heel erg, die hebben dan zoiets van: heb je ook nog eisen.

Tresi: Dan zeg je ja.

Dat is ook nog zo andersom, dat ze denken: ben ik niet goed genoeg.

Tresi: Dan zeg je: "Nee, ik heb daar ook nog een gevoelig plekje."

Er wordt gelachen.

Ze hebben ook een bepaalde ego.

Tresi: Ik zeg het gewoon.

Ze reageren zo omdat ze bang zijn.

Tuurlijk het is ook een soort kwetsbaarheid, maar ze uiten het in boosheid.

Tresi: Dan moeten ze daar maar overheen groeien.

Ja natuurlijk, het is ook een stuk vrouwelijkheid die ze missen, of waar ze bang voor zijn, die vrouwelijke kant, die gevoelige kant of om te delen, ik weet het niet.

Tresi: Op het moment dat je het niet aangeeft, dan komt er nooit een verandering. Stel dat iemand niet goed wisselt, dan zeg je het gewoon en geef dan aan hoe je het wel wil hebben. Als het seksueel niet gaat klikken daarop, dan zeg je: “Dan doen we het niet meer, als je hier niet in verandert. Ik geef niet alleen maar, ik wil ook ontvangen.” Het is puur een wisseling. Het is hetzelfde dat je een bord eten deelt met elkaar. Dan deel je en dan geniet je ook van het eten en dan is het ook niet van: eet jij maar en ik kijk toe. Vervul ook altijd je eigen behoeftes. Je moet weten welke behoeftes jij hebt. Dat is de rode draad. Welke behoefte heb ik? Ik heb de behoefte om gehoord te worden. Zeg dan dat je behoefte heb om gehoord te worden. Ik heb behoefte om geknuffeld te worden, zeg dat dan. Ik heb behoefte om van een vrouw te houden, ga dan en zoek een vrouw op. Ik heb behoefte om meer ruimte te krijgen, zeg dat dan, maak ruimte voor jezelf. Dus je hebt een ja en een nee in jezelf. Gebruik die twee in balans. Als iemand je belt en je hebt geen behoefte om ermee te bellen, neem dan niet op, of zeg dan: “Ik heb er nu geen zin in”, dan ben je duidelijk. Dan verspil je geen energie en dan ben je niet moe.

Dat klopt.

Tresi: We gaan even afsluiten. Dames en heren, de volgende oefening die jullie moeten gaan toepassen en wat jullie ook op schrift op moeten gaan schrijven is simpel deze: behoeftes uitspreken. Elk van jullie gaat de behoeftes volgen en spreken uit je behoefte in alle duidelijkheid. De behoefte

dit wil ik, de behoefte ervaring, de behoefte van spreken, de behoefte van ruimte nemen voor mezelf. Elke behoefte die tot de volgende les tot je komt, ga je gehoor aan geven. Je schrijft de behoefte op en ook het resultaat. Dit is puur het huiswerk dat jij aan jezelf geeft, uit liefde, namasté.

Namasté.

Mag ik nog wat vragen? Ik heb een droom gehad.

Tresi: En dat was?

Ik liep in de straat, het was donker en ik zag een koets voorbij komen met twee paarden. De koets viel om en er kwam een man uit en ik dacht: ik ga 112 bellen. Ik ging naar die man toe en hij kwam er zelf al uit. Ik ging achter de koets staan en ik wilde 112 bellen en die man begon helemaal vervelend te doen. Ik zei: "Blijf van me af, ik moet 112 bellen." Ik werd wakker en het bleef maar steeds in mijn hoofd spoken: "die paarden". Die man wilde wel dat ik 112 belde om die paarden omhoog te helpen. Ik weet niet wat het betekent, maar ik denk iedere dag: die paarden, zijn ze geholpen?

Tresi: Laat die droom maar los.

Het blijft maar bij me.

Tresi: Laat hem los, geen betekenis. Mensen dromen. Je hebt voorspellende dromen, onderbewuste dromen en fantasiedromen. Deze droom valt niet in de categorie van voorspelling en niet in de categorie van onderbewust. Je hebt gewoon je fantasie mooi erop los gegooid. Niets aan de hand. Laat maar los, geniet van dromen, dat is lekker.

Ik heb al dromen, die als een nachtmerrie al jaren terugkomt. Dan schrik ik en dan ben ik mijn sleutels kwijt. Dan gil ik en dan is het: "Waar zijn mijn sleutels?"

Tresi: Sleutels is voor mij symbolisch de mogelijkheden, dat je gewoon eigenlijk de mogelijkheden wil gaan gebruiken, dat is de kaart van mogelijkheid, dat je deuren opendoet, mogelijkheden voor jezelf scheppen.

Blijkbaar ben je bang dat je niet alles uit het leven haalt, dat je dus de mogelijkheden niet voor jezelf schept, dat je ergens blijft hangen. Blijkbaar wil je toch wel graag evolueren en alles uit het leven halen wat te halen valt. Ergens ben je bang dat je blijft hangen en wakker schrikt. Dus jij bent goed bezig, omdat je bewust ben van: ik moet mezelf laten evolueren, ik moet de mogelijkheden voor mezelf gaan scheppen, ik moet niet bij de pakken neer gaan zitten tijdens mijn bestaan hier ter aarde. Die mag ik je even wel geven.

Ik had beloofd om als het zou kunnen over haar droom te vragen, omdat ze heeft die nachtmerrie wel vaker. Zijn er mensen die haar pijn willen doen?

Tresi: Wie?

Bij Suzanne.

Tresi: Jouw vrouw?

Ja en dat heeft ze al vaker gehad en dan heeft ze echt fysieke pijn als ze wakker wordt. Toen ze zwanger was, toen voelde ze ook echt iets dat haar vasthield en dan was ze doodsbang. Ik weet niet of het uit haar onderbewuste komt, of dat ze echt lastig wordt gevallen, omdat het is iedere keer hetzelfde, alleen door verschillende mensen en ze heeft dan echt fysieke pijnen. De benen zijn dan gekneusd. Ik weet niet of het echt is of niet.

Tresi: Dus zij droomt dat ze vastgehouden wordt?

Ja, of pijn wordt gedaan met een mes, of met drukken. Toen ze zwanger was, werd er heel hard gedrukt op haar buik en toen werd ze wakker en toen voelde ze het nog steeds.

Tresi: Het kan geestelijk ook zijn hè.

Ja precies.

Tresi: Kijk de geestenwereld die kunnen je eigenlijk niets doen, dat is zo. Ze kunnen wel zichzelf manifesteren in jouw onderbewustzijn, dat je dus de pijnen gaat voelen, dat het voor jou waarheid wordt, dat je geestelijk het

voelt doordat ze het geestelijk transporteren, dat je dus ook echt de pijnen gaat voelen, of die aanraking gaat voelen, dat kan wel. Ik ben bang dat dat wel gaande is ja, omdat ik check het even en Isaak zegt: “Ja.” Dat betekent dat er toch wel aan haar gewerkt wordt zeg maar, dat men haar toch wel bewerkt heeft.

Ja precies. Ik dacht dat het misschien uit haar jeugdtrauma kwam, omdat haar vader was alcoholist en ze heeft in een weeshuis gezeten en ik dacht dat het misschien psychologische pijnen waren. Mijn intuïtie had het dan toch goed, dat er meer aan de hand was.

Tresi: Ze is bewerkt, dat betekent dat er toch wel een aantal energieën zijn die haar bewerken, dus lastigvallen. Wat je kan doen op dat moment.....Heb jij ergens een steen? Een roze steen of iets? Heb je er zo één?

Is dat een rozenkwarts?

Tresi: Ja.

Die heb ik toevallig bij me.

Tresi: Van wie is die?

Van mij.

Tresi: Dan ga ik de steen een beetje bewerken. Kunnen jullie even stil zijn jongens.

Tresi straalt de steen in met positieve energie.

Isaak: Liefde is eigenlijk het enige wat overwint, dat betekent dat op het moment dat je liefde bij je draagt, dat negativiteit je niet meer kunnen bereiken. Het geloof en het vertrouwen moet je vasthouden. Elk ongeloof betekent uitzenden van die gedachtes en uitzenden van die energie. Op het

moment dat wij deze steen, die wij in liefde overdragen aan het kind die Suzanne heet, toch?

Klopt.

Isaak: Dat betekent dat onze energie in haar gaat huizen. Mijn naam is jullie bekend en mijn naam heeft een graad, een graad van meesterschap, dat betekent dat de graad van meesterschap een hogere trillingsgehalte heeft en elke trillingsgehalte die lager is dan die graad, niet meer toegang krijgt tot mijn graad. In liefde draag ik deze steen over.

Isaak overhandigd de steen aan de student.

Tresi: Namasté.

Namasté.

Bijeenkomst 29 juni 2011

Tresi: Welkom, namasté.

Namasté.

Tresi: Voordat we gaan beginnen, gaan we eventjes tot onszelf komen, puur ontspannen, zithouding maakt niets uit, gaat om de comfortabiliteit in je eigen lichaam, dat je jezelf comfort aanbiedt aan jezelf. Ik ben comfort, ik voel me goed in mijn eigen fysieke lichaam en voel even vanaf je nek of je flexibiliteit bij jezelf neer kan zetten. We bewegen even onze nek, puur bewegen en we gaan rondjes draaien met onze nek en dan weer de andere kant op en je zegt in gedachtes: “Ik ben comfort, ik voel me comfortabel in mijn eigen fysieke voertuig.” Je ademt in en je ademt uit en je zegt: “Ik ontspan.” Je ademt in en je ademt uit en je zegt: “Ik ontspan.” Durf ontspanning aan jezelf te geven, puur ontspanning. In gedachtes stuur jij naar een aantal lichaamsdelen positieve energie met de gedachtes: “Ontspan.” We beginnen bij onze schouders. Zeg in gedachtes: ontspan, schouders ga over tot ontspanning. Je ademt in en uit en in je gedachtes zeg je: “Ik ben ontspannen.” Je ademt weer in en uit en je zegt: “Ik ben ontspannen.” Je ademt weer in en uit en je geeft jezelf weer deze opdracht. Je laat energieën die er in je huizen, uit je fysieke lichaam ontsnappen, in welke vorm dan ook. Kan in de vorm van gapen, boeren, oprispingen. Inademen is het leven tot je nemen, uitademen is ontspanning. Je stuurt positieve gedachtes naar je armen en je zegt: “Armen ontspan.” Je gaat met je gedachtes naar je romp toe en je zegt in gedachtes: “Mijn romp mag volledig ontspannen.” Je gaat met je gedachtes naar je benen toe en ook daar geef jij jezelf de opdracht te ontspannen. Adem in en ontspan. Gedachtes zijn krachten. Stuur je gedachtes naar deze onderdelen van je lichaam. Je gaat met je gedachtes naar je voeten toe. Voeten zijn verbonden met moeder aarde, de planeet waar je op leeft, die jij gekozen hebt als jouw leerschool. Je bent verbonden met moeder aarde en ook daar stuur jij energie naartoe en je zegt: “Voeten, ontspan.” Je ademt in en je ademt uit. Je ademt in en ademt uit. Voel of je ontspannen bent. Als je goed kan gapen betekent dat je goed kan loslaten. Je

hoeft niet eens te weten wat je loslaat, het zijn alleen maar indrukken die je op hebt gedaan, het lichaam kan daardoor vermoeid raken. Voel of je verbonden bent met je innerlijke zelf, intuïtie. Je innerlijke zelf is het kind in jou zelf die daar woont. Je hele leven lang woont je intuïtie in je gevoel. Intuïtief ben je, door te luisteren naar je gevoel. Je gevoel zie jij als waarheid. Elk gevoel uit zich op een bepaalde manier. Het kan zijn dat jij verdrietig bent, boos bent, teleurgesteld bent, blij bent, onrustig bent. Je gevoel geeft het je aan en je intuïtie weet precies waarom je boos bent, waarom je onrustig bent en waarom je blij bent. Je hoeft alleen maar contacten te leggen met je intuïtie en je gevoel. In gedachtes ga jij jezelf een aantal vragen afvragen en hetgeen wat jouw gevoel, jouw intuïtie jou aangeeft, komt in gedachtes tot je. Je neemt het tot je en je zegt: “Dat is waarheid.” Je gaat er geen vraagteken bijzetten, je neemt het aan als waarheid. De eerste vraag die jij jezelf afvraagt is: “Wat maakt mij gelukkig?” De eerste gedachte die tot je komt, laat jij tot je komen en die onthoud je. De tweede vraag die je jezelf gaat afvragen is: “Wie of wat maakt mij ongelukkig?” De derde vraag die jij jezelf af gaat vragen is: “Wat hoor ik te weten?” Doordat we vertrouwen op onze intuïtie en gevoel, betwijfelen we niet wat we door hebben gekregen, we geloven daar volkomen op. Op het moment dat je daarop vertrouwt, dan ben je intuïtief bezig. Hou vast aan je gedachten en beantwoordt de vraag. We beginnen bij Saskia. Wat maakt jouw gelukkig?

Deze nieuwe kleren, die me laten zien wie ik ben.

Tresi: Mooi zo en wat maakt je ongelukkig?

De ziekte van Francis.

Tresi: En wat hoor je te weten?

Dat ik me er niet mee mag bemoeien, ik weet het hogere doel daar niet van.

Tresi: Wie is Francis? Ben je ziek?

Ja.

Tresi: Wat heb je?

Borstkanker.

Tresi: Dat meen je niet.

Ja.

Tresi: Wanneer heb je het gehoord?

Een maand geleden en volgende week wordt ik geopereerd.

Tresi: Nou kind, kracht hè! Het is wel heel lief dat Saskia deze antwoord tot haar heeft gekregen. Zijn jullie bevriend?

Ja.

Tresi: Wat zeggen de dokters?

Het is een agressieve snel delende tumor, dus het behandelplan is dat de borst eraf moet en dat ik zes chemobehandelingen krijg en een hormoonbehandeling van zeven jaar en daarna nog een jaar....

Tresi: Een hormoonbehandeling van zeven jaar?

Ja.

Tresi: Meteen zo ver vooruit, zo.

Ja dat staat al vast.

Tresi: En wat zei je op het laatst?

Een specifieke chemobehandeling van een jaar.

Tresi: Zo, oké. Was het een onderzoek of kwam je er zelf achter?

Ik ben geholpen volgens mij. Ik voelde iets en dat was het niet, maar daardoor is alles wel gaan rollen.

Tresi: Je voelde iets, een bobbeltje of zo?

Ik voelde een verdikking en toen ben ik naar de dokter gegaan en toen hebben ze foto's gemaakt en ze konden het niet vinden en toen wilden ze een half jaar later nog eens kijken en toen konden ze het nog niet vinden en toen gingen ze voelen en toen bleek er iets te zitten. Ze hebben ook gekeken met een echo, er zijn zes foto's gemaakt maar op foto's is het niet te zien. Ik heb heel veel klierweefsel in mijn borsten en dan schijnt het moeilijk te zien te zijn.

Tresi: En hoe gaat het met je?

Erg af en aan. Op het ene moment gaat het hartstikke goed en dan ben ik vechtlustig en dan haal ik er iets positiefs uit en er zijn momenten dat ik helemaal de weg kwijt ben.

Tresi: En welke overtuiging moet je jezelf geven?

Dat ik beter wordt en dat ik er wat van leer.

Tresi: Dat is de overtuiging hè. Positieve gedachtes. Dus op het moment dat je negatief bent, dan breng je jezelf in een negatieve spiraal en dan ben je alleen maar energieloos. Dus positieve gedachtes is je houvast hè? dat je gewoon zegt: "Ik ben overtuigd dat ik weer beter wordt." Die gedachte moet je vasthouden.

Ik ben een beetje bang voor het hele gebeuren.

Tresi: Het is ook een hele gebeuren kind. Kunnen wij allemaal eventjes positieve energie sturen in gebeden en dat helpt natuurlijk en jullie zijn allemaal collega cursisten van elkaar en dan moeten jullie alleen maar Francis in jullie gedachtes meenemen en dan positieve energie sturen.

Dat krijg ik ook, dat voel ik ook.

Tresi: Gebeden helpen. We gaan naar de schone man.

De eerste vraag was vrij duidelijk: "geld".

Er wordt gelachen.

Tresi: Durf het gewoon te zeggen kind. Wat maakt me gelukkig? Haar kleren, jouw geld, hoezo materialistisch? Duidelijk. En de tweede was.

Daar moest ik over nadenken, maar dat is mijn ex en de derde vraag was ook alweer?

Tresi: Wat hoor je te weten?

Dat is een dikke niks, want ik kom er zelf wel achter.

Tresi: We willen even weten waarom jouw ex je ongelukkig maakt?

De bemoeienissen, nog steeds het vingertje in mijn pap roeren.

Tresi: Wat moet je daaraan doen?

Daar ben ik al mee bezig en ertegenaan gaan en zeggen dat ze zich er niet mee moet bemoeien.

Tresi: Gewoon bij je eigen gevoel blijven, dus betekent afsluiten voor je ex. En geld, hoe komen we daaraan?

Een baan, maar die heb ik, dat gaat goed nu.

Tresi: Dus werken, verdienen. En de derde was niets zei je.

Omdat ik het zelf wel weet en er wel achter kom.

Tresi: Dat lost zichzelf op.

Ik geef me daaraan over en wat ik dan op dat moment zou willen biedt zichzelf wel aan, dat gevoel heb ik wel.

Tresi: Onze José.

Het eerste is: “mogen leven”.

Tresi: Mooi.

Het tweede: “dat ik word belemmerd in mijn levensvrijheid”.

Tresi: Wie belemmert je levensvrijheid?

Niemand, maar ik ben zo lang ziek geweest en heb zo lang niet deel kunnen nemen aan het leven en het leven voelen. Ik zit nog steeds in een verbijstering dat het me allemaal overkomt. Ik weet me niet zoveel raad met al die vrijheid. Ik heb nu zoveel keuzes en ik weet het gewoon even niet meer.

Tresi: Het is heel simpel, het is net als het kind ergens opgesloten is en het kind is nu niet meer opgesloten en nu moet het kind de weg weer vinden in de maatschappij, dus je moet de weg weer vinden.

Ik heb altijd boordevol plannen gezeten en nu kan het allemaal, maar ik heb nergens houvast aan.

Tresi: Dat is dus gewoon je intuïtie volgen. Je moet het niet gaan beredeneren, je volgt je intuïtie.

Dan kom ik bij het derde. Wat moet ik nog weten? Dat kan ik helemaal niet. Er wordt helemaal niets gezegd tegen mij, dus dat kan ik helemaal niet en dan gebeurt er ook niets.

Tresi: Dus wat hoor jij te weten, toen kwam er niets door?

Ik blokkeerde, ik ging denken: dat kan ik niet en ik ben niet intuïtief en ik ben niet spiritueel.

Tresi: Dus wat hoor je te weten? Dat je het wel kan, maar dat je jezelf die vrijheid moet geven om het wel toe te laten. Iedereen kan het, anders vindt die cursus niet plaats. Iedereen kan het, het is alleen dat je moet gaan vertrouwen op je intuïtie. Intuïtie is gewoon het gevoel dat je moet volgen. Ik doe alles intuïtief, echt alles. Ik sta op intuïtief, ik slaap intuïtief, ik eet intuïtief, ik doe alles intuïtief. Het is gewoon het enige wat ik ben, is intuïtie. Mijn gevoel is waarheid, vaak tegen het verstand in en eigenlijk bijna altijd. Soms wil je verstandelijk zijn, het is verstandelijk om te doen en dan kom je jezelf goed tegen. Dus dat is niet verstandelijk. Je intuïtie weet het altijd, omdat hij is je kompas. Dus wat hoor jij te weten? Volg je intuïtie, sta open voor je intuïtie en ja lief kind, bij jou is het een beetje van: je hebt de vrijheid gekregen en daar word je een beetje bang van, omdat ja, “ik kan nu alles, maar heb ik nog wel tijd om alles te kunnen in die tijd?”

De tijd, daar ben ik bang van. Ik ben niet zo bang aangelegd, maar heb ik de tijd nog wel?

Tresi: Nou ja als het in dit leven niet gaat lukken, dan doe je het nog een keertje over.

José moet lachen.

Tresi: Laten we het netjes zeggen: als je 70% ingedut ben geweest en je hebt nog 30% te gaan, dat is een soort vergelijking, pak die 30% en ga niet treuren over die 70%, pak die 30%.

Dat is waar, dat ligt achter me. Af en toe heb ik wel de herinneringen, maar ik ben er af en toe wel boos om, omdat ik had toen zo hard mijn energie nodig. Het ligt wel achter me, maar die toekomst.....

Tresi: Ligt gewoon intuïtief open, dat is het.

Ik zit heel veel te niks en dan maar hopen dat door het openstaan dat er iets op me afkomt. Ik heb vandaag iets gezegd, die gedachte heb ik al zo lang en misschien dat ik daar achteraan ga.

Tresi: Nou, wat is het?

Ik wil al heel lang seksuele voorlichting aan jongeren geven. Ik weet niet hoe ik eraan kom.

Tresi: Je weet zelf hoe het moet?

Ik zei: "Mag ik zelf eerst cursus gaan volgen, want er zal best veel nieuw zijn", ik ga het ook niet voordoen. Ik heb het vandaag voor het eerst hardop gezegd en nu is de tweede keer.

Tresi: Nou ga je gang, ga je gang. We lachen er gewoon om. Ga je gang, er is niets leukers dan over seks te praten.

Ja vind ik ook.

Tresi: Succes. Heb je het gehoord Chantal?

Er wordt gelachen.

Tresi: José wil gewoon voorlichting geven, seks, ik wil ook in de klas gaan zitten.

De groep moet lachen om Tresi.

Ik heb d'r net gemaaild, het is dezelfde.

Tresi: Ze lacht altijd, omdat ze heeft iedere keer van die cliffhangers. Dan komt ze weer van: wat is er nou weer, als er een cursus is. Ze hoort alleen maar wat jullie zeggen, dus ze heeft er geen gezicht bij. Voor haar is dit eigenlijk net tv kijken. Ze kijkt geen tv. Dan hebben bepaalde mensen

bepaalde problemen en dan is het voor haar iedere keer weer: “Hoe is het gegaan?” Dan krijgen ze huiswerk. Ze is eigenlijk een nieuwsgierige doos. Hoef je niet uit te typen hoor, dit was voor jou. Trouwens, je weet ook niet hoe het moet of wel?

Er wordt gelachen.

Tresi: Nou ik vind het een goed idee.

Daar ligt mijn affiniteit bij.

Tresi: Gelukkig is de jeugd al op de hoogte van.

Ja precies, ze weten meer dan ik.

Er wordt gelachen.

Misschien bedoel ik eigenlijk dat ik zelf....

Tresi: Dus hou het op de hele jonge jeugd, want als je bij twaalfjarige zit dan is het van: dat weten we allemaal al.

Ja verdorie, jij hebt het me laten zeggen.

Tresi: We hebben een lachmoment. Ga je gang zou ik zeggen, ga kijken wat het je gaat brengen. Volg je intuïtie daarin. Als dit je gevoel altijd al is geweest, door de gedachten uit te spreken, heb je de energie erin gestopt en nu nog de daden. Op het moment dat het op niets uitloopt, dan geeft het ook niets. Op dat moment heb je alleen je gevoel gevolgd daarin en dan heb je je leermoment daaruit gehaald. Dit is ook een leermoment.

Tresi moet lachen.

Tresi: Ik moet lachen. Ga maar naar huis en geef seksuele voorlichting aan je man. Ik vind het leuk. Jij lieverd.

Bij mij kwam: “mediteren” en “deze cursus” en even later kwam ook “het paard” heel sterk. Ik dacht: is dat nu het verstand of heb ik gewoon meerdere dingen?

Tresi: Meerdere dingen.

Dat kan dus.

Tresi: Ja, dus je paard maakt je ook gelukkig.

Ja.

Tresi: Til jezelf over het paard betekent symbolisch ook van: haal jezelf uit negatieve situaties, dus wees vrij.

Ja dat voelt ook echt zo. Als ik een beetje verdrietig ben en ik zit op hem, vergeet ik al mijn zorgen.

Tresi: Dat is vrij hè?

Dat is fantastisch, maar ook het mediteren en deze cursus.

Tresi: En wat maakt jou ongelukkig?

Dat er soms veel mensen zijn die veel van me willen. Daar word ik ongelukkig van, dat ik het gevoel heb dat ik van alles moet en mezelf daar een beetje in verlies.

Tresi: Wat hoor je te weten?

Dat ik van mezelf hou. Dan heb ik alles al op z'n plekkie. Ik moet van mezelf houden en bij mezelf blijven.

Tresi: Natuurlijk, dat je bij jezelf moet blijven is heel belangrijk.

Het is een beetje moeilijk als het erin geslepen is en om daar bewust van te zijn.

Tresi: Eigenlijk puur je intuïtie volgen. Kinderen, echt waar, binnenkort komt er een boek uit van een cursus ‘intuïtieve ontwikkeling’ die al afgesloten is. Dat is best wel een dik boek, vijfhonderd bladzijden. Ik ga ze voortaan als e-books uitgeven, dat betekent dat ik ze op cd aanlever en dan kan je ze zelf op papier uitprinten. Het worden teveel boeken, ik denk dat ik eind dit jaar al op vijftien boeken zit. Er zijn er nu al twee in de maak en op een gegeven moment is het financieel niet meer te bekostigen, we hebben het dan over duizenden euro’s om ze te drukken. Ik ben de laatste tijd een gever geworden. Ik wil dat mensen de boeken lezen, omdat het is zo heerlijk om Isaak’s woorden te lezen. Als zij ze niet kopen, dan geef ik ze graag weg, als zij er maar wat aan hebben. Ik heb de boeken niet via Isaak in de wereld laten komen, om het gewoon in kisten te hebben, maar gewoon ook om de informatie eigenlijk te delen. Ik geloof ook in geven. Als je geeft, dan ontvang je ook weer. Positiviteit geeft ook positiviteit. Jullie hebben allemaal intuïtie, maar jullie zijn een beetje voorzichtig geworden. Het is net als dat een kind vroeger heel wild durfde te zijn in zijn gevoelsleven van: dit is wat ik wil mama en dit is wat ik wil papa en op een gegeven moment gaan ze erover nadenken: “Ja, is dit wel wat ik wil?” En dan wordt je bedrukt, zeg maar, in je gevoel en dat is niet de bedoeling. Nu gaan we naar ons poppetje.

Het maakt me gelukkig dat ik mezelf weer kan zijn, dat voel ik steeds meer, dus dat maakt me gelukkig. Ongelukkig maakt mijn broer me op dit moment.

Tresi: Waarom?

Die heeft zonder reden het contact verbroken met iedereen.

Tresi: Zal wel een reden zijn.

Ja, dat heeft ie niet gezegd.

Tresi: En wat hoor je te weten?

Dat ik moet vertrouwen dat het weer goed kan komen.

Tresi: Dat is je hoop hè?

Dat is wel het eerste wat in me opkwam.

Tresi: Dus je gevoel geeft je die hoop hè. Dus je gevoel zegt: “Vertrouw me gewoon, misschien komt het goed”, maar iemand besluit het zelf, of ie het wil of niet, oké? Lieve schat, op het moment dat iemand besluit, om geen contact met je te hebben en het communicatief niet vertelt, is dat eigenlijk op dat moment laf, je gaat de confrontatie niet aan, je trekt de stekker eruit, dan ben je laf, omdat je de andere persoon onmachtig maakt. Op het moment dat je het vertelt, kan je dus eigenlijk de energie oplossen door communicatie. Op het moment dat je de ontvanger bent van zulke negatieve energieën, dan moet je het alleen maar accepteren en dus verwerken.

Dat is moeilijk.

Tresi: Ja. Heb jij geen gevoel waarom ie het doet?

Naar mij en mijn zusje niet, maar naar mijn ouders toe wel, omdat hij zich daar al langer niet meer begrepen voelt, maar van mij en mijn zusje snap ik het niet.

Tresi: Maar hoe sterk is het contact met jou en je ouders?

Sterk.

Tresi: Dan weet je toch het antwoord.

Ja maar met hem was het ook altijd sterk.

Tresi: Dan weet je toch het antwoord, omdat hij niet wil dat de informatie daar naartoe gaat, kapt ie met iedereen. Het is hetzelfde, dat als ik in een vriendengroep zit en ik weet dat de vriendengroep hecht is, dan weet ik dat als ik met de ene kap, dat ik eigenlijk met iedereen moet kappen, omdat de schakeling is er en dan gaat de informatie toch door en dat is dus blijkbaar ook zijn angst, dat wil ie niet. Blijkbaar heeft ie gewoon gekozen om zichzelf

volledig terug te trekken. Niet uit geen liefde hebben voor jou en je zusje, maar uit liefde voor zichzelf en daardoor trekt ie zichzelf terug. Dan weet je nu ook waarom ie het doet. Het heeft niets met jou te maken, maar het heeft met je ouders te maken. Hij heeft er de hik van, dus hij heeft er genoeg van. Hij zal gevoelsmatig wel in zijn gelijk staan.

Ja.

Tresi: Bekijk het, voel het en laat het los.

Ik hoop dat ie gaat praten.

Tresi: Ik hoop het ook, maar vestig daar nu niet je hoop op. Dit is niet iets van één nacht ijs hoor, dit is iets wat ie allang bij zich draagt. Het probleem met je ouders is, dat ze het niet gevoeld hebben, ze hebben het niet aan zien komen. Op een gegeven moment voel je, als een persoon zijnde, je steeds meer slachtoffer worden van de energie van je ouders en dan zeg je: "Dat hoef ik niet meer." Als ik jou een goede raad zou willen geven, dan zou ik zeggen: "Neem contact op met hem" en zeg dat je wel een gesprek met hem wil, om het een plekje te geven voor jezelf. Dus dat jij het initiatief gaat nemen om die kant op te gaan, om het een plekje te geven. Het wil niet zeggen, dat je op dat moment moet gaan verwachten dat het weer koek en ei gaat worden, maar dan ben jij op dat moment misschien je woorden kwijt.

Ik heb wel steeds meer de neiging om zelf even flink de waarheid te zeggen, zoals ik ertegenaan kijk.

Tresi: Moet je doen. Nou dan gaan we naar jou. Wat maakt jou gelukkig?

Mijn nieuwe baan.

Tresi: Gefeliciteerd.

Na zeven maanden heb ik nu werk voor 32 uur.

Tresi: Dat was toen besproken hè?

Ja dat kwam ook uit de kaartlegging, dus helemaal top.

Tresi: En wat maakt je ongelukkig?

Er zitten af en toe blokkeringen in mijn nek en mijn hoofd en dat maakt me een beetje ongelukkig, omdat het heel erg vast zit en ook als ik gespannen ben, zoals toen ik dat gesprek moest krijgen en dan begint dat maandag al en dan ben ik ook heel druk en dan wordt ik gek van mezelf en dan zit het ook hier. Ik word dan helemaal gek van mezelf. Ik moet dan echt proberen om rust te nemen. Dat is wel waar ik tegenaan loop. Ik herken wel situaties, maar daar wordt ik af en toe gek van.

Tresi: Dat betekent dat je lichamelijke oefeningen moet gaan doen.

Het zit echt hier in mijn nek en net in de meditatie zit het in mijn hoofd.

Tresi: Dat betekent spanningen.

Ik heb dan zo'n woede van: wat gebeurt er nu, dat gevoel heb ik dan. Op weg naar hier zat het in mijn keel.

Tresi: Spanningen. Bepaalde mensen krijgen hartkloppingen. Iedereen heeft zwakke plekken. Op het moment dat je overspannen bent, kunnen je darmen gaan rommelen, dus spanningen. Dat betekent dat je je nek soepel moet houden en lichamelijke oefeningen moet gaan doen, zoals: yoga oefeningen, ontspanningsoefeningen, om lekker in je lichaam te zitten. Wat hoor je te weten?

“Hoe het wel moet” en “leren bepaalde situaties te herkennen”, dat kwam eruit. Ik weet het ook wel, maar het lukt nog niet.

Tresi: Wat lukt niet?

Dat ontspannen en ermee omgaan.

Tresi: Toen ik een whiplash had, moest ik heel veel oefeningen doen en ik kwam er alleen maar beroerder uit op het moment dat ik het deed, maar het was alleen maar goed voor mij, omdat op het moment dat ik er beroerder van werd, werd ik er later ook weer beter van. Op het moment dat je spanningsvelden hebt, doordat je het aanpakt, kan het zijn dat het erger wordt en dan wordt het weer beter, maar dan moet je er wel aandacht aan besteden. Onze Benjamin.

Het eerste wat in mijn hoofd opkwam was: "ik en mijn lemniscaat". Ik heb een lemniscaat en dat staat voor mij voor leven.

Tresi: Wat?

Ik heb een lemniscaat onder mijn kussen, dat is een symbool, dat is het eerste wat in me opkwam. Het was ook meteen hetzelfde wat me ongelukkig maakt, ook in mezelf. En de derde vraag was?

Tresi: Wat hoor je te weten?

Ik moest gniffelen, want er was helemaal niets, dat was het eerste wat in me opkwam. Misschien moet ik iets minder moeite doen om alles te willen.

Tresi: Misschien moet je eigenlijk gewoon leven dan en niet gaan overleven. Leven en leven en leven en leven, is niet overleven. Dus mooi. Nou schone man.

"Een mooie wandeling door een stuk ongerepte natuur", daar wordt ik gelukkig van. Ik word niet gelukkig van: mijn zus en mijn opa en oma en familie.

Tresi: En waarom niet?

De behandeling richting mijn ouders en mij, het gedrag van mijn zus natuurlijk, daar word ik ongelukkig van, omdat dat niet goed komt en ook niet goed zal komen. Dat laat ik maar los, maar dat is niet zo makkelijk, omdat je wordt er continu mee geconfronteerd, omdat je ouders het ook aan iemand kwijt willen en dan ben ik de aangewezen persoon.

Dat is op zicht niet zo erg, maar dat laat ik dan maar weer los. Ik probeer daarmee om te gaan, maar dat is niet zo makkelijk. Wat hoor ik te weten? “Dat ik nog beter moet leren vertrouwen op mijn intuïtie”. Ik probeer het wel, maar iedere keer als ik het voornemen hebt iets te doen, dan kun je je er niet toe zetten, omdat er allerlei andere gedachtes door je hoofd heen spelen, om dat dan heel eventjes weg te halen. Er zijn goede momenten en mindere momenten.

Tresi: Ja, als je je intuïtie niet vastpakt, dan pak je je verstand vast.

Misschien heeft het met het proces te maken, dat ik het los moet laten, omdat ik ben heel erg verstandelijk. In mijn werk moet alles verstandelijk te beredeneren zijn. Thuis is het een ander verhaal, daar moet je meer op je gevoel afgaan. Ik heb het gevoel dat als ze dat horen, dat ze meteen gaan steigeren.

Tresi: Laat ze maar steigeren.

Het zijn geen feiten, dus gevoelens moet je thuislaten.

Tresi: Nee, dat doen we niet, gevoelens is wat je bent.

Het is lastig om dat onder woorden te brengen. Natuurlijk weet ik dat zelf, maar om dat te uiten is niet zo eenvoudig. Dat is weleens lastig.

Tresi: Ik geef je een voorbeeld. Als je naar iemand toegaat en je gaat lieve woorden tegen iemand zeggen, komt dat uit je verstand of uit je gevoel?

Dat zal wel mijn gevoel zijn.

Tresi: Als je seksuele voorlichting hebt gehad van José en zij vertelt je hoe het moet, wat doe je dan met je verstand of met je gevoel?

Ik begrijp de vraag niet.

Tresi: Als je seksuele voorlichting hebt gehad van José, de bloemetjes en de bijtjes, met een knipoog hoor, en je weet hoe het moet en je gaat over tot seks, doe je het met je verstand of doe je het met je gevoel?

Ik denk dat het op gevoel moet gaan.

Tresi: Ja, ik denk het ook. Ik hoop dat je dat ook meegeeft.

Er wordt gelachen.

Tresi: Niet over nadenken kinderen, behalve als je een rubbertje om moet doen hè.

José moet lachen.

Tresi: Kijk, dat is een gevoel, een gevoel die zich op dat moment uit via strelen, lieve dingetjes zeggen, een energie die je neerzet. Als je glinstert, is dat ook een gevoel. Je glinstert, omdat je gevoelsmatig in een goeie energie zit. Op het moment dat je erover gaat denken, krijg je blokkades. Denken blokkeert eigenlijk het gevoel altijd, altijd. Op het moment dat ik moet bellen en mijn gevoel zegt: “Bel”, maar ik denk: het is al drie uur ’s ochtends, dan gaat mijn denken mij blokkeren om het te doen. Stel dat ik het gewoon ga doen, dan is het de tijd geweest dat ik het zou doen. Wat ik hier eigenlijk mee wil zeggen is, dat je nooit niet moet vertrouwen op je intuïtie. Tijd maakt niet uit, afstand maakt niet uit, kleur maakt niet uit, alleen maar wat je voelt maakt uit. Stel dat je gevoel zegt: “Ik val op die kleur”, ik ken een bloedmooi meisje, maar ja ze zegt: “Ik heb een donkere vlek in mijn oog”, dus ze valt op donker, maar op een gegeven moment zeggen haar gedachtes tegen haar: “Donkere mannen zijn niet te vertrouwen, het zijn players, dus hou ik het maar op blanke rassen.” Isaak zegt dan doodleuk: “Hou het bij je smaak.” Dat betekent: je gevoel zegt: “Ik heb die soort mensen liever op dit moment in mijn bestaan, dan die soort mensen.” Dan ga je redeneren wat je hoort in de maatschappij, of hebt gezien in de maatschappij en dan blok je eigenlijk weer je gevoel en dat is niet de bedoeling. Wat gebeurt op je werk, is gewoon een werksituatie wat te maken heeft met verstand. Dat wil niet zeggen dat je

niet je intuïtie kan gebruiken. Het is misschien wel verstandelijk op dat moment, om het niet aan de grote klok te gooien en te zeggen: “Ik voel dit, ik voel dat.” Je kan je gevoel zijn en het niet bespreken. Ik voel meer dan wat ik zeg, omdat ik weet heel goed intuïtief: “dat mag ik wel zeggen”, omdat het is het moment om het te zeggen en “dat niet”. Dus dan voel je wanneer je iets moet zeggen, maar de informatie is eigenlijk allang tot mij gekomen, omdat ik op dat moment die informatie hoor te weten, maar ik moet wel weer gevoelsmatig aftasten: “wat kan ik wel gaan vertellen, wat kan ik niet gaan vertellen?”

Dat vind ik heel moeilijk.

Tresi: Ja het is gewoon aanvoelen kind. Jij komt pas kijken.

Dat kun je wel stellen.

Tresi: Ik doe het al veertig jaar zo, dus eigenlijk altijd al. Ik ben alleen maar bewuster geworden door de jaren van leven, wijzer, verstandelijker zegt men. Ik noem het wijzer, omdat je verstand is op dat moment wijzer geworden. Je gevoel en je verstand horen ook bij elkaar, dat je gewoon één bent. Je bent en fysiek en je bent geestelijk. Het is wat je bent, het is gewoon een eenheid. Als je dat omarmt, dan is het allemaal goed hè? We gaan naar onze baas met de grote sleutel. Baas wat zegt jouw gevoel?

Mijn gevoel zegt dat ik blij moet zijn met mijn gevoel en aantrekkingskracht, dus waar mijn gevoel naar aantrekt. Ik heb op dit moment niets om ongelukkig om te zijn. Ik heb alles wat ik wil. Wat ik hoor te weten is ook leeg.

Tresi: Dat hoor je dan op dat moment hè, het komt wel als je het hoort te weten hè. Nou we gaan naar onze schone vrouw.

Ik had heel weinig.

Tresi: In de eerste plaats?

Ik kreeg daar niets bij door.

Tresi: Niets?

Ik had wel bij de tweede wat me ongelukkig maakt.

Tresi: En bij wat je gelukkig maakt?

Er kwam niets door, rationeel zou ik het wel weten, geld is wel prettig, maar er kwam niets door.

Tresi: En ongelukkig?

Dat wist ik wel zo.

Tresi: Dat was?

Mijn bureu.

Je buurvrouw zeker.

Ja dat klopt, die houdt me nogal bezig.

Tresi: Oh dat was die schoonmaak-tic-vrouw.

Ja behoorlijk ja, verschrikkelijk gewoon. Het is moeilijk je daar niet mee bezig te houden. Je doet wel je dingen, maar die is zo aanwezig. Dat rent en dat poetst en dat blaast met die bladblazer zo de hele dag van achter naar voren en dan weer met de bezem en dan die man weer. Het is heel vervelend. Dan denk ik: lekker even weg. Het blijft, de energie blijft.

Tresi: Wat hoor je te weten?

Hoe je beet.

Er wordt gelachen.

Ik vind het wel belangrijk te weten hoe je heet.

Even pauze.

Nee ik kreeg daar ook niets bij.

Tresi: Ik was hem even kwijt hoor, ik dacht nu laat mijn intuïtie mij even in de steek.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik dacht: daar sta ik dan met mijn goed fatsoen, wat moet ik hier nou op terug zeggen. Kind, weet je niet hoe je heet?

Ja dat zou wat zijn. Dat hoort iedereen wel te weten, anders gaat het niet goed met je.

Tresi: Heel veel mensen zullen heel blij zijn met deze informatie die ze lezen. Je hoort te weten hoe je heet, begin maar bij het begin, weet je hoe je heet? Je bent wel grappig, misschien hoor je dat te weten, dat je grappig bent. Ik kan je wel vertellen lieve schone vrouw, als je slechte energie om je heen hebt dan wordt je altijd leeggezogen, altijd. Ik ben een goed mens, maar ik had een buurman, die in het huis naast mij woonde en ik kon geen praktijk draaien zolang hij daar woonde. Ik heb dat intuïtief ook niet gedaan. Ik heb een grote schuurtje, een blokhuis en die gebruikte ik niet. Toen ik daar kwam wonen, vroeg ik netjes aan de mensen waar ik het huis van overnam: “Moet ik iets weten?” Nee, ik hoefde niets te weten. De energie kwam door mijn muren binnen. Het was zo’n chagrijnige man, die alleen maar op de bank zat met zo’n negatieve energie. Om het minste of geringste kwam hij aanbellen. Hij wilde het liefst dat we met de lift omhoog gingen en niet op de trap zouden lopen, want mijn trap grensde aan zijn woonkamer. Hij zat alleen maar op die bank en zijn vrouw werd niet goed behandeld door zijn negativiteit. Iedere keer ging ie weer de woningbouw bellen dat ie last van ons had. Als ik mijn auto op mijn oprit zette, belde ie de politie omdat het in de weg stond. Ik merkte toen intuïtief dat ik ook negatieve eigenschappen bij

me had. Negatieve eigenschap was dat ik bijna de neiging had om gas te geven als ie voor me stond.

Ja precies. Die burens naast me hebben me ook ontzettend lopen treiteren vanaf het begin. Ze wilden niet dat ik in het huis kwam wonen, omdat ik een vrouw alleen was en dat kon niet in zo'n groot huis. Daar begon het al mee. Als ik een wortel aan het snijden was, kwamen ze vragen of ik op wilde houden met timmeren, terwijl ik een wortel aan het snijden was.

Er wordt gelachen.

Dat was met alles. Toen dacht ik op een gegeven moment: nu is het afgelopen. Op een bepaald niveau, dan komt er bij mij ook een ander persoon naar voren.

Tresi: Dat heeft iedereen. Ik merk wel dat ik heel sterk intuïtief ben en ik kan ook heel goed negatieve energie buiten me houden, maar de energie van deze man was zo goed voelbaar. Energie is een gevoel die eigenlijk gewoon zweeft, dus je kan iedere keer dat gevoel wegdrukken, maar het blijft terugkomen. Het is een gebed zonder eind. Op een gegeven moment smeekte ik: haal die man weg. Die man woonde daar zoveel jaren, meer dan dertig jaar. Hij pendelde al meer dan twintig jaar mee met anderen en zei niet eens goedemorgen. Als hij langs mijn hek liep en ik zei: "Goedendag", dan keek ie me recht aan en dan zei ie niets. Het was zo'n slecht mens. Ik heb op een gegeven moment aan God gevraagd: "Haal die man weg." Op een gegeven moment hoorde we timmeren en toen ging hij weg. De woningbouwvereniging heeft op een gegeven moment gezegd: "Misschien ligt het probleem wel bij u en moeten jullie naar een aanleunwoning." Toen is hij vertrokken en dat was meteen een opluchting van energie. Later kwam er iemand anders wonen, dat was degene die de boeken uittipte, maar toen wij uit elkaar gingen, toen merkte ik ook dat daar de energie negatief was.

In dat huis? Bleef het daar hangen?

Tresi: Ook, toen zij daar kwam wonen, voelde ze het duidelijk, maar toen wij onze relatie hadden verbroken van: jij gaat je weg en ik ga mijn weg, dat ze

niet meer mijn schrijfster was, ja toen was de energie ook duidelijk niet schoon meer tussen haar en mij. Dat is voelbaar, dat het echt in je huis komt. Nu zij weer is vertrokken, is de energie weer schoon.

Ik heb dan de neiging om te gaan vertrekken.

Tresi: Dat is dan ook de oplossing.

Ja maar goed het is makkelijk als je even een huis kan kopen, maar dat is bij mij niet het geval. Ik ben afhankelijk van de sociale woningbouw. Het is een beetje moeilijk. Ze vinden het alleen maar leuk als je je druk maakt. Ik probeer totaal geen energie te geven, maar dan doen ze wel weer wat waardoor je denkt: ik laat niet over me heen lopen. Dat is heel moeilijk.

Tresi: Mensen die zo zijn, zijn mensen die niet intuïtief zijn. Mensen die intuïtief zijn, voelen gewoon aan dat het niet goed is wat ze doen. Dat voelen ze gewoon aan. Maar ja deze mensen zijn blijkbaar niet intuïtief, omdat ze hebben daar helemaal geen associatie mee van: dit is niet eerlijk en oprecht naar mijn medemens toe, dus dan bedoel ik naar jou toe. Dus het doet hen niets en dan ben jij degene die het weg moet ketsen, iedere keer weer, of gewoon zelf je biezen moet pakken en zeggen: “Ik ben hier weg, dit is voor mij maar een tijdelijke woonplek, ik zoek iets anders.” Dat moet.

Dat had ik zelf ook wel, dat het maar tijdelijk was.

Tresi: Dat moet hè?

Ja, ik moet weg.

Tresi: Oké, dat is praten met jullie eigen gevoel, maar ik ga het jullie nu een stukje moeilijker maken. Dat betekent dat we eigenlijk elkaar even aan gaan voelen. Dus die twee pak ik samen, die twee samen. José en deze schone man samen. Benjamin met Francis en die twee bij mekaar. Jullie krijgen een vraag van de ander aangereikt. Jullie gaan allemaal een vraag bedenken en dan ga je die vraag aan de andere persoon stellen en dan gaat die andere

persoon intuïtief voelen, wat het antwoord is. Dus deze kant stelt de vraag en deze kant beantwoordt de vraag. Nou ga er maar eentje bedenken. Intuïtief een vraag bedenken die werkelijk relevant is in je bestaan. Niet de vraag hoe heet ik, want dat weet de persoon. Weet je de vraag?

Ja.

Tresi: Stel het aan je partner.

Ik word helemaal dol van mijn kat, hij blijft mauwen en ik ben in staat hem terug te brengen naar het asiel.

Tresi: Wat zegt jouw intuïtie op deze vraag.

Zo.....

Er wordt gelachen.

Tresi: Wat zegt je intuïtie Francis.

Er valt een stilte.

Tresi: Dan gaan jullie blokken hè?

Geef hem meer eten, dan ga ik verstandelijk dingen denken, maar dat is niet de bedoeling. Hij is eenzaam, koop er een katje bij. Heb je dat al gedaan?

Ik heb er twee.

Tresi: Als Francis geen antwoord weet, wie kan er dan een antwoord geven op haar vraagstelling intuïtief?

Ligt misschien aan haar energie.

Geef je het wel genoeg aandacht?

Er wordt gelachen.

Is het een jong katje of niet?

Nee het is een oudere kater.

Tresi: Wat is dit, al deze vragen stellen?

Er wordt gelachen.

Tresi: Je moet voelen, dat betekent: ik voel dat het zo is.

Accepteer het, dan gaat het vanzelf wel over.

Tresi: Mijn intuïtie zegt: “Breng hem terug.” Wat was je gevoel? Je meester toch. Jullie mogen een gevorderde cursus volgen, want dit wordt hem niet.

Strafwerk.

Tresi: Breng hem terug. Blijkbaar voelt de kater zich niet thuis bij jou, dus hij is daar niet gelukkig in. Dat betekent, dat jullie energieën niet bij elkaar kloppen. Hij is daar niet goed wel. Het is hetzelfde als een relatie met iemand en het wil niet. Dan kan je de relatie wel afdwingen, maar als het niet wil, dan wil het niet, dus bye, bye, zwaai, zwaai.

Dat is wel moeilijk.

Tresi: Ja, als jij er niet tegen kan, dan kan je er niet tegen hè? Dus die vrijheid heb je wel, om het gewoon aan iemand anders te geven, die wel een beter thuis aan het diertje kan geven, dus dan maak je de kat gelukkiger en jezelf gelukkiger.

Ja anderhalf uur slapen op een nacht is erg weinig.

Oh gelijk terugbrengen, kom op.+

Tresi: Nou je bent niet de aangewezen huisgenoot. De kat maakt iets duidelijk. Mijn kat heeft kleintjes gekregen, ik bestudeer ze alleen maar, maar ik raak ze niet echt aan, maar je ziet wel dat ze met mekaar communiceren. Ze miauwen naar elkaar. Hij communiceert duidelijk met jou en vertelt jou wat. Het heeft er gewoon mee te maken dat ie niet gelukkig is. De kat maakt jou op dit moment ongelukkig, hopen dat je de boodschap krijgt. Gelukkig ben ik een medium en ik praat wel met dieren. Ga nou niet treuren, want je moet eigenlijk opgelucht zijn dat je hem terug mag brengen, je hebt de groene vlag, niet treuren. Pas geleden was ik bij iemand thuis en ze heeft een scheiding meegemaakt en de hond bleef bij de kinderen en op een gegeven moment werden de kinderen door de vader het huis uitgezet, omdat ze de hypotheek niet wilden betalen en toen heeft zij de hond gepakt en toen kon ik meteen aanvoelen, dat zij eigenlijk zichzelf in vrijheid beperkt voelde met die hond, indien ze liefde voor de hond had. Ze had de hond in het huwelijk al die tijd gehad, maar ze voelde zich beperkt in haar vrijheid met die hond. Ik voelde aan dat ik moest zeggen, tussendoor, dat ze de hond een ander thuis moest geven. Twee cursisten hadden steeds het gevoel dat ze die hond wilden hebben. Toen zeiden ze dat en toen ze weggingen zei die hond al meteen tegen me: “Ik ben er akkoord mee.” Ik was met iets anders bezig en opeens hoorde ik een stem en die hond zei: “Ik ben akkoord”, dus ik kon dat ook tegen het baasje zeggen. De hond stond al bij de deur alsof ie niet zelf zijn koffer in kon pakken. Hij wilde mee. Verstandelijk was het van: nee, we moeten eerst de andere hond nog laten snuffelen en doen en dan zouden ze zaterdag langskomen. De hond zat de hele tijd bij de deur van: ik ben paraat, ik ga mee. De hond voelde gewoon aan, dat het een goed thuis zou zijn voor hem en de mensen moeten alleen maar op hun intuïtie afgaan en niet op hun verstand van: even nog inwerken en al die dingen. Gewoon meenemen, dat was het beste geweest op dat moment. Nou verheug je op je nachtrust. Ik kan je vertellen, al was het mijn kind geweest, dan had ik hem al naar een asiel gebracht.

Er wordt gelachen.

Kindertehuizen genoeg.

Tresi: Bij seksuele voorlichting, als je seks hebt kom je in een kindertehuis terecht. Tasja, welke vraag had jij?

Ik had vanmiddag een klant aan de telefoon en die zou komen voor een afspraak en toen liet ze iemand anders terugbellen met een of ander lulverhaal en puntje bij paaltje kwam ze niet. Verder geen oplossing of niets, maar ik was in de tussentijd al een beetje boos. Waar komt die woede vandaan?

Er wordt gelachen.

Tresi: Ze wil de reden weten. Al die blokkades hier zo, moeilijk hè. Ik vind het niet moeilijk, jullie wel.

Ik ga erover nadenken.

Tresi: Gewoon voelen wat je eerste impuls is. Als je een gesprek met iemand aangaat, dan moet je toch voelen wat je antwoord moet zijn, dit is hetzelfde als een gesprek. Wat zegt je gevoel?

Ik zou het niet weten.

Tresi: Blijkbaar is jouw gevoel gewoon verantwoordelijkheidsgevoel, op tijd is op tijd, afspraak is afspraak, kom je niet opdagen de wet van oorzaak en gevolg, dan betaal je desnoods voor de afspraak, maar als je een afspraak maakt, hou je eraan. Jij hebt de verantwoordelijkheid van: ik draag de verantwoordelijkheid van deze afspraak, dus de verantwoordelijkheid neem ik serieus en je bent afhankelijk van andermans verantwoordelijkheid en je kan het niet uitstaan dat iemand daar zo laks mee omgaat.

Je maakt je er heel makkelijk van af dan.

Tresi: Dat is de antwoord dan. Wat jij had moeten doen was, duidelijk bij je eigen streep blijven staan van: ik heb de verantwoordelijkheid voor deze afspraak, jij hebt de verantwoordelijkheid genegeerd en ik geef jou de wet

van oorzaak en gevolg terug. Dus jij moet zodanig ventileren dat je jezelf opgelucht voelt.

Ze zei toen ook: "Ik heb de afspraak niet gemaakt" en toen kreeg ik een heel verhaal.

Wees blij dat ze niet op kwam dagen.

Tresi: Je had de boosheid terug moeten brengen.

Ja dat heb ik ook teruggebracht. Ik hoop dat ze de wet van oorzaak en gevolg krijgt als je op consult komt.

Tresi: Dat is duidelijk maar je hebt ook energieoverdracht. Als iemand boos is, moet je dat ook met dezelfde tonatie brengen. Stel dat je zegt: "Ik ben boos", dan is het niet echt boos. Boos is een energie die bij je opkomt, die moet je nooit inhouden. Dan moet je zeggen: "Nou ik ben nou zwaar gepikeerd en ik ben boos", dan moet je kijken hoe iemand dan reageert. Nu maakt iemand zich er makkelijk van af en dan heb je er op dat moment een hekel aan en dan moet je het ook zodanig brengen dat je zegt: "Nou lekker voor je, zit jij er maar even lekker in." Oefen erop. We gaan naar onze schone vrouw, wat is jouw vraag?

Wanneer ga ik verhuizen? Dat is toepasselijk hè?

Dat ligt aan jou. Hoe harder je zoekt hoe eerder je het vindt.

Tresi: Dat is een goed antwoord.

Ja, maar ondanks dat ik dan hard zoek?

Sneller dan je denkt, denk ik dan, als je hard zoekt.

Ondanks een beperkt budget? Het is dan niet makkelijk.

Dan moet je zoeken wat wel mogelijk is. Het ligt eraan of je ruimte in wil leveren. Als je hetzelfde wilt houden als je hebt, dan wordt het moeilijker zoeken. Het ligt eraan hoe graag je weg wilt. Dat ligt echt aan jou.

Heel graag.

Dan kan het heel snel.

Tresi: Helaas is er in de geestenwereld en gevoelswereld geen tijd beschikbaar, betekent dat het heel moeilijk is om je aan de tijd vast te gaan klampen. Wat Saskia wel goed zegt is, dat alles te maken heeft met de wet van oorzaak en gevolg. Je draagt de gevolgen van wat je zelf veroorzaakt. Stel dat je zegt: “Ik wil gewoon weg en het maakt me niet uit waar ik terecht kom, ik wil gewoon weg punt”, dus we gebruiken geen maar’s. Je moet niet de maar’s met een budget en zo gebruiken, omdat dat is overbrugbaar, maar je moet zodanig jezelf gaan presenteren, aan de instanties desnoods, om geholpen te worden, om daar weg te kunnen en dan moet je ook jezelf gaan aanstellen.

Aanstellen?

Tresi: Aanstellen kun je heel goed.

Er wordt gelachen.

Tresi: Dus ik ga me lekker aanstellen. Jij huurt dit ergens van neem ik aan?

Ja.

Tresi: Dat betekent dat je naar de verhuurders moet gaan en dat je je daar moet gaan aanstellen en dat je de weg van maatschappelijk werkers moet gaan bewandelen en hun ook gaat gebruiken. Dus dan ga je kruiwagens pakken en dan ga je desnoods naar een psycholoog en dan ga je de psycholoog aanpakken, je trekt hem niet meer.

Dat was vroeger heel makkelijk, maar tegenwoordig niet meer.

Tresi: We gebruiken geen maar's.

Punt.

Tresi: Punt.

Vroeger punt, kon het heel makkelijk punt.

Er wordt gelachen.

Tresi: Dan is het wat moeilijker, punt.

Er wordt gelachen.

Ik krijg er wel een punthoofd van.

De groep moet lachen.

Tresi: Of weggeblazen tuin, dat kan ook. Het is gewoon heel simpel, pak de wegen van de instanties.

Ik heb dat ook wel gedaan hoor en ik heb gevraagd voor urgentie, maar dat is tegenwoordig ook moeilijker geworden.

Tresi: Maar het is nog niet afgeschaft.

Je moet een jaar in de auto wonen, wil je urgentie krijgen.

Tresi: Het heeft allemaal te maken met de aanstellerij van de persoon. Op het moment dat je daar komt en je bent daarna niet meer zichtbaar voor een tijd, dan zijn ze je vergeten, ben je vaker zichtbaar, ben jij het geheugensteuntje van: ik trek het niet meer. Stel je aan en dan kan jij jezelf naar voren duwen. De maatschappelijk werker, dat is dus ook eigenlijk een weg van bewandeling

van: ik ga het ook via de instanties doen. Het is net als dat de advocaat meer gehoor heeft, dan dat je het zelf doet.

Ik ken het hele gebeuren, ik heb het vroeger ook gedaan. Toen haalde ik ook alles en iedereen erbij. Iedereen kende me ook op een gegeven moment en toen had ik ook binnen drie maanden een flat, waar een ander twee jaar op moet wachten. Dat kan ik wel.

Tresi: Dat weet ik ook wel, ik zei het je toch, dat je het kan. Ga daar je weg op richten. Er zijn zoveel mensen die woningruil willen doen. Je hebt zoveel wegen om te bewandelen. Je kan zelf advertenties zetten van: wie wil er ruilen?

Ja ik ben ook al bezig geweest met woningruil.

Tresi: Stilstand is geen optie en natuurlijk is zwijgen soms ook goud. Als iemand jouw woning komt bezichtigen en die vind het wel wat....

Ga ik eerst een uur lang vertellen hoe verschrikkelijk het is om in dit huis te wonen.

Tresi: Dat is niet de bedoeling, daar scoor je geen punten mee.

Een schone omgeving is voor mensen ook heel fijn om in te wonen.

Ja maar ze blazen en vegen ook alles mijn kant op.

Dat moet je niet vertellen.

Tresi: Succes. Frank.

Hoe komt het dat ik me thuis nooit op mijn gemak voel?

Omdat je je teveel beschikbaar stelt.

Dat is een goed antwoord, ja dat is zo.

Tresi: Wat haal je uit die antwoord?

Dat ik iets teveel voor andere mensen doe, die ik eigenlijk voor mezelf zou willen doen.

Je bent gewoon te lief.

Ik ben specifiek gestopt met dansen, nu heb ik drie dagen voor mezelf, dacht ik en nu vult het zich weer in en dat frustrereert me.

Je ouders?

Deels.

Wie zijn ze?

Iemand waar ik werk voor verricht. Dan ga ik meer werk aan, dan ik in mijn achterhoofd had en dan wil ik eraan beginnen, maar dan kan ik mezelf er niet toe zetten om me ergens in te verdiepen en dan heb ik een paar dagen de tijd nodig om me daarin te verdiepen.

Hoe ga je het oplossen?

Ik kan niet zo goed nee zeggen en draai er dan omheen?

Tegen mij of tegen die anderen?

Tegen die anderen.

Tresi: Dus dat betekent dat je sneller nee moet zeggen.

Eigenlijk wel maar...

Tresi: Maar bestaat niet hè?

Vind het moeilijk om nee te zeggen. Ik wil altijd een goede reden hebben om het te zeggen of het te uiten?

Want? Waarom?

Je hebt een goede verstandhouding met iemand.

Je bent bang voor de consequenties.

Ik ga niet tegen iemand onwaarheden vertellen, zo zit ik niet in elkaar.

Onwaarheden?

Ja iets wat niet uit mij komt, dat ik een leugen voor bestwil verzin.

Je verzint geen leugen om bestwil. Jij hebt tijd nodig om tot iets te komen en zij gaan zitten in de tijd zitten die jij nodig hebt om tot die actie te komen, dus hoezo leugen?

Tresi: Het is geen leugen het is toch de waarheid. Dan zeg je gewoon: “Ik heb er geen zin in, ik heb tijd voor mezelf en ga lekker op de bank zitten en met mijn tenen spelen of zo maar ik kom niet.” Ik heb er nu geen zin in, ik heb er geen behoefte aan, ik doe teveel voor anderen, ik cijfer me steeds maar weg en vanavond is mijn avond en morgen misschien ook en overmorgen ook, drie jaar verder ook, maar dat bepaal ik zelf op dat moment. Dus dan zeg je gewoon: “Nee, ik heb er geen behoefte aan, ik heb tijd voor mezelf nodig.”

Lastig.

Tresi: Lastig? Man, als ik geen nee zou zeggen, man. Nee is goed, is hetzelfde als ja. Als ik tegen jou zou zeggen: “Geef me je portemonnee”, wat zeg je dan?

Wat wil je ermee doen?

Er wordt gelachen.

Tresi: Geef me je portemonnee.

Dan gaan anderen in jouw ruimte zitten en die nemen jouw tijd en ruimte in beslag, omdat je bent gewoon niet duidelijk. Stel dat ik een beroep op jou doe en ik zit in jouw tijd, die jij nodig hebt, dan voel ik dat, omdat ik zie jouw gebaren en je ongemakkelijke gedrag. Als ik vraag: "Komt het uit?" Dan zeg jij: "Ja, ja, ik doe het wel."

Tresi: Ik denk zelf Frank, dat is je naam toch?

Ja.

Tresi: Ik ben blij dat ik je naam weet. Is ook niet goed hè, dat je je naam nooit in mijn hoofd heb gezet. Ik denk zelf Frank, dat je het altijd bij jezelf moet aftasten, of je het wil, of niet wil. Je hebt meerdere vormen van verkrachting. Je hebt lichamelijke verkrachting, maar je hebt ook geestelijke verkrachting. Op het moment dat je iets doet tegen je gevoel in, is dat een verkrachting. Dus dan verkracht jij je gevoel. Je moet niet bang zijn voor de wet van oorzaak en gevolg en van wat men van je vindt als je nee zegt. Omdat als je gevoel nee zegt dan is het gewoon een nee. Als iemand je daardoor niet meer moet, omdat je nee zegt, dan ben je eigenlijk alleen maar aan het behagen. Dan zijn het alleen maar nemers en geen gevers. Als ik eigenlijk hulp van jou wil en je zegt nee en ik vind je nog steeds zo aardig ondanks dat je nee zegt, dan hebben we tenminste een vriendschap, omdat dan geef ik jou meteen al op, puur omdat ik mijn zin niet krijg. Dus dan ben jij een goedzak. Het is heerlijk om bezig te zijn met jezelf. Ik ben hier vroeg gekomen en dan ben ik alleen met mezelf bezig, dan ga ik een terrasje pakken bij het strand en dan ga ik eten en dan ben ik met mezelf bezig. Als de telefoon gaat dan kijk ik gevoelsmatig of ik zin heb om op te nemen. Als ik geen zin heb dan neem ik niet op, omdat ik dan op dat moment met mezelf wil zijn en dan ga ik mediteren. Het is heel belangrijk om nee te zeggen.

Dat is ook zo. Dan krijg je een mailtje thuis van: kun je dit of dit even doen.

Tresi: Dan heb je het op dat moment niet gelezen.

Dan wil ik er weer vanaf zijn.

Tresi: Dan doe je het mailtje dicht **tot** wanneer het je weer wel uitkomt. We gaan naar onze andere schone vrouw.

*Ik denk soms: **ben** ik teveel met mezelf bezig, maar dan hoor ik dat van jou. Het schiet me ineens in me hoofd.*

Tresi: Ben je er gelukkig mee?

Ja.

Tresi: Dat mag, dus geniet ervan. Nu gaan we het andersom doen, jullie gaan vragen stellen aan de anderen.

Ik vind het moeilijk. Ik wil iets vragen waarvan ik zelf het antwoord al weet.

Tresi: Maakt niet uit.

Ik heb heel vaak heel veel pukkels in mijn gezicht gehad en nu is alles weg en ik vraag me af hoe het kan dat het nu ineens zo schoon is. Ik had het heel hardnekkig, in mijn nek en mijn hals, overal.

Heb je dat al van jongs af aan gehad?

Nee.

Het kwam op latere leeftijd?

Ik heb het sinds een jaar of twee.

Het is nu pas weg?

Er wordt gelachen.

Je moet geen vragen stellen.

Dan kan ik beter een antwoord geven.

Tresi: Dan krijg je een rationele antwoord, één en één is twee.

Ben je al naar de dokter geweest?

Tresi: Wat zei de dokter?

Was het een krentenbaard? Het kan heel goed een allergie van zuivel zijn, ben je minder zuivel gaan gebruiken?

Nee.

Dan zou ik het niet weten.

Stress misschien?

Dat denk ik zelf ook.

Tresi: Stress hè, ja het heeft met stress te maken.

Het zat wel in mijn hoofd.

Er wordt gelachen.

Ja serieus.

Tresi: Stress, het is gewoon een uiting. Waarom heb je nu minder stress?

Ik heb gepraat en meer gezegd.

Tresi: Je was hier aan het uiten en dan was je dus eigenlijk letterlijk aan het loslaten via je poriën en je moet loslaten met je mondje. Gedachtes, woorden en daden, dus jullie hebben het goed. Hoe gaat het met jullie?

Ja, gaat wel weer.

Tresi: Nou ben benieuwd.

We wachten het rustig af. Ik weet wel wat je gezegd hebt.

Tresi: Oké, dat noemen we altijd ervaringen hè?

Dat was duidelijk.

Tresi: Het leeft weer tijdelijk. De volgende.

Op mijn werk loop ik nog weleens tegen het feit aan dat ik niet gehoord wordt. Ondanks het feit dat ik het tegen hem vertel, dan loopt ie weg en dan zeg ik: "Loop maar weer weg, kom nou eens hier ik wil met je praten." Wat kan ik er nog meer aan doen?

Er wordt gelachen.

Het heeft in mijn idee te maken met dat je moet laten zien wie je bent. Als jij zegt: "Kom eens even terug", dat het niet vanuit je kracht komt.

Tresi: Als iemand wegloopt en ik weet dat ik in mijn gelijk sta, dan hoef ik mijn gelijk nooit te gaan halen bij iemand anders, ik breng mijn gelijk daar naartoe. Dat betekent: ik tolereer niet dat iemand mij een onbehagelijk gevoel geeft door weg te lopen, betekent: ik loop mee. Ik loop zodanig mee dat de persoon rondjes gaat lopen en ik loop mee tot ie stilstaat en luistert naar hetgeen wat ik vertel. Je moet niet zeggen: "Je moet naar me luisteren" en de persoon luistert niet, dan moet je niet aanvaarden dat je niet gehoord wordt. Nee, je luistert niet dus dan ga ik achter je aan tot je wel luistert, ik neem geen genoegen met deze afwijzing. Dat noemen we grenzen stellen. Dan stel je een grens op. Pas geleden, dat was een leuk voorbeeld, dat was

intuïtief, ik schaam me te pletter, ik was bij iemand geweest, mijn ex en hij werd ergens door geprikkeld en hij stuurde me het huis uit, dus dan ga ik. Hij kwam een paar keer naar buiten en hij zei: “Ik wil je nooit meer zien.” Hij had iets aan zijn voet en toen hinkelde hij naar me toe en hij zei: “Je hebt nog één kans om terug te komen”, toen voelde ik: wil ik teruggaan in die energie of niet? Ik liet het even gaan en ik stapte de auto in. Op een gegeven moment kwam ie, ik wilde even een rondje rijden en de auto verplaatsen. Hij stapte zelf de auto in en toen voelde ik gevoelsmatig en ik zei: “Ik wilde net de auto verplaatsen en toch weer terugkomen.” Hij bleef in zijn ego zitten. Ik was gegaan om de fotocamera te brengen. Ik zette de fotocamera buiten en toen dacht ik: dan neem ik die ook mee. Hij zei: “Dan ga ik er wel eentje kopen.” Hij stapte de auto in en ik reed achter hem aan. Hij reed een rondje door het dorp en hij dacht: ze rijdt achter me aan. Hij wilde nergens naartoe rijden, maar me alleen het gevoel geven van: ik ga gewoon even weg en dan ga ik een fotocamera kopen, maar hij was helemaal niet van plan iets te kopen. Hij wilde alleen maar zogenaamd bluffen. Ik reed erachteraan tot ie terugdraaide naar zijn huis en toen reed ik weg en ik dacht: de boodschap is duidelijk. We hebben een rondje door het dorp gereden en we reden hard over de wegentjes, ja ik weet de drempels ook wel te raken. Hij had het gehad en was afgekoeld en dacht: ik rij naar huis, dan kunnen we het uitpraten. Mijn gevoel zei: “Geen zin.” Dus ik reed weg en hij zat daar met zijn frustraties. Het was wel even leuk, wild west door het dorp.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik doe alles intuïtief, is heel leuk. Is heel frustrerend voor mensen. Mensen weten niet wat ze aan je hebben, omdat je reageert dan intuïtief. Heel goed antwoord die ik heb gegeven.

Er wordt gelachen.

Tresi: Jij José.

Ik vraag me af of ik het goed doe met Willy. Willy is een neefje van mijn man en zijn moeder is alcoholist. Hij is een jongen van 23 en is op dit moment veel in mijn leven.

Tresi: Oké.

Ik denk het wel. Ik heb het gevoel van wel, maar nu ga ik weer verstandelijk denken.

Tresi: Wat denken de anderen of voelen de anderen?

Ik zou het er niet bij kunnen dragen.

Tresi: Wat betekent dat voor jou?

Dat voelt dan toch niet goed.

Tresi: Kost het je energie?

Nee nu niet. Ik ben altijd heel betrokken geweest bij mijn schoonzusje.

Tresi: Dat is zijn moeder?

Ja dat is zijn moeder. Ik heb het nooit zo goed begrepen van mezelf, want ik zoek iets anders in mijn contacten, in mijn vriendinnen. Ik heb er veel moeite voor mezelf voor moeten doen om haar los te laten en mezelf te beschermen want daar ging het om. Mijn betrokkenheid is zo groot, dat dit kind....

Tresi: Het is geen kind meer, het is een jongeman.

Haar kind bedoel ik eigenlijk, zo verzeekt is geworden door haar. Hij is nu bezig denk ik, om los te laten en zijn eigen weg te gaan. Ik juich dat van harte toe. Ik voel dat als hij het nu niet doet dat hij zijn eigen toekomst ingooit. Ik neem geen blad voor mijn mond en ik weet niet of ik daar wel goed aan doe.

Tresi: Mijn gevoel zegt, dat jij een open huis kan zijn voor het kind, als een soort warme haard, iemand die zich bij jou kan verwarmen. Mijn gevoel zegt ook, dat jij je niet moet gaan bemoeien met zijn relatie met zijn moeder. Je moet je erbuiten houden. Dus jij luistert naar hem en je bent er voor hem, maar je brengt haar niet in discrediet, omdat hij moet weerstand gaan bieden

naar haar toe en dat moet hij uit zichzelf gaan putten, anders ben jij energie naar hem aan het brengen die hij dus gebruikt en weer weerkaatst naar haar en dat moet je niet willen.

Ik voel in het contact met hem dezelfde energie als ik bij haar voelde.

Tresi: En welke energie was dat?

De zinloosheid. Hij noemt haar zijn beste vriendin en dat vind ik zo erg.

Tresi: Daarom, dan snap je ook dat jij je er niet mee moet bemoeien, dus betekent dat jij niet onpartijdig bent in dat gevoel.

Absoluut niet.

Tresi: Daarom. Als ik een therapeute zou zijn, dan ben ik onpartijdig en dan projecteer ik niet mijn eigen frustraties, of mijn eigen teleurstellingen naar iemand anders, dus dan ben ik zuiver in het vertellen van. Omdat jij eigenlijk emotioneel betrokken ben in dit verhaal, moet jij jezelf erbuiten houden. Dus Frank jij bent gezakt en jij bent geslaagd. Dat betekent dat jij je gevoel daarin moet omdraaien en je je af moet gaan sluiten van dit verhaal en dat die jongen eigenlijk zichzelf moet gaan bestuderen hoe hij het wil gaan hebben.

Dat is de tendens van laten zien en meegeven en daarom zijn mijn woorden ook zo rechtstreeks en ook zonder doekjes erom winden.

Tresi: Ja maar jij beledigt haar. Hoe jij het brengt is wel een energie van belediging. Ondanks dat het niet rechtstreeks naar haar toe gaat, gaat het wel via haar kind naar haar toe. Dat betekent dat je haar eer als moeder zijnde ondanks haar fouten wel beledigt. Je bent slechte karma aan het opbouwen, slechte energie aan het opbouwen. Slechte energie is de wet van oorzaak en gevolg, dus draag dan ook de gevolgen. Jij gaat ergens tussen zitten, waar jij niet tussenin hoort.

Ik wil daar niet tussen zitten en ik heb ook niet het gevoel dat ik haar beledig.

Tresi: Jawel.

Ik heb er wel een oordeel over.

Tresi: Dan beledig je haar. Wat ze ook heeft gedaan, al zou ze een moeder zijn geweest met fouten, dan is dat tussen haar en hem en niet tussen jou, hem en haar. Zou je een therapeute zijn, dan zou je kunnen aansturen therapeutisch, maar dan heb je geen lading.

Ik kan die aantrekkingskracht zelf ook niet verklaren.

Tresi: Ik kan dat wel. Ik kan mensen in mijn leven hebben waar ik heel erg mee bevriend ben en ze komen en dan laat ik absoluut mijn persoonlijke mening weg, zodat ik zuiver blijf in het vertellen van mijn mediumschap en ook in het vertellen van mijn therapeutschap, zonder dat ik mijn persoonlijkheid daarin ga gooien, want anders kan jij in wensgedachtes over gaan, dat je dat en dat gaat vertellen en dat je dat en dat vindt. Stel dat je iemand niet mag, dan kan je juist ook weer tot verkeerd overgaan, omdat je daar zelf een mening over hebt. Dat mag ik niet. Ik moet mezelf absoluut afsluiten. Ik heb weleens voorbeelden gehad dat ik dacht: die wil ik absoluut niet in de praktijk en dan komt ie in de praktijk en dan kan ik daar absoluut neutraal in zijn en dan mijn werk echt goed doen en zeggen: "Nou dat was het." Jij kan dat niet, je bent niet neutraal.

Nee absoluut niet.

Tresi: Dat was mijn antwoord. Je moet soms dieper in de materie gaan om uitleg te geven. Jullie zijn aan het leren. Wie had een vraag? Francis had een vraag.

Ik snap dat ik een les moet leren uit het ziek zijn, wat me nu overkomt, maar wat is het nut?

Zo....

Ik dacht: je bent toch al een tijdje bezig, dus ik kan het wel vragen.

Er wordt gelachen.

Het eerste wat bij mij naar boven komt is: “houden van jezelf.”

Geen flauw idee wat ik met dat antwoord moet.

Tresi: Houden van het leven, houden van jezelf ondanks dat je een borstamputatie gaat krijgen, betekent een stukje vrouwelijkheid wordt je ontnomen. Dan moet je nog steeds eigenliefde hebben voor de vrouw die je bent van binnen. Je lichaam is maar een omhulsel. Plus houden van het leven, dat je voor het leven knokt en niet voor de dood. Dat je zegt: “Ik ga dit overleven, ik ga hier glanzend doorheen” en dat is een energieopbouw. De les is: hoeveel liefde heb je voor jezelf, heel goed en hoeveel liefde heb je voor het leven? Je moet niet in de doemscenario’s gaan zitten, want dan hou je niet van het leven, omdat dit is eigenlijk een proces. Je moet jezelf niet de vraag afstellen: “Hoe gaat het proces aflopen positief of negatief?” Je gaat er gewoon vanuit: het wordt positief, punt.

Ja precies.

Tresi: Oké, jij.

Ik heb een neefje van vijftien weekjes en die komt ook regelmatig bij mij logeren, maar die huult heel erg veel en die is soms heel ontroostbaar. Ik heb het gevoel dat daar misschien iets zit, in de zin dat hij dingen ziet en daarom zo van slag raakt en ik vraag me dan iedere keer af: “Kan ik iets voor hem doen op dat moment en moet ik wat voor hem doen op dat moment?”

Er valt een stilte.

Geen idee.

Tresi: Wie weet het?

Ik denk dat ie zijn moeder mist.

Hij doet het ook als ze erbij is.

Er wordt gelachen.

Isaak had het over huilbaby's...

Tresi: Isaak vertelt zoveel, wat zei ie?

Er wordt gelachen.

Die hebben het slecht naar hun zin.

Ze hebben spijt van hun reïncarnatie, het valt hen zwaar op aarde.

Tresi: Huilbaby's hebben gemis ja. Als er fysiek niets aan de hand is, het is een blakend gezond kind, dus er is fysiek niets aan de hand – hoe kan ik dat weten? Intuïtief hè – als je uit de bron vandaan komt, dan kom je uit het paradijs vandaan zeg maar en dan kom je hier in de heerlijke lage entiteitsenergie. Je bent een entiteit en je zit in die energie, zeg maar en dan moet je ook nog je eigen identiteit terugvinden, je eigen karakter, je eigen zelf en dat is allemaal in jezelf gegroeefd. Ergens in jou zelf weet je dat het niet makkelijk is om hier ter aarde te zijn en je weg te vinden. Hij huilt uit heimwee, ik wil eigenlijk terug, maar ja dat is acceptatie van zijn reïncarnatie, de wet van oorzaak en gevolg. Op het moment dat je reïncarneert, dan heb je een wet van oorzaak en gevolg aangenomen en het gevolg is dat je jezelf hier moet aarden. Ik heb dat ook gedaan. Ik heb vanaf het begin af aan gehuild. Mijn vader heeft me letterlijk als baby alleen tikken gegeven om dit mondje dicht te houden, maar ja die ging alleen maar harder huilen, omdat ik voelde me ongelukkig hier. Ik zal het nooit meer vergeten, ik weet nog alles. Ik was drie/vier jaar oud en ik liep op de stoep en ik dacht: wat doe ik hier? Voor die tijd leef je ook, maar dan ben je niet bewust. Dan ben je eigenlijk gevoel. Na vier wordt je bewust en dan denk je: goh wat doe ik hier en dan moet je je weg daarin vinden. Tsja gewoon geduld hebben zou ik zeggen.

Kan je iets doen voor dat kind?

Tresi: Geduld, gewoon geduld.

Hij mag huilen omdat ie verdriet heeft.

Tresi: Oordopjes in en geduld. Toen Johnny, mijn oudste, geboren werd, hilde hij iets van achttien uur per dag, tien maanden lang en op een gegeven moment had ik er helemaal genoeg van. Ik legde hem op bed en zette de muziek keihard in de woonkamer aan en dacht: ik ben er niet. Ik werd er kierewiet van. Als iemand zit te miauwen dan wordt je er ook niet lekker van.

Die kan je tenminste terugbrengen.

Vorige week had ie weer zo'n bui en dan raak je zelf gefrustreerd, omdat je niet weet wat je voor hem kan doen op dat moment.

Tresi: Niets, laten huilen.

Je wil zo graag troosten.

Op een gegeven moment wordt ie wel weer rustig.

Tresi: Als jij alleen maar die aandacht aan het geven bent, dan raak je vermoeid. Je kan beter zeggen: "Jank je emoties uit", dat is wat wij adviseren, geef toe aan je emoties en dat je zegt: "Hij stopt wel vanzelf als de Duracell batterijtjes op zijn."

Tien maanden, dat is tien maal 24 uur.

Tresi: Dat was mijn zoon, misschien gaat ie wel drie jaar huilen, dat kan ook. Nee hoor. Het is puur dat, een gemis. Iedereen heeft een vraag gesteld toch?

Ja.

Tresi: Oké dan gaan we onze ogen weer sluiten, even lekker ontspannen. Het enige wat jij jezelf nu gaat geven is toestemming. Je geeft jezelf de toestemming om te uiten wat je voelt innerlijk. Je noemt je naam, je bent blij dat je een naam hebt en je naam kent.

Er wordt gelachen.

Tresi: Die vergeet ik nooit meer hoor. Als iemand zegt: “Hoe heet je?” en hij zegt dat ie zo heet dan zeg je: “Goh ik ben blij dat je weet hoe je heet.” Moet je kijken hoe die persoon reageert.

Er wordt gelachen.

Tresi: Je gaat jezelf de toestemming geven om te uiten wat je voelt. Op het moment dat jij een gevoel krijgt van: ik wil gillen, dan gil je. Je houdt geen rekening met je burens. Heb je het gevoel dat je wil lachen, dan lach je. Heb je het gevoel dat je wil huilen, dan huil je. Heb je het gevoel dat je wil boeren, dan boer je. Heb je het gevoel dat je wil gapen, dan gaap je. Je ademt in en je zegt tegen jezelf: “Ik geef mezelf de toestemming om mijn gevoel nu te uiten” en geen enkele blokkade mag jij jezelf aanreiken. Geef jezelf de toestemming. Zeg tegen jezelf: “Ik geef me de toestemming om te uiten wat ik wil uiten”, er moet wel een uiting komen. Voel en stimuleer je gevoel doordat je met jezelf praat. Je mag boos zijn, je mag onrust voelen, je mag, je mag. Communiceer met jezelf met het woord: het mag, “het is goed zo kind”, zeg je dan. Het is goed om te voelen wat je voelt. Het is goed om te voelen wat je voelt. Ik geef jou de toestemming, wij zijn één, wij zijn broer en zus van elkaar, moeder en kind, vader en zoon, wij zijn één. Ik neem jou tot mij, omdat ik wil graag dat jij vrij bent in mijzelf. Leef in mijzelf in alle vrijheid. Blokkeer niet, vertrouw op mij dat ik jou de toestemming geef dat jij mag zijn wie je bent. Je ademt in en je ademt uit en laat toe wat je voelt. Uiten is juist goed. Doordat je uit bent je er vanaf. Op het moment dat je het gevoel hebt, dat jij jezelf blokkeert, dan zeg je meteen: “Nee het mag.” Als je angst voelt, geef toe aan die angst.

Opeens geeft Edwin totaal onverwachts een keiharde schreeuw.

De hele groep begint te lachen.

Tresi: Ik moet plassen.

De groep raakt niet uitgelachen om de onverwachtse schreeuw van Edwin.

Tresi: Ik heb een zwakke blaas.

Het gelach gaat zo'n vijf minuten door.

Tresi: Je bent ook zo'n droogkloot. Jij was echt de laatste waarvan ik een schreeuw had verwacht. Bedankt voor de lachtherapie.

Lekker toch.

Jazeker.

Tresi: Ik heb buikpijn. Ik wil toch even proberen het gevoel terug te winnen hier zo.

De groep begint weer te lachen.

Tresi: Ik heb mijn blaas dicht moeten knijpen, ik heb al zo'n zwakke blaas. Heel goed van jou. Ik maar therapie doen, ademhalingstechnieken, werkt niets, je doet niets, toppie. Nou jij hebt je hoogtepunt gehad.

Tresi barst in lachen uit en de groep volgt haar.

Tresi: Je had jezelf moeten zien. Ik zei toch: "Blijf bij je gevoel, maakt niet uit wat de burens doen."

Heb ik toch gedaan.

We hadden het eigenlijk moeten filmen.

Volgens mij was ik er niet helemaal bij.

Goed van je.

Tresi: Nou laten we dan gewoon eventjes afsluiten denk ik. We gaan eventjes onze energie bundelen en dankbaar zijn voor de energie die we bezitten. Wees dankbaar. Dankbaarheid toon je doordat je tegen jezelf zegt: “Ik ben dankbaar dat ik besta. Ik ben dankbaar dat ik een lichaam heb. Ik ben dankbaar dat ik een geest heb en ik ben dankbaar dat ik intuïtiviteit kan toepassen elke dag in mijn leven.” Wees dankbaar dat jij leermomenten tot je mag nemen, kan nemen en ervaren in je gevoel en in je fysieke lichaam. Wees dankbaar dat je medemensen in jouw leven tot je kan nemen, die jou confronteren met jouw blokkades, jouw beperkingen, of confronteren met jouw liefde naar hen toe en zeker ook naar jezelf toe. Wees dankbaar dat je bestaat. Wees dankbaar dat je gereïncarneerd bent in dit tijdelijke bestaan hier ter aarde en zoek jezelf tijdens dit leven in dankbaarheid. Positiviteit is puur een wens. Wens om positief te zijn en wees dankbaar dat je positiviteit kan toepassen en dat je het kan wensen. Wij willen graag dat elk van jullie met zijn eigen positieve energie aan de slag gaat. Dat betekent: draag je positieve energie uit en ban negatieve energie uit je lichaam. Voel aan wat je lichaam niet meer wilt en hetgeen wat je niet meer wilt laat je los en hetgeen wat je wel wilt daar ga je voor. Op het moment dat jij daardoor afscheid moet gaan nemen van een aantal eigenschappen dan neem je afscheid van die eigenschappen. Wees dankbaar dat je afscheid kan nemen en daardoor ook vooruit kan gaan. Wij danken jullie voor jullie bestaan. Namasté.

Namasté.

Bijeenkomst 7 september 2011

Tresi: Namasté.

Namasté.

Isaak: Dames en heren, goedenavond. Overtuigd zijn, overtuigd willen zijn en de kracht van geloof. De kracht van geloof brengt geloof tot je. Overtuig jezelf dat je de kracht tot je eigen geloof zodanig in overtuiging neer kan zetten, dat je geen angst meer hebt om te geloven. Geloof op je intuïtie, geloof op jezelf. Wees je intuïtie en wees jezelf. Op het moment dat je hier ter aarde bent gekomen via het reïncarnatieproces, ben je hier gekomen omdat jij je evolutie tegemoet bent gegaan. In blijdschap heb je gekozen: ik ga terug naar moeder aarde en in blijdschap moet jij deze levenslessen tot je nemen. Op het moment dat de blijdschap je afgenomen is, zeg dan tegen jezelf: “Gedachtes, woorden en daden.” Gedachtes brengt weer positieve woorden en verricht ook positieve daden, dan zal je zien dat blijdschap tot je komt. Overtuiging is puur willen. Wil je overtuigd zijn? Volg dan het pad van geloof en intuïtie. Namasté.

Namasté.

Tresi: We gaan meteen over tot het huiswerkgebeuren. Welke huiswerk hadden jullie?

Niets.

Tresi: Geen huiswerk?

Nee.

Alleen positieve energie naar Francis sturen. Dat was het huiswerk. Dat heb ik een paar keer gedaan.

Hartstikke bedankt allemaal.

Tresi: Oké, nou zullen we dat nog een keer doen dan?

Ja.

Tresi: In gedachtes gaan we onze Francis tot ons nemen en Francis hoeft alleen maar zichzelf open te stellen. Ontspan en zeg tegen jezelf: “Ik ontvang hetgeen wat positief naar me toegestuurd wordt.” Een simpel gebed, zoals ik dit gebed op ga noemen, is puur uit liefde gesproken. Op het moment dat ik me verbind met de bron waar ik vandaan kom, mijn thuis, dan verbind ik mij met de positiviteit van mijn thuis. Ik vraag aan de Goddelijke wereld voor positieve energie. Stuur positieve energie, eerst naar al deze studenten. Deze studenten hebben liefde voor het kind dat hier ter aarde onze broeder is, Francis. In gedachtes vraag ik U om Francis positieve energie te geven. Adem uit. Je ademt diep in en je ademt diep uit. Diep inademen en diep uitademen. Voel de energie stromen, de energie van God. Elk van jullie is geboren met God in zichzelf en elk van jullie kan zichzelf in contact stellen met de Goddelijke wereld. Dat doen we natuurlijk altijd met gedachtes. Elk van jullie gaat zichzelf openstellen. Je begint met de kruin. Je zegt in gedachtes: “Ik open mijn kruin voor de Goddelijke wereld.” Pak die positieve energie en laat die positieve energie door je lichaam heen stromen, zo moeder aarde in. Je ademt in en je ademt weer uit. Je ademt weer in en je ademt uit. Positieve energie van moeder aarde zuivert je lichaam. Alle indrukken die je vandaag op hebt gedaan kan je door het inademen en uitademen loslaten. Adem in en adem uit. Je kruin is open. Je gaat naar je derde oog, dat is je plek tussen je wenkbrauwen. Je fixeert jezelf en je concentreert jezelf op die plek en je zegt: “Ook daar stuur ik op dit moment positieve energie. Het derde oog geeft mij inzichten.” Je laat je energie naar je keelchakra gaan. Betekent: concentreer jezelf op je keelchakra en stuur daar positieve energie naartoe. Stuur positieve energie naar je keelchakra en dan terug naar boven, de chakra die wijst naar de Goddelijke wereld. Dus de keelchakra verbind je met de kruinchakra. Je zegt: “Die twee verbind ik met elkaar.” Je verbindt je keelchakra met je derde oog. Voel wat het doet op de gedeelte van je hoofd, omdat op dit moment is het puur je concentratie op je

keelchakra, je derde oog en je kruinchakra. Laat je hoofd licht worden. Zeg tegen jezelf: “Al mijn negatieve gedachtes, al mijn angsten of zorgen laat ik los.” Voel de energie rond je hoofd. Elke gedachte die tot je komt, zeg je tegen jezelf: “Die laat ik los.” Je gaat met je gedachtes naar je hartchakra, de plek tussen je borstkast. Ook daar stuur je positieve energie. Je gaat met je gedachtes naar je zonnevlecht. Dat is je gedeelte net boven je navel en ook daar stuur je positieve energie. Gedachtes zijn krachten. Doordat je het uitspreekt is dat voldoende. Je gaat met je gedachtes naar je gevoelschakra, dat is de plek onder je navel en stuur daar positieve energie. Je gaat met je gedachtes op je stuitchakra en stuur ook daar positieve energie. Verbind je hartchakra met je zonnevlechtchakra, je zonnevlechtchakra met je gevoelchakra en je gevoelchakra met je stuitchakra, het gedeelte van je romp. Je trekt een lijn van je stuitchakra naar je kruinchakra. In je gedachtes ga je alle zeven chakra’s benoemen en je zegt: “Jullie zijn positief.” Je verbindt je gedachtes met je handpalmen. Binnen in je handpalm is de uitgang van positieve energie en je zegt: “Ik laat het stromen.” Laat positieve energie stromen. Je legt je handpalm op je aura van boven naar beneden en je strijkt zo je lichaam af tot naar beneden toe en weer van boven naar beneden: “Ik strijk mijn aura af.” Je hoeft jezelf niet aan te raken. Je strijkt jezelf weer af. Je legt je rechterhand op je hartchakra en de andere hand hou je open alsof je wil ontvangen. Je ontvangt het, je stuurt het naar je hartchakra. Je legt je andere hand op je gevoelschakra en je doet de rechterhandpalm open als ontvanger. Je opent allebei de handpalmen en je ontvangt allebei. Je legt de linkerhand op je hartchakra, de rechterhand op je gevoelschakra en je bent verbonden met jezelf. Je opent weer je handpalmen. Je legt je twee handpalmen op je twee hersengedeeltes van je hoofd en je stuurt daar positieve energie en je opent weer je handen om te ontvangen. Je legt je rechterhand op je derde oog en je linkerhand op je keelchakra. Je ademt uit en je ontspant. Je legt je twee handen op je knieën, je voeten goed geaard en je zegt: “Als er een blokkade is, dat doorstroming van mijn positieve energie naar moeder en de zuivering van mijn energie naar moeder aarde blokkeert, dan los ik deze blokkade op met deze handoplegging.” Je geeft jezelf een warme omhelzing en de omhelzing is onvoorwaardelijke liefde naar jezelf toe en je ontspant. Je mag je ogen openen. Ontladen?

Ja.

Tresi: Iedereen kan zichzelf openstellen voor de bron. Je kan jezelf magnetiseren, maar daar moet je aandacht aan besteden. Je kan ook je broeders magnetiseren, maar dan moet je overtuigd zijn dat je jezelf open kan stellen en dat je energie kan overdragen. Hebben jullie die overtuiging?

Ja.

Tresi: Jij krijgt Saskia. Frank krijgt José. Rinus?

Rinie.

Tresi: Rinie krijgt Edwin. Jou weet ik niet meer.

Marian.

Tresi: Marian krijgt Ruud en Tasja krijgt Francis. Wat jullie gaan doen is gewoon elkaar gaan magnetiseren. Het kan gewoon op de stoel, maar dat mag ook liggend. Dat maakt ons niet uit. Waarom gaan jullie magnetiseren? Puur om jullie overtuiging nog krachtiger te maken, dat jullie allemaal energie zijn. Stem jezelf af met moeder aarde en stuur energie. Voel intuïtief waar jij je handen op wil leggen, intuïtief. De persoon die jij magnetiseert mag in gedachtes jou gedachtes uitsturen, waar de persoon graag gemagnetiseerd wil worden. Dus betekent dat die persoon even in gedachtes de chakra opnoemt waar ze graag gemagnetiseerd wil krijgen. Jij voelt intuïtief aan waar jij je handen op wil leggen en je gaat alleen maar je intuïtie volgen. Meer hoeft je niet te doen. Dat is een makkelijke hè? Laten we dat maar doen, één voor één. Zittend of liggend?

Zittend.

Tresi: Eén zitten, niet allemaal tegelijk. Zij gaat zich natuurlijk helemaal laten verwennen. Op het moment dat je aanraakt heb je contact. Je kan aanraken

maar je kan het ook op afstand doen. Wij hebben liever altijd dat je aanraakt, dus dat je de chakra's aanraakt, dan heb je contact.

De studenten magnetiseren elkaar.

Tresi: Soms moet je inademen en uitademen. Degene die zijn broeder aan het magnetiseren is, die visualiseert kleuren. De kleur die stuur je naar je broeder toe. De kleur geel is liefde. De kleur rood is passie. De kleur blauw is spiritualiteit, genezing. De kleur groen is groei. De simpele witte kleur is zuiverheid. Stuur die kleuren naar je broeders toe uit liefde voor je broeder. Je benoemt die kleuren en ook de definitie van die kleur. Die energie stop jij in die kleur. Adem in en adem uit. Degene die gemagnetiseerd wordt die zegt tegen zichzelf: "Ik stel mezelf open om zodanig opgeladen te worden door deze positieve energieën die tot mij komen." Je vraagt in gedachtes om meer. "Ik wil meer ontvangen in naam van God." In je gedachtes zeg jij: "Ik dank God voor deze positieve energieën die tot mij komen." Ook vraag jij om rust en je zegt in gedachtes: "Ik vraag om rust." We doen de ogen open en we bedanken degene die ons heeft gemagnetiseerd.

De broeders bedanken elkaar.

Tresi: Even een ronde maken. Peter, jij vroeg?

Ik vroeg om mijn keelchakra te benaderen. Dat heeft ze ook een paar keer benaderd. Het voelde koud, maar dat is oké hè?

Tresi: Dat kan, iedereen neemt energieën anders waar. Was het lekker?

Het was heerlijk.

Als ik verder wilde, dan wou ik toch weer terug of zo.

Dat klopt, dat was ook mijn vraag.

Tresi: Oké, heb je kleuren waargenomen? Heeft één van jullie kleur waargenomen?

De gele kleur.

Tresi: Heeft iemand nog meer kleuren waargenomen die jullie hebben gestuurd? De groene kleur, jij daarachter?

Nee.

Tresi: Je hebt haar gestuurd dat ze op bepaalde plekken moest magnetiseren, kwam ze een beetje in de buurt?

Ja.

Tresi: Jij Frank?

Wij zijn omgewisseld in de tussentijd.

Tresi: Hebben jullie gewisseld?

Ik had na een tijd het gevoel dat het genoeg was. Het werd heel zwaar voor me.

Tresi: Oké.

Ik dacht: ik wil naar je knieën gaan, dat was mijn gevoel.

Daar zat ik juist aan te denken.

Ik heb niet het gevoel dat ik het niet goed heb gedaan.

Nee hoor het was echt mijn gevoel.

Tresi: Wat was je gevoel?

Dat het zwaar was, het was genoeg.

Tresi: Wat hij bij jou deed?

Ja.

Tresi: En toen ben je gestopt?

Ik ging zwaar ademen.

Tresi: Oké. Het is alleen maar goed.

Is dat zo?

Tresi: Dat betekent dat het alleen maar wat met je doet. Dat is ook de bedoeling, dat het iets met je doet. Daarna heb je hem gemagnetiseerd?

Ja toen ben ik begonnen met hem magnetiseren.

Tresi: Volgende keer doorzetten. Daar, ging het goed? Is het een beetje in de buurt gekomen wat je uit heb gezonden?

Ik had gevraagd om mijn hoofd, keel en knieën. Mijn hoofd en mijn hart werden aangeraakt, maar daartussen zit natuurlijk mijn keel. Ik denk dat dat ook meewerkt. Ik voelde ook even mijn knieën. Ik voelde energie ook naar mijn voeten stromen. Ik werd er heel rustig en warm van. Heel prettig. Toen we het over kleuren hadden, dacht ik dat de kleur rood in je hart niet goed was.

Tresi: Echt wel.

Dat heb ik juist wel gedaan door rood te visualiseren, hoe dat bij jou moest zijn. Heel frappant, want jij houdt zo van kleuren en daar was ik al mee bezig. Ik was nieuwsgierig hoe hij dat had gevoeld of niet.

Tresi: Rood is de passie, liefde dus dat kan geen kwaad, echt niet.

Chakra's hebben toch ook een soort basiskleur?

Tresi: “Daar laat ik me niet over uit”, zegt Isaak. Eigenlijk stop je energie in de kleuren. Dus jij stopt rood, symbool van de liefde, erin. Gedachtes zijn krachten. Als je het niet opvangt, geeft niet maar het is wel gestuurd.

Alle kleuren door elkaar heb ik ook gedaan, als een regenval, om te kijken hoe het bij mij voelde als ik dat stuur en dat vond ik wel interessant.

Tresi: In etherische oliën zit ook bepaalde energieën. Heel vaak is het zo dat er haast niets inzit behalve energie en toch werkt het op je aura.

Wierook ook, dat werkt ook op je aura.

Tresi: Ja, het is allemaal energie, alles is energie. Daarachter Edwin.

Het was wel lekker. Ik voelde een tinteling in mijn handen en voeten.

Tresi: Dat is goed. En hier bij Francis?

Ik geniet helemaal. Ik vind het heerlijk.

Tresi: Lekker hè?

Ja ik vind het heel fijn. Ik ben hier ook overal welkom.

Tresi: Jouw energielevel is laag genoeg dus laten we jou even ontzien vandaag.

Heb je nog kleuren gezegd?

Nee, vorige keer wel. Vorige keer had ik heel duidelijk geel. Ik zag het toen in een bepaalde rookvorm de kleur geel. Bijzonder om mee te maken.

Tresi: Zeker.

Ik heb wel vaker als ik iemand behandel, dat ik ga boeren of zo.

Tresi: Dat heb ik ook. Dat betekent dat je haar energie eigenlijk uitboert.

Dan gaat het door je heen, is dat wel goed?

Tresi: Ja.

Boeren is toch ontladen?

Tresi: Ja, ik doe boeren, gapen en rare geluiden.

Ik heb ook weleens dat ik winden liet.

Tresi: Charmant. Kom je bij haar op de tafel doet ze....

Tresi laat een geluid horen alsof ze een wind laat.

Er wordt gelachen.

Tresi: Die mensen vergassen in de tussentijd. Was het lekker zeg je dan?

Ja sorry, het was jouw energie zegt ze dan.

Tresi: Ik heb het ook als ik naar huis ga, dan ga ik ontzettend gapen. Dan bel ik vaak Chantal en dan zegt ze: “Ben ik zo saai?” Dan ben ik de energie van de hele dag aan het loslaten. Zonet toen we die oefening deden, moest ik ook ontzettend gapen en dan weet ik ook dat ik aan het loslaten ben, dan krijg ik weer energie terug. Ik wil het toch graag andersom doen. Nu hebben we een probleem met die twee valsspelers.

Sorry dat is mijn schuld.

Tresi: Dan verbinden wij jou met Tasja en jij mag dit kind doen.

Wil je nog even zeggen van die kleuren, dat heb ik gemist.

Tresi: Oké. Wat was de kleur rood ook alweer?

Passie.

Tresi: Groen?

Groei.

Tresi: Geel?

Liefde.

Tresi: Blauw?

Spiritualiteit, genezing.

Tresi: Wit? Zuiverheid. Dan stuur je ook rust naar je toe en liefde naar je toe en dan gaan we dus eigenlijk in die kleuren de energieën geven. Nou geniet er maar van. Weer de ogen dicht en nou mag Tasja genieten. Iedere keer inademen en uitademen, ontspannen en zeggen: “Ik laat jou toe in mijn aura en in mijn chakra’s.” Dus jullie sturen dus ook jullie wensen naar de persoon toe: “Ga alsjeblieft naar mijn keelchakra of hartchakra.” Zo kan je voelen wat je prettig vind. In je gedachtes zeg je ook, degene die je magnetiseert: “Ik stuur je liefde uit liefde.” Degene die de ontvanger is gaat in gedachtes een positief gebed opnoemen. Het gebed mag je zelf verzinnen. Het gebed wat jij opnoemt, is voor degene die jij nu als magnetiseur hebt. Dus het gebed is voor die persoon. En degene die magnetiseert, stelt zich open voor het ontvangen van die positieve woorden van dat gebed, zonder dat je de inhoud hoeft te weten, maar puur voelen wat het met je doet. Laat die emotie toe, zonder tegenhouden en angst.

De studenten magnetiseren elkaar.

Tresi: Mooi zo en we danken netjes degene die gemagnetiseerd heeft. Nu gaan we even een andere oefening doen en dat is het aanvoelen van elkaars aura. Dus je gaat achter de persoon staan en je gaat voelen. Wie zit, zit. Trouwens, hoe was het voor degene? Goed? Wat gezien?

Het werd felblauw en het was alsof al die zindertjes sloten, alsof het om mezelf ging en dat het naar me toegebracht werd.

Tresi: Oké, heb je dat bewust gedaan?

Nou ik ging er bewust naartoe. Het werd koud op mijn handen.

*Op een gegeven moment had ik zoiets van: **het** is genoeg geweest.*

Tresi: Dus hij nam jouw signalen wel op. Goed zo. Lekker?

Ja.

Tresi: En jij Tasja?

Eerst zag ik wit en toen werd het blauw.

Tresi: Ook dat je stuurde, ging hij een beetje naar de juiste plekken?

Ja.

Tresi: Mooi zo en jij?

Ik zag de kleur geel.

Ik had lichtblauw eerst en toen groen.

Apart, ik zag geel.

Tresi: Jij hebt liefde gekregen.

Ik had rose.

Tresi: Rose? Die hadden we niet in ons pakket.

Er wordt gelachen.

Tresi: Daar zo?

Ik mocht gaan liggen en ik heb ijskoude handen gevoeld.

Tresi: Van hem?

Ja.

Tresi: Moest je afkoelen Rinie?

Ik moest misschien afkoelen, wie weet.

Tresi: Pakte hij het goed op?

Ja.

Tresi: Je stuurde op een plek van: pak mijn keelchakra?

Ja, ik heb om mijn keel gevraagd en die heeft hij meegenomen.

Tresi: Heb je kleuren gezien?

Ik heb geel en donkerblauw gezien, maar die heeft hij niet gestuurd.

Tresi: Oké. En jij?

Dat sturen ging goed maar ik heb geen kleuren gezien.

Tresi: Maar voel je je goed?

Ja.

Tresi: Voel jij je goed?

Ik voel me goed.

Tresi: Oké, mooi zo. Wat we nu gaan doen, is dat de een gaat zitten en de ander erachter. We gaan even kijken van ver naar voor, waar voel jij die aura bij die persoon. Dus betekent dat je gaat voelen en op een gegeven moment voel je een druk, alsof er een soort lucht tussen zit. Dat is de aura. Je gaat de aura van de persoon strijken en dan ga je kijken of je nog dichterbij kan komen. Zo strijk je hem helemaal tot de eerste laag van aura naar beneden toe en je stuurt het naar moeder aarde. Ik wil graag dat jullie die aura gaan voelen. Gewoon achterstaan en gewoon voelen om haar heen zeg maar.

Tresi doet het voor.

Tresi: En dan voel je en dan strijk je. Kijk of je dichterbij kan komen. Heeft ze een open aura of een gesloten aura? Probeer te voelen met je handen of daar energie zit.

Een aantal studenten schiet in de lach.

Tresi: Dames, Isaak spreekt jullie toe: “Gedraag je kinderen.” Probeer te voelen.

De studenten proberen de aura van de ander te voelen en deze te strijken.

Tresi: Voel je de aura Peter?

Ja, ik kan niet dichterbij komen, ik voel weerstand.

Tresi: Oké. Frank?

Ik voel niet veel weerstand.

Tresi: Probeer **de** energieveld van de persoon te voelen. Voel jij de energie, de aura?

Ik voel een tinteling.

Tresi: Dat is goed.

Meer in mijn linkerhand dan in mijn rechter.

Tresi: Dat kan. Rinie?

Ik voel hier een kou.

Tresi: Oké, wat zou dat gevoelsmatig bij jou kunnen betekenen nu? Naar je intuïtie luisteren. Wat zou dat gevoelsmatig kunnen betekenen, wat je daar waarneemt?

Er valt een stilte.

Tresi: Wat vertelt **het** jou? Als iemand een waarneming krijgt van voelen, dan moet ie het gewoon hardop zeggen.

Een onbalans.

Tresi: Veel in het hoofd. Wat zei jij?

Ik vroeg of zij ook veel in haar hoofd zat, omdat ik wil maar aan haar hoofd zitten met magnetiseren.

Tresi: Dan heeft ze daar heel veel....

Energie zitten.

Tresi: Energie ja, dus je zit veel in het hoofd, betekent dat je veel piekert, veel zorgen hebt daarin. Pieker jij ook zoveel Saskia?

Ja heel veel.

Tresi: Dan zit ze heel veel in het hoofd. Dat betekent dat je energie van het hoofd naar beneden aan het strijken bent, dat je de lading waar je het meeste waarneemt weghaalt. Dat betekent: waar je de lading voelt van: daar zit veel energie, dan strijk je het weg. Dan zeg je eigenlijk: “Ik zuig je energie op en ik stuur het naar moeder aarde.” Stel dat jouw energie nu getrokken wordt op een andere gedeelte, stel dat je getrokken wordt naar de buik, dan kan het zijn, dat iemand heel erg veel last heeft van zijn gevoel en dan zit daar heel veel energie. Betekent dat je het weer weghaalt. Dus je hoeft elkaar niet aan te raken om energie weg te halen, omdat je bent ook etherisch, dus het blijft hangen. Stel dat je getrokken wordt naar de keelchakra, dan zit daar heel veel energie opgebouwd. Dat betekent dat de persoon meer moet gaan uiten. Tranen, huilen, praten. Stel dat je getrokken wordt op het derde oog, dan betekent dat daar ook heel veel energie is. Dat betekent dat de persoon eigenlijk meer inzicht moet gaan krijgen. Het derde oog moet open, meer inzicht krijgen. Elke chakra heeft dus eigenlijk een betekenis. Het gevoelchakra heeft met gevoel te maken. De stuitchakra heeft te maken met alles wat met de aarde te maken heeft en heeft ook met de seksuele chakra te maken, dat daar een seksuele blokkade op zit, dat de energie daar niet goed stroomt. De keelchakra, het uiten. De hartchakra, alles wat met het hart te maken heeft, zoals hartzeer. Het hoofd, heel veel zorgen, je zit heel veel in het hoofd. Stel dat je gevoel naar die benen toegaat, dan kan het zijn dat de energie niet goed wegstroomt bij de persoon, dat daar een blokkade zit, of op de heupen, of op de knieën en dan strijk je het naar beneden. Dus degene die strijkt, die geeft de opdracht in gedachtes: “Ik haal het daar weg.” Daarom is het belangrijk om te gapen, om te uiten. Dus neem waar, waar je een blokkade voelt. Je bent eigenlijk een sensor van: hier moet ik blijven zitten, betekent: de persoon heeft last van gevoelens. Dat mag je ook uiten, dat mag je ook tegen de persoon zeggen van: heb je daar last van? Als je iets waar hebt genomen in je gevoel, dan heb je de energie opgenomen en dat vertaal je in jezelf. Stel dat jij zelf een brok in je keel krijg, dan betekent het dat de ander vrij gesloten zit in het uiten, met tranen desnoods of verdriet. Dus je kan het opnemen. Daarom is het belangrijk, dat degene die magnetiseert, na het magnetiseren eigenlijk de energie weer los laat van de

ander, anders kan het zo zijn, dat jij er straks last van heb. Dus je mag wel met je patiënt praten.

Kan je je aura ook zo groot en zo klein maken als je zelf wilt?

Tresi: Ik open mezelf, dan is je aura open. Je kan je ook sluiten, maar de aura groot maken heeft wel te maken met de energie die jij zelf bezit. Ik ben heel energievul, ik open mijn aura, dus dan straal je ook veel meer, dan dat je introvert bent. Dat kan je oefenen.

Maar dat kan je bij wijze van spreken in een seconde veranderen toch?

Tresi: Ja.

Ik kon daarnet niet loslaten, het tintelde. Ik ging heel langzaam naar beneden en nu is het weg.

Tresi: Wat gebeurde er?

Boven tintelde het en nu is het weer weg.

Tresi: Dat is goed, je hebt dus waargenomen dat daar heel veel energie zit. Ze zit heel veel in haar bovenkamer, dus dan is ze niet in balans. Als je elkaar strijkt en probeert elkaars aura weer heel te maken en ook doordat de energie goed verdeeld is door je hele etherische lichaam en niet alleen maar op één gedeelte blijft hangen. Bij mij is het zo, dat als ik verdriet heb, dat het heel gauw op mijn darmsysteem gaat zitten, dan verteer ik het niet goed en dan zit de energie hier, of op je hart. Dat betekent dat je jezelf kan magnetiseren, doordat je je openstelt en eigenlijk gewoon energie, balans gaat geven door jezelf open te stellen en die kant op te sturen. Dus het is wel belangrijk om dat wel te doen.

Dus wat moet ik nu doen?

Tresi: Gewoon strijken.

Ik krijg het heel warm.

Tresi: Jij krijgt het heel warm?

Ja en zij heel koud.

Tresi: Oké, ik weet niet wat de uitleg ervan is. Wat zei jij?

Ik ben aan het spelen.

Tresi: Wat ben je aan het doen Tasia? Heb je de aura weggeduwd? “Je komt niet in mijn aura”, zeg je dan. De bedoeling is dat je aura verdeeld wordt over je hele etherische lichaam. Is er teveel energie in de bovenkamer, dan strijk je het weg en haal je de lading weg. Dus jij magnetiseert eigenlijk. Het is wel belangrijk dat als je stopt, dat je jezelf in je eigen kracht zet. Je kan dan symbolisch je handen afschudden, maar je kan ook in gedachtes zeggen: “Ik ben nu gewoon weer mijn eigen energie.” Dan sluit je je weer voor andermans energie. Ik heb jaren geleden gehad, dat ik mijn zoon ging magnetiseren, ik was toen nog niet bezig met dit vak, maar ik voelde intuïtief dat ik het moest doen en toen had ik een hersenschudding opgelopen indien hij een hersenschudding had. Ik had zijn energie geabsorbeerd. Je kan op een gegeven moment ziek worden van andermans energie, doordat je je niet reinigt. Dus je kan het symbolisch doen doordat je zegt: “Ik stuur het weg”, of je zegt: “Ik ben weer in mijn eigen energie.” Dan hoeft je niet echt een ritueel te doen. Heel veel mensen wassen graag hun handen, zodat ze het gevoel hebben dat ze schone handen hebben, dat mag ook.

Ik heb ook weleens dat ik het ook ruik.

Tresi: Dat kan. Nu andersom.

De studenten ruilen om zodat de ander nu gestreken kan worden over zijn of haar aura.

Tresi: Het is precies hetzelfde. Strijk de aura, voel de energie. Soms heb je ook behoefte om naar de voeten te gaan, dan kan je gewoon de handen op de voeten leggen. Dat betekent dat je de persoon ook weer aard en dan trek je de energie naar moeder aarde. Dus het is puur intuïtief. Op zich zijn hier geen regels aan verbonden. Het is alleen maar voelen en je intuïtie achterna gaan. Als je iets doorkrijgt qua gevoel of emotie, meteen uitspreken. Het kan soms zijn dat je opeens wat beelden krijgt, of gevoelens krijgt of gedachtes krijgt, spreek het gewoon hardop uit naar je patiënt. Het kan ook zijn, dat degene die jij magnetiseert, opeens een huilbui krijgt, of gewoon gaat gapen, of andere geluiden gaat maken, of gaat trillen, dat geeft allemaal niets. Gewoon doorzetten. Op zich als je dit doet, krijg je er zelf ook energie van. Als je magnetiseert, krijg je er zelf ook energie van, want je bent eigenlijk een doorgeefluik. De energie die jij krijgt geef je door. Je moet het niet uit je eigen energie halen, want dan geef je je eigen energie weg. Dan krijg je dezelfde energiestoot als de andere persoon. Je zou er dus niet mee van moeten worden. Het kan dat er een gevoel van sereniteit je overmantelt, of rust, dat je zegt: “Het voelt goed.” Wat is het eerste wat bij je opkomt Tasje, als jij Frank magnetiseert?

Aarde geven, aarde energie, zijn hartenergie, zijn basischakra.

Tresi: Dan heb je allemaal energieën gegeven, mooi zo. Jij Saskia? Je gevoel is juist hè.

In het begin was het heel....

Tresi: Heel veel energie.

Nu heb ik het idee dat het wat meer verdeeld is.

Tresi: Dat is goed. Voelt dat voor jou ook zo?

Ja, in het begin heb ik heel veel warmte gevoeld en nu is het weg.

Tresi: Heel goed. En hier?

Precies hetzelfde. Het was opeens zo rood om dat hoofd en ik heb dat rustiger gemaakt door dat rood naar beneden te krijgen. Dus ik heb het verdeeld. Ik voelde hier niets. Ik dacht: het lijkt me verstandiger om naar die knieën te gaan, naar die voetzool.

Tresi: Mooi. Hoe voelt het voor jou José? Lekker?

Ja.

Voelde je het?

Ja, er is een hele last weg.

Tresi: Zie je, natuurtalent allemaal. En daar?

Ik voelde op een gegeven moment allemaal koude windjes langs mijn handen.

Tresi: Gelukkig was het niet uit haar kont.

Dat was niet zo erg geweest.

Er wordt gelachen.

Ik voelde dat koude bij de knieën en beneden.

Tresi: Dat is meestal aarden, dat is goed aarden. Op het moment dat je het gevoel hebt dat je zweeft, dan moet je jezelf aarden. Je moet moeder aarde nooit loslaten. Zolang je hier bent, moet je gewoon altijd goed verankerd zijn. Daarom ben ik een stier van sterrenbeeld. Omdat ik ben een aards teken en ik werk met de Goddelijke wereld, dat is een goeie balans. Het houdt me nuchter. Wat ik ook meemaak, het houdt me nuchter. Ik ga niet zweven.

En een watersymbool dan?

Tresi: Geen idee, ik heb geen astrologie gedaan. En jullie twee daar zo, hoe was het bij jullie?

Ik voelde warmte bij mijn oren, een beetje hitte. Ik vroeg of ze last had van haar onderrug en ze zei nee, maar toch had ik het gevoel dat daar iets mee was.

Tresi: Dat hoeft niet letterlijke last te zijn, het kan ook zijn, meer moeten luisteren. Misschien meer naar je intuïtie, je gevoel luisteren. Dus luister naar jezelf. Het zou wel kunnen.

Toen ging het naar de knieën en voeten om het af te voeren.

Tresi: Dat is goed. Voelen jullie je allemaal goed?

Ja.

Tresi: Dank je wel. Alles is energie, dus namen zijn ook energie. Jouw naam, die jij draagt, heeft jouw energie nu bij zich. Dus er is maar één Tresi Barros, er is maar één Tasja Hut. Stel dat iemand zichzelf af zou stemmen op haar energie, dan zouden ze een aantal indrukken op kunnen doen. Een visitekaartje, een foto, dan kan je op dat moment gewoon afstemmen en gewoon voelen: hé, die indrukken haal ik even naar voren. Ik ga een aantal testen daarmee doen. Oogjes dicht.

Tresi haalt allerlei foto's uit haar tas.

Geen seksfoto's hè?

Tresi: Die heb ik niet.

Er wordt gelachen.

Geen mooie mannen?

Ze heeft alleen maar mooie mannen.

Tresi: Ik ben nog steeds vrijgezel. Ik heb nog hondenkoekjes, als iemand wil?

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik heb een Husky puppy gekocht, dus ik heb nu twee honden. Even kijken, ik heb in de auto nog wel wat. Ik ga gewoon aan jullie, in jullie hand, een foto geven. Jullie mogen je ogen opendoen, maar niet kijken naar de achterkant van de foto.

Wat is de achterkant?

Tresi geeft iedere student een foto in zijn of haar hand, met de kant van de foto naar beneden.

Tresi: Ik heb hem al goed gelegd. Toeval bestaat niet. Ik heb precies genoeg foto's mee. Meer heb ik niet, alleen in de auto. Ogen open. Indrukken? Hoeft niet allemaal tegelijk, kan ook omstebeurt. Wat voor indruk krijg je? Alles is energie, dus je hebt energie in je hand. Wat voor indruk krijg jij?

Een geforceerd gevoel van blijdschap.

Tresi: Dat iemand zich lachend en vrolijk neerzet?

Ja, ook al is dat gevoel dan niet zo. Ik voel een beetje verdriet op het hart. Ik voel druk op het hart.

Tresi: Mooi zo.

Een drukke omgeving.

Tresi: Als je meer indrukken krijgt, mag je gewoon spreken.

Ik voel tintelingen, een manspersoon, een beetje donker van kleur. Ik voel heel veel tintelingen. Ik weet niet wat het is.

Tresi: Oké. Je moet ook kijken wat het betekent. Stel jezelf de vraag: **wat** betekent de tintelingen? Wat krijg ik er nog meer voor indrukken op? Je vraagt het aan je innerlijke, zodat hij je gaat vertellen wat je voelt. Rinie?

Een jong iemand, levendig, vrouwelijk.

Tresi: Jij Frank, indrukken?

Het is geen prettig gevoel.

Tresi: Dan moet je aan jezelf vragen: **wat** betekent het voor mij?

Iets met ademen.

Tresi: Nog meer iemand?

Iemand die is niet zichzelf, ik voel heel erg mijn keelchakra.

Tresi: Keelchakra, oké.

Er zit een druk op.

Tresi: Dat kan uiten zijn, het kan verdriet zijn. Wat is het voor jou?

Verdriet.

Tresi: Oké, Ruud?

Tintelingen in mijn handen. Ik denk dat de persoon met zijn handen werkt. Misschien werkt ie in de keuken. Angstig, niet kunnen uiten en daardoor niet goed in zijn vel zitten.

Tresi: Edwin?

Ik heb ook mijn keelchakra en ik krijg het heel warm.

Tresi: Dat betekent dat de persoon een warm persoon is?

Vrouwelijk denk ik.

Tresi: Ik weet niet meer wie jullie hebben, dus dat wordt een beetje moeilijk. Jij?

Het is heel irritant. Ik voel dat ik moet huilen, dat ik verdriet heb. Je moet heel voorzichtig met deze persoon omgaan. Het blijft maar doorkomen. Ik zie ook volwassen naar kind. Heel voorzichtig aanpakken, heel kwetsbaar. Ik voel verdriet.

Tresi: Saskiaatje?

Ik voel niets.

Tresi: Jij?

Ik voel alleen maar mijn handen die warm en zacht zijn.

Tresi: Als ik een naam noem, dan moet je even voelen of die naam bij deze energie past. Het kan zijn dat meerdere mensen dezelfde naam bij zich hebben.

Op de foto bedoel je?

Tresi: Ja. Ik noem een naam en dan moet je voelen of het een ja of een nee is. Als ik de naam Johnny noem, Jeffrey noem, Jerony noem, Angel noem.

Iemand zegt ja bij de naam Angel.

Bij mij zou het kunnen.

Tresi kijkt zonder dat de studenten het zien of het klopt.

Tresi: Bij iedereen was het een nee. Als ik Wybe noem?

Ik krijg heel sterk een ja gevoel.

Tresi: Als ik Wybe en Tresi noem?

Wil je het nog een keer doen alle namen.

Tresi: Johnny Barros? Jeffrey Barros?

Mijn handen beginnen te tintelen.

Tresi: Moeilijk hè? voelen. Het is gewoon je eerste impuls. Gewoon vertrouwen. Wybe, Wybe en Tresi, Angel Barros.

Ik denk dat ik jullie beide heb.

Ik ook.

Tresi gaat kijken.

Tresi: We spelen.

Ik heb Wybe.

Tresi: Ik vind het een leuk spelletje. Dan ga ik even een aantal dingen noemen. Degene die het gevoel krijgt met een energie in zijn handen, degene die heel goed kan leren, een intelligent iemand. Energie van het hoofd moet je voelen. Iemand die heel erg in zijn hoofd is. Gesloten persoon, wel heel gevoelig maar geen spraakzaam type. Betekent: keelchakra is dicht. Gesloten persoon, niet spraakzaam, iemand die moeite heeft om bij zijn gevoel te komen maar wel heel gevoelig is. Hoge verwachtingen van zichzelf, heel sportief.

Ik.

Tresi: Draai hem om. Dat klopt. Dat is Johnny Barros. Dat wil niet zeggen, dat ik Johnny Barros niet vaker bij jullie neer heb gelegd. Het zijn mijn kinderen, dus ik heb er heel veel foto's van. Ik wil even kijken naar jou. Wat zei jij? Zei jij een ja?

Ja.

Tresi: Het is hem ook. Draai hem om. Heeft iemand nog meer ja gehad?

Ik had energie van gedachtes.

Tresi: Van hoofd?

Ja en moeite met het gevoel. Het rommelt.

Tresi: Even kijken. Ik ga nog even door. Ik zoek iemand die een vrouwelijke energie heeft, heel pittig. Denken jullie meteen aan mij. Heel pittig, intelligent, veelisend, wispelturig, lief, ondeugend, gillend, heel erg gillend, zelfstandig, een dierenliefhebber, kieskeurig in kledingdracht. Die energie, kunnen jullie die energie ergens te pakken krijgen?

Ik denk het wel.

Tresi: Even kijken. Blijf maar zitten. Probeer die energie uit de foto te halen. Een persoon die gevoelsmatig zo erg gevoelig is. Die ontzettend spontaan is, grappig is.

Die heb ik, denk ik.

Tresi: Heel erg grappig, spontane energie. Dus dat betekent, dat degene die deze energie heeft, zichzelf moet gaan associëren en die even een vleugje van grappigheid, van spontaniteit krijgt. Iemand die graag in de schijnwerpers staat. Heeft niets met mij te maken. Het is een mannelijke energie.

Ik denk het.

Tresi: Even kijken. Nee dat is hem niet.

Is hij sportief?

Tresi: Ja hij is sportief. Is hem ook niet. Tsjonge kinderen, we gaan de cursus verlengen. Ik krijg het gevoel dat ik nog veel werk moet verrichten.

Wat je hier vertelt, voel ik wel.

Tresi: Ik zoek iemand die een energie bij zich draagt van grote mond, maar heel klein kan voelen in zichzelf. Een onvolwassen energie. Een wispelturige energie, agressief, gauw op zijn teentjes getrapt, vluchtgedrag vertoont. Ik zoek Wybe.

Die heb ik.

Tresi: Nee.

Ik voel hem.

Tresi: Ook nee.

Ik ga maar niets roepen.

Tresi: Oké, nu raken jullie allemaal in de war. Jij hebt Angel. Jij hebt Wybe. Wat heb jij?

Ik weet het niet.

Tresi: Jij had die jongen zoals zij, Johnny. Jij hebt Jerony. Jij hebt Johnny en jij hebt die grapjas Jeffrey.

Dat zei ik toch?

Tresi: Nee, jij zei ja bij Johnny.

Maar hij is niet wispelturig?

Tresi: Nee dat is hij, niet Johnny. Jij had Wybe. Ik dacht: ik krijg hier wat te horen. Tsjonge jonge.

Tresi, zie je nou verschil in onze aura's, na de behandeling?

Tresi: De aura's is een energiewisseling van elk moment van emotie. Op het moment dat je behandeld wordt, heb je een hele lekkere aura, net of je net uit bad komt. Dat is zichtbaar voor mij. Ik pik energie op, doordat ik naar jullie kijk en dan weet ik precies hoe jullie in elkaar steken. Dat is mijn gave. Jullie moeten nog veel oefenen. Vragen of opmerkingen over energieën?

Er valt een stilte.

Tresi: Jullie twijfelen nog veels te veel. Een energie is een klik. Het is gewoon van: ja, ik voel dat. Bij wijze van spreken: "Ik voel een druk op mijn borstkas." Dan hoeft je nog niet te verklaren waarom, maar dan voel je dat gewoon. Dus je voelt een druk op je borstkas, of je voelt je wat verdrietig, of ongepast. Ga nou niet verdrietig de deur uit, zeg gewoon: "Ik moet meer oefenen."

Ik had een jong kind in mijn handen.

Tresi: Jerony.

Spreek je dan over nu?

Tresi: Hij is nu zeventien.

Bij mij kwam er een dartelend jong kind meteen.

Tresi: Dat kan, dan heb je die energie van die foto gepakt. In die tijd was hij heel dartelend en heel sprankelend. Jij zei op een gegeven moment: "Ik voel

een groot man naar een kind.” Hij is nu 21 en op die foto was hij veel jonger, toen was hij een kind.

Voel je dan van zijn foto de volwassenheid?

Tresi: Voor mij maakt het niet uit. Als ik een foto krijg van iemand en die foto is twintig jaar oud, dan pak ik de energie van dat moment. Ik pak het niet van twintig jaar eerder. Het kan wel zijn, dat jullie de energie van dat moment hebben gepakt, dat zou wel kunnen.

Heeft Jeffrey last van zijn been?

Tresi: Jeffrey heeft geen last van zijn been. Hoezo?

Dat voelde ik.

Tresi: Misschien is ie gevallen, ik heb hem vandaag nog niet gezien.

Zijn linkerbeen.

Tresi: Dat weet ik niet.

Houdt Angel van koken?

Tresi: Jullie mogen je indrukken aan mij vertellen. Angel kookt graag. Ze maakt graag gebakjes en taart en zo. Angel is dat pittige dametje. Toen ik dat opnoemde, dacht ik dat ik mezelf opnoemde, maar dat was het niet. Ik heb mezelf niet opgenoemd. Wat voor indrukken had jij bij Wybe?

Ik voelde duidelijk minder geaard, dus de energie zit meer van boven, het hart. Een glimlach wat niet echt is en toch eenzaamheid.

Tresi: Dat klopt. Die indrukken zijn wel waar, die passen wel bij hem. Hebben andere mensen nog indrukken opgedaan? Jij had Johnny ook.

Nee ik had die kleine.

Tresi: Die donkere? Jerony. Jij zei donkere, toen dacht ik dat jij de donkere had. Ik heb één kind, de jongste zoon, die is Indonesisch. Jeffrey is de grapjas.

Ik bedoelde donker van haar.

Tresi: Deze is donker van kleur. Had jij deze? Dat is Johnny. Dat is dezelfde als die maar dan jonger.

Ik had fragiel. Niet kwetsbaar maar te gevoelig. Er mag geen misbruik van gemaakt worden.

Tresi: Johnny heeft een ontzettend moeilijke start gehad.

Hij is de oudste natuurlijk.

Tresi: Ik werd heel jong moeder. Ik was achttien toen ik voor het eerst moeder werd en twintig toen ik die twee kleintjes al had. Ik had toen last van mezelf. Ik kreeg last van depressies, niet wetende hoe ik mijn leven op moest zetten, omdat ik ging scheiden. Ik had angsten en al die dingen. Johnny heeft het meeste geleden in zijn opgroeiende jaren. Hij is heel erg op zichzelf gericht, heel erg veeleisend. Hij is heel intelligent en gaat nu naar de Erasmus universiteit. Misbruik van Johnny kan je niet maken, omdat hij laat niemand echt toe.

Ik denk aan een vriendinnetje.

Ik had masker.

Tresi: Jij had ook Johnny?

Ja.

Tresi: Hij heeft heel vaak ook een masker op en dan sluit ie zich volledig af. Toen ik hem uit huis heb gegooit, anderhalf jaar dat ie op zichzelf moest gaan, is ie veel opener geworden en veel volwassener. Het is ook een jongen die heel gauw neerbuigend kan zijn. Het is wel een heel gevoelige jongen, heel rustig, maar het is wel heel moeilijk om hem te doorgronden. Angel met koken dat klopt, spontaniteit, kleren willen kopen, zich mooi willen maken, zelfstandig. Ze zegt precies wat ze vindt. Als ze jou een eikel vindt, dan zegt ze het gewoon. Ze is wat dat betreft heel puur.

Je voelt niet echt of het vrouwelijk of mannelijk is.

Tresi: Dat kan je voelen. Als je het verschil kan voelen tussen vrouwenenergie en manenergie dan kan je het verschil voelen. Jij zei: “Het voelt als een vrouw” en jij “als een man.” Dat is een gevoel, dat is heel moeilijk uit te leggen. Voelde jij helemaal niets bij die foto van ons twee? Het was onze ondertrouw foto trouwens.

Ik voelde alleen de warmte.

Tresi: Toen waren we best wel warm, we waren verliefd. Wie had nog meer indrukken die nog niet verteld zijn?

Ik had met lucht, adembaling. Ik denk niet dat ie daar problemen mee heeft.

Tresi: Nee dat was die andere, Jerony heeft dat gehad, dat is de andere. Het gekke was dat jij zei: “Ik heb een man” en je had Angel en jij zei: “Ik heb Angel”, terwijl jij Wybe had. Ik dacht: pakken jullie elkaars energie op of zo? Het was andersom. Het geeft niet.

Het is zo moeilijk om je concentratie vast te blijven houden, merk ik. Je krijgt informatie door en dan moet je er wel bij blijven.

Tresi: Willen jullie deze oefening nog een keer doen?

Nu?

Tresi: Nee niet nu. Dan moeten jullie allemaal een foto meenemen van iemand die leeft, geen krantenknipsels. Je moet iemand meenemen die je goed kent en die dicht in je aura zit. Dus niet iemand die ver weg is, maar iemand die dichtbij je staat. Het mag ook een foto van jezelf zijn. Die foto's geef je aan mij en die deel ik omgekeerd uit. Stel dat je je eigen foto weer terugkrijgt, mag je zelf vertellen wie en wat. Oké, dan gaan we het hierbij houden. Namasté.

Isaak: Dames en heren, het gevoel is een emotie. Een emotie komt voort uit het gevoel. Op het moment dat je toegeeft aan je gevoel, geef je ook toe aan je emotie. Wees niet bang om te voelen. Wees niet bang om te oefenen, om nog meer te gaan voelen. Elk van jullie vangt andermans gevoelens op. Op het moment dat je daarop bouwt en vertrouwt, krijg je alleen maar nog meer gevoel en een goeie intuïtie. Geef jezelf alle kansen om dus jullie zelf te ontwikkelen. Namasté.

Namasté.

Bijeenkomst 5 oktober 2011

Tresi: Goedenavond.

Goedenavond.

Tresi: Gisteren heeft Isaak in de intuïtieve cursus een geestelijke doopnaam gegeven. Dat is echt aan te raden. Als je een naam van Isaak aangemeten krijgt of aangewezen krijgt, is heel mooi.

Hoe kom je eraan? Moet je het vragen aan Isaak?

Tresi: Ja ze vragen het ook soms, maar gisteren in de intuïtieve cursus in Rotterdam ging hij iedereen een naam geven. Ik heet de Schittering. Chantal is de Onmisbare en zij is de Opkomende Zon.

Nee, Stralende Zon.

Tresi: Dan moeten we elkaar zo groeten: “Ik, de Schittering, groet de Stralende Zon.”

Er wordt gelachen.

Tresi: Ja, jij kom op.

Ik, Stralende zon, groet de Schittering.

Tresi: Dank je wel. Zo moeten we dat doen. Dus dan ga je naar de winkel: “Ik ben de Schittering.”

Er wordt gelachen.

Tresi: Mijn dochter heet de Vurige. Isaak noemt haar ook nooit Angel, hij noemt haar altijd de Vurige. Omdat in de indianentijd werden de namen

altijd gegeven in betekenis. Gisteren in de cursus kwam er van alles langs, de Rots in de Branding kwam langs, de Krijger kwam langs, de Vechtlustige, oh nee de Krachtigste. Dat was heel mooi. Dan vraagt Isaak: wat denken jullie dat zij zijn intuïtief en noem een naam. Op een gegeven moment geeft hij zijn stempel van: die naam krijg je. Ik doe alles intuïtief, echt alles. Mijn hele leven is een hele intuïtieve wereld. Jullie moeten leren naar jullie intuïtie te luisteren en alleen maar volgen op je impulsen, zonder dat je weet waarom je het doet. Ik heb een mooi voorbeeld voor jullie. Ik zat op een gegeven moment in de auto en ik zei op een gegeven moment tegen Chantal uit het niets: “Zet me maar op een spirituele site.” Chantal kon haar lol niet op. Ze heeft een hele avond kunnen daten in naam van mij.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ze heeft allemaal kerels uitgezocht waar ik nooit op zou vallen, omdat ik een hele andere kader heb dan zij. Ze had 23 mails uitgestuurd. Het was heel gezellig voor haar die avond. Ik liet het gaan, omdat ik heb toch nooit tijd. Ik had alleen maar intuïtief gezegd: “Zet me op een spirituele site.” Op een dag heb ik via e-mail contact gehad met iemand en ik dacht: laten we afspreken. Hij kwam drieënhalve uur te laat en na één drankje zijn we naar Chantals huis gegaan. Ze keurde natuurlijk mijn smaak absoluut niet goed. Puntje bij paaltje, heb ik de vogels uit de kooi gehaald en hem de vogels laten vangen, dus we hebben een leuke avond gehad, omdat hij zei alleen maar: “Au, au, au.” Om 2 uur in de nacht ging hij naar huis en hij zei alleen maar: “Was gezellig, doe!” en de deur ging dicht. Chantal zei alleen maar: “Jij hebt geen smaak.”

Er wordt gelachen.

Tresi: Daar had ze ook gelijk in ook. Hij zag eruit als ‘The Godfather’. Dat is leuk om te vertellen, het hoort gewoon bij deze les. Op een gegeven moment, toeval bestaat niet, God zorgt voor toeval, en iemand die reageerde op mij en die schreef een kleine tekst van: goh ik kan mijn ogen niet van je afhouden, wat ben je mooi. Ik reageerde terug en toen gingen we bellen. Toen ik hier de workshop had, ik weet niet wie hier was, Tasja was er en je

zei: “Ga naar die date.” Ik had een paar keer mijn toestel in mijn handen, ik wilde de date afzeggen, omdat ik nog vasthield aan mijn ex.

Van ons moest je.

Tresi: Ja, dus jullie hebben intuïtief mij die kant opgestuurd. Ik had al vijf keer in de workshop mijn toestel in mijn handen, omdat ik wilde het afzeggen. Ik voelde me schuldig naar mijn ex toe, omdat ik wilde er nog hoop in hebben. Ik was het daten na vijf maanden beu, dus ik wilde me weer richten op Wybe. Ik wist niet wat ik moest doen en jullie zeiden bijna in koor: “Ga.” Jij wilde nog de make-up uit de kast halen. Ik heb mijn broek uitgedaan en ik ben zo naar de date gegaan. Als hij niet om had gekeken, was ik keihard voorbij gelopen. Hij keek om en we hebben een hele leuke avond gehad. Intuïtiviteit is puur een gevoel, hoe voelt dat. Dat kan je niet bedenken. Hij woonde bij zijn moeder, omdat hij is een paar weken geleden door zijn ex eruit gegooid. Waar ik Wybe van heb weerhouden, heeft ze hem aangedaan. Ze heeft hem eruit gegooid en hij wilde niet gaan. Er was veel geld verdwenen en hij wilde weten waar het geld was gebleven en dat wilde ze niet vertellen. Hij bleef erop hameren waar het geld gebleven was en op een gegeven moment heeft ze de Maxi-Cosi naar zijn hoofd gegooid, gespuugd en gedaan. Hij heeft misschien een beetje geduwd en getrokken, maar hij heeft absoluut niet geslagen. Omdat hij niet wegging en hij de volgende dag er nog steeds was, heeft ze de politie gebeld en aangifte tegen hem gedaan. Een paar jaar geleden hebben ze elkaar echt geslagen. Zij sloeg hem en hij sloeg terug en toen heeft ze hem aangegeven. Hij wilde nog voor haar gaan zitten. Hij heeft twee jaar voorwaardelijk gekregen. Zij heeft een brief geschreven, dat het allemaal niet zo was als het overkwam. De man heeft weinig rechten wat dat betreft. Hij is ook een oorlogsslachtoffer, hij heeft in Afghanistan gezeten en hij heeft hele nare dingen gezien. Hij kreeg opdrachten en moest schieten op dorpen en moest ledenmaten van kinderen bij elkaar rapen. Dus hij is een slachtoffer van de oorlog. Hij is nu ook niet meer in de oorlog als bommenexpert. Dat betekent dat het ook meetelt, dat ze op een gegeven moment allemaal stempels gaan geven. In het boek ‘Wybe, wat doe je nou?’ heb ik dus eigenlijk alles getolereerd en hem nooit pijn willen doen. Wybe heeft alleen maar mij pijn gedaan. Nu zie ik het

andersom, dat een andere vrouw iemand pijn wil doen en dat doet mij pijn. We zouden naar de kermis gaan met Angel en zijn zoontje. Ik moest naar de wc, ik kwam binnen en ik kom Cruella de Vil tegen, zijn moeder dus.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik dacht laat ik maar bij mezelf blijven. Ik dronk netjes mijn thee op en sprak netjes met twee woorden. Mijn dochter moest ook netjes haar glas opdrinken. We gingen naar de kermis en 's avonds kreeg hij een telefoontje, dat hij mij niet mee mocht nemen, anders vloog hij eruit. We zijn bij een tante geweest en later bij vrienden van mij. Intuïtief heb ik een sms gestuurd aan Wybe van: ik wil iets opbouwen met deze jongen en ik stop met alle contacten. Dat heb ik die nacht gestuurd. De volgende dag zou ik met Wybe naar Ikea gaan, omdat vriendschappelijk ging het goed. De laatste keer dat we elkaar zagen, hebben we het hartstikke leuk gehad in een groot kasteel, omdat ik daar op moest treden. We zijn zonder ruzie uit elkaar gegaan. Ik kreeg een sms terug van Wybe van: bedankt voor de leuke tijd en succes. Maandag belde hij me natuurlijk helemaal huilend op etc. De volgende dag zijn we weer naar de kermis geweest en dat was hartstikke leuk. Hij ging naar huis en ik ging naar huis en een paar uur later belde hij me op: "Mag ik alsjeblieft naar jou toekomen?" Ik zei ja en nu wonen we samen.

En zijn moeder?

Tresi: Die komt drie dagen haar bed niet uit. We wonen nu samen.

Goeie seks?

Tresi: Daar gaat het niet eens om. Zulke goeie seks als met Wybe, dat komt niet zo gauw voor. Dat was ook het enige wat goed was. Dus ik woon samen met Servie.

Hoe beet hij?

Tresi: Servie. Hij geeft polariteitsmassages.

Oh lekker.

Tresi: Ontzettend lekker. Hij is spiritueel bezig. Daarom stond hij op de site, hij wilde mensen leren kennen in de spiritualiteit. Hij heeft al die basissen, die ik naar God uitgezonden hebt, rust. Lekker rust. Hij is heel rustig.

Maar heeft hij geen last van zijn oorlogstrauma?

Tresi: Dat is vier/vijf jaar geleden. Hij heeft heel veel therapieën gevolgd. Hij heeft er ontzettend veel moeite mee. Gisteren heb ik zijn gevoel overgenomen. Hij kreeg een healing van Isaak. We waren bij Chantal en ik heb nog nooit zoveel pijn gehad tijdens een healing, als die dag. Chantal wilde bijna 112 bellen. Ik ging al die oorlogsverhalen tegemoet. 's Ochtends zei Isaak: "Geef hem een healing." Ik wilde het doen, maar het mocht nog niet. Ik had sessies in Rotterdam en ik wilde hem nog een healing geven en de persoon om 17.00 uur was zijn afspraak vergeten, dus Chantal zei: "Hier is je klant." Ik ging eerst healen en toen kwam ik bij de hartchakra en het gevoelschakra en toen zei Isaak wat ie voelde en natuurlijk kwam er heel veel pijn, maar dat wilde hij niet toelaten. Ik zei: "Als jij het niet doet, moet ik het doen voor jou." Hij wilde het niet helemaal toelaten, hij heeft wel wat tranen gelaten. Ik wilde het teruggeven, dat ik niet in die energie terecht kwam, maar voor ik het wist, was het te laat en lag ik al zijn oorlogsverhalen mee te maken en de pijn. Ik hoorde de bommen en ik rook de geuren. Hij is getraumatiseerd, doordat hij de opdracht kreeg om te schieten. Ze schoten op kinderen. Hij ging voor de vrede, maar zo werkt het daar niet. Dan zie je al die kinderen. Hij begon me te vertellen, met tranen, dat het kind dood op de grond lag en dat de moeder naar het kind toe wilde en hij moest richten. Hij heeft letterlijk gericht. Hij haat zichzelf daarvoor. Isaak heeft daarover gesproken, dat hij daar niet de schuldige van is, maar dat hij als militair daarvoor is geleend. Zijn karma - dat is een heel mooi verhaal - mag hij in dit leven oplossen. Isaak heeft pas een interview voor het magazine gegeven en toen werd ook de vraag gesteld of ik karma met Servie had. Ik ben naar de sferen gegaan en ik was best wel boos, dat ik dat allemaal met Wybe moest meemaken en ik heb gekeken in de bron der wijsheid en ik heb gekeken met wie ik karma had. Servie en ik kennen elkaar. Als we elkaar in de ogen kijken,

dan kennen we elkaar. Het is ook bevestigd, dat we elkaar uit vorige levens kennen, levens, meerdere. Hij is altijd in die levens soldaat geweest, hij voelde ook dat dat zo was. Hij mag nu in dit leven zijn karma aflossen in één leven, omdat ik zoveel positieve karma heb opgebouwd, omdat ik zoveel mensen help en ik een liefdesbinding heb gehad in andere levens. Ik ben naar boven gegaan en ik heb geëist dat ze hem in mijn levensboek hebben gezet, omdat ik heb geen zin om zonder liefde door het leven te gaan. Dat is een beetje kort door de bocht, maar Isaak verteld het uitgebreid. Nou dat was het.

Namasté.

Tresi: Namasté. Jullie hadden huiswerk of niet?

We moesten foto's meenemen.

Tresi: Haal die foto's uit de lijst. Die foto's gaan we aan Isaak geven, maar dan weet ik niet meer welke van wie is. We gaan intuïtief aanvoelen. Heeft iedereen een foto van mij gekregen?

Het duurt even, maar dan heeft iedere deelnemer een foto op zijn schoot van Tresi gekregen.

Tresi: Nou eerst gaan we gewoon ontspannen. We gaan alleen maar ontspannen.

Ik heb gekeken.

Tresi: Dat is niet de bedoeling. Ik verwissel de foto wel.

Ik heb ook gekeken.

Tresi: Smiecht, dit is niet de bedoeling. Zullen we maar stoelendans doen? Tsjonge jonge. Probeer even contact te leggen met jezelf. Adem in en adem uit. In je gedachtes zeg je: "Ik leg contact met mezelf." Voel in je innerlijke zelf de liefdesenergie die jij bezit. Stuur die liefdesenergie naar moeder aarde

en naar God. God is liefde. Zeg tegen jezelf: **“Ik ben God. Ik ben God en ik wil voelen wat mijn Goddelijkheid mij te vertellen heeft. Ik ben God en ik wil voelen wat mijn Goddelijkheid mij te vertellen heeft.”** Adem in en uit en bundel de energie van jouw Goddelijkheid. Zeg tegen jezelf: **“Ik bundel mijn energie van mijn Goddelijkheid. Ik vertrouw volledig op God en wat God mij te vertellen heeft. Al hetgeen wat tot mij komt is waarheid in mijn gevoel. De vertaling dat is hetgeen wat ik nog moet gaan begrijpen.”** Welke vertaling hoor jij in jezelf te weten? Wat hoor jij te weten? Je zegt tegen God: **“Al hetgeen wat tot mij komt is een impuls.”** Herhaal deze gedachte in jezelf: **“Impuls vertaal het in mijzelf, in gedachtes en woorden.”** Je ademt in en uit. Je bent volledig ontspannen. Al hetgeen wat je hier bent is goed. Je zegt tegen jezelf: **“Ik ben volledig in ontspanning. Ik voel mij ook volledig in ontspanning. Ik geloof volledig, ik ben volledig en ik manifesteer mezelf volledig.”** Vertrouw zodanig dat jij verbonden bent met moeder aarde en moeder aarde’s energie absorbeer jij door het in te ademen. Adem diep in en elke inademing is moeder aarde’s energie. Zeg in gedachtes: **“Moeder aarde’s energie adem ik nu in. Moeder aarde’s energie adem ik nu in.”** Adem moeder aarde’s energie in. Besluit het te doen. En elke keer als je inademt, herhaal je deze gedachte: **“Moeder aarde, ik adem je in. Moeder aarde, ik adem je nu in.”** De energie van moeder aarde gaat tot je komen, tijdens het besluiten van. Je moet ook de energie van de kosmos hebben. Betekent dat je jezelf verbindt met de kosmos. Haal de energie van de kosmos naar je toe en zeg: **“Ik adem de energie van de kosmos in.”** Je concentreert jezelf alleen maar op het inademen van schone blauwe energie, spirituele kleur, spirituele energie, je thuis. De energie van moeder aarde trek je in gedachtes naar je hartchakra en de energie van de kosmos trek je in gedachtes naar je hartchakra. De energie moeder aarde en de energie kosmos raken elkaar. Je zegt: **“Ik laat toe.”** Je laat toe wat moeder aarde’s energie met je doet. Je laat toe wat de kosmos energie met je doet. Allemaal op de plek van je hartchakra. En je ademt uit. In gedachtes ga je jezelf concentreren op het openstellen van je aura. Je visualiseert **het** energieveld om je heen en dat ben jij. Je energieveld, die op je lichaam zit, ga je de opdracht geven om vrijer te worden. Je zegt: **“Ik stel mijn aura open voor al deze mensen in deze ruimte. Alle indrukken mogen binnenkomen. Ik ben verbonden met moeder aarde en met de kosmos op mijn hart. Ik hoef alleen maar te luisteren naar mijn hart.”** Voel

de energie van vrijheid. Je ademt uit. Vertrouwen, puur vertrouwen wat je voelt. Je pakt nu je foto en je gaat alleen maar voelen wat je voelt. Wat je voelt, laat je meteen tot uiting komen via spreken. Er is geen volgorde op dit moment. Betekent: degene die wil spreken, die spreekt en dan wachten we netjes af tot de persoon uitgesproken is.

Ik voel een blond kind, een meisje.

Tresi: Oké wat voel je nog meer?

Vrolijk kind.

Tresi: Vrolijk kind. Een blond vrolijk kind, dat is wel heel erg in detail. Wat voor kleur haar had jij als kind? Ben je donker geweest, niet blond?

Nee.

Tresi: Zij heeft jou.

Oké.

Tresi: Vrolijk klopt wel. Heb je ergens nog een blond kind lopen?

Nee.

Tresi: Dus betekent: jij neemt de energie tot je. Je zei vrolijk, daar kan ik wel inkomen. Ze is een vrolijk kind. Op het moment dat je in details overgaat, fysieke details, dan kan het zijn dat je het verkeerd tot je neemt. Dat geeft niet. Vrolijk klopt wel. Wie nog meer? Wie kan het invullen?

Een peutertje, zacht en verlegen.

Tresi: Heb je nog meer indrukken?

Er valt een stilte.

Tresi: Van wie is dat?

Dat is mijn dochtertje.

Tresi: Ach, een peutertje. Is ze zacht?

Ja.

Tresi: Verlegen, liefje?

Ja bij bepaalde mensen.

Tresi: Nou Saskia...

Ja goed gedaan.

Tresi: Je hebt nog een foto Saskia.

Ik voel een man, donker haar. Ik kreeg het gevoel dat ie best wel veel meegemaakt heeft.

Tresi: Het zal toch niet Wybe zijn? Nee hoor, ik heb geen foto meer, ik heb zijn foto verscheurd. Ik heb zelfs mijn trouwring verpatst en heb er oorbellen voor gekocht. Het was heel mooi, ik ging zeilen en opeens begon mijn ring heel erg te branden en te jeuken. Ik kon het nooit af doen. Ik heb het zo vaak aan het kruis gehangen en iedere keer weer afgepakt. Ik was aan het zeilen met Servie en toen ik hem afdeed, bleef het jeuken en ik zei: "Servie geef er een kusje op", hij gaf er een kusje op en meteen was de jeuk weg. Mijn dochter pakte de ring en zei: "Die gaat in de portemonnee dan kan je er iets anders voor kopen." Allemaal intuïtief en ik ben er helemaal bevrijd van. Snappen zal je het niet, maar het is allemaal gevoel. Zo, jij hebt een mooie foto. Veel meegemaakt en een mannelijke energie.

Toen jij de foto gaf, kwam er gelijk een man in mijn hoofd.

Tresi: Heb je iets op te biechten José?

Is ie van mij? Oh mannelijke energie, dat klopt wel ja.

José moet lachen.

Tresi: Je bent ontmaskerd hè?

Er wordt gelachen.

Tresi: Jij, wat voel je?

Ik voel iemand die heel stil en teruggetrokken is. Ik heb het gevoel om in elkaar te duiken. Ik heb ook hoofdpijn, alsof het iemand is die heel veel aan het nadenken is en heel stil is. Heel stijf ook.

Tresi: Van wie is die?

Van mij.

Tresi: Herken je dat?

Ja dat klopt. Ze heeft een half jaar terug een kindje gekregen en ze gaat ook naar de huisarts met het idee...

Tresi: Dat klopt ook hoor. Dat kan ik al meteen bevestigen. Ik heb daar niet zoveel moeite mee.

Ik heb haar geadviseerd naar de huisarts te gaan.

Tresi: Dat klopt ook. Wie is dat?

Mijn zusje.

Tresi: Dat klopt ook, ze moet aan de medicatie, antidepressiva. Ik wil de foto's nog even gebruiken. Wie durft?

Ik heb iemand die in mijn gevoel heel zwaar is en heel veel frustraties heeft. Volgens mij heeft ie het zwaar. Ik voel heel veel weerstand.

Tresi: Het is een meisje, jouw kindje?

Klopt.

Tresi: Je eerste dochtertje, die je niet meer ziet. Je hebt helemaal gelijk, ze heeft het heel zwaar, ze is heel erg gefrustreerd door het gemis van jou. Ze ziet haar vader niet meer, maar ze houdt wel heel erg van haar papa. Ze is teruggetrokken in zichzelf, gefrustreerd. Je hoeft niet in details te treden, je hoeft alleen maar te voelen. Nou Saskia....

Ik moet aan mijn zoon denken, maar ik heb geen foto van mijn zoon gegeven. Ik denk dat het een jongen is dan.

Tresi: Wat is er met je zoon dan?

Ik kan het niet zo goed zeggen.

Tresi: Welke associatie brengt jouw zoon bij jou?

Nuchter denk ik, ik kan er niet zo goed een woord bij verzinnen.

Tresi: Nu begrijpen jullie hoe moeilijk mijn vak is, het lijkt makkelijk.

Terughoudend.

Tresi: Je hebt Tasja.

Er wordt gelachen.

Ik ben niet terughoudend.

Jammer het ging net zo goed.

Tresi: Het is moeilijk kinderen, dus niets aan de hand. Jij.

Ik kreeg een foto en ik kreeg een zwaar gevoel en hartkloppingen en een brok in mijn keel.

Tresi: Is dit je man?

Ja mijn man.

Tresi: Pijn in het hart en wat zei je nog meer?

Brok in mijn keel.

Tresi: Keel is uiten. Ik weet niet of deze man zijn gevoelens uit?

Nee.

Tresi: Betekent: alles wat op zijn hart drukt dat houdt hij vast?

Ja.

Tresi: Goed zo. Als het niet goed is, zeg ik het. We gaan naar onze eerste hier zo, de kapster.

Ik weet niet, of ik mezelf voel, of de persoon, maar ik voel me wat zwaarder qua adem, serieus, bijna nerveus. Last van mijn rug in het midden. Dat kan ik ook zijn. Ik voel een koude energie.

Tresi: Dus wat killer.

Misschien een koude type of afstandelijk.

Tresi: Wie is dat?

Mijn vader.

Tresi: Oké, wat ze zei?

Ik herken het niet zo.

Tresi: Geen pijn in de rug?

Weet ik niet. Soms, maar op dit moment niet.

Tresi: Hij is niet kil?

Nee.

Ik ga wel naar een cursus bloemschikken.

Er wordt gelachen.

Tresi: Volgende keer beter. Je hebt wel een leuke humor, dat staat goed in het boek. Edwin.

Ik had in het begin gelijk last van mijn maag, borrelen en hier.

Tresi: Dat is de keelchakra.

Gespannen. Spanning, stress. Ik denk dat het er meerdere zijn, twee personen.

Tresi: Nee, is één persoon en dat is deze.

Dat is mijn zus.

Tresi: Ze heeft wel meerdere foto's gegeven.

Er wordt gelachen.

Tresi: Spanning, stress?

Nee.

Tresi: Ach, gezakt.

Er wordt gelachen.

Tresi: Het duurt nog even eer je een helderziende waarnemingen avond doet.
Jij Frank.

Ik voel niet zoveel.

Tresi: Je durft gewoon niet meer.

Ik voel warm en pijn in mijn maag. Kan ook zijn dat ik het gewoon warm krijg.

Hij heeft het gewoon warm gekregen.

Tresi: Wie is dit?

Mijn dochter.

Tresi: Is het een warm kind?

Ja.

Tresi: Misschien heb je de energie warme persoonlijkheid opgepikt. Iedereen wat gezegd? Oh nee, daar nog twee.

Ik voelde de foto branden in mijn handen. Toen ik me daarop concentreerde werd het voor mijn gevoel een hele warme persoonlijkheid en hele diepe wijsheid. Daarna een soort van pijn die er zit. Dat is algemeen maar toch. Daarna begon iedereen om me heen te praten en toen kon ik niet meer bij mijn gevoel blijven. Dat was het. Ik werd afgeleid en dan ga ik luisteren. Ik kan niet twee dingen tegelijk.

Tresi: Dus concreet?

Heel warm, ongewoon voor mij, kom ik niet vaak tegen en pijn die alleen intimi weten. Ik heb er ook zweetbanden van gekregen. Herken je dat?

Er wordt gelachen.

Ik ben gewoon gezakt.

Tresi: Ik denk dat je misschien je eigen energie hebt vertegenwoordigd. Vergeet niet, dat je ook je eigen energie kan vertegenwoordigen en dat je dus, op dat moment, bij je eigen energie terechtkomt en niet doorbreekt naar deze energie. Dan raak je op een gegeven moment in de war en dan vertel je je eigen energie. Wanneer weet je wanneer het jouw energie is en wanneer het een ander zijn energie is? Dat is juist zo moeilijk.

Die rugpijn heb ik nu niet meer, maar daarnet voelde ik het midden in mijn rug.

Tresi: Misschien heeft de persoon daar wel een klacht op, maar dat het niet elke dag zichtbaar is.

Wanneer weet je dan wanneer het je....

Tresi: Eigen energie is? Dat is training.

Jezelf leren kennen, dat je weet wie je bent.

Tresi: Dat is het. Ik weet precies wie ik ben. Ik weet dat als ik spreek, dat ik het niet ben. Dus ik verhef mezelf boven mijn eigen zelf. Ik weet nog een keer zo goed dat ik zelf in de stress zat en ik moest een sessie doen en ik had net een moeilijk gesprek gehad met een vriendin en ik dacht: waarom doet ze dat? Ik ging de sessie doen, ik was in mijn hoofd helemaal niet aanwezig bij die sessie. Die sessie ging voor en ik dacht: het gaat nog goed daar. Ik verhef mezelf altijd boven mijn eigen energie. Hoe moeilijk ik het ook heb. Ik heb het acht maanden moeilijk gehad om Wybe los te laten. Toch ben ik altijd doorgegaan. Ik verhef mezelf altijd boven mijn eigen energie. Dat je toch zuiver blijft is training. We zijn aan het oefenen. Jij lieverd.

Ik weet ook niet of het een man of een vrouw is. Ik heb kokende handen en een druk op mijn maag, mijn keelchakra en mijn hoofd aan deze kant. Voor de rest kan ik niets zeggen.

Tresi: Geeft niet. Herken je dit? Last van de maag?

Ja.

Tresi: Hoofdpijn?

Niet dat ik weet.

Het was vooral de keel.

Keel kan wel kloppen.

Het was net of er een steen op mijn maag lag.

Tresi: Hij uit niet zijn gevoelens, hij laat alles op zijn maag zitten.

Hij heeft veel boosheid en dan verstoopt hij zich. Hij kan wel lief zijn.

Tresi: Warme persoonlijkheid heeft ze wel goed. Betekent ook dat hij heel veel in zijn koppie zit.

Ja ik voelde dit heel erg kloppen, alsof er iets zwaar op mijn maag lag.

Tresi: Dat klopt, anders verbeter ik het.

Dat valt me niet tegen.

Er wordt gelachen.

Tresi: Je pikt iets op en dat is al meer dan genoeg. Dat noemen we oefenen. Het blijkt dat hij heel veel in zijn bovenkamer zit, dat hij daarom niet uit. Rechts is dat de verstandelijke gedeelte van de mens?

Dat is het gevoel.

Tresi: Het gevoel? Dus hij denkt veels te veel na over zijn gevoel, dus hij uit het niet. Dat zou ook kunnen. Dan pik je dat op. Je pikt energie op en dat vertaal je. Ik zeg dat je het goed hebt gedaan. Jij.

Warme persoonlijkheid, lief, zacht, ik voel mijn hoofd kriebelen, linker knie.

Tresi: Wat is zijn bankrekeningnummer, weet je die?

Er wordt gelachen.

Weet je de pincode?

Tresi: Mijn zoon belde me: “Ma, wat is de pincode van mijn rekening?” Weet ik veel, maar opeens kreeg ik hem door. Nou dat is onze Peet. Wat zei je?

Last van de knie, hoofd.

Tresi: Je zei een aantal dingen. Heb je last van de knie? Een beetje versleten?

Er wordt gelachen.

Lief, zacht.

Tresi: Dat is ook zo.

Warme banden.

Tresi: Hij kan magnetiseren dus dat is goed.

In je hoofd.

Tresi: Hij is veel in zijn hoofd, dat weet ie zelf ook wel in de tussentijd.

Knie.

Als ik hardloop dan voel ik mijn knie, maar verder niet.

Tresi: Dat maakt niet uit, hij heeft het opgepikt, dat is energie. Hij heeft warm gezegd en veel in het hoofd. Je zit veel in je bovenkamer en je kan magnetiseren of niet?

Ik hoop van wel.

Tresi: Ik weet zeker van wel. Dat was een vraag die je met ja moest beantwoorden.

Dat kan ik niet van mezelf zeggen.

Tresi: Waarom niet? Wat zegt je intuïtie?

Van wel.

Tresi: Hè, hè, voor jezelf opkomen. Als ik mijn intuïtie niet had gevolgd, dan was ik gewoon achter de ramen terechtgekomen. Wat was er van mij terechtgekomen, als ik mijn gave niet was gaan volgen, maar mijn hoofd? Dat zeg ik als grapje hoor. Lekker choqueren. Hebben jullie nog meer foto's?

Er klinken diverse instemmende geluiden.

Gaan we het nog een keer doen?

Tresi: Ja we gaan het zeker nog een keer doen, want jullie zijn niet allemaal geslaagd.

We zitten hier morgenochtend nog.

Ben ik blij dat ik morgen vrij ben.

Tresi: Heeft iedereen een foto?

De studenten proberen in alle rust de foto's te voelen.

Tresi: Wat voel je?

Ik voel een kou.

Tresi: Je voelt een kou, wat symboliseert kou voor jou?

Ik voel het in mijn benen, in mijn handen en door mijn lichaam gaan. Ik herken het niet.

Tresi: Oké, diep ademen.

Zwaar.

Tresi: Hou vast.

Ik voel een vrolijke energie, liefdevol.

Tresi: Mooi zo.

Mijn keel gaat dichtzitten en ik voel een raar gevoel in mijn maag.

Tresi: Keel dicht betekent niet praten. Wil je het doorvoelen of teruggeven?

Ik wil doorvoelen.

Ik voel warm. De lichamelijke dingen voel ik niet hoor. Ruim, groot.

Tresi: Dus je wordt ruim?

Ja ruim, rustig en warm.

Tresi: Dus een ruimdenkende warme persoonlijkheid. Even doorvoelen. Jij schat.

Blokkade op de keel en rechtsonder mijn schouder doet pijn.

Tresi moet lachen.

Tresi: Wat heb je nou geflikt?

Er wordt gelachen.

Rechts onderin mijn rug voel ik het.

Ik heb een hele grote rug.

De groep moet lachen.

Tresi: Ga doorvoelen.

Dat was wel leuk Tas.

Tresi: Gewoon voelen, voelen gaat door je heen. Je hoeft niet geblokkeerd te gaan voelen, dan blok je juist. Je moet energie laten stromen. Ik ben de hele dag aan het voelen, ik ben de hele tijd jullie aura's aan het bekijken. Als je zo doet, dan ga je alles bedenken en dan gaat de energie niet stromen en dan wordt je warm van de zenuwen en krijg je zelf allerlei symptomen. Ontspan. Je moet geloven en vertrouwen op je impulsen, intuïtie. Het is hetzelfde als je iemand opbelt en je zegt: "Heb je dit en dat?" en dan is het: "Heb ik al gezegd" en als je je dan forceert om nog meer te zeggen, dan klopt het niet meer. Of opeens pik je elkaars gedachten op. Dan voel je dat even aan en dan komt het bij jou binnen.

Dat gaat spontaan.

Tresi: Dit kan ook spontaan maar dan moet je gewoon concentreren.

Mijn gevoel zei dat ik iemand moest bellen en toen bleek dat ze in het ziekenhuis lag.

Tresi: Dat heb je goed gevoeld dan. Heel de dag komen er impulsen tot jullie, maar heel veel impulsen vertalen jullie niet, die gaan letterlijk langs jullie voorbij. Dat betekent dat jullie daar niets mee doen. Zonde. Stel dat God wil dat je die kant opgaat en je luistert niet....

Hoe kunnen we dat doen dan?

Tresi: Oefenen, concentreer jezelf op energieën. Voel energie aan in jezelf en voel wat het met je doet. Welke gedachtes krijg je, welke impulsen krijg je? Wie nog meer?

Alles tintelt en ik denk aan felle donder.

Tresi: Wat betekent dat voor jou?

Ik wil, ik kan niet wachten, ik wil, ik wil.

Tresi: Dus actief?

Ja heel actief.

Tresi: Alles tintelt en felle donder, nou dat mag er wel uitkomen dan.

Dat moet je aan haar vragen.

Dan durft zij niets te vertellen natuurlijk.

Kan wel feller.

Tresi: Ik heb een hondje, een labrador, die is zo lief en trouw, die mag van mij ook wel peper in d'r kont. Ik moet haar de trap optillen. Er moet meer

energie uit haar komen. Die andere, die husky is zo fel. Het is zo leuk om te zien, dat de ene de andere aansteekt. Als hij niet fel genoeg is, dan moet jij hem aansteken, dan moet jij de felle donder gaan worden.

Wat is die andere voor een hond?

Tresi: Een husky. Ik ben heel rustig bij mijn liefde, omdat hij is heel rustig. Wybe's energie was altijd zo heftig en ik was altijd in zijn energie. We worden elkaars energie. Je wist nooit wanneer hij zou ontploffen. Nou de energie heb je goed, dat mag ik zeggen van Isaak. Felle donder geeft ze jou aan als advies. Jij.

Ik heb een droge keel.

Tresi: Dat betekent?

Problemen onderin hebben te maken met de keelchakra. Er zitten blokkades op de keelchakra.

Tresi: Ik weet niet of je het over jezelf hebt. Het is een heel klein kind.

Dat is mijn nichtje.

Tresi: Problemen onderin?

Problemen in de buik.

En ik had een droge keel. Het kan ook van mezelf zijn. Het werd droger dacht ik.

Ik vind juist dat ze zichzelf goed uit.

Misschien heeft ze veel dorst en drinkt ze veel.

Tresi: Nou buik had je goed. Nou we lachen je uit, maar je hebt het goed.

Maar voor de rest klopt niets.

Er wordt gelachen.

Tresi: Buik mag ik goedkeuren. Dat betekent spanning. Dus het kind heeft heel veel spanning op haar buik. Als het haar teveel wordt, dan krijgt ze last van haar buik, haar ingewanden, haar darmen worden dan opgezet. Dat mag ik goedkeuren. Dit gedeelte was wel goed, dus dat mag ik goedkeuren.

Ik voelde dat ook fysiek vandaag voor het eerst. Klopt dat?

Tresi: Als je het hebt gevoeld, dan heb je het toch gevoeld?

Ja maar, ja misschien zijn het dan mijn gedachtes geweest.

Tresi: Nee je hebt het gevoeld, dan is het goed. Ik mag het goedkeuren van mijn meester. Het kan dat het een bepaalde uitwerking op jou heeft gegeven.

Ik zag alleen maar de kleur groen. Ik weet niet wat het betekent.

Tresi: Groen is voor mij groei. Kijk maar of je nog meer voelt. Jij had nog wat?

Ik blijf heel erg mijn keel voelen en mijn maag wordt minder, dus misschien is dat van mezelf geweest. Ik blijf heel erg zweethanden houden, dus ik weet niet of de energie groot is.

Tresi: Mooi kind, is dat dezelfde als daarnet?

Nee dat is een ander.

Tresi: Mooie kinderen maak je. Wat zei je?

Keel voel ik heel erg, mijn maag draait wat en ik heb zweethanden, dus ik denk dat er veel energie in zit.

Tresi: Kan ook zenuwachtig zijn.

Dat kan. Hij is angstig. De keel is niet spreken, hij zegt heel weinig.

Tresi: De andere ook al niet. Tsjonge jonge.

Ja dat komt van mij vandaan. Hij is ook heel liefdevol.

Tresi: Niet teveel vertellen. Jij.

Ik heb iemand die niet zo met de aandacht in het nu zit, maar in het verleden. Ik krijg koude vingers en voeten. Ik voel me niet beperkt in mijn gedachtes, dat is op zicht wel licht, maar mijn aandacht is niet hier maar achter me.

Tresi: In het verleden dus en niet in het heden.

Ja en ik heb het koud en blijven plakken.

Tresi: Kan je er wat mee, met het in het verleden leven en niet het heden?

Ja dat herken ik wel een beetje. Een tijdje terug heeft hij best wel een moeilijke periode gehad en het bleek dat hij heel erg vast bleef houden. Het blijft wel steeds terugkomen.

Ik had net zijn zus en die was heel erg donker in het hoofd, heel beperkt en deze heeft dat niet. Ik zie alleen dat deze niet in het nu leeft, maar in het verleden. Het plakken en ik heb koude handen en voeten.

Tresi: Dat betekent dat hij zich vaak in de kou heeft gevoeld, onmachtig heeft gevoeld en niet geaard heeft gevoeld. Ik keur het goed. Ik keur alleen maar goed als Isaak het zegt. Jij.

Ik voel alleen maar mijn eigen energie. Ik zit niet zo lekker in mijn energie. Ik heb het koud en ik ben moe. Ik had wel even het gevoel, dat ik een rust voelde.

Tresi: En als je de foto omdraait? Komt er wat tot je?

Nee.

Tresi: Oké, wie heeft er nog wat?

Ik voel een spanning over mijn hele lichaam. Ik voelde het op een gegeven moment in mijn rug en een spanning in mijn nek en hoofdpijn.

Tresi: Wie is dit?

Dat is mijn zusje.

Tresi: Spanning in de rug, spanning in het hoofd, nek. Stress hè, het kind heeft stress. Spanning heeft ze ook hè?

Ja.

Tresi: Ze weet niet zo goed wat ze met haar energie moet.

Ik voelde ook koud en zwaar adembalen.

Tresi: Ademhaling heeft te maken met dat ze gewoon rust moet creëren in haar bestaan.

Dat klopt wel.

Tresi: Als je ademhaalt dan wordt je rustig. Spanning kan ik ook wel goedkeuren. Stress, veel aan haar hoofd. De energie kan ze niet goed kwijt, dus ze weet niet goed, hoe ze met haar energie om moet gaan. Dus ik keur het goed. Jij lieverd.

Ik voel me keel, hoesten, maar ik voelde net ook mijn nek vanachter. Droge mond, mijn keelchakra.

Tresi: Droge mond?

Dorst.

Er wordt gelachen.

Tresi: Hij drinkt wel graag een neut?

Hij drinkt wel een biertje ja.

Tresi: Keelchakra?

Hij praat niet makkelijk nee.

En de nek hier.

Tresi: Als je niet praat krijg je stress hè. Jij gaat morgen een kraampje huren of niet? Dan ga je als helderziende jezelf verkopen. Nou ik voel spanning, een droge mond, dat was twintig euro.

Er wordt gelachen.

Next.

Tresi: Jij lieverd....

Ik krijg het warm. Ik had net last van mijn rechteroor.

Tresi: Je hebt Jaco.

Dat klopt, hij heeft last van zijn oor.

Dit oor?

Ja.

Ik heb nooit last van mijn oor.

Tresi: Dat heb je helemaal goed, hij is helemaal verstopt die jongen. Honderd procent goed. Dat is weer een kraampje erbij. Wat zei je nog meer?

Dat ik het warm heb.

Tresi: Hij heeft het altijd warm, kachel, je betaald geen Eneco kosten met hem.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik dacht ook altijd: waarom is mijn bed zo nat? Wybe plaste in bed. Hij zei: "Ik ben van nature al warm en dan heb je nog een waterbed op temperatuur." Perfect, super. Jij lieverd.

Ja groen hè.

Tresi: Dat was het hè. Mijn dochter is groen. Ik ga het zeggen tegen d'r. Ik zou niet weten wat ik ermee moet.

Misschien haar ogen?

Tresi: Ook niet. Ze is wel in de groei. Ik kan niet zeggen dat het een natuurkind is.

Wat betekent groen bij de chakra's?

Tresi: Groei. Als je rood had gezien, had ik goed gezegd, omdat Isaak noemt haar de vurige. Het was rood zegt ie dan.

Nee het was groen.

Tresi: Het is een prachtig kind hoor, maar de man die haar krijgt brengt haar terug. Mijn zoon zegt: "Ma, de jongen die een date met haar heeft en met haar naar de bioscoop wil, die brengt haar op het moment dat hij in de auto zit al terug van: laat maar hoeft niet." Geef ik mijn vriend centjes om naar de

winkel te gaan zegt ze: “Wij gaan alleen maar naar de Albert Heijn.” Dus niet.

Er wordt gelachen.

Tresi: Kom ik thuis is er bijna niets in huis, dus ik zeg: “Waar zijn de boodschappen?” Ja zegt ie: “Je dochter zei dat jullie alleen bij de Albert Heijn boodschappen doen, wij deden aan budget kopen en gingen alleen naar de Lidl en de Aldi.” Ik zei: “Wij ook.” Of dan gaat ze stomme dingen zeggen, dat ze mijn relatie verpest. Dan zegt ze: “Ja mama, jij was verliefd op die en op die, mama is een slet.”

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik zei: “Ik zet je buiten hoor, je pakt je koffers zelf in.” Ik ga even kijken wie jij hebt lieverd.

Keel en jongetje en borst.

Tresi: Oké, is dit ook een zoon van jou?

Hij uit zich heel moeilijk, hij praat alleen met mij.

Tresi: En borst?

Dat weet ik niet.

Tresi: Borst betekent, dingen die hem bedrukken, dus dat zou hij moeten uiten en dat doet ie niet.

Nee dat doet hij niet.

Tresi: Goed, helemaal goed.

Ik heb een warme ruime persoonlijkheid. Verder kom ik niet.

Tresi: Dat is Joseetje.

Weer een man?

Er wordt gelachen.

Tresi: Misschien is het makkelijker als jullie een foto zien. Pak een foto en kijk naar de energie van de foto. Als je er eentje hebt die je goed kent, moet je wisselen.

Dan ga je meer denken, als je ze kent.

Tresi: Als je kent, pak je een andere. Er zijn er genoeg op de stapel. Deze ken je niet.

Dat is je dochter toch?

Tresi: Ja, maar die ken je toch niet.

Nee, maar je hebt er wel veel over verteld.

Tresi: Dan moet je die dingen overslaan.

Ik ga toch liever voor iemand neutraal.

Ik krijg het er spaanbenaamd van. Is het je zus of ben je het zelf?

Ik dacht eerst dat jij het was.

Klopt.

Tresi: Klopt zegt ze. Dat was niet zo moeilijk hè José?

Het lijkt een vrolijk bijdeband iemand, maar ik voel van: de muur is weg. Ik voel een hele grote muur.

In het verleden was de muur veel dikker dan het nu is.

Zit ik het niet te fantaseren?

Tresi: Nee, als je het voelt dan voel je het.

In de tijd dat de foto genomen werd, was die muur er nog volledig. Ik ken jou hier niet.

Tresi: Als ik naar je lichaamshouding kijk, dan wordt je heel erg onrustig. Dat betekent dat ze op dat moment in een hele onrustige energie was. Doordat je geen helderziende bent, dan pik je de energie van de foto op. Op het moment dat ik energie krijg van iemand, dan ga ik vanaf het moment dat Isaak vind dat ik iets moet gaan vertellen en niet op het moment dat het genomen is. Je kan dus de energie van de foto oppikken, de onrustigheid, die muur, de boosheid. Je werd bijna agressief, zag ik aan je.

Ik voelde me echt van: dit flik je mij niet. Iemand heeft niet voor niets een muur, maar ik had de neiging om erdoorheen te breken, terwijl dat mijn manier van doen niet is.

Tresi: Heb je het over jezelf of over haar?

Ik denk over de foto.

Tresi: Met ik bedoel je haar?

Ja, ik voelde haar, die muur en ik reageer van: dit pik ik niet, zulke muren opzetten.

Tresi: Zij?

Dat zij die muren opzet.

Tresi: Dus jij pikt dat niet.

Ik pik dat niet.

Ik snap hem niet heel erg.

Er wordt gelachen.

Die muur is veilig, doordat je alles op afstand houdt.

Dat heb ik heel sterk gehad.

Tresi: De energie die je oppikte was goed. Ik zag het aan je aura, dat je heel erg onrustig werd en dat het niet gespeeld was. Het was tastbaar en voelbaar voor je, dus dat was goed opgepikt. Jij.

Ik heb een jong meisje. Als ik de foto zie dan is het een rustig meisje, maar die wel heel veel oppakt. Dat gevoel kreeg ik. Ze heeft een bepaalde rust over zich.

Tresi: Draai de foto eens om. Ga door.

Volgens mij is het ook een rustig meisje. Ondanks dat ze heel rustig is, is ze wel heel vrolijk en ondeugend ook. Ik vind het zo trouwens lastiger, dan dat ik gewoon kan voelen. Dan is het neutraal. Ik heb het idee, dat als ik naar de ogen kijk, dat ze heel veel energie binnenkrijgt en dat ze wel heel vrolijk is en een beetje ondeugend. Veel meer haal ik er niet uit, omdat dan ga ik kijken naar het persoontje en wat erbij zou passen.

Tresi: Dat mag niet, je mag niet invoelen je moet alleen voelen. Draai de foto om. Het is best wel een zelfstandig kindje hoor. Ze staat best wel ver in haar zelfstandigheid, ondanks dat ze nog zo jeugdig is. Ze doet het goed hoor. Ze heeft heel veel rood in haar. Het is een kind van recht. Als ze niet haar zin krijgt, dan wil ze haar recht halen.

Daar zat ik al op te wachten.

Tresi: Ik heb gelijk, dus ik heb gelijk. Ze ziet er zo snoezig uit, wacht maar af.

Er wordt gelachen.

Ja ze heeft wel heel veel pit in zich.

Tresi: Ik wil gelijk, ik heb gelijk. Ze weet gewoon dat ze haar zin krijgt. Ze weet hoe ze het naar haar hand kan manipuleren en naar haar hand kan krijgen.

Met het slapen is het bijna een spel geworden.

Tresi: Ze wil haar recht halen. Ik bepaal het, niet jij.

Dan wil ze staan in badje en dan mag ze niet staan.

Tresi: Gezellig, het wordt alleen maar leuker. Het is wel een kind die in haar groei al wat verder is. Ze voelt voor mij niet als een kind die nog op haar beentjes moet staan. Ze staat graag op haar beentjes al. Ze ontdekt graag alles. Ze wil snel gaan. Ze wil niet als een baby behandeld worden. Ze bepaald het zelf allemaal.

Dat klopt.

Tresi: Het is wel een kind dat alles hoort. Je moet uitkijken, omdat als je dingen tegen je partner zegt, hoort ze het en dat verwerkt ze in haarzelf en daar maakt ze gebruik of misbruik van. Dus als je dingen zegt over haar in de positieve zin, maar ook in de negatieve zin, daar maakt ze op een gegeven moment gebruik of misbruik van. Het is niet een kind die in haar eigen wereld leeft. Ze staat wel open voor de impulsen. Hoe jong ze ook is, ze begrijpt het ook intuïtief.

Dat idee heb ik ook wel.

Tresi: Ja en natuurlijk is ze een geschenk.

Het is echt een verjaardagscadeau. Ze is op mijn verjaardag geboren.

Tresi: Mooi cadeautje.

Ik heb er heel lang naar gevraagd en ben heel lang bezig geweest met die wens.

Tresi: Je kan het wel aan hoor.

Ik vind het wel leuk als ze zo doet.

Tresi: Dat past wel bij jou. Ik heb dat ook bij mijn dochter, maar dan moet ze niet te ver gaan. Na een tijd, als ze merkt dat ze te ver is gegaan, komt ze met kusjes. Dus dat zal jouw dochter ook wel weten. Nou jij.

Zoals ik net al zei, zit ik niet goed in mijn energie.

Tresi: Hoe komt dat?

Ik heb slecht geslapen en ik heb zo'n maandelijks vrouwelijk kwaaltje. Mijn eierstokken die....

Tresi: Waar heb je het over?

Menstruatie.

Tresi: Ik ben ook ongesteld.

Dan heb ik het heel koud. Als ik zo kijk, dan zie ik een heel emotioneel iemand, gevoel voor humor.

Tresi: Laat me eens zien wie het is? Ga door.

Ook een natuurlijk kind, die niet overal in meegaat. Ik heb wel een beetje het idee dat ze zichzelf is.

Tresi: Je mag reageren.

Ik zie het verdriet, maar aan de andere kant zie ik ook humor.

Ja.

Ik zie het heel sterk, het gevoel.

Klopt.

Tresi: Kom eens hier. Eigenlijk zal ze wel heel zelfstandig moeten worden en op haar eigen beentjes moeten gaan staan en de kracht uit haarzelf moeten putten. Dat is het proces waar ze naartoe moet gaan. Ze moet in haar eigen kracht en energie staan en geloven in haarzelf en eigenlijk ook niet het koppie laten zakken. Ze moet het koppie omhoog doen van: **dit** ben ik, ik ben een prachtig wezen en ik mag zijn zoals ik ben en ik vertegenwoordig mezelf. Ze moet niet teveel luisteren naar negatieve impulsen van anderen. Als mensen dit doen, kan ze gauw dit gaan doen. Ze kan gauw in haar eigen schulp kruipen. Ze heeft heel veel moeite met verwerkingsprocessen, het loslaten en verder gaan met hoop en vertrouwen en geloof. Die proces moet ze wel ingaan. Zo horen jullie het te doen. De foto vasthouden en gewoon praten. Niet denken gewoon praten.

Wat ook helpt is om het op papier te zetten. Dat merk ik dat dat ook prettig is.

Tresi: Mooi. Het is een kind die in de maatschappij wel ver kan komen. Ze moet meer geloven in zichzelf. Ze heeft heel veel kwaliteiten vind ik zelf. Ze is een mooi mens van binnen en van buiten. Ze moet meer op haar eigen energie gaan teren en daarin geloven. We gaan naar Saskia.

Ik heb een man.

Tresi: Laat eens zien.

*Een bele stoere jongen, vind**it** hij zelf ook, denk ik.*

Tresi: Reacties?

Ja klopt.

Hij heeft dingen waar hij over twijfelt of waar hij mee zit, dat weet ik niet precies.

Tresi: Weet je waar hij aan twijfelt?

Nee want hij praat niet.

Hij laat niet met zich sollen. Je kan niet iets tegen hem zeggen, want dan komt ie voor zichzelf op.

Dat klopt.

Het is een sportieve man. Hij is lief, maar je moet wel weten hoe je daarmee om moet gaan. Stoere jongen.

Tresi: Dat wil ze weten, omdat ze is binnenkort weer vrijgezel.

Helaas, hij is getrouwd en wordt binnenkort weer papa.

Er wordt gelachen.

Tresi: Zo'n persoon, zoals deze persoon, heb je emotioneel weinig aan. Hij is een persoon die van goede huize is, maar omdat hij zichzelf niet openstelt voor contact leggen in gevoel, heb je er weinig aan. Dan krijg je een soort eenzaam contact. Het contact komt van één kant en niet van twee kanten. Dus de energie wisselt niet heel erg goed. Dat zal wel tussen jou en hem kunnen zijn, of tussen hem en anderen. Hij is zo op zichzelf gericht. Hij heeft ook een egocentrische houding aangenomen. Sorry dat ik het zeg. Het is, ikke, ikke, ikke. Ik spreek niet echt in zijn voordeel. Zo moeten jullie het doen.

Er wordt gelachen.

Tresi: Dat leren jullie wel. Wat heb jij lieverd?

Ik heb een vrouw die kan de wereld aan. Ik kan daar heel veel wijs uit. Ze doet geen kwaad. Ik zie een mannelijk gezicht, als een president in de schaduw. Ik weet niet wat het is.

Het is in ieder geval niet iemand die leidinggevende eigenschappen heeft, omdat ze is heel afhankelijk.

Tresi: Ik keur het niet goed. Sorry lieve schat, ik mag je graag. Je mag nog steeds adverteren in mijn magazine. Je moet nog een paar oefeningen doen. Dit kind kijkt wel de wereld in met: “**D**e wereld staat voor me open”, maar het is wel een onzeker kind. Dus betekent dat dit kind vrij op zichzelf gericht is, introvert en geen prater. Ze komt niet goed bij haar innerlijke zelf, niet zo goed bij haar gevoel. Het is wel een oprecht kind, dat wel. Het is geen kind die misbruik zou willen maken van je goedheid. Zo kan het wel overkomen, omdat iemand zichzelf terugtrekt en dan heb je het gevoel van: ik probeer je zoveel te geven, maar dat neem je niet van me aan. Dat je dan de botsing krijgt en dat botst dan tussen twee zielen. Dit kind moet de ruimte krijgen om zich in haar eigen energie te ontplooien. Dan moet je jezelf wat afzijdig gaan houden. Je moet er niet zo bovenop zitten. Dus jouw mening en haar mening verschillen. Dringt dat tot je door? Dat zal zo zijn zolang je bij haar bent. Geniet ervan.

Er wordt gelachen.

Tresi: De volgende Frank. Je keurt het wel goed wat ik zei hè?

Ja absoluut.

Het eerste wat in me opkwam was een gemaakte glimlach. Ze lacht op de foto, maar dat is gemaakt. Ze hangt naar voren, dat is maar fysiek. Ik ga dingen invullen en dat is niet de bedoeling.

Tresi: Het is gewoon een kind die in de kou is gelaten vanaf het begin. Het kind is emotioneel in de kou gelaten. Dat betekent dat het kind geen prettige

start heeft gehad en daar nog steeds in de energie van nu zichzelf moet gaan vinden. Daar weet je niets meer van hè?

Ikzelf?

Tresi: Van haar. Weet je niets van haar?

Jawel.

Tresi: Heb je nog contact met haar?

Al een half jaar niet meer. We hebben heel lang nog op skype (chatprogramma) gezeten, maar toen waren mijn ex en ik nog bij elkaar. Ze is verdwenen in het gevecht tussen mijn ex en mij.

Tresi: Daar stoeit ze nog steeds mee hoor.

Ze is gemanipuleerd van: als je dat niet doet, dan mag je hem niet meer zien. Als je niet betaalt, dan mag je d'r niet zien. Ik mocht haar op een gegeven moment helemaal niet meer zien, maar ik moest wel betalen, dus ik dacht: flikker op.

Tresi: Dit kind heeft het wat dat betreft niet makkelijk gehad. Echt niet. Omdat, wat ik al zei: ze is heel erg gehecht aan je. Nog steeds hoor. Door het feit dat ze een half jaar geen contact meer met je hebt, is het voor het kind lang. Hoe oud is ze nou?

Ik probeer haar wel te bellen. Haar schoonfamilie zou anderhalve maand geleden naar Nederland komen met haar, maar daar heb ik niets meer over gehoord. Ze woont in Turkije nu, ze is Tsjechische. Ze heeft een moslimvader die ik niet ken. Die heb ik nooit gezien of gehoord. Dat is voor haar veel op haar bord.

Tresi: Hoe oud is ze nu?

Ze is tien geworden.

Tresi: Je bent en blijft een toeschouwer. Je bent een toeschouwer in haar leven. Dat is gewoon een feit. Zolang het kind onder het dak zit van anderen, zal je alleen maar moeten afwachten wat komt, of wat niet komt. Neem die kleine kruimeltjes, zeg maar. Meer dan dat zit er ook echt niet in. Ze mist jou wel, omdat ze heeft je wel heel erg lief. Die tijd dat je wel papa hebt mogen zijn, die koestert ze wel hoor. Daarom heeft ze het ook heel moeilijk gehad.

Ik ben bezig met advocaten.

Tresi: Dat gaat allemaal niet lukken.

Ook al heb ik het op papier allemaal voor elkaar.

Tresi: Dat gaat niet lukken.

Ja, het is wel Turkije.

Tresi: Laat het maar, want het is alleen maar verspilling van je tijd en centjes. Moet je niet doen. We hebben niet zo heel veel tijd meer, wie nog?

Ik heb een foto van een meisje. Ik heb het idee dat ze met beide benen op de grond staat. Ze lacht op de foto, maar ik heb ook een beetje de indruk dat ze dat doet omdat anderen het van haar verwachten, maar dat ze van binnen teruggetrokken is. Dat was het.

Dat is heel goed. Het is hetzelfde meisje van die gemaakte glimlach. Toen die foto genomen was zei ik: "Lach nou" en toen zei ze: "Hoe moet ik nou lachen?" Dat wist ze dus niet, dus dat klopt.

Tresi: Dus goed gedaan. Tasja nog.

Ik heb een kindje op de foto staan. Heel mijn linkerkant voel ik, dus ik denk dat het een gevoelskindje is. Wat ze ziet in de wereld is veel. Er komen veel indrukken binnen. Ze heeft er het volste vertrouwen in, dus er is geen angst. Ik voel spugen, maar dat komt denk ik door het eten. Ik voel het in mijn maag, dus ik denk dat het door het voedsel komt.

Nee dat herken ik niet.

Tresi: Hoe oud is ze nu?

Ze is zeven.

Tresi: Kan ook zo zijn dat ze haar gal moet spugen, of gal spuugt.

Dat kan het zijn.

Tresi: Dat ze dus alles wat op haar maag is eruit spuugt. Gooit ze alles eruit?

Nee niet letterlijk.

Tresi: Nee maar gevoelsmatig?

Ja bij bepaalde personen.

Tresi: Is ze, als er op haar teentjes getrapt wordt een kind die het eruit gooit, of is het een bang klein kind die niet durft te zeggen waar ze recht op heeft?

Dat ligt aan de persoon bij wie ze is. Er zijn personen bij wie ze heel gesloten en bang is en er zijn personen bij wie ze wel durft te praten.

Tresi: Spugen is goed. Dus betekent wat Tasja zegt, alles wat ze niet verteert moet ze eruit spugen. Ze moet eigenlijk die karakter aannemen, of die eigenschap aannemen. Nou lieverd....

Is dit een vrouw?

Dat is mijn oma.

Ik voel mijn maag. Is het een prater?

Nee het is geen grote prater geweest.

Tresi: Is je oma gestorven?

Ja die is gestorven al een paar jaar.

Mijn oma heeft darmkanker gehad.

Tresi: Was ze toen ziek?

Ziek geweest, ze is eraan geopereerd en het is goed gegaan.

Tresi: Het kan zijn dat ze nog aan het verwerken is, dat ze toen niet zo lekker was in haar maag.

Ik voel ook mijn keel en mijn hoofd. Verder voel ik niets.

Tresi: We laten de doden even rusten.

Ik had mijn buurvrouw.

Tresi: Wat dacht je: de hele cursus is van mij?

Er wordt gelachen.

Tresi: Zeg het maar.

Ik kreeg het gevoel alsof ik moeilijk kan ademen, borstproblemen, hartchakra, zwaar ademen, onrustig gevoel. Ze kijkt van: Je loopt niet over me heen. Ze kan ook anderen manipuleren en als het niet lukt, dan heb je de poppen aan het dansen. Dat is de blik die me dat zegt. Dat is wat in me opkomt als ik ernaar kijk. Ik weet niet of dat intuïtie is.

Tresi: Dat is ook intuïtie lieverd. Dat is ook energie. Zoals iemand kijkt vertelt ook wat. Alles is een weerspiegeling. Je aura kan weerspiegelen, maar je kan ook een blik weerspiegelen. Als iemand heel blij is, dan weet je dat het een blij persoon is. Als je verder kan kijken, kan je kijken of ie oprecht blij is of niet. Je moet die twee bij elkaar halen en het innerlijke voelen: wat voel ik

erbij. Dat is ook je intuïtie. Maar je kan ook intuïtief iets zien en daar ook een gevoel bij krijgen. Dat je in de winkel loopt en je zegt intuïtief: “Ik wil het hebben.” Puur omdat je het op dat moment zo opvangt. Dus dat is ook goed. Het is een katje hè?

Ja.

Klopt het een beetje?

Ze heeft een conflict gehad waardoor ze klachten heeft gehad.

En dat ademen?

Dat komt denk ik door de onrust die ze nu heeft en alles wat er speelt.

Tresi: Jij nog.

Ik kreeg het heel erg koud toen ik de foto vasthad.

Tresi: Dat was zijn kind.

Ik kreeg het iedere keer koud.

Tresi: Misschien heeft het kind zich in de kou gevoeld. Voelde ie zichzelf in de steek gelaten.

Ik heb het nu weer, ik krijg het helemaal koud.

Het is een denker, een tobber.

Nee, hij denkt niet zo na.

Hij voelt afstandelijk. Afstandelijk bezig zijn. Hij doet zich anders voor dan hij werkelijk is.

Dat kan kloppen. Hij doet zichzelf losser voor dan hij is.

Hij doet hier heel vrolijk, maar hij doet zich anders voor.

Ik denk dat het andersom is. Hij laat de buitenwereld het kwaai zien, maar hij is van binnen heel zacht.

Ik krijg het andersom binnen.

Tresi: Dat komt omdat je de foto ziet. Het is een eenzaam kind. Het is geen gelukkig kind. Dat betekent dat hij geleden heeft onder de scheiding en hoe het allemaal is gegaan in zijn leventje. Doordat hij geen communicatief kind is, ziet ie er als een berg tegenop. Het valt hem niet makkelijk. Het is geen flexibel kind. Bepaalde kinderen kunnen heel flexibel meegaan. Mijn dochter is heel flexibel, maar hij is geen flexibel kind. Ik heb huiswerk voor jullie mensen. Dat is heel leuk voor jullie. Tijdens jullie huiswerk gaan jullie jezelf verbinden met jullie innerlijke zelf. Dus dan gaan jullie mediteren en jullie gaan met jullie innerlijke zelf in dialoog. Dan stellen jullie de vraag aan jullie zelf: aan wie zou ik in alle eerlijkheid en oprechtheid een brief moeten schrijven?

Dood of levend?

Tresi: Levend. Dan ga je voelen: is er nog een energie bij mij die ik niet helemaal heb geventileerd. Zijn er nog gedachtes, woorden en daden die ik nog niet gebracht heb naar de persoon waar het thuishoort. Op het moment dat je weet intuïtief wie het is, dan ga je intuïtief schrijven en dan spuug je de woorden op papier. Ga het niet mooier maken, ga het niet lelijker maken, maar schrijf het op en dan gaan we het hier bewerken.

Wat bedoel je met bewerken?

Tresi: Dat weten we nog niet. Het gaat erom, dat de energie die jij nog bij je draagt, nog niet uit je systeem is gegaan en die komt tot je tijdens meditatie en die schrijf je op. Dat betekent dat je je gevoelens ventileert. Ik werd laatst

om vijf uur in de ochtend wakker en toen heb ik een brief geschreven naar iemand en daarna naar mijn ex. Dat ging vanzelf, typ, typ, typ en die heb ik ook meteen verzonden. Je moet de vraag stellen: naar wie moet ik eerlijk en oprecht mijn gevoelens uiten? Zowel negatief als positief. Is er iemand in mijn bestaan waar ik nu niet eerlijk tegen ben, of waar ik eigenlijk eerlijk tegen wil zijn? Dat je denkt: dat moet ik nog kwijt. Oké, dan zeggen we simpelweg: 'Namasté'.

Namasté.

Bijeenkomst 9 november 2011

Tresi: Goedenavond.

Goedenavond.

Tresi: Daar is mijn gast, waarom denken jullie dat deze gast hier vandaag is?

Zaahvulling.

Er wordt gelachen.

Sorry dat floepte er zomaar uit.

Tresi: We zitten in de intuïtieve cursus, dus gebruik een beetje jullie intuïtie.

Omdat hij het gevoel had dat hij hier moest zijn.

Tresi: Nou, hij is uitgenodigd.

Tresi had het gevoel.

Tresi: En jij voelde ook dat ik je zou uitnodigen hè?

Ja.

Tresi: Heel goed van jou.

Dus ik kan weer naar huis.

Tresi: Nee, nee, nee. Ik heb ook intuïtieve gevoelens. Vanmiddag moest ik spontaan naar de wc van jou, schijten. Staat op band dus iemand typt het uit. Ik hoef vanavond mijn schijtthee niet meer, omdat mijn darmen doen het niet meer. Dat is al heel wat, hè Jaco? Ik moest ook spontaan hoesten, dus ik

wist niet of ik moest huilen of lachen. Ik wist het ook niet meer. Voor de rest mogen de cursisten bedenken waarom Jaco hier is.

Misschien heeft hij onze energie nodig.

Tresi: Dat zou heel fijn zijn. Je ziet er goed uit.

Dank je wel.

Tresi: Met je pruik helemaal. Ik vind je een voorbeeld hoor. Ik ken een aantal vrouwen met pruiken en die kunnen zichzelf niet meer vrouwelijk voelen. Jij begint steeds vrouwelijker te worden.

Ja ik besteed steeds meer aandacht aan mijn uiterlijk.

Tresi: Jaco en Tasja zijn heel lief en ik beschouw jou als een vriend en jou als een vriendin. Zij zijn hier, omdat ze hebben een besluit genomen. Welk besluit zou dat kunnen zijn? Ik heb op de dag van de presentatie van het boek geestelijk trouwen aangereikt. Alles wat ik hier zeg, is puur als broederschap en niet als belediging. Wat denk jij? Je bent een mevrouw apart.

Dat valt wel mee. Ik denk dat ze hier zijn om jou bij te staan.

Tresi: Mij bij te staan?

Ja.

Tresi: Oké, moet ik bijgestaan worden? Ik maak veel mee, dus ik trek die kar wel hoor. Misschien mij bij staan is wel een goeie. Lief dat je het zegt. Jou slaan we over.

Ik denk geestelijk trouwen.

Tresi: Frank?

Ik denk wel dat het nodig is, maar ik weet niet waarom. Ik denk wel dat er iets is.

Tresi: Gebruik jullie intuïtie kinderen.

Het eerste wat in mijn hoofd schoot is geestelijk trouwen.

Tresi: Oh je was erbij op de presentatie hè?

Ja ik was erbij, daarom schoot dat als eerste in mijn hoofd, maar dat zijn misschien mijn gedachtes.

Tresi: Jij schone meisje.

Mijn intuïtie werkt niet.

Tresi: Heb je hem thuisgelaten?

Ja ik heb hem thuisgelaten, nee hoor.

Tresi: Jij lieverd.

Mijn intuïtie zegt trouwen, geestelijk trouwen.

Tresi: Jij?

Ik denk onze energie.

Tresi: Dan gaan we naar onze Ruud.

Ik denk dat hij hier is voor iets speciaals. Jij zei dat je naar de wc moest, maar ik denk niet dat er iets met hun aan de hand is, maar dat hij hier is voor iets speciaals.

Tresi: Als ik naar de wc ga, dan moet ik iets verteren. Ik heb drie jaar problemen gehad of meer. Of ik spuug, ik heb aanvallen en dan ga ik neer en dan mag je me in een Duracell batterijtje stoppen. Of ik ga overgeven, omdat

mijn maag het niet kan verteren, of mijn darmen kunnen het niet verteren. Ik kan ook meegaan in je energie en dan ga ik boeren, of ik word heel blij. Ik ben een soort ventilatiekanaal. Jij Francis?

Ik weet het niet, bij zjiet er niet blij uit, dus geestelijk trouwen denk ik niet.

Tresi: Jullie gebruiken jullie intuïtie niet. Ik had het intuïtief al een tijd door en ik wilde het niet doorhebben. Toen ik de vraag stelde over geestelijk trouwen, was dat een test voor mezelf, om te weten of ik het echt goed doorhad of niet. Ik heb het gelaten, omdat ik fysiek ook gehecht kan raken aan bepaalde mensen. Jij bent een fantastische man en zij is een fantastische vrouw, dus vertel jij het maar.

We hebben van het weekend heel veel woorden gehad en ik heb besloten om op mezelf te gaan wonen.

Tresi: En de relatie te beëindigen. Ik vind het heel erg om te horen, maar ik vind het wel een goed besluit.

Tresi moet huilen.

Tresi: En jij, hoe voel jij je?

Het komt wel goed.

Tresi: Misschien kunnen ze wel een knuffel van jullie gebruiken.

De groep knuffelt Tasja en Jaco.

Ik kan het niet helemaal begrijpen, maar dat geeft niet.

Tresi: Ze gaan uit elkaar, ze stoppen ermee.

Is het de vriend van Tasja?

Tresi: Ja.

Oh oké, ik dacht dat het jouw vriendje was, dus ik begreep het niet.

Tresi: Ze wonen al acht jaar samen.

Oh oké.

Tresi: Ik vind het ongeloofelijk sportief dat je gekomen bent. Nou we zijn allemaal broeders van elkaar, daar zijn we in de tussentijd wel achter gekomen en ik hoop wel dat je een broeder blijft hè.

Ik heb nog geen huis.

Tresi: Ik wil je blijven zien en als er een presentatie is, dat je ook komt en je helemaal uit de naad zweet in de keuken. We vinden je eten lekker. Ik wil je niet missen, ik ken je al een tijd en je kent Tasja al een tijd, ondanks dat ik weet dat het goed is, ik ben zo'n romanticus. Loslaten hoort ook bij het leven, maar dat jullie gewoon niet meer bij elkaar passen en de relatie beëindigen dat begrijp ik. Intuïtief begrijp ik het volledig. Emotioneel heb ik er verdriet om, omdat ik jullie allebei geweldig vind en je wil nooit zien dat mensen uit elkaar gaan. Dat ik uit elkaar ga is een gewoonte.

Er wordt gelachen.

Tresi: Mijn idee van romanticus toen ik klein was, is dat je met iemand trouwt en je sterft met iemand. Maar Isaak die denkt gewoon: lessen, lessen, lessen. Dat hoor ik te ervaren, anders kan ik niemand begrijpen en sta ik stil in mijn proces. Ik weet nog heel goed toen ik hoorde dat Egbert en Elise uit elkaar gingen, had ik het heel erg moeilijk mee, omdat ik vond Egbert zo'n geweldige man. Ik snapte het allemaal wel, maar leuk is anders. Ik denk dat jullie dat ook allemaal wel voelen. Dat betekent dat Tasja op haarzelf moet. Ik geloof volledig dat Tasja dat kan, maar het is nu niet meer jullie, weet je. Ik had altijd zoiets van, als ik hier kwam van: is Jaco stoelen aan het sjouwen of zo? Nu mag je je energie voor jezelf gebruiken. Dat is wel heel goed. Ik

hoop echt Jaco dat je de vriendschap niet opgeeft, omdat jullie liefdesenergie is gestopt, omdat je krijgt niet meer wat je nodig hebt en dat is een hele tijd al zo en dat heb je ook al vaker aangegeven. Ik denk ook niet dat Tasja de juiste liefdesenergie krijgt, omdat Tasja verlangt naar iets anders. Dat werkt samen zo. Wat kom jij te kort, gevoelsmatig, intuïtief?

Liefde.

Tresi: Je mannelijkheid ook.

Vertrouwen ook.

Tresi: Welk vertrouwen?

Dat als ik iets niet kan. Geen vertrouwen in mij. Van het weekend ook, was ik ergens mee bezig en dat kwam uit het diepste van mijn hart, mijn ziel en daar trapte ze meteen op en toen brak er iets.

Tresi: Het vertrouwen en ook het mannelijke. Je bent een man.

Ik weet dat zij anders is.

Tresi: Ik snap je. De mannelijke energie is wat God je gemaakt heeft, in dit lichaam tenminste. Dus je mannelijke energie komt niet meer tot je recht. Dat betekent dat je je weggeeft en je blijft je weggeven, om maar steeds het gevoel te krijgen dat je de mannelijke energie kan vertegenwoordigen. Daarom ook deze uitnodiging. Ik ben blij dat je bent gekomen. Je mannelijke energie wordt keer op keer vertrap. Je hebt het lang volgehouden. Als ik eerlijk ben, dan heb je zeker twee tot drie jaar langer volgehouden, dus je bent nog een volhouder ook. Dat is een compliment. Op een gegeven moment was het klaar. Je gaat je vleugels uitspreiden.

Isaak zei ook dat als je het niet naar je zin hebt, dat je moet zorgen dat je het wel naar je zin hebt.

Tresi: Dan ga je je vleugels uitspreiden toch? Ga je je vleugels uitspreiden?

Ik ga voor mezelf zorgen.

Tresi: Als je je vleugels uitspreid ben je vrij hè.

Ja op die manier ja.

Tresi: Dus je gaat je vrijheid tegemoet. Als je vrij bent, kan je alles doen wat je wilt. Je hebt al eens eerder aangegeven, dat je het gevoel hebt dat je veels te veel voor dit centrum doet en dat je eigenlijk ook voor jezelf wilde en dat was een gesprek eerder.

Ik vind het niet erg, als ik er liefde en gevoelens voor terug krijg, maar het stopte ergens.

Tresi: Je bent een verwend kind.

Zij?

Tresi: Ja, je hebt haar verwend. Weet je wat ze vandaag als eerste zei? Ik ben eerlijk en oprecht tegen je. Ze vertelde het en ik schrok. Het is net of je nieuws krijgt, wat je al weet, maar niet wilt weten. Sorry Tasja, maar ik moet het zeggen. Ze zei: “Ik mis zijn kookkunst, ik mis dat wat ie allemaal voor me doet, het huishouden en zo.” Ik zei: “Moet ik je tikken of zo?” Ze gaf haar bil nog. Ik zei, je moet zeggen: “Ik mis Jaco als ik thuiskom, ik wil Jaco, ik wil hem beminnen.” Dus jij bent haar beste vriend geworden eigenlijk. Je was een gespreid bedje geworden. Nu moet ze haar eigen bedje spreiden. Dan gaat ze zien hoe het is. Dan gaan we allebei sukkelen, hoe lang moeten die aardappelen koken? Maar vergeet nooit en dat moeten jullie echt nooit doen, ondanks dat jullie uit elkaar gaan, moeten jullie nooit vergeten dat liefdesenergie er in vele categorieën is. Je hebt broederschapsgenergie naar elkaar toe, vriendschapsgenergie, kennisenergie, ex-energie. Je kan altijd goed bevriend blijven met je ex. Het is heel hard, als je zoveel jaren met elkaar energie hebt gewisseld en opeens is het weg. Dan krijg je leegte. Ik denk dat Tasja dat ook niet zou willen. Ik denk dat ze jou niet wil missen in die leegte.

Zoek haar weleens op. Blijf haar ontmoeten. Ga bij wijze van spreken eens een potje squashen en veeg de vloer met haar aan. Wat wil jij zeggen Tasja? Het zal niet makkelijk voor jou zijn, als degene die deze stichting draagt, om op deze stoel te zitten. Wat wil je zeggen?

De liefde is gewoon veranderd. Ik hou van je, maar niet meer als partner.

Tresi: Knuffel, knuffel, knuffel. Ik ben blij dat je oogjes tranen en niet alleen de mijne. Misschien als jij thuiskomt Ruud, ga je je vrouw knuffelen en zeg je: “Blijf bij mij.”

Als ik dit zje en ervaar, dan voel ik in mezelf, dat ik dit ook best vaak meegemaakt heb en dit niet nog een keer mee wil maken.

Tresi: Ik heb het pas geleden nog meegemaakt, mijn relatie is ook weer over. Het is goed zoals het is. Alles heeft een begin en heeft een eind. Het wil niet zeggen dat je niet mag voelen. Ik zei nog tegen mijn ex: “Ik heb een maand met je.” We hebben de maand nog gevierd en de volgende dag was het over. “Afscheid is vooruitgang,” zeg ik altijd. Het geeft je een les en dan ga je weer vooruit. Bepaalde mensen durven deze beslissing niet te nemen. Ik zei vandaag ook tegen Tasja: “Als Jaco niet zo was zoals hij is, dan was je misschien nog twintig jaar in dat gevoel meegegaan en dan hadden jullie elkaar allebei ongelukkig gemaakt.” Ik vind dat Jaco beter verdiend, dat vind ik echt. Ik vind dat Jaco een vrouw verdient die hem bemind, dat hij thuiskomt en het gevoel heeft: ik word bemind, ik word genomen. Je mannelijkheid groeit weer en niet Jaco die zorgt. Ik zou nooit bij je weggaan, als ik jou had gehad. Ik zou het nog erger maken. Ik zou al mijn onderbroeken naar beneden gooien en zeggen: “Leg je ze straks weer netjes in mijn kast?” Dat heb ik met Sergio gedaan. Toen was ik echt een verwend nestje. Dan ging ik naar mijn werk en dan haalde ik een onderbroek uit mijn kast, ik heb heel veel lingerie en dan viel alles naar beneden en dan dacht ik: ach, straks is het toch weer opgeruimd. Ik werd steeds slonziger. Ik werd om zes uur ’s ochtends uit mijn bed gezogen. Hij deed alles, maar ik had het eigenlijk niet meer in de gaten dat die man alles deed. Ik ben acht jaar met Sergio geweest, de vader van mijn dochter Angel. Hij was bijna zeventien

toen hij in mijn leven kwam. Ik zag hem groeien, maar hij liep achter mij aan. Ik was zijn prinsesje. Op een gegeven moment krijg je het gevoel van: het gaat toch goed? Ik ben goed voor je, ik ben geen slecht mens, ik zorg voor het gezin, we gaan op vakantie, we doen toch allemaal leuke dingen toch? Dan was ik het weekend thuis en dan had ik zin om een dagje op de bank te zitten, wat ik nu nooit meer doe, maar hij had dan zoiets van: ik ben de hele week voor je bezig geweest, kunnen we iets leuks doen? Ik kreeg de bewustwording later van: hé, het is wel een mens met gevoel. Op een gegeven moment zei Wybe, toen mijn trouwfoto op de schoorsteen stond: “Kijk nou, je moet niet het prinsesje zijn op die troon, we zijn gelijk.” Ik had het helemaal niet in de gaten, ik dacht: we doen toch lief tegen elkaar, ik doe toch niets verkeerd? Het heeft met de behoeftes te maken van verschillende mensen. Mijn behoefte was op dat moment van: ik heb hard gewerkt, even het weekend op de bank, film kijken. Hij had zoiets van: ik ben de hele dag bezig, laten we leuke dingen samen doen. Op een gegeven moment moet je schipperen. Ik weet zeker dat het er hier ook ingeslopen is. Jij bent met het centrum bezig gegaan, jij bent met je eigen leven bezig gegaan en Jaco is een goedzak. De vrouw die jou ontmoet mag in haar handjes knijpen. Zorg wel dat het een vrouw is die dat beseft.

Ze worden steeds beter.

Ik beseft het ook wel.

Tresi: Ik weet dat je het beseft.

Ik zal het echt missen.

Tresi: Zo, ik raakte helemaal in de paniek, zoveel strijk? Moet ik nou zelf gaan koken en boodschappen doen?

Jij bent toch ook goed in kleren opruimen?

Tresi: Gewoon de fik erop.

Je had die trouwpak in de fik gestoken.

Tresi: Niet alleen de trouwpak, arme jongen. Ik zei laatst nog tegen mijn kinderen: “Als jullie het niet meer nodig hebben gaat het de fik in of strijk het en zet het in je kast terug.” Ik moet soms wel een stapje terug doen, omdat ik ben heel erg impulsief en explosief. Soms moet je ook rekening houden met dat het voor de ander anders ligt. Dat moet je voelen. Dat heb ik geleerd van Wybe. Ik heb veel geleerd van Wybe, omdat Wybe nam het niet zomaar. Hij had zoiets van: hoezo? Wij zijn allemaal spiegels van elkaar. Wie kijkt nou graag in de spiegel? Ik niet eigenlijk. Vaak wil je niet de spiegel zien. Willen jullie allemaal in de spiegel kijken? Een voorbeeld: Francis, kijk jij in de spiegel als jij je mooie kapsel af hebt?

Ik doe het wel.

Tresi: Heel goed van jou, is naakt zoals maar naakt kan zijn.

Zonder haar, helemaal bloot maar ik doe het wel. Het helpt me accepteren wie ik ben.

Tresi: Precies en wat doet het met jou?

Ik vind het wel moeilijk maar ik groei er wel van.

Tresi: Dat is echt moeilijk.

Het gaat wel steeds in stapjes. De eerste tien dagen dan zie ik het niet, dan ben ik negatief, maar die andere tien dagen groei ik er wel van.

Tresi: Je wordt er steeds krachtiger van, omdat je jezelf durft te zien zoals je bent.

Ik ben wel heel onzeker geweest over mijn uiterlijk. Ik koop nu steeds petjes en mutsjes en nieuwe kleren en wel wat ik zelf mooi vind en niet van: hoe val ik het minste op?

Tresi: Je ziekte brengt je weer een les.

Het brengt me zeker positieve dingen.

Tresi: Als ik naar jouw aura kijk, vind ik je een voorbeeld voor vele vrouwen. Vele vrouwen die jouw verhaal zullen lezen, ooit in het boek, zullen jou als voorbeeld zien, dat je eigenlijk niet je kapsel bent. Hoeveel vrouwen zeuren niet van vetbultje daar. Jij gaat naar het ziekenhuis en dan wordt je iedere keer daar weer ziek van en daar weer ziek van.

Een borst eraf is voor een vrouw ook...

Tresi: Zeg dat maar tegen een man, penis eraf. Geen penis, geen lol.

Ik heb het geluk, dat ik wel een man heb, die me ook wel heel erg steunt en zegt dat ik nog mooi ben en mijn borsten ook accepteert. Dat scheelt wel.

Tresi: Ik weet zeker dat het scheelt, maar ik weet ook zeker, dat als hij zo niet was geweest, dat je nog steeds zo was, omdat ik vind je een positieve ziel. Je hebt positieve en negatieve zielen en ik vind jou een heel positieve ziel.

Wat fijn.

Tresi: Dat betekent dat jouw positiviteit, jou hier doorheen gaat trekken. Je kan net zo goed negatief zijn – sorry voor dit woord, ik haat dit woord maar ik moet het gebruiken van Isaak – en dan gaat je lichaam nog meer verkankeren. Als je met kinderen bent, gebruik nooit dit woord. Dit woord is bij mij thuis een taboe. We gebruiken niet het G-woord, verdomme, dat G-woord, ik kan het niet uitspreken. God en dat andere woord en het K-woord gebruiken we niet, omdat zoveel mensen daarin terecht komen.

Is het dan zo, dat je het onbewust zelf hebt gecreëerd?

Tresi: De kanker?

Ja.

Tresi: Nee, je cel verdeling ging fout.

Zou het niet kunnen door een manier van denken die negatief is?

Tresi: Nee jij bent niet negatief. Heel veel mensen zijn zo negatief. Mijn vader had al tien keer kanker moeten hebben, hij is de slechtste man die ik ooit heb ontmoet. Hij leeft nog steeds en is inmiddels al zeventig en heeft niets. Ik zei, toen hij uit de boom viel en zijn vrouw in elkaar had geslagen, dat is mijn moeder, en hij had zijn rug gebroken en zo en ik was een paar jaar weg en ik zocht hem op en ik zat daar in het wit op de intensive care en ik zat helemaal te trillen van: mijn pap gaat dood en toen deed hij zijn ogen open en zei: “Als je geld komt halen, ik ben nog niet dood.” Die vent lag daar dood te gaan en ik zei: “Pa, God wil jou niet, je bent te slecht.” Hij leeft nog steeds en hij is nog steeds bang dat je zijn geld komt halen. Hij heeft zoveel geld, dat hij zo in zijn geld zit. Alle bellen zijn afgedraaid, bang dat er bezoek komt voor zijn geld. Dat is eigen interpretatie. In plaats van dat hij zegt: “Ik strooi ermee en geniet ervan.” Ik zei: “Pap, als jij het niet opmaakt, ik maak het wel voor je op als je dood bent.” Die man kan zijn vrouw niet eens meenemen naar een restaurant en een kopje koffie betalen. Dan ben je nog erger dan je ziekte. Je kan beter gewoon positief zijn en zoals jij in het leven staan. Ik vind je echt een voorbeeld en ik zal je nooit vergeten in dat stuk, omdat vele mensen kunnen uit jouw ervaring vele ervaringen opdoen. De beste ervaring is: geef nooit op. Vele mensen die zo’n diagnose krijgen, zijn al dood voor het proces begonnen is. Jij zegt zelf: “Ik moet nog heel lang.” Stel dat je zeven jaar aan de hormonen moet zitten, moet je wel positief zijn. Zeven jaar hopen dat het niet verkeerd gaat. Kijk naar ons leven, hoe vaak doen we onszelf niet in een categorie zetten. Als ik naar de mens kijk, dan kijk ik naar de zielen. Ik vind jou ook een heel aparte ziel. Dat zeg ik intuïtief, we zitten in de intuïtieve cursus. Waarom zou ik jou apart vinden?

Origineel denkend.

Tresi: Weet jij het Tasja?

Haar eigen ontdekkingstocht.

Tresi: Je hebt een beetje schijt aan iedereen. Dat heb je wel. Als iemand zegt: “Dat moet je niet doen” en je hebt niet het gevoel dat je dat moet doen, dan doe je het toch. Je bewandelt je eigen weg.

Dat wel.

Tresi: Dat betekent dat je denkt: het kan me niet schelen wat je denkt, ik doe het toch. Nu heb je het tegen mij zeker, je hebt schijt aan mij.

Er wordt gelachen.

Tresi: Dat is heel goed.

Ik ben heel anders geweest. Ik ben heel introvert, bang en verlegen geweest en durfde niet eens te vragen of ik naar de wc mocht. Ik ben heel anders geweest.

Tresi: Hoe kom je zo?

Het is ook een soort houding denk ik.

Tresi: Hoe kom je zo?

Dat weet ik niet.

Tresi: Je kan kiezen, zoals Francis kiest om positief te zijn. Je kiest om zo te zijn. Dat is een keuze.

Ik weet niet wat zo is, wat ik ben?

Tresi: Ik vind jou, zoals jij overkomt, eigenlijk een typetje. Een typetje is goed, is karakter. Je zegt wat je denkt, je doet wat je wil.

Ik kan niet laten om te zeggen wat ik denk.

Tresi: Ja, je doet wat je wil. Je doet het gewoon.

Dat is waar.

Tresi: Je werd op latere leeftijd mama. Je zegt heel duidelijk: “Ik ben aan het onzwangeren dus bekijk het maar als je vindt dat ik een dikke buik heb.”

Ja dat klopt die houding.

Tresi: Ook die houding ja. Het is niet van: ik heb een dikke buik, ik ben negen maanden aan het onzwangeren.

Ik heb ook duidelijk gezegd: “Ik ga niet sporten.” Dat was duidelijk een boodschap, omdat je wat zei over mijn buik, maar ik ga niet sporten.

Tresi: Ja, dus bekijk het maar gewoon, dit is mijn buik nu. Meerdere dingen heb je prijsgegeven. Ook met de energie van laksheid, ja het is zo. Net als over je burens, dat zeg je gewoon. Andere mensen denken het, maar jij zegt het gewoon.

Ik heb ze laatst weer duidelijk op hun plaats gezet, omdat ze proberen mij te manipuleren. Ik ben gewoon van: dit is het, zo is het, dus wat probeer je te doen? Verander eerst jezelf maar. Nu moeten ze weer na gaan denken, wat ze nu weer moeten gaan doen.

Tresi: Dat doen jullie ook allemaal, is allemaal normaal, bij de burens kloppen. Ik ken een vrouw die al jaren achtereen overspannen is van de burens.

Dat zou ik niet kunnen. Ik word overspannen als ik me niet uit.

Tresi: Dat betekent dat je schijt hebt.

Ik heb gelukkig support van andere burens, die lijden er ook onder. Het is een soort praatgroep.

Er wordt gelachen.

Ik had eerst zoiets van: ik ga weg, maar nu heb ik een hele dure schutting laten zetten, heel hoog, een soort bunker.

Tresi: Een wit vlaggetje erop.

Ik wilde eigenlijk nog een uitkijktorentje. Echt zo'n statement van: ik ga niet weg! De schutting nog hoger en helemaal dichtgetimmerd. Ik zit nog te denken aan prikkeldraad erboven.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik pest jou weg, jij pest mij niet meer weg. Wat was dat nou met dat bladerding?

Ja.

Tresi: Ik maak lawaai 's ochtends, brrr.

De hele dag door, daar wordt je helemaal gestoord van.

Tresi: Woon je naast mij?

Er wordt gelachen.

Tresi: Nee hoor.

Ik ben heel vredelievend, maar op een gegeven moment pak ik dan een vuilniszak, helemaal vol bladeren en dan hebben ze net geveegd en dan gooi ik dat over de stoep.

Er wordt gelachen.

Dat was wel naar aanleiding dat hij tegen mijn hond stond te vegen. Hij veegde mij weg en mijn honden weg. Ik mag niet meer langs het steegje, dat is ineens van hun. Het is heel kinderachtig, heel ziek, echt gestoord. Het is opeens hun pad dat elke dag gebleekt en geveegd en geblazen moet worden.

Tresi: Zo zie je maar, dat bepaalde mensen niet goed bij hun hoofd zijn.

Ze vinden zichzelf de meest normale mensen.

Tresi: Dan moet je ze altijd teruggeven wat ze jou hebben gegeven.

Dat doe ik ook en dan ben ik best wel goed, vind ik zelf.

Tresi: Als jij zou gaan verhuizen, wie wint?

Dat is waar.

Tresi: Jij wint op dat moment, maar dan zet je iemand anders daarnaast die ook weer je broeder is en die verliest weer. Dus op het moment dat jij voor jezelf opkomt en je brengt de energie terug, dan win jij en dan wint degene die jouw plek inneemt ook weer. Het is heel goed dat je het doet.

Het is wel een gebed zonder eind.

Tresi: Dat blijf ook zo schat.

Het wordt wel steeds meer een skelet.

Straks blaast hij haar ook nog op.

Precies, die poetst zich tot op het bot aan toe.

Tresi: Weet je wat voor jou een hele mooie uitdaging zou zijn? Om aan te bellen en te vragen of je mee mag poetsen.

Ik vond het zo grappig, omdat ik had in een boek gelezen over een vrouw, in een flat, die ook zo erg was en hoe jullie daar dan mee omgingen. Toen dacht ik: dan ben ik nog niet zo verkeerd.

Oh dat verhaal over in lingerie suiker balen bij de buurvrouw.

Tresi: Ik heb ook een buurvrouw, die twee deuren verder woont en die is altijd de onzichtbare kat aan het uitlaten, als ik aan kom rijden en altijd het stofdoekje aan het uit wapperen. Iedere keer zie je bij de kozijnen haar hoofdje. Dan maak ik het haar makkelijk van: **kan** je het zien? Ze wil gewoon leven zien natuurlijk. Bij ons gebeurd er wat. Ik loop dan naakt in de tuin, of Wybe heb je zin in een nummertje op de trampoline? kan ze dat ook even zien. Dit wordt allemaal opgenomen en uitgetypt.

Er wordt gelachen.

Tresi: Op een gegeven moment hadden we een afterparty van de uitreiking van het boek 'Wie is Tresi?' bij mij in de tuin en mijn schoonouders hebben een bepaalde visie. Ze zijn heel strak in het pak. 's Ochtends trok ik zijn spijkerbroek aan en hij trok mijn roze foute jurk aan. Op een gegeven moment zei ik: "Als je bij die buurvrouw suiker gaat halen, dan krijg je iets van mij." Dus wij achter de rozenstruiken giechelen en doen. Hij ging aanbellen en de jurk was tot hier dus de rest was bloot en hij zei: "Buurvrouw ik kom even een kopje suiker halen." Ze zei: "Ik heb alleen maar klontjes." Hij zei: "Klontjes is ook goed. Let niet op mijn kleding mijn vriendin trekt altijd mijn kleding aan en ik de hare" en hij liep zo weer met die suiker terug. Dat was zo lachen. Die vrouw heeft op dat moment wel haar pleziertje. Je geeft iemand op dat moment wat hij wil. Ze wilde die sensatie en ze heeft geen sensatie. Als je een spannend leven hebt, hoef je het niet bij een ander te zoeken. Ik zou toch echt niet uit het raam gaan gluren wat jij of jij doet. Ik heb het druk genoeg met mijn eigen privé zaken. Degene die iets mist, die gaat afkijken en dan moet jij je niet inhouden.

Schepje erbovenop.

Tresi: Gewoon schepje erbovenop. Als ze mij elke dag op de trampoline ziet naaien, op een gegeven moment is ze uitgenaaid. Zij, ik niet.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik heb haar gegeven wat ze wilde zien en op dat moment heeft ze zichzelf weer stilgehouden. Op dat moment heb je ook weer een onderwerp om over te praten op een feestje, als je ergens komt tenminste. Mijn burens zijn zo en mijn burens zijn zo. Ik vind dat jij niet bang moet zijn voor die mensen.

Dat ben ik ook niet. Ze heeft me jaren achtereen getreiterd, omdat ik alleen was. Nu niet meer en mijn vriend heeft de buurman zelf persoonlijk eens achter bij zijn rug beetgepakt, omdat hij aan het vegen was en liet hem niet voorbij, omdat hij met haar meedoet. Hij is er zelf niet trots op, maar hij kwam wel voor mij op. Het is niet leuk.

Tresi: Het is nooit leuk.

Ik vond het wel goed dat hij voor me opkwam.

Tresi: Dat geeft een goed gevoel hè. Dat moet je ook zeggen dan: “Jij Tarzan en ik Jane.” Wat heel veel mensen doen, is alles vanzelfsprekend nemen. Je neemt vanzelfsprekend aan dat het zo is, of zo is, omdat je dan overgaat in andermans energie. Je kan ook gewoon je grenzen stellen. Weet wat voor jou vanzelfsprekend is. Als iemand anders een andere vanzelfsprekendheid heeft, moet je altijd kijken: past dat bij mij? Je neemt vanzelfsprekend dat je gezond bent. Je neemt vanzelfsprekend dat je eruitziet zoals je eruitziet. Stel dat je er niet meer zo uit zou zien. Je neemt vanzelfsprekend dat je kinderen hebt, of geen kinderen hebt, of een bepaalde maat hebt ja of nee. Je neemt het maar vanzelfsprekend en dan zit je daarin. Soms ga je er te lang inzitten van: ik ben niet content met mezelf. Je neemt vanzelfsprekend dat je niet content bent met jezelf. Als je niet content bent met jezelf, hoe kan je dan content worden? Je draait de knop weer om hè? Ik had echt niet verwacht dat Saskia het niet wist. Ik dacht: dat kind moet toch weten wat hier speelt?

Ik wist het eigenlijk wel, maar ik durfde het niet te zeggen. Als het niet zo is en je zegt zo iets, dan is het niet zo leuk.

Tresi: Oh dat is leuk om te weten. Dus als je in de toekomst iemand tegenkomt en je weet iets, dan ga je het niet zeggen. Dus je wil iemand alleen maar zalvigen.

Ja dat doe ik wel.

Tresi: Intuïtie hè. Hoe gaat het met jou?

Goed.

Tresi: En thuis?

Wachten op een huis. Ik wacht op een huis in Koudekerke, dat is vlakbij en daar zit ik op te wachten.

Tresi: Dus je zet door?

Ja.

Tresi: Wie van jullie heeft echt een goeie relatie? Jij hè.

Ja.

Tresi: Goed zo, hou vast hè. Verwen je hem elke dag? Je moet heel veel verwennen, neem het niet vanzelfsprekend. Weet je hoe schaars het is om echt een goede relatie te hebben met elkaar? Echt heel weinig mensen kunnen zeggen: “Ik ben gelukkig met mijn partner”, echt honderd procent gelukkig. Ben jij honderd procent gelukkig met deze schone vrouw?

Heel goed.

Tresi: Zo meteen krijg je een tik van mij, je moet wel ja zeggen, omdat dat kan niet anders. Het is een eerlijke vrouw, oprechte vrouw, zorgzame vrouw en noem maar op. Je krijgt alles wat je hartje begeert. Neem je het vanzelfsprekend?

Nou vanzelfsprekend in de zin van zevenendertig jaar dat we samen zijn.

Tresi: Ga nou niet de leeftijd erbij gooien, neem je het vanzelfsprekend, ja of nee?

Ja misschien wel ja.

Tresi: Ja. Stel dat ze er niet meer zou zijn? Stel dat ze zou overlijden, of niet meer thuis zou komen omdat er iets gebeurd is, of ze is verdwenen, dan komt het gemis. Als je iets prachtigs hebt en ik vind dat jullie een voorbeeld zijn van dit is prachtig, dan moet je het voeden. Zie het als een plant op je vensterbank, blijf het water geven. Je moet die plant een beetje snoeien, water geven, een beetje met hem praten en kusjes geven en zeggen: “Blijf bloeien.” Ik zeg het niet voor niets, waarom zou ik dat nou gaan zeggen? Je hebt een prachtige vrouw, maar toch zie ik een bepaalde vanzelfsprekendheid, omdat je keert vaak in je eigen wereld. Je bent heel vaak in je eigen denkwereld, waar of niet? Gevoelsmatige wereld.

Ja.

Tresi: Vaak, dus betekent meer extern gaan. Nog meer extern gaan met elkaar. Dat andere hebben we allang besproken. Je moet meer de energie laten zien. Je bent energie honderd procent toch?

Ja.

Tresi: Wees nou eerlijk, hoeveel energie procent geef je elke dag aan elkaar? Jij aan haar en daarna vraag ik het andersom hè. Hoeveel procent energie geef je?

Tussen de zeventig en negentig procent.

Tresi: Dan hebben we nog tien procent te gaan dan hè? Als je met haar praat dan geef je honderd procent je eigen energie. Weet je wat het is lieve schat, je zult altijd als iemand overlijdt, honderd procent gaan missen.

Je bent het niet altijd met elkaar eens, dat is ook negatieve energie.

Tresi: Dat is gewoon een plezierig ruziemaken. Zevenendertig jaar is best lang. En jij, hoeveel procent geef jij?

Ik denk dat ik wel wat geef, maar het is waarschijnlijk nooit genoeg.

Tresi: In jouw gevoel, hoeveel procent geef jij?

Misschien zeventig.

Tresi: Zeventig, vind jij dat?

Ik denk dat het tegen de honderd procent ligt.

Tresi: Ik denk ook dat zij best wel veel geeft, het is haar onzekerheid die praat. Zou je denken dat zij zeventig procent geeft?

Ik denk vijftien.

Tresi: Ik denk dat als jij jezelf geeft, geef jij jezelf volledig. Honderd procent zeg ik. Jij hebt nog tien te gaan, zeg je zelf, dus betekent: nog meer. Het is niet makkelijk om alles te geven, omdat betekent: delen. Je deelt jezelf op werkgebied, je deelt jezelf op thuisgebied, familiegebied. Je hebt heel veel kaders. Geef jezelf altijd honderd procent. Als je met een vriendin bent en je gaat ermee uit eten, ga niet in de negentig procent zitten, is zonde van die tien. Geniet honderd procent. Het kost energie, maar het geeft ook net zoveel weer terug. Dus stel dat je gereserveerd bent naar elkaar toe, dan voelt het intuïtief niet goed. Ik ga het nog erger maken voor jullie. Als je gaat dansen, hoeveel procent dans je?

Honderd.

Tresi: Saskia danst honderd procent. Het is niet zo dat je op dat moment gereserveerd bent, je bent honderd procent in die dans. Jij Ruud.

Ik heb gedanst op het feest van Tasja en toen sprong jij in mijn armen.

Er wordt gelachen.

Tresi: Honderd procent schaamte.

Toen danste je ook honderd procent.

Tresi: Heerlijk toch. Op dat moment ben ik ontoerekeningsvatbaar.

Ik probeerde je constant niet te laten vallen. Het was geen dansen meer, maar meer verdedigen.

Er wordt gelachen.

Maar wel voor honderd procent.

Tresi: Dan laat je je energie stromen. Ik heb met Edwin gedanst en ik heb hem nog nooit zo open gezien als op die dag. Arme jongen, ik denk dat hij heel veel last van zijn rug heeft gehad de dagen erna. Dus je geeft je honderd procent en ik vraag me af, heel vaak, waarom mensen zichzelf reserveren. Als je papa bent, dan moet je honderd procent jezelf geven in de rol papa. Je verdedigt jezelf niet, je geeft jezelf. Dus je verdedigt jezelf niet, betekent: je bent open. Als het kind met je wil kroelen, dan zeg je niet: “Ik ben te oud, of ik dit, of dat, of zus, of zo.” Je geeft jezelf. Wat ik heb geleerd van mijn meester Isaak is, dat je honderd procent bent, maar hoe vaak geef je jezelf honderd procent? Vaak uit angst niet. Als ik Saskia zag dansen, dan geniet ik zo erg van haar energie alleen al. Ze is daar dan honderd procent en dan drinkt ze nog honderd procent whisky ook.

Hel helpt wel.

Tresi: Wordt je nog blijer. Al die remmingen zijn losgeschroefd. Het is toch heerlijk. Ik kan je vertellen, dat ik heel veel complimentjes heb gekregen

daarna over jou. Heel veel mensen zeiden: “Die vrouwtje daar zo”, ze bedoelden jou, “was een straling om te zien.”

Het was ook een heel mooi feest.

Tresi: Die heb je zelf gemaakt. Ik ken iemand, die heeft er geen zak aan gevonden, dat was mijn gast. Hij deed honderd procent niet mee. Dat is uitstraling. Mensen maken hun eigen belevenis keer op keer. Als je met je vrouw bent, hoeveel procent ben je met haar?

Niet altijd honderd procent. Je hebt je werk, je hebt dat en dat en soms heb ik zelf het idee dat ik niet genoeg energie heb, om me thuis net zo aandachtig op te stellen, als ik op mijn werk doe. Het is ook een soort geestelijke uitputting. Soms denk ik: nu even niets en dan is zij de hele dag thuis geweest en dan kom ik thuis en dan is het van: ik heb dit en dat meegemaakt en dan ben ik net blij dat ik even niets heb. Dan komt Amy en dan hoeft ik er geen moeite voor te doen, dan is het kroelen, lopen en gek doen.

Tresi: Dan gaat het wel hè.

Ja maar het mentale aspect moet ik uitschakelen. Ik mis haar wel, als ik niet bij haar ben. Ik was in Engeland gisteren en eergisteren en toen was ik aan het zwemmen en toen dacht ik: ik wil bij haar zijn en een arm om me heen hebben en op de bank zitten en samen zijn en niet alleen maar kwebbelen. Het is vaak vanzelfsprekend dat je samen bent, maar de echte zielsband zit niet in alleen maar praten. Gevoelsmatig bij elkaar zijn wil ik mezelf meer geven.

Tresi: Zeg je dat ook tegen haar?

Niet op deze manier. Ik communiceer wel over alles wat ik denk.

Tresi: Je hebt het nu heel mooi gezegd. Waarom zeg je het niet tegen haar? Dit hoort zij te weten niet ik.

Ik koop het boek wel voor haar. Je hebt gelijk.

Tresi: Kijk, vergeet niet, zij heeft een heel andere wereld dan jij. Zij ziet jou en dan denkt ze: uitlaatklep. Het is net een hond die uitgelaten moet worden. Jij hebt zoiets van: rustklep, letterlijk. Hou je klep even rustig. Het is niet eerlijk als je het wel kan bij een klein kind.

Daar kan mijn hoofd evengoed vol van zijn. Dan ben ik met mijn gevoel bezig en luisteren dat vind ik veel moeilijker. Ik moet dan echt mijn best doen. Dat was vandaag ook zo. Dan geef ik liever vijf minuten supergeconcentreerd luisteren en aandacht geven, maar dan is het of het een beetje op is. Ik heb zoveel mentale energie en fysieke energie en emotionele energie op een dag. Ik kan het wel heel lang doortrekken, maar ik merk dat ik soms wel een grens moet trekken.

Tresi: Zeg gewoon: “Hou je klep.”

Ik ben ook best eerlijk tegen haar.

Tresi: Zeg gewoon: “Hou je klep en laten we gezellig op de bank elkaar aankijken.”

*Vorige week had ik herfstvakantie en was ik duizelig en kon in mijn hoofd niets hebben. Ik dacht zelf een beetje aan overspannenheid. Ik zei tegen Suzanne: “Neem me niet kwalijk als ik iets heftiger reageer op iets.” De volgende dag kregen we onverwachts bezoek en toen zei ze: “Ruud doe die douche uit, we hebben bezoek.” Ik stond er nog geen minuut onder en ik dacht: potverdomme ik sta al onder druk dan moet je me niet ook nog onder druk zetten. Ik zei: “Respecteer je wel wat ik zeg? Je kan wel ja zeggen, maar ik zie niet dat het terugkomt in je daden.” Dan kvebelt ze gewoon door van: *uk* zie zo op tegen morgen en ik heb zoveel problemen en hoe moet dat dan morgen als je in Engeland bent en ik moet naar het consultatiebureau? Ik zei: “Ik wil het niet horen, ik kan het nu niet hebben, dit is nu even jouw ding, ik heb mijn eigen problemen.” Toen heb ik duidelijk mijn grens gezet. Natuurlijk wil ik altijd helpen, maar op dat moment zat ik vol. Natuurlijk wil ik helpen, maar ik kon het op dat moment niet aan.*

Tresi: Dat is goed, zo hoort het ook. Communicatie is belangrijk. Als je niet communiceert, dan bouwt energie negatief op en dan escaleert het. Altijd communiceren. Als je praat ben je het kwijt. Als je tegen iemand zegt: “Hou

je mond”, dan ben je het kwijt. Als je de hele tijd denkt: hou je mond, dan ben je het niet kwijt. Gewoon vertellen, omdat honderd procent geven, is jezelf in alles honderd procent geven, niet remmen. Ik ben heel blij met jou, honderd procent blij. Ik doe de prullenbak honderd procent volstouwen met bladeren. Dat is honderd procent genieten van wat je doet.

Ja dat is echt heel fijn.

Tresi: Ook met het knuffelen, maar ook met elkaar bellen of met elkaar ophangen, honderd procent. Leer dat. Ik heb dat geleerd van mijn meester. Als ik bij je ben en ik heb geen zin in je, dan ben ik honderd procent niet aanwezig. Dan zit ik er gewoon en dan zeg ik nog hou je mond ook. Dat wil niet zeggen dat ik gemeen doe, maar dat wil gewoon zeggen, dat ik er nu geen zin in heb. Of honderd procent luieren, als je gaat luieren, ga dan ook honderd procent genieten en ga dan niet piekeren. Ga gewoon luieren. Als je een pak chips vreet, geniet er ook honderd procent van. Ga dan niet zeggen: “Ik geniet ervan, maar ik voel me schuldig.” Alles is tijdelijk. Als je ziek bent, honderd procent ziek zijn betekent: honderd procent genezen, omdat je op dat moment in je ziekteproces gaat. Mijn meester Isaak heeft mij verteld dat niets is, maar alles is zoals je het eigenlijk ervaart, maar het is eigenlijk niets, je ervaart het alleen zo. Als je tevreden bent, wees dan honderd procent tevreden en geniet er ook van. Nou jij, José, ben jij honderd procent eerlijk?

Nee.

Tresi: Ze hoeft er niet eens over na te denken, ze wist het al.

Nee ik leef er al jaren mee dat ik me aanpas of me schaam. Ik ben bang voor afwijzing.

Tresi: Dat betekent: je wijst jezelf constant af.

Dat denk ik wel.

Tresi: Het is alleen maar honderd procent. Je kan niet zeggen: ik ben een beetje zwanger of ik ben een beetje ongelukkig. Nee, je bent ongelukkig ja of

nee. Ik ben een beetje verdrietig, nee je bent honderd procent verdrietig, je bent honderd procent zwanger, je bent honderd procent eerlijk. Je kan niet zeggen: “Ik ben tachtig procent eerlijk”, waar zijn die twintig dan? Eerlijk zoals mijn hart het mij verteld. Dat is jouw honderd procent eerlijkheid. Zijn honderd procent eerlijk is misschien anders en liegt hij alles aan elkaar en is hij honderd procent eerlijk. Dat kan ook. Het is voor jou honderd procent eerlijk. Mijn meester zegt: “**L**eer het leven te zien als puur energie. Je gaat mee in de golf van energie en ga daar ook echt inzitten. Als je traant, traan dan ook honderd procent. Als je spreekt, spreek je honderd procent. Wijs je af, dan wijs je honderd procent af. Geen maar’s. Jij schone vrouw, vind je jezelf mooi?”

Ja.

Tresi: Vind je jezelf nu mooi?

Uhm ja.

Tresi: Waarom vind je jezelf nu mooi?

Uhm omdat iedereen mooi is.

Tresi: Je bent mooi, dat weet je toch, dus dan vind je jezelf honderd procent mooi. Waarom zit er zo’n uhm tussen?

Ik betwijfel of ik iets überhaupt wel honderd procent mooi vind.

Tresi: Ben je honderd procent van binnen mooi?

Als we het over van binnen hebben dan wordt het alleen maar nog gevoeliger.

Tresi: Daar hebben we het over, niet over uiterlijk. Vind je je uiterlijk honderd procent mooi?

Ik begreep de vraag niet.

Tresi: Dus je voertuig is honderd procent goedgekeurd?

Ja.

Tresi: Dus daar ga je niet over klagen 's ochtends als je dat bekijkt?

Nee.

Tresi: Of 's avonds als je naar bed gaat. En je innerlijke dat is een vraagteken en waarom?

Ik hoor een stemmetje die zegt dat het altijd beter kan.

Tresi: Ik kan je vertellen, er zit in iedereen een stemmetje. Maar je accepteert je stemmetje en dan ben je honderd procent mooi. Iedereen heeft een stemmetje. Degene die hem niet heeft die weigert om te luisteren naar het stemmetje, maar iedereen heeft een stemmetje. We kunnen het vragen, hebben jullie dat weleens?

Er klinken instemmende geluiden.

Tresi: Ik ook. Ik heb ook weleens dat ik denk: **d**oe ik het wel goed? Heb je gedweild en dan is het honderd procent goed en dan krijg je: misschien, misschien. Dat zijn mensen die zeuren daarover, die hebben er aandacht voor. Andere mensen hebben weer aandacht voor iets anders. Dus iedereen heeft een stemmetje. Jij hebt dat stemmetje ook?

Altijd.

Tresi: Heb jij dat stemmetje, mevrouw Tasja?

Ook.

Tresi: Stel dat je naar een feestje gaat, jij kleine bijdehandje....

Er zit iets heel vers in mijn gebeugen van een feest.

Tresi: Vertel.

Het ging over dansen en je laten gaan, maar het was zo erg dat de bewaking erbij moest komen, omdat ik weigerde van het podium af te gaan. Ik had twee jaar niet meer gestapt, dus ik moest even mijn ding doen.

Er wordt gelachen.

Tresi: Honderd procent.

Ja. Ik kende de dj wel. Ik kwam toevallig een oude vriendin tegen en die is ook spontaan. Ik liet haar tackelen op het podium, dus het was een gezellige boel.

Tresi: Wat had je op?

Biertjes.

Tresi: Honderd procent plezier.

Toen moest ik van het podium af van de organisatie. Er was zo'n mannetje die heel pissig keek dat ik het podium af moest. Ik vroeg: "Waar heb je last van?" Uiteindelijk ben ik erafgegaan, maar ik wist via een danseres weer op het podium te komen.

Tresi: En de volgende dag?

Er was een fotograaf die zat ik ook te treiteren, omdat hij zat de hele tijd foto's te maken achter het doek. Ik had hem weg zien gaan en toen zag ik opeens die lens en toen ben ik voor die lens gaan staan met mijn haar helemaal zo.

Tresi: Ik zou honderd procent van je hebben genoten.

Het was heel leuk.

Tresi: En de volgende dag geen kater erover?

Nou nee, ik heb alleen maar zitten lachen eigenlijk. Ik heb hardop op de bank zitten lachen.

Tresi: Honderd procent genoten.

Ja echt.

Tresi: Doe het maar na zou ik zeggen. Ga jij het maar doen, je laten wurgen en tackelen.

We hebben nog een man het podium opgehaald, lekker spelen op het podium. Er was een dichteres, die heeft ook in de 'Bres' reisverhalen geschreven en zo. Ze is best wel bekend. Ze stond de hele tijd saai op het podium van: kijk mij, maar er gebeurde helemaal niets. Toen zei ik tegen mijn vriendin: "Dat kunnen wij beter." Dus wij het podium op en op een gegeven moment gingen er heel veel mensen mee. Dus wij met z'n allen op het podium en alleen hun gingen er weer af en wij bleven.

Tresi: Je bent honderd procent afgekeurd.

Die dichteres is maar het podium afgegaan, die dacht: wat doe ik hier nog?

Die heeft er een gedicht over gemaakt.

Het was een visueel gedicht. Het was echt geweldig.

Tresi: Dat kan niemand haar meer afpakken. Ooit kan zij aan haar kleinkinderen en haar dochter vertellen: "Hé dat heeft mama gedaan." Dat is honderd procent jezelf zijn op dat moment. En als je dan een whisky of een biertje neemt, dan heb je aan jezelf de toestemming gegeven van: laat dat maar zien. Daar heb je behoefte aan. Hoeveel mensen doen dat niet, ze kijken andere mensen aan en willen het zelf ook, maar doen het niet. Wie overheerst dan? Je intuïtie, je gevoel of je verstand?

Verstand hè?

Tresi: Ik heb met jou ook gedanst, ik wist niet eens dat je zo goed kon dansen.

Ik ook niet op dat moment.

Tresi: Je hebt je laten gaan.

Een beetje wel, maar dat stemmetje in je hoofd blijft zitten op dat moment. Ik was daar geen honderd procent.

Tresi: Dus er zit een remming op.

Er zit zeker een remming op. Ik doe aan andere dansen en dat moet precies goed zijn.

Tresi: Dus je bent een perfectionist?

Nee maar bij stijldansen moet je bij wedstrijden het allemaal netjes doen en dat gaat dan allemaal door je hoofd. Het is wel leuk maar wel lastig.

Tresi: Maar stel nou dat jij je eigen creatie bent van je eigen dans...

Het is andere muziek en dan weet je niet wat je moet doen en dat is jezelf loslaten, maar dat is niet eenvoudig.

Tresi: Nee maar het is wel mogelijk. Ik heb jou ook zien dansen en je ging ook helemaal uit je dak en het zweet kwam eruit. Heb je genoten?

Ja.

Tresi: Het is gewoon een keuze.

Ik probeer het wel honderd procent.

Tresi: Precies, waarom bespreken we die honderd procent? Omdat heel veel mensen missen heel veel procentjes. Dus je geniet niet honderd procent van je bestaan. Ooit is je bestaan er niet meer en je gaat altijd hetgeen missen wat je net niet hebt ingelegd, niet wat je net hebt gehad, hoe het anders had gekund. Net als met Frank, dat je had kunnen zeggen: “Ik had net even de remmen los moeten laten, dan was ik nog beter geweest in mijn gevoel.” Ik kan je vertellen, op het moment dat ik mijn remmen loslaat, interesseert me geen zak. Ik heb niet eens in de gaten dat mensen naar me kijken en het interesseert me niet. Waarom niet? Omdat ik wil niet de mens zijn. Ik wil de belevenis zijn van het moment en daarna wil ik het gewoon vergeten, omdat ik verzamel niet de informatie, dan is het kwijt, weg. Ik weet nog een voorbeeld, dat ik ook van het podium afgehaald werd. Het was voor kinderen bedoeld.

De groep moet lachen.

Tresi: Ik ging naar boven op het podium ergens in Italië of Spanje en ik werd op een gegeven moment ook van het podium gehaald met de mededeling: “Dit feest is voor kinderen bedoeld, je danst te sexy.” Ik was helemaal boos en mokkend ben ik het podium afgegaan. Ik had het zo naar mijn zin en die kinderen keken naar die vrouw op het podium. Ik was echt letterlijk op mijn ziel getrapt van: waarom mag ik niet meedansen? Jij danst die kant op en ik dans die kant op. Ik moest daar net aan denken, toen jij dat vertelde. Het was een mooi Shakira muziekje en ik swingde met mijn billen, maar het was voor hun oogjes te sexy.

De bewaker gaf me wel een compliment dat ik wel goed kon dansen.

Tresi: Ik geniet van energiewisseling. Als ik hier met jullie zit dan ben ik hier honderd procent. Ik wil nog een andere vraag stellen, wie van jullie is honderd procent met zijn eigen familie aanwezig?

Wat bedoel je precies?

Tresi: Dat je gewoon thuis bent en je bent honderd procent thuis.

Oh thuis, ja dat wel.

Tresi: Je associeert het met familie, welke familie?

Verjaardag familie bedoel je?

Tresi: Ja en jij ben je honderd procent thuis?

Nee nu niet meer, ik zit alleen maar in mijn hoofd plannen te maken.

Tresi: Dus dan zit je daar alleen je energie te verspillen. Oké, wie van jullie geniet honderd procent om met een vriendin op stap te gaan?

Er klinken diverse instemmende geluiden.

Tresi: Betekent: je laat de energie stromen honderd procent. Voelt dat goed?

Ja.

Tresi: Maar stel dat je met een vriendin bent en je kiest om daar niet meer mee te zijn, wat gebeurt er met je tijd?

Dan kan je beter wat anders gaan doen.

Tresi: Ja je leeft door dus je gaat wat anders doen, al is het op je nest liggen. Dus je moet kiezen om altijd je energie ergens anders honderd procent neer te krijgen. Dus als je de tijd en ruimte krijgt, gebruik die tijd en ruimte ook honderd procent. Ik vind het niet fijn om bij jou te zijn, het voedt mij niet, dus die verplichting wil ik niet aangaan, dus betekent dat je honderd procent kiest om je energie ergens anders neer te zetten. Op het moment dat de energie niet honderd procent wil gaan, dan aanvaard je op dat moment om een gevecht te zijn in mijn energie en ik verspil mijn energie dan, daar kies je voor, maar je kan ook kiezen om je energie weg te halen, de deur uit te lopen en ergens anders heen te gaan. Snappen jullie dat?

Er klinken instemmende geluiden.

Tresi: Nou, hadden jullie huiswerk?

Ja.

Tresi: Gaan we die even bespreken. Wat was je huiswerk?

Ik moest een brief schrijven. Moet ik hem aan jou geven?

Tresi: Ja. *“Beste Lena, ik weet dat een ieder zijn of haar leven zelf een richting moet geven en een ander niet het recht heeft zich ermee te bemoeien. De weg van jouw leven heb je voor ons afgesloten, wellicht met een reden die in jouw ogen rechtvaardig is, maar voor ons niet te begrijpen is. Hierdoor is het contact tussen ons verbroken.”* De brief is gericht aan?

De moeder van Rinie.

Tresi: *“Ergens ben ik, Peter, de echtgenoot van jouw dochter Rinie, wel heel benieuwd naar de reden waarom je het contact abrupt hebt verbroken. Het is een vraag die af en toe bij mij opkomt en waar ik het antwoord absoluut niet op weet. Soms vraag ik me af: “Is het wel belangrijk om het antwoord te weten?” Mijn gevoel zegt van nee, maar mijn gedachte zegt van wel. Ik heb geleerd mijn eigen intuïtie oftewel mijn gevoel te volgen. Ik heb het nu geaccepteerd dat het antwoord niet meer te achterhalen is. Dat wil ik je zeggen middels deze brief. Wel speelt bij mij nog steeds de gedachte af waarom je geen contact op heb willen nemen met onze kinderen, jouw kleinkinderen en met onze kleinkinderen, jouw achterkleinkinderen.”* Is mooi geschreven. Ik kan mezelf niet voorstellen dat ik mijn eigen kinderen en kleinkinderen zonder reden ontloop. *“Jij bent jij en ik ben ik. Ik wens je het allerbeste, gezondheid en liefde toe.”* Hoe voelt dat voor jou om te schrijven?

Goed.

Tresi: Honderd procent hè? Hoe voelt het voor jou om te horen?

Ik heb het al een tijdje geleden afgesloten. De laatste keer heb ik ook gehoord dat ik er goed aan gedaan heb, dat ik het achter me heb gelaten.

Tresi: Ga je deze brief versturen of houden?

Ik ga hem denk ik toch versturen.

Tresi: Dit zijn de brieven die verstuurd worden. Heb jij een brief? Dan gaan we brieven lezen.

Dit kan je echt niet lezen?

Tresi: Nee?

Ik heb het overgeschreven.

Tresi: Oké wij gaan ons best doen. Ik zeg altijd wij hè.

De brief die Saskia heeft geschreven aan haar ex-man wordt i.v.m. privacyoverwegingen niet geplaatst.

Tresi: Alles is energie, dit is honderd procent jouw energie, lieve Saskia, dit maakt jou zo mooi, daar mag je trots op zijn. Voelen jullie de energie als ik het zo vertel?

Ja.

Tresi: Haar gevoelens gaan alle kanten op. De ene keer vermoord ze hem en de andere keer mag hij rustig slapen. Slaap met je ogen open. Hoe voelt dat om deze brief te schrijven?

Ik heb heel erg gebuild toen ik klaar was.

Tresi: Kan ik me voorstellen. Het is puur emotie.

Het is wel zoals het is.

Tresi: Het vervelende is, dat je zoveel voelt en iemand geen pijn wil doen over wat je voelt. Wat ik duidelijk in je emoties voel, is dat je heel veel moeite hebt met alles wat je voelt. Je voelt het zo, maar je wilt het niet voelen. Je bent een beetje in de yin en yang terecht gekomen.

Aan de ene kant vind ik het goed wat hij doet en aan de andere kant wil ik niet dat hij het doet.

Tresi: Je praat het nog goed ook. Zou je het hem durven te laten lezen?

Nee.

Tresi: Dan mag jij met je ogen open slapen. Ik vind dat ze het honderd procent heeft geschreven, maar ze is wel bang om het te vertellen. Het is jouw wereld hè.

Toch weet hij het wel.

Tresi: Ja maar als je het mooi zo verteld, uitgetypt en wel op een mooi roze papiertje, kan hij het altijd nalezen. Dus welke kant gaat ie, verzenden of niet verzenden?

Nee, doe maar niet.

Tresi: Oké, ik vind het wel heel mooi om te kijken naar gevoelens. Dat is echt waar lieve schone mensen, weten jullie hoeveel jullie voelen op een dag? Nou Ruud?

Ik heb een brief geschreven naar mijn ex, de moeder van Madeleine, mijn dochter. Ik kan wel even de strekking vertellen. Eigenlijk heb ik mijn frustratie over hoe het gegaan is en hoe machteloos ik me daarbij voelde, om mijn dochter te kunnen bezoeken en te communiceren zoals ik wou, heb ik eerlijk, maar ook verwijtloos geschreven. Ik heb het neutraal geschreven, omdat ik het idee had dat het dan achteraf minder zuiver was en de

boodschap minder aan zou komen. Het is hartstikke eerlijk, zoals ik het voel, maar niet met kutwijf, zoals ik het heel vaak gedacht had. Ik heb de brief zo geschreven zoals ik hem zou sturen.

Tresi: Dus een zakelijke brief, zoals deze?

Ik denk verre van zakelijk. Ik leg heel erg bloot hoe ik me voelde.

Tresi: Ja maar is een beetje zakelijk. Dit is ook zo'n brief. Jij vertelt ook alles.

Maar zonder verwijten.

Zakelijk associeer ik met verstandelijke, het is wel puur gevoel, maar ik heb de emotionele lading geprobeerd eruit te halen.

Tresi: Saskia heeft een brief geschreven waar alles door elkaar loopt.

Je hebt van je afschrijven, bleren, schoppen, schreeuwen en schrijven wat je wilt, zonder filter. Ik wilde de lading er vanaf halen, omdat ik een boodschap wil geven en niet om dingen van me af te schrijven.

Tresi: Het klopt toch niet als je zo schrijft. Deze brief vind ik honderd procent goed geschreven, omdat ze schrijft honderd procent haar emoties en gevoelens op. Waarom heb je niet honderd procent je emoties en gevoelens opgeschreven? Waarom zeg je niet kutding als je het zo voelt?

Ik probeer het bij mezelf te houden, hoe ik me voel en niet in verwijt. Dit denk ik en dan haalt zij de waarheid er maar uit. Ik vind, je moet eerlijkheid meer waarderen dan dat het politiek correct is, maar tuurlijk ik probeer het wel een beetje..... Maar goed, ik probeer het wel zonder verwijten te schrijven, laat ik het zo zeggen.

Tresi: Waarom?

Omdat ik dacht dat ik daar niets mee zou bereiken. Je moest teruggeven in de brief, wat de ander jou had gegeven en als ik iemand iets verwijt, dan heb ik het over haar handelen

en haar ding, maar ik wilde teruggeven hoe het voor mij was, mijn gevoelens. Snap je wat ik bedoel?

Tresi: Ik begrijp het honderd procent kind, ik heb een meester naast me die het me vertelt, maar als je zo slecht behandeld bent zoals jij bent behandeld, dat je je kind kwijt bent en al die dingen, dan komen er zoveel frustraties los als je eenmaal in de pen kruipt. Voor je het weet loopt die pen met je weg.

Dat soort brieven heb ik ook geschreven en gezegd en geschreeuwd.

Tresi: Dan breng je de energie terug.

Dat heb ik ook gedaan.

Tresi: Nu heb je een brief geschreven die politiek correct is. Ik weet niet wat hij bedoelt.

Laat ik zeggen: verwijteloos. Ik heb ook mijn verantwoordelijkheid voor de situatie en ik heb het puur bij mezelf gehouden, dat bedoel ik.

Tresi: Dat mag.

De bedoeling was om je eigen energie te zuiveren die je bij je droeg. Op het moment dat je daarvoor openstaat, is dat de energie die je voelt en nu heb je hem bedacht.

Tresi: Ja, stel dat je hem nu zou versturen en ik zou hem ontvangen, dan denk ik: so what, leuke info, ik krijg info.” Op het moment dat ik een brief zou krijgen met al jouw emoties, krijg ik geen info maar alleen maar energie. Dan is het een brok energie van: wow wat krijgen we nou? Info krijg ik sowieso, dit of dat, dat ken ik ook allemaal wel. Jij hebt niets meer te winnen of te verliezen, jij hebt iets te vertellen. Het is niet meer een onderhandelings situatie of wat dan ook. Ik geef me zo bloot in de brief, het doet me zo’n pijn, hoe jij me hebt behandeld, dus ik geef je mijn emoties, ik geef mijn energie. Dus iemand leest je energie eruit. Dat gaat met golven. Daarom vind ik deze brief echt. Het is echt je gedachtes, je gevoelens. Je pen

schrijft en dan is het: sorry dat wilde ik niet zeggen. Het schommelt, je emoties en gevoelens zijn aan het schommelen, dat is puur gevoel. Ik verwijt je niets schat. Gevoel kan je niet controleren. Als jij op mijn teen trapt, dan is het au en misschien een scheldwoord erachter. Dat kan ik niet controleren. Ik kan wel, dat als je op mijn teen trapt, dat ik geen au ga zeggen. Gevoel komt eruit. Als je verhalen vertelt en je gaat spontaan over tot het vertellen van je verdriet en emoties, net zoals onze schone mensen hier zo, Tasja en Jaco, ze moeten straks hun gevoel met elkaar ventileren. Maar stel dat jij heel zorgelijk gaat doen van: moet ik nog die kast verven voor jou of dit doen, dan is het een leegte voor de andere persoon van: hou je nog een beetje van me of zo? Waarom doe je zo? Als je gevoel hebt gehad voor elkaar, dan hou je nog wel van elkaar, het is alleen dat je ontwricht bent. Dan komt er een spatting van: je hebt me dit gedaan, je hebt me zo gedaan. Doordat je spettert ga je zuiveren. Dus stel dat jij zegt: “Fijn dat ik acht jaar met je mee hebt gemaakt, ik heb het heel leuk gehad, we hebben mooi dit en dat gedaan” dan heb jij zoiets van: waar is je gevoel? Maar stel dat zij zegt: “Ik heb veel verdriet van jou en dit en dat”, dan kan jij op dat moment jezelf genezen. Jij, geneest doordat zij spettert. Dan heb je zoiets van: ze heeft wel van me gehouden, we hebben wel leuke energieën met elkaar gedeeld. Dan kan je de energieën zuiveren. Ik zou er niet tegen kunnen als mijn vent, of mijn ex-vent, geen gevoelens aan mij zou tonen. Ik heb liever dat ze gaan kruipen: “au, au, au”, dan was het wel zuiver. Ik kreeg een sms van Wybe: “Bedankt voor de leuke tijd.” Ik dacht: waar is het pistool? Dat heb jij ook, dat je je helemaal bloot geeft.

Ja, dan zeg ik het en dan komt het niet terug.

Tresi: Dan doe je: tok, tok, voel je nog wat?

Dat is mijn frustratie ook, ik wil ook wat zien.

Tresi: Om jezelf te genezen. Als je iets ziet, dan genees je. Ik genees als ik zie dat Wybe huult. Dan weet ik: hé, het was wel echt. Ik genees niet als hij zegt: “Voor jou honderd anderen.” Daar genees ik echt niet van. Je bent wel ontwricht, maar je hoeft niet op die level met elkaar om te gaan. Waarom

zeggen Isaak en ik dit? Jij bent nog steeds – en dat is Ruud zijn manier van groeien – in botsing met je gevoel. Losgooien.

Ik speel geen mooi weer, alleen voor mezelf bedoel ik.

Tresi: Je kan zeggen: “Ik traan elke nacht, ik mis mijn kind, je hebt haar ontnomen, ik haat je daarvoor. Ik zie haar in mijn geheugen groeien, maar ik kan het niet tastbaar maken.” Dat zijn je gedachtes, dat zijn je gevoelens. Dat kan je niet met feiten benoemen, dat is iets wat door je heengaat. Ik weet zeker dat je heel vaak die momenten hebt, dat je zegt: “Au.” Dan kijk je naar je kleine dochter en dan zie je je andere dochter daarin.

Dat klopt, ik heb een foto in mijn portemonnee, ik wil er een hebben, maar aan de andere kant doet het pijn als ik ernaar kijk.

Tresi: Dat zou je op kunnen schrijven, al die emoties. Als je je emoties opschrijft en vertelt, dan genees je. Anders blijft het daar. Dat is eigenlijk de taak van deze brief, terugbrengen.

Terugbrengen zonder dat je de brief verstuurt?

Tresi: Dat kan, maar het geneest nog meer als je het echt terugbrengt. De taak van deze les, zegt mijn meester, is zuiveren. Is puur zuiveren. Op het moment dat ik zuiver, ben ik eerlijk en niet geremd. Wat is jouw brief?

Ik heb een hele verrassende brief. Ik heb best wel veel meegemaakt vroeger. Ik ben gaan mediteren en ik was heel benieuwd wat er kwam.

Tresi: Hoe kom je trouwens zo bruin? Krijg je dat ook van de chemo?

Er wordt gelachen.

Als je paardrijd en je rijdt buiten met je paard dan wordt je vanzelf bruin.

Tresi: Je ziet er zo mooi bruin uit.

Dank je wel.

Tresi: *Lieve Tasja....*

Hé, ik hoor opeens Tasja.

Tresi: Tasja wordt verrast. *“Ik voel me verdrietig omdat ik met iedereen vriendjes wil zijn. Ik voel zoveel warmte en liefde bij jou.”* Ik moet er bijna zelf van huilen. *“Ik ben niet echt eerlijk tegen jou geweest. Carola wilde me behandelen, reiki voor mijn ziek zijn en als opdracht voor haar opleiding. Daar was ik heel blij mee. Toen ze hoorde dat ik ook naar jou ging had ze iets van: wat wil je nu? Ga je naar Tasja of kom je bij mij?”* Mooi, dat is ook eerlijk. *“Omdat Carola naast me woont, heb ik gekozen voor haar, dan hoef ik niet in de auto als ik zo misselijk ben. Ik ben er ook blij mee, maar ik ben egoïstisch en ik had het gevoel dat als ik dit eerlijk tegen jou had gezegd, dat jij dan een stapje terug zou doen. Dat wil ik niet. Dus toen jij aanbood om mij een behandeling te geven, draaide ik eromheen en was niet eerlijk en dat voelt niet goed. Ik wil je liefde en warmte niet kwijt, maar als ik eerlijk tegen jou ben, hoeft dat ook niet. Veel liefs en Namasté, Francis.”*

Mag ik een knuffel geven?

Tresi: Ga je gang, Tasja heeft veel gehuild vandaag.

Ik voelde het wel zo. Gek hè.

Tresi: Ik vind jou ook een fantastische mooie energie hebben. Ik kijk aura's, dat weten jullie niet of misschien wel in de tussentijd. Op het moment dat ik naar brieven kijk dan lees ik ook jullie energie. Ik kijk ook altijd naar aura's. Jullie hebben allemaal zo'n unieke aura en dat komt omdat jullie uniek zijn. Als ik jullie zo voel dan voel ik onvoorwaardelijke liefde. Ik hoef niets van jullie. Als ik jullie niet meer zie, vind ik het ook goed. Als ik bij jullie ben dan voel ik die liefde wel. Dat is mijn werkelijkheid. Deze sturen we op. Ik ga ze allemaal afmaken.

Spannend.

Tresi: Wat staat erboven?

Jelany.

Tresi: Wie is dat?

Dat is mijn vriendin.

Tresi: Aparte naam. *“Een jaar is voorbij gegaan, een jaar waarin je geen contact meer hebt gezocht. Ik schrijf je deze brief om mijn gevoel te kunnen uiten en het af te sluiten. Tweëndertig jaar vriendschap delen van lief en leed. Je komt naar de camping en wij hebben alles op alles gezet om jou daar te ontvangen. Onze eigen vakantie hebben we omgezet om dicht in de buurt van Schiphol te zijn. Vele aanpassingen hebben wij gedaan om jullie te ontvangen. Een camping is eigenlijk geen plek om logés te ontvangen. Wat een boosheid. Je kwam en was uitgeput, uitgeput van twee maanden vakantie vieren. Ik voelde je ongeïnteresseerdheid. Ik heb me diep gekwetst gevoeld, door de onverschilligheid waarmee je omging met de door ons georganiseerde uitstapjes. Je was ronduit negatief en respectloos. Wat we deden, niets was goed. Ik voelde me zeer respectloos behandeld door je. Je vertelde dat je jezelf moet kunnen zijn bij een vriendin, wat betekent dan wat wij voor je deden? Had het geen waarde voor jou? Je zegt dat je moe was na twee maanden vakantie vieren. En ik dan die chronisch moe was? Hoe zwaar denk je dat het voor mij was, om een week lang twee mensen gastvrij te ontvangen en verzorgen? Je gedraagt je als een verwend nest. Je liegt en schept op over je rijkdommen en je successen en hoe geweldig je iedereen verzorgt en mijn gebaar uit mijn hart gaat volledig voorbij.”* Als je die opstuurt zie je haar nooit meer. *“Dat jij geen rokende schoonzoon accepteert en zelf stiekem rookt, heb ik als ronduit beledigend ervaren. We hebben ons uitgesloofd om jou te vervennen en je hebt je misdragen. Ik had excuses verwacht, omdat ik je verteld heb over mijn gevoel daarover.”* Wat betekent dat lieve schat? Anders typt Chantal het straks verkeerd uit.

Onderzoeken.

Tresi: *“In plaats van te onderzoeken bij jezelf wat waar is, heb je je ego laten spreken. Dat heeft me diep gekwetst. Na tweëndertig jaar vriendschap, durf je niet vanuit je eigen gevoel te spreken. Ik heb het wel gedaan en ik ben trots op mezelf, al greep jij dat aan om*

de aanval in te zetten.” Je handschrift wordt steeds lelijker. Kom eens hier schatje, ik wil niet dat Chantal het verkeerd uittipt.

Jelany.

Tresi: *“Jelany, ik dank je voor tweëëndertig jaar vriendschap. Ik dank je voor prachtige herinneringen. Ik dank je voor zoveel spannende reizen. Ik dank je voor je gulheid en gastvrijheid. Ik dank je dat je van mijn moeder gehouden hebt en ik dank je dat je van mijn kinderen hebt gehouden. Ik dank je voor mijn ervaringen met een andere cultuur. Ik wens je veel licht en liefde in je leven. Ik ga verder met de mijne, door deze brief te schrijven ga ik het afsluiten en heb ik besloten je te vergeten. Je mooier voordoen naar de buitenwereld terwijl je liegt tegen mij. Het heeft me verdriet gedaan te zien hoe gemakkelijk je een vriendschap van tweëëndertig jaar doodzwijgt.”* Ik zet hem hier neer.

Ik sta niet achter de woorden. Wij spreken altijd Engels en het is zo moeilijk om mijn gevoelens....

Tresi: Stuur het gewoon op dan mogen ze zelf vertalen.

Je kan op internet een vertaalmachine zoeken.

Ja alleen woorden.

Nee, ook hele zinnen. Tegenwoordig kan je dat op vertaal.nl of zoiets dergelijks.

Tresi: Ontzettend goed geschreven, honderd procent goedgekeurd. Veel frustraties, veel boosheid. Tweëëndertig jaar vriendschap gooi je niet zomaar weg. Als het eenmaal zomaar weggegooid wordt, is het pijnlijk en dat schrijf je ook. Ik wil jouw brief lezen. Heb je er geen geschreven?

Jawel.

Tresi: Welke heb je geschreven?

Een naar mijn moeder en naar mijn vader.

Tresi: En die heb je bij je?

Ja.

Tresi: Ik weet dat Isaak haast heeft.

Ik wil die van mijn moeder even laten. Ik heb dat al duizend keer uitgesproken tegen haar, dus dat weten we nu wel, maar ze blijft in de ontkenning zitten. Struisvogelpolitiek. Wat ik geschreven heb, heb ik al duizend keer gezegd tegen haar, maar tegen mijn vader heb ik me nooit uitgesproken, dus dat heb ik op papier gezet.

Tresi: Mag ik hem hebben? Ik weet dat Isaak zegt dat de tijd loopt.

Het is niet zo intellectueel geschreven.

Tresi: Kan ik het wel lezen?

Ja.

Tresi: Lieve mensen, sorry dat niet alle brieven in aanmerking komen.
Heet ie Huub?

Ja.

Tresi: *“Huub, hier een brief van een vrouw die je dochter schijnt te zijn. Ik schrijf deze brief om duidelijkheid te scheppen hoe ik over je denk en hoe ik je nauwelijks heb ervaren. Op papier ben je alweer vieremveertig jaar mijn vader, maar in het echte leven is Wisse mijn papa. Hij was er echt voor mij en hij maakte altijd tijd voor mij. Ik kon mezelf zijn bij hem. Hij was nooit kwaad op mij, ondanks dat ik niet altijd even aardig was.”* Wat een lieve brief.

Dank je.

Tresi: *“Al mijn verdriet van het gemis van een vader, betrokken, spontaan, liefdevol wat ik bij jou heb moeten missen, is goedgeemaakt door Wisse. Ik zie je alleen nog als een*

verwekker.” Goed zo. “Ik heb teveel afstandelijkheid en botheid bij je ervaren. Voor de scheiding was het leven met jou ook niet bepaald liefdevol. Het staat in mijn geheugen wat je deed toen ik peuter, kleuter was. Je was voor mij onvoorspelbaar op het gemene af. Mij in de wc zetten omdat ik moest huilen in plaats van mij te troosten. Je zal het wel weglachen, dat doe je standaard, maar je rotopmerking naar mij toe ben ik niet vergeten. Je kan het niet laten om hatelijk te zijn en anderen omlaag te halen. Ik moest maar iets aan mijn algemene ontwikkeling doen, omdat ik een dorpje in de buurt van Driehuizen niet kende. Het feit dat je me liet wachten aan de telefoon, terwijl je er zo vaak naast zat. Je verdomde om de hoorn op te nemen, terwijl Dennis je er drie keer op wees dat ik je wilde spreken. Hoe bot kan je zijn? Ik heb niets met je en ik zal ook nooit iets voor je voelen. Je bent ongeschikt voor mij, daarvoor veroorzaakt je teveel ellende. Deze brief is een uiting van wat ik je allang wilde zeggen. Iedereen kan vader worden, maar het is wat anders om papa te zijn. Wisse is en was nog steeds een papa voor mij. Hij is ook de opa van mijn dochter. Jammer dat jouw tweede leg kinderen niet met mij om mogen gaan zoals Annick. Wat deed je toch lullig op de tennisbaan om het feit dat ik met Annick zat te praten en je vele gezuip in de kantine en vervolgens met twee kinderen in de auto stappen. Goed voorbeeld. Je botheid tegen Peter, de tegenstander van Dennis tijdens het tennissen en hem lastigvallen, heel volwassen. Ach, waar maak ik mij druk om. Jij bent jij en je doet zoals je doet. Wie ben ik om je daarmee lastig te vallen. Ik heb verder geen behoefte om je te zien. Je bent niet geschikt om een rol te spelen in mijn leven. Je bent afgeschreven met een slechte onvoldoende. Je bent een slecht voorbeeld voor mijn dochter. Bij jou is alles buitenkant, maar van binnen ben je gevoelsarm. Je hebt mij nooit geaccepteerd, alleen voorwaarden gesteld waar ik niet aan kan voldoen. Dit is de enigste taal die jij spreekt en daarom schrijf ik je in briefvorm weer terug. Je bent te schijterig om contact met mij te zoeken, te luf om je ongenoegen te uiten tegen mij, te zielig om blij voor mij te zijn, om het feit dat ik Wisse als steun en toeverlaat heb gehad. Waarom mochten wij niet op je trouwerij zijn? Waarom stonden wij, eerste leg kinderen, niet op de rouwkaart van tante? Jij was er verantwoordelijk voor. Je ontkent dat je vier kinderen hebt. Jij speelt de schone schijn. Ik ben gelukkig niet zo dom als mijn zus, om met een man om te gaan die zijn eigen kinderen ontkend voor de buitenwereld. Het beste verder.” En dan teken je nog een bloemetje.

Er wordt gelachen.

Tresi: Lieve mensen, ik kan niet elke brief lezen, maar weten jullie in jullie hart wat het voor jullie gedaan heeft om te schrijven? Wees eerlijk in jullie harten en zet het op een stapel. De jouwe leg ik op deze stapel, vertrouw erop. Brief, verzenden of niet verzenden?

Deze niet verzenden.

Tresi: Ik zal hem voorlezen. *“Spung de woorden op papier, ik spuug je in je gezicht. Jij hebt mij misbruikt. Waarom heb ik niet gevochten? Ik vertrouwde je. Je hebt me pijn gedaan en ik ben naar binnen gekeerd. De tijd weet ik niet meer. Het gevoel maakt nog dat ik moet spugen. Daarom spuug ik nu en geef zo energie terug, energie van machtsmisbruik en mijn gevoel weer te openen voor ruimte, liefde en plezier.”* Aan wie is deze brief geschreven?

Ik ben door een aantal jongens seksueel misbruikt en ik vertrouwde deze jongen en hij heeft me meegenomen.

Tresi: Heftig. Hoe voelde dat om dat te schrijven?

Ik was verbaasd dat de energie daar nog steeds zit en dat dat eruit kwam, omdat ik had zoiets van: ik spuug je in je gezicht.

Tresi: Is er nog iemand die wil dat ik zijn brief voorlees?

Nee.

Tresi: Voor wie was die brief?

Voor mijn zus.

Tresi: Op welke stapel komt ie?

Op niet verzenden.

Tresi: Niemand leest hem. Jij?

Ik had hem geschreven en toen had ik zoiets van: het is goed, ik hoef hem niet te verzenden.

Tresi: Dan gaat ie op deze stapel. Wil je dat ik hem voorlees?

Dat hoeft niet.

Tresi: Jij lieverd?

Ik heb geen brief geschreven. Ik heb de laatste tijd overhoop gelegen met mezelf, dus ik heb er niet bij stilgestaan.

Tresi: Geeft niet.

Ik heb ook geen brief geschreven.

Tresi: Nou dan komt het goed uit in tijd. Deze oefening heeft te maken met vertellen. Ik weet dat we uitlopen maar Isaak zegt: “Toestemming.” Betekent: ik geef niet op, omdat ik vind dat ik af moet maken. Uiten. Toen ik hoorde van jullie, moest ik meteen hoesten. Dat betekent dat ik jullie energie absorbeer en dan moet ik uiten. Dan moet ik naar de wc, of ik ga boeren, of ik ga gapen. Jullie moeten leren om jullie intuïtie te volgen. Intuïtiviteit heeft met gevoel te maken. Als je iets vertelt, dan zet je je gevoel op papier en daar zijn geen regels op. Het is puur wat je voelt. Ik heb mooie brieven gelezen en ik ben blij dat ik deze brieven mocht lezen, omdat dan voel ik dat jullie een brok emoties zijn. De ene voelt dat en de ander voelt dat, zolang je het maar toelaat. En dan zeg ik simpelweg: “Namasté.”

Namasté.

Bijeenkomst 7 december 2011

Tresi: Namasté.

Namasté.

Tresi: We zijn een jaar verder, als je de pauzes meerekent. We hebben lessen gehad met elkaar en als broeders elkaar beter leren kennen. Misschien hebben jullie mij vanaf deze stoel beter leren kennen dan in de kantine, maar dat komt omdat ik mijn energie op een bepaalde peil moet houden. De Schittering groet de Stralende Zon.

De Stralende Zon groet de Schittering.

Tresi: Namasté.

Namasté.

Tresi: De Schittering groet...

Ze willen hier heel graag allemaal namen hebben, alleen José heeft een naam.

Tresi: De Schittering groet de Strever.

De Strever groet de Schittering, namasté.

Tresi: Namasté. Nog geen namen? Dat moeten jullie aan Isaak vragen, niet aan de Schittering. Ik schitter wel, maar namen verzinnen kan ik niet. Ik ben niet creatief. Welkom. Voordat ik ga beginnen om mezelf weer in trance te laten gaan - daarom happy, happy - wil ik jullie vragen wat jullie hebben geleerd - samen met mijn gids, want hij groet jullie al - tijdens deze intuïtieve cursus. Ik wil het eerst aan Peter vragen.

Dat intuïtief mijn gevoel is, maar dat is nog heel moeilijk voor mij. Voor mezelf heb ik veel geleerd. Niet alleen maar deze cursus, maar ook de masterclass.

Tresi: Mooi zo.

Ik heb meer weerstand tegen de negativiteit. Ik ben minder gaan denken aan de situatie met mijn zoon die niet zo prettig is, maar tegenwoordig denk ik: het is jouw leven. Zover ben ik al.

Tresi: Dat is al fantastisch. Als iemand een transformatie tegemoet gaat, dan duurt dat eigenlijk voor je gevoel misschien lang, maar eigenlijk is het begin van de transformatie al een transformatie. Dat betekent dat als het begin al gelegd is, dan ben je eigenlijk al bezig om te transformeren. Je moet altijd het begin leggen. Als je naar de sportschool gaat en je hebt je twee uur uit de naad gewerkt, heb je niet meteen al veel bereikt. Op het moment dat je blijft sporten, bereik je op een gegeven moment resultaat. Het heeft tijd nodig. De eerste keer is de belangrijkste keer. Zonder de eerste keer is er geen tweede keer. Dus het begin is altijd gedaan, vanaf het begin dat je begint, dat noemen we besluiten. Je moet eerst besluiten en door het besluit krijg je een ander bestaan. Wij vinden wel dat je getransformeerd bent. Waarom? Omdat we vinden dat je nu meer durft te spreken. Je was eigenlijk wel introvert. Net als die uil daarboven, je keek de kat uit de boom. Een uil is iemand die zichzelf terug kan keren, of het hoofd af kan wenden en soms tot leven komt. Welke vogel ben je nu?

Ik ben een arend.

Tresi: Dat is het goeie antwoord. Een arend is de mooiste vogel die je kan verzinnen. Een arend is hoog in de lucht, spiritueel en wijs.

Ik heb veel geleerd, eerlijk is eerlijk.

Tresi: Mooi zo, leer nog meer, je moet gewoon doorzetten. Mijn spiritueel onderzoek tot nu toe, duurt veertig jaar. Jouw spiritueel onderzoek heeft geen veertig jaar geduurd. Betekent: ik ben veertig jaar bezig geweest met

mijn paranormaliteit, spiritualiteit en de ontdekkingstocht en eigenlijk is dat een onderzoek tot je dood. Nou jij schone vrouw.

Ik kan me eigenlijk wel aansluiten bij wat Peter zegt. Wat ik alleen geleerd heb bij de intuïtieve ontwikkeling kan ik niet benoemen, het is een geheel van alle lessen die we al gekregen hebben.

Tresi: Mooi zo. Isaak wil je complimenteren, omdat in eerste instantie moet je je eigen gratie, gracieusheid en ook jezelf meer ruimte geven en durven te geven keer op keer. Ik ben mijn eigen gracieusheid, dat moet je durven te laten zien. Je hebt een fantastische, mooie energie. Vele vrouwen zouden jaloers op jouw energie moeten zijn.

Dank je wel. Dat vind ik niet van mezelf.

Tresi: Misschien moet deze man, elke dag dat tegen je zeggen.

Dat doe ik dagelijks.

Dan geloof ik het niet.

“Wat praat je onzin”, zegt ze dan.

Tresi: Dan zegt ze: “Doe niet zo gek, je wil zeker iets van me.”

Er wordt gelachen.

Niet dagelijks, maar ik geef weleens complimenten.

Tresi: Isaak zegt, hij heeft smaak, kijk naar mij.

Er wordt gelachen.

Tresi: Ik mag nooit de naam van Isaak gebruiken als hij er niet is, dan krijg ik op mijn flikker, ben bang dat ik dan de bliksem in mijn reet krijg. Kan veel

hebben, maar niet de bliksem. Ik ga nu iets stouts zeggen, feest maar lekker door.

Er wordt gelachen om Tresi.

Tresi: Stouterik. Ik zeg alleen maar: “bliksem in mijn reet” en jij lacht. Als je een beetje mensenkennis hebt, zoals ik elke dag met de mens werk, elk mens heeft hetzelfde als jullie, faalangst, vertegenwoordigingsangst. Ik durf mezelf niet te vertegenwoordigen, twijfels, bindingsangst desnoods, verlatingsangst desnoods, karakter, goede eigenschappen, slechte eigenschappen. Elk mens die ik tegenkom, daar zie ik mezelf in, zie ik jullie in. Er zijn er genoeg van jou die ik tegenkom. Er zijn genoeg vrouwen, ook mannen, die ik prachtig vind in hun uitstraling van aura, waarom doen ze zo moeilijk?

Dat weet ik zelf ook niet.

Tresi: Je moet toch wat doen. Moeilijk doen is ook een keuze. Op het moment dat je makkelijk doet, dan zou je gelukkig moeten zijn, zelfverzekerd moeten zijn, blij moeten zijn, nooit meer twijfelen, jezelf laten zien, moet je een flapuit zijn, brutaal zijn, uitdagend zijn. Dan moet je het tegenovergestelde zijn, dan de andere kant die jou negatief overschaduw. Mijn meester zei tegen mij: “Het is alleen maar een keuze, het is alleen maar yin of yang, links of rechts, positief of negatief.” Daarom heb ik gewoon wat dat betreft mijn instellingen veranderd. Ze zijn niet altijd zo geweest, dus er is nog altijd hoop. Het is niet zo dat ik in de wieg bent gelegd: gelukkige pap en mam, gelukkig dit en dat, nee. Als ik achter mijn oren krab, dan vraag ik me af waar het is gebleven. Het heeft met mijn ontvangen te maken van: hoe ga ik daarmee om, punt. Ben ik bang als mensen mij veroordelen? Ja tuurlijk heb ik die angst ook gekend, nu niet meer. Je kan het toch niet tegenhouden. Stel dat je nu een glas water aan iemand geeft en de persoon wil net een glas limonade en jouw heerlijkheid van geven is: “Hier, misschien heb je dorst.” En dan zijn ze nog gepikeerd dat je geen limonade hebt gegeven of iets anders. Dus wanneer doe je het goed? Ja, in het hiernamaals doe je het goed. Dan ontvang je de gedachtes van: “Die wil limonade of een glaasje wijn.”

Of whisky.

Tresi: Of whisky, Saskia lust whisky.

Ook in de hemel.

Er wordt gelachen.

Tresi: Jij gaat proosten met Isaak. Hij gaat aan de waterpijp zitten en jij aan de whisky. Dus iedereen heeft zijn eigen smaak en gedachte en eigen bedoeling. Blijf eigenlijk altijd bij je eigen smaak. Of je nou van water houdt, zoals dit kind daar en niets anders drinkt dan water, of dat je nou van koffie houdt en je de hele dag aan de koffie zit te shaken van: ik heb een cafeïnekick nodig, of je zit aan de nicotinekick, of je gaat om vier of vijf uur 's middags aan de borrel, om jezelf even dat stukje te geven, zonder dat je lazarus wordt natuurlijk. Alles heeft te maken met waar jouw behoefte naar uitgaat. Op het moment dat jij zegt: "Jij doet fout", dan zeg jij: "Ik doe het niet en daarom doe jij het fout." Dat is een goeie hè? Dan zeg jij: "Jij zit aan de koffie, dat is fout." Dan zit jij niet aan de koffie, anders kan je niet zeggen: "Het is fout." Of als je voor de vrouw valt en je bent ook vrouw en de man zegt: "Jij bent fout", betekent dat de man geen lesbiennes kan tolereren, daarom ben je fout. Of je slaapt tot vijf uur 's middags, jij doet fout, waarom? als ik behoefte heb om te slapen tot vijf uur en je bent tot vier uur 's nachts wakker, is dat mijn leven. Al wil je het hele leven depressief op je bed gaan liggen, is dat je eigen keuze, ik zou het anders doen. Dus acceptatie van elk van jullie. Saskia?

Ik heb geleerd het begrip eerlijkheid en mezelf daarin neer te zetten en vertrouwen te krijgen.

Tresi: Eerlijkheid en vertrouwen.

Ja en om door te zetten en over mijn grens heen te stappen en dan achterom te kijken van: dat was het.

Tresi: Eerlijkheid heeft eigenlijk ook een definitie. Wat is voor jou eerlijk en wat is voor haar eerlijk? Dus eigenlijk eerlijkheid vanaf je eigen hart, daar gaat het om. Als jij bij wijze van spreken er een tweede vrouw op na houdt en dat is voor jou eerlijk, dat verdien ik, dat wil ik en dat is jouw eerlijkheid, dan mag dat, maar dan moet je altijd de wet van oorzaak en gevolg dragen. Dus de gevolgen die daaruit komen, die zou je altijd moeten dragen. Dus eerlijkheid vanaf je eigen zelf, daar draait het om.

Om jezelf neer te zetten en dat te durven.

Tresi: Uiteraard. Tasja?

Vertrouwen op hetgeen wat je voelt.

Tresi: Mooi.

Ik heb geleerd om veel meer naar mijn gevoel te luisteren en daarop te handelen. Dus keuzes maken op wat ik voel en niet denken over wat mensen daarover denken. Ik heb ook geleerd om wat meer grenzen op te zoeken en dingen te proberen en als het niet lukt dan zie ik het wel, maar heb ik het wel geprobeerd. Vroeger ging ik ze uit de weg. Ik ben er wel flink in gegroeid en dat voelt wel goed.

Tresi: Mooi zo. Hoe zit het met de kerels?

Goed, ik ben lekker aan het daten.

Tresi: Kijk je niet meer uit het raam?

Nee.

Tresi: Zit er nog een leuke tussen?

Pas op wat je zegt.

Tresi: Ik hoef geen vent meer, ik heb gegeten en gedronken, wat dat betreft.

Er zit wel iemand tussen die leuk kan zijn, dat ga ik nog ontdekken.

Tresi: Mooi zo. Ik heb de laatste tijd zoveel ervaringen opgedaan. Gelukkig ben ik zuinig op mijn lichaam. Behalve kusje komen ze niet meer ver, dat is een hele vooruitgang.

Is dat een vooruitgang?

Tresi: Nou ja, na mijn scheiding heb ik me vijf maanden laten gaan, niet zo erg hoor. Ik heb met Servie een maand gehad en toen dacht ik: ik ga volledig netjes zijn. Ik wist dat het een maand ging duren. Het is hetzelfde verhaal dat ik ontzettend graag sjans en speel en doe, maar ik kan dat ene net niet, mijn hart geven. Ik heb de laatste tijd genoeg ervaren, zelfs naakt in een hotelkamer geslapen, niets gedaan, van tevoren afgesproken. Degene die mijn lichaam mag beminnen is nog steeds Wybe. De rest mag hem alleen bekijken. Jij?

Ik mag alles zijn wat ik zelf wil en het is alleen maar een ervaring. Dat heeft mij zoveel ruimte gegeven. Dat heb ik geleerd. Ik heb geleerd te bidden en ik mag rustig zeggen dat ik weer contact heb gekregen, dat ik weer voel en de stroming die van binnen gaat, daar heb ik geen woord voor, dat is voor mij een hernieuwde kennismaking en daar geniet ik van.

Tresi: Ik weet niet waarom, maar ik moet van meester Isaak een complimentje aan jou geven dat je wat vrouwelijker aan het worden ben.

Dat komt door jou.

Tresi: Ik ben de Schittering hè, de eer blijft hier.

Zonder meer. Ik zit ontzettend te genieten van de manier waarop het allemaal kan. De blijheid en het lichaam eren, vieren. Ik moet altijd erg lachen in mezelf, als ik Isaak zie sjorren aan je kleren.

Tresi: Bij mij hoeft hij niet zoveel moeite te doen.

Het mag allemaal en het kan. Ik denk dat ik mezelf jaren aan het kastijden was en me aan het onderzoeken was en de moeilijke weg koos.

Tresi: Isaak zegt dat je een hele mooie vrouw bent, omdat het gaat om je uitstraling, de uitstraling van schitteren.

Zijn we zusjes?

José moet lachen.

Tresi: Jij hebt niet de naam de Schittering, maar Isaak zegt dat het belangrijk is die uitstraling te hebben. Je mag soms energieën van andere mensen hun naam pakken. Dus stel dat je zegt: “Ik wil nu schitteren”, dan denk je aan de Schittering. Of ik denk aan de Stralende Zon, dan ga ik de Stralende Zon zijn. Het heeft puur te maken met de energie die je bij jezelf opbouwt. Alles is een creatie, hebben we vaak gezegd. Ik heb geleerd van mijn gids Isaak, om mijn lichaam te waarderen. Ik kan je zeggen dat lichamelijk, mijn lichaam niet goed in conditie is. Ik heb overal last van. Zoals ik nu spreek, heb ik overal hartkloppingen en overal last van, mijn spieren en mijn maag en hoofdpijn, maar ik geef er geen aandacht aan. Omdat ik ben sterker dan mijn lichaam. Dat heb ik mijn hele leven al. Ik ben hypochondrisch, dus ik moet boven mijn hypochondrie uitstijgen, wat me geestelijk goed lukt, omdat ik er geen energie in steek, anders wordt het mijn ervaring. Dus eigenlijk heeft alles te maken met hoe je jezelf neerzet. Je bent een hele tijd ziek geweest en nu ga je de wijde wereld in. Je zandloper is gelukkig nog niet afgelopen, dus pak die zandloper en ga gewoon schitteren en zie jezelf als vrouw. Als jij met deze energie naar de landen gaat, waar ze je graag voor kamelen inruilen....

José moet lachen om Tresi's opmerking.

Gekke griet.

Tresi: Best veel geld hoor. Als je van je vent af wil voor jullie vakantie, ga je met een bord rond: “hoeveel kamelen?” Misschien blijf je daar wel in een kibboets. Geniet van je vakantie, je komt veilig weer terug.

Dank je wel voor alle steun.

Tresi: We gaan nergens heen, dus we zien je weer terug. Jij lieve Francis.

Ik ben zo blij dat ik het gedaan heb. In de eerste les kwam eruit dat ik aan het overleven was en niet aan het leven. Ondanks dat ik ziek ben en best wel wat tegenslag heb, leef ik meer dan voordat ik ziek was.

Tresi: Mooi.

Het leren luisteren naar je gevoel, dat is eigenlijk wel het allermooiste en het vertrouwen dat het echt zo is. Ik krijg iedere keer de bevestiging.

Tresi: Dat is gek hè, als je jezelf hardop hoort praten. Ik hoor mezelf ook heel vaak hardop praten. Vroeger hoorde ik mijn moeder dat doen en dan dacht ik: **W**at is er met die vrouw aan de hand? Nu doe ik het ook, dat ik hardop iets zeg en dan denk ik: **d**oe normaal, dat is niet goed. Dan zit ik hardop in mezelf te lullen. Dat is communicatie met jezelf, we doen het ook hier, dus waarom niet hier. Ik heb heel vaak gesprekken met hierboven, dan kan ik het net zo goed zeggen, dan hoor je het ook met je oren. Dan voel ik me nog dom ook. Hoe gaat het met je ziekte?

Ik heb vandaag niet zo'n goede dag, moet ik zeggen. Over het algemeen heb ik hulp en dan krijg ik een reikibehandeling en dan gaat het weer goed.

Tresi: Maar vandaag, wat is er mis vandaag? Ben je moe?

Ik ben kapot.

Tresi: Krijg je behandelingen?

Af en toe.

Tresi: En chemo?

Volgende week maandag weer.

Tresi: Hoe voelt het, voor de lezers, om chemo te krijgen?

Hoe het voelt voor mij?

Tresi: Ja, je wordt letterlijk bespoten met gif.

Ik vind het heel moeilijk dat ik het vrijwillig in mijn lichaam laat spuiten. Ik heb er een aversie tegen. Ik weet dat ik er positief over moet denken, maar dat blijf ik moeilijk vinden. Als het in mijn lijf zit, voelt het als een ernstige griep en daaroverheen de ergste kater die je kan hebben en dat samen. Dat is voor mij in ieder geval, ik weet niet of het voor iedereen zo is.

Tresi: Hoelang moet je dan herstellen?

Een week is het heel erg.

Tresi: Een week ben je ziek?

Ja en dan na tien dagen knap ik een beetje op. Het wordt steeds moeilijker. Ik heb er nu vier gehad en ik moet er nog vier. Ik teer steeds meer in. Ik vind het moeilijk.

Tresi: Dat mag je wel even toegeven, je hebt er emoties op.

Ja ik heb er emoties over, ik vind het moeilijk.

Tresi: Vertel.

Ik vind het moeilijk om positief te zijn, ik ben het over het algemeen wel. Ik doe nog steeds aan paardrijden en leuke dingen.

Tresi: Je teert in, waarom teer je in?

Aan energie, ik wil dingen blijven doen en alles gaat steeds meer kapot en dat vind ik moeilijk.

Tresi: Dat is ook wat het doet.

Ik ruik anders, ik proef anders, naar het toilet gaan is anders. Niets is meer van jezelf. Ik weet dat ik dat positief moet draaien en dat je straks weer nieuwe cellen aan gaat maken en je een nieuwe start maakt. Dat ga ik ook echt doen.

Tresi: Nog vier keer en dan stoppen ze ermee?

En dan is de chemo klaar en dan ga ik wel door met een andere soort chemo voor eivitten. Daar wordt je niet ziek van, maar daar gaan alleen je gewrichten van kapot.

Tresi: Daar wordt je niet ziek van? Ik zou niet weten hoe je moet lopen zonder gewrichten. Waarom doe je het jezelf aan?

Ik kan ermee stoppen. Bij elke kuur denk ik dat.

Tresi: Die vraagstelling heb je ooit gesteld en het antwoord heb je toen niet gekregen, omdat we mogen niet beïnvloeden, maar we kunnen wel tegen je zeggen: “Je kan ermee stoppen.” Je lichaam heeft een grote opsodemieter gekregen. Elke keer als jij jezelf dit aangeeft, toebrengt, dan gaat je lichaam zwakker worden en zwakker worden en zwakker worden. Op het moment dat ie zwakker wordt en zwakker wordt en zwakker wordt, dan is jouw kwaliteit van je bestaan ook zwakker. De kwantiteit van je bestaan, daar gaat het ook om. Dit is een proces die ze voorspellen van langdurig. Het is niet een proces die zegt: “We gaan een maand je kuren en dan ben je na een maand weer gezond.” Het is eigenlijk een proces van: we spuiten steeds gif in jou en daarna krijg je weer een kuur en dat is ook weer gif en dat gaat ergens anders weer werken, maar het is ook weer gif, omdat je hebt een lichaam. Als je een lichaam kapotmaakt, omdat er kanker is geconstateerd op je borst en die kanker hebben ze weggehaald.... Hoe is het met je andere borst?

Daar hebben ze een echo op gedaan en daar hebben ze niets gevonden.

Tresi: Oké dus ze hebben kanker gevonden in een borst en die hebben ze weggehaald. Het is hersteld, dus eigenlijk zou je nu kankervrij moeten zijn. Ze zijn preventief, dus eigenlijk maken ze jou preventief gewoon eigenlijk kapot. Dus als er nog ergens cellen zijn in jouw lichaam, gaan we preventief het kapotmaken. Maar ja, stel dat er niets is? Dan ben je nu vooraf jezelf aan het kapotmaken en je lichaam moet dus gaan herstellen. Wat we al zeiden, we moeten voorzichtig zijn, omdat we willen niet beïnvloeden. Maar je moet wel naar je gevoel luisteren. Als je lichaam roept dat het niet meer wil, luister dan naar je gevoel en intuïtie daarin, zonder beïnvloeding van onze kant uit. Op dit moment ben jij zwak aan het worden. Wij kijken naar jouw etherische lichaam en als wij zien, ben jij zwakker en zwakker aan het worden. Je haar heb je al verloren. In jouw lichaam is er een strijd. Vele mensen gaan dood door de chemo en niet door de kanker, omdat hun lichaam het niet meer trekt. Als je de kuur in een later stadium wil hervatten, zou dat ook kunnen. Omdat ja, ze zeggen: “Je moet zoveel hebben.” Het is hetzelfde met antibiotica dat ze zeggen: “Je moet het afmaken”, maar misschien ben je na de derde dag al hersteld en dan moet je het nog steeds afmaken en dan krijgt je lichaam nog steeds antibiotica toegediend, omdat ze dan op dat moment de kuur af willen maken. Dit is ook een kuur. We zitten hier in een cursus die intuïtief heet, volg je intuïtie daarin. Wat is daar zo moeilijk aan lieve schone vrouw?

Wat die artsen tegen me zeggen.

Tresi: Wat zeggen de artsen?

Dat ik moet doorzetten en dat ik dat kan.

Tresi: Waarom? Je hebt toch geen kanker in je lichaam?

Het zat in mijn lymfeklieren.

Tresi: Maar die lymfeklieren hebben ze verwijderd dus het is een kans. Het is net als dat mensen hier verkouden zijn, het is een kans.

Ja, iedereen kan het krijgen.

Tresi: Dus op het moment dat je die kuur af hebt, is nog steeds dezelfde kans aanwezig.

Dat is waar, dat zeiden ze ook. Als de kuur klaar is, dan heb ik net zoveel kans als jullie om het te krijgen.

Tresi: Eigenlijk is de kans voor iedereen aanwezig. Misschien zijn hier kinderen die ook iets onder de leden hebben, waar ze geen weet van hebben. Het gaat om de kwaliteit.

Ik dacht de hele tijd: Ik moet dit doorzetten, nog vier keer en dan ga ik er alles aan doen om mijn leven op te pakken.

Tresi: Hoe vaak zit je nog met de gedachte dat je ziek zou zijn? Schiet dat door je dag heen?

Ja.

Tresi: Vaak. Dat ontnemt ook levenslust hè? Ondanks dat je vier keer verder bent, zal dat precies hetzelfde zijn. Je zal altijd blijven denken: misschien heb ik wat. Je komt nu in de koude periode terecht, betekent: je lichaam is verzwakt. Dus je lichaam heeft geen weerstand, dus kan je gauw weer wat oplopen.

Ja een kou of zo.

Tresi: Ja maar niet alleen dat, je kan bij wijze van spreken longontsteking of een ander iets oplopen. Dan zou je niet doodgaan aan het woord kanker, maar aan weerstandverlies, daar zijn er veel van heengegaan. Dus voel goed aan wat je lichaam wil.

Dank je wel.

Tresi: Graag gedaan. Ruud?

Ik ben beter gaan voelen. Tijdens de masterclass ben ik van denken naar voelen gegaan. Het loslaten, uitspreken, eerlijker naar mezelf en naar anderen toe. Alles eigenlijk wat hoort bij het gevoel. Wat Tasja ook zei, vertrouw op je gevoel.

Tresi: Mooi. Die andere schone kind die verkouden is, misschien kan je beter van plaats veranderen, omdat je bent nogal ziek.

Ik heb niet het idee dat ik mensen besmet.

Ik heb het ook hoor.

Tresi: Je kan beter van plaats ruilen.

Ga maar daar achter het gordijntje zitten.

Er wordt gelachen.

Tresi: Altijd even vriendelijk.

Ik heb geleerd om te mogen voelen en te mogen huilen. Vooral het mogen huilen waar andere mensen bij zijn, zonder dat ik enigszins het idee heb dat iemand mij daarvoor voor minder aanziet. Het overleven naar leven. Het wil niet zeggen dat ik er altijd van geniet, maar ik merk wel de stijgende lijn erin.

Tresi: Dat is mooi.

Dat is heel mooi.

Tresi: Wat is je leeftijd?

Achtentwintig.

Tresi: Dat is een mooie leeftijd achtentwintig. Weet je dat achtentwintig de leeftijd is van de planeet Saturnus? Die staat op een bepaalde gehalte, op een bepaalde stand en die beïnvloed en die geeft een meaning. We hebben daar pas geleden onderricht in gegeven en dat komt in een boek. Als je op internet kijkt over de planeet Saturnus zal je zien wat het met je doet. Bij mij is mijn mediumschap op mijn achtentwintigste naar buiten gekomen. Het is een meaning of life, wat drijft jou. Ik denk dat jij dat moet gaan leren. Wat drijft jou? Wat heb ik nodig om gelukkig te zijn? Wat maakt mij gelukkig?

Voor mijn gevoel sluit ik aan bij dit verhaal. Ik heb het gevoel dat ik op een kruispunt sta. Het spant er nu om. Dus of ik sukkel de rest van mijn leven door, ik zal nog wel meer kansen krijgen, maar ik heb het gevoel dat het er nu om spant.

Tresi: Daarom zeg ik het ook. Dat is de planeet Saturnus. Zeven, zeven, zeven, zeven, de zeven sferen dus onthoud dat.

Ik ben net achtentwintig geworden, dus ik heb nog een heel jaar.

Tresi: Mooi zo. Frank?

Ik ben rustiger in mijn hoofd geworden. Ik heb een aantal keer echt een glimp kunnen opvangen van wat het is, als mijn gevoel tegen me spreekt. Ik moet meer gaan vertrouwen, maar ik weet dat het er is. Dat vind ik al een belangrijke stuk wat ik hier heb meegekregen.

Tresi: Ik zal je vertellen Frank, gevoel is hetzelfde als een emotie. Een emotie is: au het doet zeer, oh dat is niet leuk, dit wil ik niet. Dat is hetzelfde. Het gevoel vertelt het jou en dan komt er een emotie uit. Als je gevoel is: ik vind het niet leuk of dat wil ik doen, dat is je gevoel. Het is altijd een glimp. Als je gaat nadenken: waarom voel ik dat dan onderdruk je het weer. Leer alleen je gevoel te volgen en er niet over na te denken.

Dan moet ik me beter leren uiten.

Tresi: Ja net als met dansen, dat is ook een gevoel.

Ja dan ben ik ook altijd ongelofelijk zenuwachtig. Ik weet niet waar dat vandaan komt, dat heb ik altijd en als ik dan vier minuten gedanst hebt is het weg. Ik weet niet waar het vandaan komt, het is ongelofelijk irritant.

Tresi: Dan moet je gewoon even die vier minuten doordansen.

Ik heb ook een beetje faalangst.

Tresi: Zoals ik nu hier zit, had ik nooit verwacht dat ik zo zou zitten. Vroeger had ik mijn haar tot hier en durfde ik niemand in de ogen te kijken. Ik heb allerlei angsten gehad zoals: bindingangst, faalangst, claustrofobie, paranoia, controleangst, heb ik de deur wel of niet dicht gedaan, angst om alleen te zijn, postnatale depressies, depressies, wat is het doel, hoe kan ik mezelf zijn? Ik heb ze allemaal gehad. Noem ze op en ik zeg ja. Ik heb ze allemaal overwonnen, allemaal. Het is niet zomaar gegaan. Ik heb zeker tien jaar angsten gehad over een onderwerp en dat is op een gegeven moment ook weg gegaan. Nu heb ik dat niet meer. Ik had ook nooit verwacht dat ik hier les zou kunnen geven in zulke groepen. Ik had het gevoel dat ik er niet toe deed, ik was ongewenst etc. Isaak zei dat ik zou doen wat ik nu doe en ik dacht: ik? Ik weet niet of jullie Rosemary Altea kennen?

Ja.

Tresi: Dat is een groot medium en ik weet niet eens hoe ik aan het boek ben gekomen ‘Stemmen van de overzijde’ heet het boek en ik las het boek jaren geleden. Ik was toen niet eens bezig met dit, ik wist niet eens dat ik dit ooit zou vertegenwoordigen. Ik wilde dit ook niet vertegenwoordigen. Ik wist wel dat ik gek was en dingen zag en wist etc. Ik moest en ik zou haar zien, want ik had het boek gelezen en het laatste stukje heet het kind. Ik zat zo te janken en ik dacht: dat ben ik. Ze woonde in de tussentijd in Amerika. Ze is Engelse, maar ze woonde in Amerika. Ik was bij een vriend, Arie en hij had helemaal niets met die wereld. Ik wist dat ik paranormaal begaafd was sinds kind, maar ik wist niet hoe je het kon gebruiken. Op een gegeven moment zei hij dat hij opgezocht had dat Rosemary Altea in Engeland zou komen, om een workshop van twee dagen te geven. Je moest een creditcard hebben

etc. Die had ik niet en heb ik nog steeds niet. Ik wilde er zo graag naartoe en op een gegeven moment kwam hij met een creditcard thuis van een collega en hij zei: “Die collega zei geef het aan haar, dan kan zij kaarten kopen.” Ik heb kaarten gekocht voor mezelf en ik ben met drie kinderen in een Peugeot 106 helemaal naar Engeland gegaan met mijn man. Hij had familie in Engeland en ik heb mezelf in die workshop gezet. Ik werd opgehaald door iemand en ik was daar in die zaal en ik was de eerste toen ze aankwam. Ze liep naar boven, niet zo’n grote vrouw en ik helemaal zenuwachtig, ze was mijn idool op dat moment. Ze keek me aan en zei: “Je moet niet voorin zitten, ga aan de zijkant zitten want ik loop steeds heen en weer.” Ik kon toentertijd nauwelijks Engels, we hebben het over twaalf á dertien jaar geleden. Op een gegeven moment begon ze en ze kwam naar me toe en ze pakte mijn handen en ik begon te janken meteen, omdat ik zat te trillen van de energie daar en ze zei: “Als jij denkt dat je gek bent, dan ben ik ook gek.” Ik dacht altijd dat ik gek was en zij dacht vijfendertig jaar dat ze gek was. Ze zei: “Je weet niet eens welke weg je opgaat en hoe groot je gaat worden.” Ik denk dat ik in de tussentijd al meer boeken geschreven heb dan zij. Een paar maanden later was het zover. Toeval bestaat niet. Intuïtief werd iemand beïnvloed om die creditcard te geven. Intuïtief is het op mijn weg gekomen. Ze wijzen je de weg, maar je moet wel je intuïtie volgen. Het is wel een lange weg. Voor mij is het tot mijn dood. Jij gaat nu intuïtief weg, dat is misschien voor andere mensen iets raars, maar voor jou is het oké. Je gaat ook de reis alleen verder nog doen hè?

Ja.

Tresi: Hoelang weet je niet?

Lang.

Tresi: Ga maar lekker lang. En als het tegenvalt, pak desnoods een e-mail ergens en e-mail mij gewoon. Via het secretariaat kan je mij bereiken en zeg: stuur door naar Tresi of mail me op tresi@tresibarro.nl. Dat is mijn eigen e-mail. Je mag me ook een sms’je sturen.

Jij zegt dat je al die angsten moest overwinnen, maar ik dacht altijd dat je Isaak hebt en hij het wel weghaalt.

Tresi: Nee, Isaak geeft lessen, hij neemt het niet weg. Hij is een meester en ik ben zijn student. Isaak vertelt hoe ik het moet doen, zoals hij het jullie vertelt, maar hij gaat het niet voor mij doen. Hij maakt niet mijn huiswerk. Eigenlijk vind ik het wel stom, hij heeft meer tijd dan ik of niet?

Hij heeft geen kinderen om op te voeden.

Tresi: Druk op die knop, angst weg. Nee. Ik moet alles in de praktijk meemaken om te kunnen vertellen. Ik moet weten hoe het is om dat en dat te hebben. Allergieën dat mijn voeten weleens zo groot waren en aan het vervellen waren. Ik ging toen naar Parijs en toen zei ik: “Laat die rolstoel maar, ik ben sterker dan mijn lichaam.” Het heeft allemaal met de kracht van willen te maken. Heel vaak heb ik de neiging gehad om in paniek te raken, zeker als je hartkloppingen hebt, of wat dan ook. Ik weet dat ik een zwak hart heb. De meeste sterven in onze familie, is hartkwalen. Dan denk ik: neem me gewoon, dan ga ik lekker naar huis, doe. Jij schone vrouw?

Ik heb geleerd anders met dingen om te gaan. Ik kijk ook anders aan tegen andere mensen en mijn omgeving. Bepaalde dingen kan ik makkelijker loslaten. Ik zie daar wel een sterke stijgende lijn in.

Tresi: Doorzetten.

Ja doorzetten, dat is ook zo. Ik heb nu een vaste baan. Dat kwam toen uit de kaarten, dat had jij voorspelt en dat is uitgekomen.

Tresi: Dank je wel.

Het was een enorm cadeautje. De aanbouder houdt vol en die wint uiteindelijk. Dus hartstikke mooi. Ik leef meer in het heden en daar groei ik ontzettend door.

Tresi: Hebben jullie in de tussentijd wel geleerd dat jullie vrij gelijk zijn?

Ja.

Tresi: Andere lichamen, man, vrouw. Mannen zijn moedig als ze komen tenminste.

De groep applaudisseert voor de mannen in de groep.

Tresi: Ik vind het ook moedig van Ruud, omdat Ruud is geen flauwekul. Ruud is een man die in de maatschappij wel een bepaalde aanzien heeft gekregen tot heden.

Ik sta daar niet bij stil, dat interesseert me niet. Ik werk in de sfeer waar het er wel toe doet voor anderen. Ik ben anders dan de meeste. Ik probeer op mijn werk niet echt iemand te zijn. Ik ben soms wel te kinderlijk, of te jongensachtig, of te humoristisch, of te speels. Ik probeer niet te voldoen aan de verwachtingen. Dat aanzien, nee. Het is een positie waarvan wij mensen denken dat het status heeft, maar ik wil ook weleens lekker niets doen.

Tresi: Maar toch heb je de aanzien maatschappelijk gezien tot je genomen. Iemand die ik ken is piloot en hij heeft heel erg last van zijn aanzien, die wereld, de wereld van kakker, hoge status. Hij wil niet dat vrouwen stinken, dus dan geef ik lekker een scheet. Vrouwen moeten mooi zijn met mantelpakjes en zo en dan kom ik daar en mijn tietten pleuren eruit. Dan gaan we lunchen en dan wordt hij afgeleid, omdat hij probeert zijn hoofd recht te houden, maar die gaat heel vaak die kant op. Het is iemand die dus eigenlijk bepaalde ideeën heeft gecreëerd en opgevoed is. Ik zei dat ik naar de Falckstraat moet en hij zei: “Hoe schrijf je dat?” Ik zei: “De f van fuck you.” Het meisje naast me moest lachen, je kan ook de f van familyman zeggen of zo, maar jij zegt: “Fuck you.”

Er wordt gelachen.

Tresi: Hoe schrijf je dat Tasja? Fuck you.

De groep raakt niet uitgelachen om Tresi.

Tresi: Dat is mijn opvoeding die ik niet heb gehad. Hij heeft de naam van Isaak gekregen 'de Transformatie'. Hij is iemand die probeert open te worden en meer te transformeren, maar dat kost heel veel moeite. Heel veel telefoontjes gaan mijn kant op 's avonds en dan wordt hij geïrriteerd, omdat hij heeft een bepaalde aanzien van: waarom neemt ze niet op en waarom moet ik naar haar verhalen luisteren? Aandacht, aandacht, aandacht. Hij wilde een bepaalde aanzien, omdat hij heeft een bepaalde aanzien in de maatschappij, dus dan wil hij ook zo gezien worden door zijn medemens, maar we zijn allemaal gelijk, dus hou rekening met elk mens. Vandaag heb ik hem een mooie ervaring op laten doen. Ik had een feestje gegeven met Sinterklaas en er was een chemisch goedje op mijn nieuwe bank gekomen. Een vriendin van mij had zo'n spuitding en ik vroeg: "Wil je mijn bank even doen aan hem?" Hij woont maar tien minuten bij mij vandaan. Gisteren zei hij nog: "Ik voel me bezwaard dat ik zoveel van je vraag." Het zijn geen betaalde sessies, het is allemaal gegeven door mij, uren en uren werk. Ik zei tegen hem: "Je hoeft je niet bezwaard te voelen, ik doe het graag." Ik vroeg: "Wil je dat voor mij doen?" Het eerste wat hij zei was: "Je hebt ook kinderen." Ik zei: "Ik weet dat ik kinderen heb, maar ik vraag het jou." Hij zei: "Als de kinderen het vies hebben gemaakt, mogen ze het ook schoonmaken." Dus het was een ingekapte nee. Ik zei: "Ik heb ook nog een schilderij die opgehangen moet worden." Ik heb vandaag de mobiel van mijn zoon geblokkeerd, omdat hij het ene schroefje er niet in wilde zetten. Het draait nu goed thuis, omdat mijn oudste die studeert om manager te worden, speelt nu thuis de manager, dus het draait op rolletjes. Al die andere verhalen kunnen we laten gaan. Mijn zoon wilde het schroefje er niet indraaien. Ik heb een heel mooi schilderij van een vriendin gekregen, maar die lag weer op de grond omdat het niet ingedraaid was. Jij doet niets voor mij, dus dan hoeft ik ook niet meer je abonnement te betalen. Ik zei: "Je hebt vijf minuten de tijd om het schroefje in te draaien anders gaat je abonnement eraf." Hij deed het niet, dus de abonnement eraf. Zo gaat het. Het wil niet zeggen dat het altijd zo blijft, maar nu is het abonnement af. Die vent, die transformatie, had een excuus. Op een gegeven moment pakte ik mijn mobiel en ik tikte een sms'je. Ik ben heel intuïtief anders geef ik deze cursus niet. Ik zei: "Dan vraag ik Wybe wel." Ik schreef die sms waar hij bij was, dus hij kon meelesen, maar ik drukte net niet op de verzendknop, omdat mijn intuïtie zei: "Niet doen." Op

een gegeven moment legde ik het toestel neer en ging verder met mijn verhaal. Op een gegeven moment zei hij: “Laat maar die sms, verzendt niet, ik doe het wel.” Dat is puur omdat hij op dat moment een ja zegt indien het een nee in zijn hart is. Ik had een sessie daarna en die man was moe. Hij zou het zo voor mij doen. Doordat ik zijn stiefdochter aan een stageplek heb geholpen zei hij: “Moe of niet moe, ik doe het wel voor je.” Ik ging naar beneden en ik zei tegen hem: “Je hoeft het niet meer te doen, Paul doet het.” Hij zei: “Waarom niet?” Ik zei: “Paul doet het, hij is de gever en jij zei in eerste instantie een ingekapte nee.” Ik ben eerlijk en oprecht naar hem toe. Dat doet hem zeer als je eerlijk en oprecht bent, omdat het raakte hem blijkbaar. Wat doet ie? Hij groet iedereen, hij groet mij niet en ik zeg nog een paar keer: “Jochem, groet je mij niet?” Hij gooide de deur dicht en weg was hij. We hadden het plan om over tien dagen te gaan skiën met elkaar. Ik kreeg een kort sms’je: “Ik ski niet met je.” Het zegt meer over de persoon dan over mij. Dat betekent dat hij de les vandaag niet begrepen heeft. Jij was ook in de les vandaag hè?

Ja, je bent niets meer. Je kan wel gewassen en schoon zijn en maatschappelijk aanvaardbaar, maar je bent niet beter dan de ongewassen.

Tresi: Het is niet alleen maar nemen, het is ook geven.

Heeft dat in dit geval te maken met het aanzien wat dan zo sterk speelt bij iemand?

Tresi: Je hebt een hele tijd met hem zitten praten hè? Hij wil gewoon gewaardeerd worden in alles. Hij heeft een mooie wagen en wil een boot kopen. Indien hij een sessie wilde vragen voor die boot, heeft Isaak dat nog aangeknoopt in de cursus ook nog. Hij heeft heel veel aanzien. Hij is door Isaak’s adviezen best wel ver gekomen in heel veel dingen. Geven vind hij blijkbaar nog heel erg moeilijk.

Dat zei Isaak ook.

Tresi: Als je niet een gever wordt, dan ben je niet meer gelijk en dan word je heel gauw aan de kant geschoven. Heel veel mensen hebben dan door dat je

een nemer bent, omdat je niet gelijk staat. Het maakt dan niet uit welke positie je hebt in de maatschappij. Hij kan niet begrijpen waarom hij nog steeds niet aan een partner komt indien hij er zo goed uitziet. Ik heb hem al zoveel lessen gegeven privé. Nu mag hij in die energie zitten, omdat de energie neem ik niet tot mij. Deze woorden neem ik niet tot mij. Ik stuurde alleen maar terug: **is** goed stuk chagrijn, hier heb je de energie terug, het is niet van mij. Hij gaat erin zitten. Hij gaat, als de energie gezakt is, erover nadenken: **wat** heb ik gedaan? Je kan wel heel gauw de deuren dichtgooien, maar als eenmaal de deur dicht is, ga je heel gauw terugkijken: **waarom** heb ik de deur dichtgegooid? Als ik erachteraan was gelopen, hadden we in discussie kunnen gaan en had ik hem bevredigd op dat moment. Nu laat ik hem in zijn sopje gaarkoken. Op een gegeven moment komt er een moment, dat hij tot een bepaalde bewustzijnsniveau komt en dan komt hij heus wel terug en als hij niet terugkomt ook goed. Ik doe alles onvoorwaardelijk, ik zet er geen voorwaarden op. Als hij de vriendschap waard vind om weg te gooien en de skivakantie waar we een afspraak op hebben wil laten schieten, omdat ik eerlijk en oprecht ben, betekent dat ik eigenlijk altijd oneerlijk en onoprecht moet zijn, omdat **zij** dat van me afdwingen.

Dan kan je beter de vriendschap uitfilteren.

Tresi: Ik heb niets nodig. Dus je bent een toevoeging of niet. Ik zou geen traan om je laten. Ik zou niet denken: **belt** ie me of belt ie me niet? Ja, als ie me vent zou zijn. Maar vrienden genoeg, broeders genoeg. Als je mijn vent bent is het wat anders, dan zou ik om je huilen, omdat ik je niet kwijt wil raken. Dit is een spel **dat** al vaker is gespeeld door hem naar mij toe. Ik ga niet mee in je spel. Hij dwingt me mee te gaan in zijn spel, maar ik ga niet met je mee in dat spel. Wybe had ook een spel, hij wilde ook een spel met mij spelen. Die heeft ook een spel en die ook, zoveel spellen, iedereen heeft zijn eigen speelbord of zo. Ik speel hem zoals ik hem wil spelen, anders blijf ik spelen zoals jij het wil. Ik speel mijn eigen spel, ik ben eerlijk en oprecht en ik vertel het je. Soms wil ik met jou een paar potjes spelen, maar je moet me niet dwingen om te blijven spelen, dan speel ik niet mee. Dan mag jij kijken hoe je het spel alleen speelt. Ik doe precies hetzelfde met mijn eigen kinderen. Ik heb het mooiste cadeau gekregen voor Sinterklaas. Ik had het

cadeau nog niet eens uitgepakt, of ik begon al te janken. Er kwam een hele grote hart uit met daarop geschreven: Tresi, moeder van velen. Dat is het. Thuis gaat het precies zo met de botte bijl, of je nou mijn kind bent of niet. Ik zei ook tegen mijn zoon: “Dit en dat zijn de consequenties, de wet van oorzaak en gevolg.” Ik kan je soms anderhalf jaar een intermezzo geven, maar op een gegeven moment komt de moeder van velen weer naar voren en dan is het klaar met de intermezzo. Mijn zoon is zijn laptop al kwijt. Mijn fiets is niet eens een tientje waard. Ik vroeg: “Wil je mijn fiets, die jouw vriend heeft gepakt en achter de kerk heeft gepleurd, ophalen? Hij was nog lek ook, anders zou ik hem zelf halen. Ik vroeg: “Wil je hem halen?” aan die jongen en aan mijn eigen zoon. Ik zei: “Het is een vrij huis hier, maar mijn fiets daar ben ik gehecht aan.” Ik zei: “Ik ga een paar uur weg, dus jullie hebben drie uur de tijd om die fiets te halen.” Ik kwam terug en geen fiets. De moeder van velen gaat omhoog en dat kind ligt lekker te maffen en ik pak die laptop van 800 euro, is mijn ding, want ik heb hem betaald en ik zei: “Mijn fiets niet terug dan geen laptop.” Ik gooide die laptop de trap af en pakte hem nog een keer op en gooide hem nog een keer de trap af. Stuk is stuk. Mijn fiets stuk, jouw laptop stuk. Respect is de enige regel, of dat nou een euro of achthonderd euro waard is. Ik heb het je netjes gevraagd. Ik heb je geen toestemming gegeven hem te pakken sowieso. Dus hij heeft geen laptop meer. De volgende stap is je mobiele telefoon. Hij wil niet naar school, ik begrijp je jongen. Ik krijg problemen, ik begrijp je, we lossen het samen op. Het woord respect. Kom niet zo naar beneden, omdat je in de pubertijd zit. Iedereen gaat erdoorheen, maar nog steeds respect. Vandaag heeft hij dat niet kunnen tonen, dus geen mobiel meer. Je geeft regels en als je daar steeds overheen gaat, dan kan je het een keer zeggen, maar wanneer doe je niet meer zo?

Als het klaar is.

Tresi: Precies. Op een gegeven moment is het: doe dat schroefje en dan is het: ik doe niets voor jou. Dan is het gewoon: geef je mobiele telefoon. Nee hoor. “Je hebt vijf minuten de tijd.” Nee hoor. Hij doet alsof hij de hele wereld al beklommen heeft. Hij gaat niet naar school en slaapt tot zo laat. Ik moet morgen een procesverbaal opmaken, leerplichtambtenaar, al die

dingen. Ik zei: “Je wil me niet tegen je hebben jongen.” Hij zei: “Ik ben niet bang voor je.” Ter plekke belde ik Chantal op en zei: “Zijn mobiele telefoon is gestolen, blokkeer zijn simkaart.” Ze wist dat het niet zo was natuurlijk, maar dat ze dat moest zeggen. Ik heb overal vrienden zitten, ook bij de provider. Ik belde hem: “Tot wanneer heeft hij zijn abonnement?” Hij had het tot juni, dus hij heeft hem tot het minimale gezet. Hij heeft alles geregeld, dus ook dit. Dus binnen vijf minuten was hij zijn mobiele telefoon kwijt. Kom ik thuis, heeft hij opeens de kerstboom opgetuigd. Dan heb ik zoiets van: nou doe je wel je best, nou loop je opeens weer. We kijken hoever we komen. Er is altijd een weg terug. Soms moet je het woord shockeffect gebruiken. Je kan wel een telefoon hebben en elke maand twee keer over je bundel heen gaan en niet werken, niet naar school en tot twaalf uur slapen en een schroefje is je teveel. Dat doen we niet. Ik krijg de leerplichtambtenaar op mijn dak en misschien boetes. Hij had niet moeten zeggen: “Doe ik niet voor jou.” Shockeffect. Ik weet dat vele ouders dit probleem hebben. Ik heb er twee voor gehad en nu is de derde aan de beurt. De vierde is de Vurige zegt Isaak, dan ga ik naar Timboektoe. Je mag haar hebben tot haar eenentwintigste Tasja, de Stralende Zon. Ik heb er twee van tevoren gehad, die zijn er goed doorgekomen. Zo puberteit, ik dacht dat dat alleen een naam was. Jij schone dame, onze zonnetje.

Ik zat erover na te denken, maar ik kon niets bedenken.

Tresi: Dat dacht ik al.

Daarom wachtte je ook, om me na te laten denken. Ik heb de boeken gelezen en daar stonden dingen in dat ik dacht: ja dat is zo. Daar heb ik van geleerd sowieso.

Tresi: De grote vraagstelling is: hoe open sta je voor leren?

Ik was ook zo'n type die niet graag naar school ging.

Tresi: Hoe dan ook we hebben genoten van je karakter in het boek. Er zijn meerdere mensen die ervan genoten hebben. Een student is pas iemand die

graag een student wil zijn. Je zegt zelf al je bent niet zo'n aangeleerde student, je bestudeert het graag zelf.

Somieso leer je altijd wel.

Tresi: Ja in de maatschappij.

Ik heb vandaag bijvoorbeeld geleerd om met de bus te gaan...

Tresi: In plaats van met de fiets.

Door de polder tegen de wind in. Ik was op tijd en het was heel relaxed. Ik dacht dit is ook wel een les, had ik eerder moeten doen. Ik heb me altijd gehaast en gezwet en gestrest, dat hoeft allemaal niet. Het zijn van die kleine dingen vaak, waar je ook van leert.

Tresi: Ik weet zeker dat heel veel mensen wat van jou hebben geleerd.

Ja?

Tresi: Ik zie hier een paar hoofdjes knikken. Wat hebben jullie van haar geleerd?

Eerlijkheid.

Lak hebben aan iedereen.

Je doet waar je lekker zelf zijn in hebt.

Dat wel. Ik heb mijn leven wel zo ingericht, dat ik met niemand wat te maken hebt en tegen niemand verantwoording hoef af te leggen. Dat is niet altijd even leuk.

Tresi: We vinden je een typetje.

Ja dat zei je vorige keer en toen voelde ik me aangevallen, ik dacht: ik ben standaard.

Er wordt gelachen.

Toen dacht ik later: dat is wel een belediging naar mezelf toe. Ik dacht later: ik ben helemaal niet standaard.

Tresi: Je bent een typetje. Wat is een typetje? Vandaag is dat kleine mannetje gekomen, dat is René en ik heb hem een stagiaire gebracht. Hij is een aparte jongen. Ik zeg dan ook tegen hem: “Wij zijn typetjes.” We doen altijd kinderachtig tegen elkaar en dan doen we: kiekeboe. We zijn gewoon typetjes. Typetjes betekent: je zet iets neer. Je hebt een film en dan heb je allemaal typetjes nodig. Je hebt niet figuranten nodig, dat zijn standaard mensen, die vallen niet op. Ik vind jou een typetje. Ik vind je op zich wel een vrouw die nog niet zodanig klaar is, om volledig tot de grote ontdekkingstocht van innerlijke zelf en bewustwordingsniveau te komen. Dat is meer dan goed. Ik neem aan dat je het wel gezellig hebt gehad hier?

Ja ik heb het naar mijn zin gehad, het was lekker warm hier elke keer.

Er wordt gelachen.

Het was gezellig, dank je wel voor de decoratie hier en dat het zo schoon is.

De groep moet lachen.

Tresi: Ik moet wel om je lachen. Nou, dat is de cursus eerlijkheid en oprechtheid, masterclass die heb je ook al gehaald.

Ik vond het eigenlijk wel grappig, omdat ik was op zoek naar meubels op het prikbord en toen kwam ik bij jou terecht en toen belde ik Tasja en toen dacht ik: hé. Ik had ook weleens een lift van jou gehad.

Tresi: Neem je lifters mee?

Ik stond ooit aan de kant van de weg richting Vlissingen en ik had haast en toen nam ze me mee. Had ik nou mijn fiets bij me?

Ja.

Oh ja in de kofferbak. Ik had haast. Ik was al lange tijd op zoek naar meubels, omdat ik was bezig met mijn huis en opeens zag ik Tresi Barros en ik las dat. Normaal lees ik nooit bij de rubriek 'uit' wat er gebeurt. Ik wist niet eens dat dat bestond op die site. Toen hoorde ik: "Het is vanavond al." Ik wilde intuïtieve ontwikkeling doen en ik had dat al twee jaar gedaan en wilde daarmee verder, maar het is wel heel apart dat het op die manier is gegaan.

Tresi: Weet je eigenlijk wel wat intuïtieve ontwikkeling is?

Ja leer.

Tresi: Je intuïtie volgen, je gevoel volgen, je emoties volgen.

Ik sta er wel open voor. Ik heb heel vaak dat ik me opeens heel druk kan maken, als ik iets niet gehoord heb van een instantie, of door een persoon en op dat moment, als ik me druk ga maken, krijg ik post van die persoon, of wordt ik gebeld door de instantie. Dat heb ik de laatste tijd weer vaker, dat ik dat heel sterk heb. Of ik ben in gedachten met iemand bezig die ik bijna nooit zie en dan opeens zie ik hem fietsen en groeten we elkaar.

Tresi: Dat is ook intuïtie. Heb je Isaak weleens gezien? Ben ik weleens in trance geweest?

Toen was ik er niet, dus ik heb Isaak nooit gezien.

Tresi: Ik ga zo in trance. Ik hoop dat Isaak jullie namen gaat geven. Misschien kiest hij er maar een paar uit.

En twee voorwoorden.

Tresi: Twee voorwoorden? Hij heeft er vanmiddag al één gedaan?

Ja hij had er vanmiddag twee moeten doen en hij deed er maar één.

Tresi: Dan hoeft hij er nu toch nog maar één te doen?

Tresi keert in de tweede vorm van trance.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak begint met het inspreken van zijn voorwoord, die u aan het begin van dit boek heeft kunnen lezen.

Isaak: Eerst willen we graag jullie verblijden. Alles is een symbool schone vrouw, blijf maar kind, jij zit een beetje in de kreukels. Oh Tasja, Tasja zit in de kreukels. Certificaat is een beetje gekreukeld. Geeft niet, je kan altijd een andere opvragen. Je kan ook zien dat dit tijdelijk is, ik ben tijdelijk in de kreukels. Traan rustig. Toen we jou voor het eerst kende, traande je vaak en toen zeiden we: “Kind traant altijd”, nu mag je voor jezelf tranen. Ze traande altijd voor jullie. Ze vond het allemaal zo erg voor ieder. Je bent een fantastisch schoon kind. De Stralende Zon traant nu, tranende Stralende Zon.

Er wordt gelachen.

Isaak: Past in deze tijd. Jij verdient de eerste certificaat. Op het moment dat je die kreukels niet in je lijst wil hebben, vraag aan de Onmisbare om een nieuwe. Ontvang je certificaat. In eer heb je hem verdiend.

Tasja ontvangt haar certificaat van Isaak met een knuffel.

Isaak: Elke wond in elk hart heelt, maar alles heeft met acceptatie te maken dat het heelt. Simpel toch?

Namasté.

Isaak: Lees voor wat op je certificaat staat.

Lieve mensen,

Elk mens kan zijn intuïtie vertrouwen en het gevoel hiervan in zichzelf waarmaken via gedachten, woorden en daden, de mens hoort te vertrouwen, en de angst van geen geloof los te laten. Het gevoel is puur wat jij als mens zijnde bent. Vertrouw hierop.

Liefs Tresi en Isaak

Isaak: De naam van ons instrument mag ze deze keer bijzetten, omdat zij en wij hebben deze cursus aan jullie gegeven. Ons instrument wilde eigenlijk altijd schuilen achter ons en mijn naam is Isaak, de Lachende Gids, de Leider der Volken. Dat is de betekenis van mijn naam. Ons instrument was vroeger in de tijd onze Tere Bloem en de Tere Bloem wilde graag teer blijven. Maar opeens moet een tere bloem niet meer teer zijn, omdat ja je moet eigenlijk de Schittering worden. In het boek 'Wie is Tresi?' hebben we veel verteld over wie die persoon is en veel heeft ze getraand en boos was ze op ons, omdat ze wilde niet dat we haar blootgaven. Jullie zijn voorbeelden, omdat jullie geven elkaar nu lessen door jullie zelf bloot te geven. Ons instrument geeft jullie lessen door haarzelf bloot te geven. Dus jullie mogen allemaal heel trots op jullie zijn, allemaal een voor een in deze ruimte en respect te hebben voor jullie zelf en eigenwaarde en liefde voor jullie zelf. Als een student nog niet klaar is om student te zijn, dan geeft dat niet, hij heeft nog vele levens te gaan.

Er wordt gelachen.

Ik voel me niet aangesproken.

Dat is niet erg snugger.

Isaak: Leer elkaar lief te hebben, omdat liefde is wat wij zijn, dat is de bron. Jullie zijn voortgekomen uit de bron, zie jullie zelf als een vonkje van de bron, een druppel van alle druppels die regen heet. Maar elke druppel is onmisbaar. Jullie zijn onmisbaar. Wees je eigen bron, je eigen onmisbaarheid. Laat jezelf zien aan de mens. Vertegenwoordig jezelf. Wees niet angstig om

jezelf te laten zien. Wees desnoods brutaal zoals dit kind. Wees desnoods spontaan zoals dit kind, ‘de Schittering’. Wees een leider zoals dit kind. Jij leidt deze groepen, jij brengt deze groepen naar ons toe. Zonder jou hadden ze ons niet leren kennen. Weet jij hoe belangrijk jij bent?

Ja.

Isaak: Misschien een applaus voor dit kind.

De groep applaudisseert voor Tasja.

Isaak: Dus wij werken met elkaar. Het is niet makkelijk om een keuze te maken, om een keuze te maken: ik kom voor mezelf op, of ik ga een cursus kinderyoga doen, of ik ga een instrument eigenlijk de verantwoordelijkheid geven van mijn centrum. Het is niet makkelijk om een meester te zijn voor jullie en zelf ook kwetsbaar te zijn. Kwetsbaarheid is kracht en je hebt er een nieuwe vriendin bij. Of dat positief is weten we niet.

Er wordt gelachen.

Wordt vervolgd.

Isaak: Korreltje zout.

Isaak moet lachen en de groep volgt hem.

Isaak: Ons instrument hoort alles en dan wil ze mij onderbreken, dat lukt haar toch niet. Het is positief, omdat ons instrument is een positief wezen, anders zouden we niet met ons instrument kunnen werken natuurlijk en we beïnvloeden haar keer op keer, maar de lessen zijn altijd groot. Dus wie in aanraking komt privé of zakelijk, die komt ook altijd terecht in leerstoelen en leermomenten en die kunnen weleens confronterend zijn. Als je weet dat wij eigenlijk altijd de regie in handen hebben en ook altijd de halt knop en de stimulerende knop en de nee knop en de ja knop, ben je altijd in goede handen. Haar leven is niet gekomen voor een leven en ook niet voor

overleven, maar voor jullie. Omdat de eerste gradatie van geestelijkheid was allang voltooid. Dat betekent: vrijwillig ter aarde voor een taak. Jullie komen niet vrijwillig ter aarde. Jullie komen voor jullie reïncarnatieproces tot jullie de eerste geestelijke sfeer eigenlijk hebben bereikt en dan mag je hier blijven bij ons en hoeft je niet meer terug. Maar als je terugkomt dan kies je voor levensweg met geestelijkheid en taak en het kan zijn dat je een zware taak krijgt, maar het is wel een taak. En ons instrument kwam van de vijfde sfeer vandaan en dat betekent: de eerste geestelijke sfeer is de vierde sfeer, dus ze was allang gepasseerd. Al lijkt ze simpel, klein, onnozel kind, wat ze ook is, haar geestelijkheid heeft ze allang bereikt en dat is gevoel en dat gevoel kunnen wij besturen en dat is allemaal leesbaar in de boeken. ‘Wie is Tresi?’ was een moeilijk boek voor ons kind, omdat haar persoonlijkheid werd dus eigenlijk teniet gezet. Geen persoonlijkheid, aangemeten. Ervaring op ervaring doet ze op, maar dat doen jullie ook, maar dan volgens jullie levenspad. Dank je wel Tasja. Marleen is er zeker niet?

Dat is het typetje.

Isaak: Oh dat ben jij, dat is het typetje. Marleen, dank je wel. Marianne wie is dat?

Dat ben ik.

Isaak: Die leggen we ook even weg. Dat is een goeie, Saskia, namasté.

Namasté.

Saskia krijgt een knuffel bij de uitreiking van haar certificaat.

Isaak: Wij dopen jou ‘het Bonkend Hart’.

Het Bonkend Hart groet Isaak.

Isaak: De blijdschap, de Lachende Gids. De Lachende Gids geeft jou blijdschap aan het bonkend hart. Gegroet, namasté. Een naam moet je eigen maken. Bonkend hart, wat betekent dat voor jou Saskia?

Een bonkend hart is heel vaak aanwezig. Ik kan het verder niet goed uitleggen.

Isaak: Als je hart bonkt, dan wil hij jou wat vertellen. Dus jij moet luisteren naar je bonkend hart, wat hij jou wil vertellen. Blijdschap gaan vinden. Blijdschap in je bonkend hart. Luister naar je blijdschap, waar je blij van wordt, waar je hart naar bonkt. Als je verliefd bent, bonkt je hart ergens naartoe, naar je geliefde, dan wil je daar naartoe, dan wil je daar gelukkig mee zijn toch? Wij hebben haar de ‘Stralende Zon’ en jou het ‘Bonkend Hart’. Niemand heeft tot heden de naam ‘Bonkend Hart’, maar we vinden dat de naam toepasselijk voor je is. Maak het je eigen, luister naar je blijdschap en laat je hart die kant op bonken. Frank kom eens. Frank, namasté. Mijn hart groet jouw hart. Laten we samen even een naam uitzoeken voor Frank.

De Behulpzame.

Isaak: De Behulpzame?

De Bezorgzame.

Isaak: Welke naam zou bij jouw hart passen?

Tja....

Isaak: De behulpzame moet niet altijd zo behulpzaam zijn. De naam de Ontwaker zou beter voor hem passen. Wij dopen je ‘de Ontwaker’.

De Ontwaker groet de Lachende Gids.

Isaak: De Lachende Gids groet de Ontwaker.

Namasté.

Isaak: Namasté. Maak de naam eigen. Maak de naam eigen. Maak de naam eigen. Rinie, jij hebt deze verdiend.

De Krampachtige.

Isaak: Wij gaan haar niet de Krampachtige noemen, we gaan voor positieve namen, de Ontspannende misschien.

De Flexibele.

Isaak: Namasté schone vrouw. 'De diepzinnige'.

De Diepzinnige groet de Lachende Gids.

Isaak: De Lachende Gids groet de Diepzinnige, namasté. Waarom hebben wij haar 'de Diepzinnige' genoemd, ja echtgenoot?

Typisch haar karakter.

Isaak: Typisch haar karakter. Is een mooie naam, vertegenwoordig je naam. Ik ben diepzinnig, ik ga diep en dan ben ik ook zinnig. Elk woord heeft een betekenis. Hoe diep ga je dan? Helemaal diep tot je gevoel en dan ben je zinnig en als je zinnig bent, dan heb je iets te vertellen. Dus ik heb diepzinnigheid te vertellen. Je bent een mooie vertelster in diepzinnigheid. Onthoud je naam. De betekenis van jouw naam, wat betekent dat?

Mijn naam?

Isaak: Jouw naam die je net hebt ontvangen. Wat betekent dat Tasja?

Het wakker worden, het ontwaken, het openen.

Isaak: Dan ontwaak je, dan wordt je wakker. Wordt een ontwaker, stop met slapen.

Dat is wel lastig.

Isaak: Peter, kom je certificaat halen. Namasté.

Namasté.

Isaak: Wat zou jouw naam zijn? Draai je om naar je broeders. De naam van deze broeder?

Iets in de trant van openen.

De Zachtmoedige.

De Vastlegger.

Er wordt gelachen.

Kom op dames.

De Schenker.

De Ontspannende.

Isaak: Wat heb je te schenken?

Liefde.

Isaak: Ik doop je ‘de Liefdevolle’.

Dat is mooi.

Isaak: De Lachende Gids doopt ‘de Liefdevolle’.

De Liefdevolle groet de Lachende Gids.

Isaak: Namasté.

Namasté, dank je wel.

Isaak: De volgende. Edwin is er niet. Francis, we dopen je ‘de Overlevende’.

Dank je wel. De Overlevende groet de Lachende Gids.

Isaak: De Lachende Gids groet de Overlevende. Je overleeft alles.

Alles?

Isaak: Wij zeggen niets in voorspelling, maar de overlevende overleeft altijd alles, die overleeft het. Of je nou verdrietig bent, of boos bent, of ziek bent, denk aan de overlevende.

Wat mooi.

Isaak: Denk altijd: ik ben de Overlevende en misschien krijg je ooit in de tijd een andere naam, maar misschien behoud ik deze naam. Maar jij moet de energie uit je persen, ik ben de Overlevende. Linda, ‘de Zachtmoedige’.

De Zachtmoedige groet de Blij Gids.

Isaak: De Lachende Gids.

Er wordt gelachen.

Isaak: Maar de gids is wel blij. De Lachende Gids groet de Zachtmoedige.

Namasté.

Isaak: Pak deze energie op. We laten José niet zonder naam weggaan.

Ik heb al een naam Isaak.

Isaak: Dat weten we, daarom groeten we eerst. De Blijde Gids groet....

De Strever.

Isaak: Precies. Dus de Strever gaat niet weg zonder naam, dat is jouw naam. Dus elke keer ga je streven.

Ik ga streven ja.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Elke keer als je in moeilijkheden komt dan streef je weer. Niet opgeven.

Zeker niet, dank u wel.

Isaak: Graag gedaan. Jullie kunnen ook energieën oppakken van de andere broeders. Zo meteen gaan jullie elkaar groeten en dan moeten jullie energieën oppakken van de namen van de andere broeders. Dus als je niet meer zo lachend bent, denk aan de Lachende Gids. Mijn naam is Isaak. Denk aan elke naam die hier gegeven is, zijn er vele. Vele kinderen hebben namen gekregen. Ruud, kom. Namasté.

Namasté.

Isaak: Welke naam zou dit kind mogen ontvangen van ons broeders? Jullie kennen de broeder al een tijd.

De Filosoof.

Ik zat ook aan levensfilosoof te denken.

Isaak: Een filosoof?

Een verteller.

Isaak: De **V**erteller is een mooie naam, je vertelt graag en je praat graag. Maar waarom wil een verteller vertellen? Die wil iets duidelijk maken.

Een boodschap.

Isaak: Dus hij wil een boodschap brengen, dan noemen we je ‘de **B**oodschapper’.

Dat is mooi.

Isaak: De **L**achende **G**ids groet de **B**oodschapper.

*De **B**oodschapper groet de **L**achende **G**ids en de **L**eider der **V**olken.*

Isaak: Dank je wel, namasté boodschapper. Waren deze kinderen bang dat ze geen certificaat zouden krijgen? We hebben hier nog Marianne en Marleen. En jij nog.

Ellen krijgt een knuffel van Isaak.

Isaak: Kom maar Ellen, kom maar kind. Namasté ‘**T**ere **B**oterbloem’.

Boterbloem?

Isaak: Boter en een bloem. Teer is jouw hart, zacht als boter. Je bent toch een bloem die bloeit. Blijf zacht, blijf teer, maar blijf wel een bloem. Een bloem is harmonie, brengt schoonheid, dus je bent een tere boterbloem. De **L**achende **G**ids groet de **T**ere **B**oterbloem.

*De **T**ere **B**oterbloem groet de **L**achende **G**ids.*

Isaak: Is een mooie naam of niet?

Dank je.

Isaak: Namasté. Alles heeft een symbool. Elke naam die je krijgt is symbolisch. Pak die symbool op. Vroeger in de tijd, in de Sanskrietijd werd alles in symbolen geschreven. Jullie begonnen met letters. We gaan naar de piramides en gaan kijken naar de symbolen, het is een verhaal. De symbolentaal is de taal die wij geven aan ons instrument en dat is puur vertaling. Elk kind krijgt precies op de juiste tijd hetgeen wat ie hoort te krijgen en elk kind moet de tijd geven daaraan. Op het moment dat de toestemming nog niet is gegeven van hogerhand om je te dopen, heeft dat niets met persoonlijkheid te maken, heeft er puur mee te maken dat die naam op dat moment niet voor jou uitgestippeld is. Ze willen nog even beter je leren kennen daarin, welke naam is toepasselijk. Degene die tot heden een naam heeft gekregen, heeft hem gekregen omdat het een stukje kracht is. Het is net als dat jouw energie je talisman is. Degene die nog geen naam heeft gekregen, die kan dus de kracht uit de energie van de ander pakken. Denk dan aan de **Stralende Zon** en zeg: "Ik wil nu 'de **Stralende Zon**' zijn", ondanks dat je geen naam hebt. Ik wil nu 'de **Strever**' zijn, ik wil nu de **Boterbloem**' zijn, of 'de **Schittering**', of 'de **Onmisbare**', of 'de **Gever**', of 'de **Kiezer**'. Dat je niet kan kiezen, denk dan aan je broeder, die heet 'de **Kiezer**' en ergens in de boeken zal je 'de **Kiezer**' tegenkomen en ergens in de boeken zal je 'de **Gever**' tegenkomen, denk daaraan. Je zal 'het **Geschenk**' tegenkomen, 'de **Vurige**' tegenkomen, dat is het kind van ons instrument. Jullie namen komen ook andere mensen tegen en de lezers die op dat moment niet kunnen kiezen kunnen denken aan dat verhaal. Dus wij doen dit bedacht, we doen niet zomaar dopen. We willen dat ieder van jullie weet dat jullie alles kunnen overleven. We hebben hier twee kinderen die we absoluut niet verdrietig naar huis willen laten gaan, dus certificaten natuurlijk aangereikt, omdat jullie hebben deelgenomen aan de cursus, dus kom maar Marianne, kom maar lieve schone vrouw, je hebt het uiteraard verdiend.

Dank je wel.

Isaak: Je was wel een beetje bang?

Ja, mijn naam is verkeerd geschreven.

Isaak: Dan kan je een nieuwe vragen, maar je hebt hem tenminste nu al.

Dat is ook zo.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Isaak: Namasté. Geen verdriet, geen boosheid als je geen naam hebt ontvangen, geef het de tijd. Het betekent dat het nog niet voor jou uitgestippeld is en wij geven het alleen maar door zoals de bron het wil en we hebben alleen een instrument die het ook weer aan de overgave moet geven. Dus laat positieve energieën uiteraard hier aanwezig zijn, maar jullie hebben uiteraard allemaal het certificaat verdiend. Alsjeblieft Marleen, dank je wel, namasté.

Namasté.

Isaak: Blijf jezelf, we vinden je wel grappig.

Dat is ook een mooie naam.

Isaak: Je doopnaam, die toestemming is er nog niet voor gegeven, bij deze twee kinderen niet. De reden is niet van toepassing, alles heeft met tijd te maken. Je hebt je eigen aardse naam van je pap en je mam gekregen en er komt misschien een tijd als jij jezelf met ons blijft verbinden dat uiteraard je naam gegeven wordt, maar het heeft met tijd te maken. Vraag nooit waarom, zeg alleen maar: het is zoals het is. Namasté.

Namasté.

Isaak: Ons instrument heeft jaren moeten wachten voordat ze de naam ‘de Schittering’ kreeg. Wij noemden haar eigenlijk altijd het instrument, jullie

bekend uit de boeken uiteraard. Jaren heeft zij moeten wachten op de naam ‘White Feather’. Vele jaren hebben wij niet verteld wat de naam was toentertijd in dat leven, ook niet haar naam in dat leven. Het heeft met jaren en evolutie en tijd te maken. Die naam is gegeven. We noemden haar via automatisch schrift ‘de Tere Bloem’ en als we met haar spraken: ‘de Tere Bloem’. Opeens was die naam verdwenen. Ze vroeg ook niet waarom. Niet dat ze niet meer teer was, maar de naam was niet meer toepasselijk. Het kan zijn dat opeens een nieuwe naam tot jullie kan komen, omdat ie wat toepasselijker gaat zijn, maar tot die tijd is dat jouw naam, die wij jullie hebben gegeven. Zonder onze twee kinderen over te slaan, willen we graag de andere kinderen en jij mag een voorbeeld zijn, gaan groeten.

De Stralende Zon groet al haar broeders met hun door Isaak verkregen doopnaam.

Isaak: Oefen, ga groeten.

Het Bonkend Hart groet al haar broeders met hun door Isaak verkregen doopnaam.

Isaak: Jullie moeten gaan leren om elkaar te groeten. Einde van deze avond gaat de rest elkaar groeten, omdat tijd te kort is en we moeten nog een voorwoord inspreken. Leer elkaar te groeten als je elkaar tegenkomt op straat desnoods. Gebruik je naam en zeg: “Ik ben de Boodschapper” en groet dan je medemens op dat moment. Het voelt goed op het moment dat jij de energie in je doopnaam, en die is door mij gegeven, jullie meester, omdat wij hebben jullie les gegeven en jullie hebben de naam van hogerhand gekregen. Er zijn genoeg kinderen die nog niet een naam hebben toebedeeld gekregen. Dat betekent niet dat je minder bent dan de andere kinderen, het betekent alleen maar dat de tijd er nog niet voor is, punt. Nou het voorwoord voor Rotterdam en welke les was dat?

Dat weet ik niet.

Isaak: De masterclass, was masterclass kind.

Isaak spreekt nu het voorwoord in voor het boek 'Isaak onderricht zijn studenten in echtheid en oprechtheid'. In dit boek kunt u dan ook dit ingesproken voorwoord teruglezen.

Isaak: Namasté.

Namasté.

Wie ben ik?

Ik ben Tresi Barros, ik ben medium en ik ben helderziend, -horend, -wetend, -voelend, -ruikend, -proevend en ik praat met overledenen. Ook kan ik volledig in trance gaan zodat mijn gids Isaak een rechtstreeks contact heeft met de aanwezige deelnemers op dat moment.

Ik ben 41 jaar oud en ben moeder van 4 kinderen in de leeftijd van 10, 18, 20 en 22 jaar oud. Ik heb van oorsprong Portugees bloed door mijn aderen stromen, maar ik ben opgegroeid in Luxemburg. Mijn jeugd was alles behalve makkelijk. Op mijn zestiende levensjaar verliet ik mijn ouderlijke huis en woon dan ook sindsdien hier in Nederland.

Mijn paranormale gave bezit ik al sinds mijn geboorte. Pas op mijn 28ste levensjaar was ik zo ver om mijn gave te erkennen en met Isaak, mijn gids, te werken om de medemens hier op aarde te helpen in hun aardse bestaan. Dag in dag uit werk ik samen met Isaak door het geven van privé-consulten, magnetiseren, huiskameravonden, openbare avonden, masterclasses in groepsverband of privé, avonden Isaak spreekt, Isaak onderricht zijn wijsheid, lezingen, geestelijk dopen, geestelijk trouwen, geestelijk begraven en cremieren, cursus 'spontaan kaartleggen', cursus 'psychologie', workshop 'bewustwording & groei', workshop 'intuïtieve ontwikkeling', cursus ADHD, thema-avonden, cursus 'rouwverwerking', cursus 'tantra', praten met dieren, baby's/kinderen, comapatiënten en verstandelijk gehandicapten. Mijn werkzaamheden hebben zich door de jaren heen steeds verder uitgebreid.

Mijn gids Isaak, is mijn beste vriend. Isaak is een hoge leermeester uit het hiernamaals. Eeuwen en eeuwen heeft hij doorgestudeerd in de sferen en ook op aarde om de mens te bestuderen. Alle sferen heeft hij bezocht, tot aan de duistere sferen toe, puur om tot in perfectie te weten hoe de mens in elkaar zit. Mijn gids Isaak, is niet meer ter aarde gekomen sinds zijn laatste leven in het jaartal 1230. Hij was toen een indiaan genaamd 'White Feather', een medicijnman van een stam in Noord Amerika. In dit leven was ik (toen een man) zijn beste vriend. Na dit leven besloot Isaak niet meer terug te

keren naar de aarde, maar in de sferen verder te studeren voor gids. Ik koos er echter voor om terug te gaan naar aarde om hier de mens te helpen. In dit leven ben ik Isaak's instrument.

Inmiddels heeft Isaak zijn wijsheid niet alleen maar laten zien, door dag in dag uit te werken met de mens, maar ook door zijn wijsheid te laten vereeuwigen op schrift. Dertien boeken zijn er inmiddels al beschikbaar en vele boeken zullen nog volgen. De boeken worden allemaal volledig verteld in trance, behalve mijn persoonlijke boek. Ik ga op dat moment in de 2de trance vorm, zodat mijn gids Isaak, rechtstreeks kan spreken tot degene die hem interviewt. Al deze interviews zijn opgenomen op band en later uitgetypt.

Naast deze boeken kwam er in 2005 ook een dubbel-cd uit genaamd: 'Volg de stem van Isaak'. Op deze dubbel-cd vindt u allerlei soorten meditaties. Deze dubbel-cd heeft Isaak zelf, volledig in trance dus, in één middag ingesproken. In 2009 zijn er ook twee luisterboeken uitgekomen. Het 1ste boek: 'Bekijk het, voel het en laat het los' en het 2de boek: 'Mijn naam is Isaak' zijn door professionele sprekers ingesproken. Op het 2de luisterboek: 'Mijn naam is Isaak' heb ik zelf ook mijn eigen 'Tresi-gedeelte ingesproken. Momenteel liggen deze luisterboeken ook bij de blindenbibliotheek en in alle boekhandels.

Het blijft niet bij deze boeken. Vele zullen er nog volgen. Al mijn boeken, luisterboeken en de dubbel-cd zijn ook via mijn website www.tresibarroos.nl of bij mij zelf te koop.

U kunt me boeken voor alle bovengenoemde activiteiten. In de agenda op mijn website vindt u een overzicht van al mijn activiteiten waar u zichzelf voor op kunt geven.

Naast dit boek zijn dus ook de volgende producten beschikbaar:

- Boek 1 : 'Bekijk het, voel het en laat het los' + luisterboek
- Boek 2 : 'Mijn naam is Isaak' + luisterboek
- Boek 3 : 'Wie is Tresi?'
- Boek 4 : 'Masterclass'

- Boek 5 : 'De woorden van Isaak'
Boek 6 : 'Wybe, wat doe je nou?'
Boek 7 : 'Isaak en zijn wijsheid over psychologie'
Boek 8 : 'Isaak onderricht zijn wijsheid'
Boek 9 : 'De wijsheid van Isaak'
Boek 10 : 'Luister voel en vertrouw op je intuïtie'
Boek 11 : 'Ontdek de wijsheid in jezelf'
Boek 12 : 'Wat is echtheid en hoe kom je tot echtheid?'
Dubbelcd : 'Volg de stem van Isaak'

Al deze producten zijn te bestellen via www.tresibarro.nl.

Voor al uw vragen, boekingen of bestellingen kunt u contact opnemen met mijn secretariaat, via e-mail adres: secretariaat@tresibarro.nl of via telefoonnummer: 06-19817843.

Liefs, Tresi